

NUGÆ VENALES

M

T

PA

Pr

NUGÆ VENALES,

SIVE U* 8.99

THESAURUS

RIDENDI & JOCANDI.

A D

Gravissimos Severissimosque Viros,

PATRES MELANCHOLICORUM.

Conscriptos.

Editio ultima auctior & correctior.

ANNO 1689.

Prostant apud NEMINEM; sed tamen
UBIQUE.

Huic Editioni accessere,

- I. ~~Theses~~ de Häsione & Häsibili qua-
litate.
- II. Cortum Versicale de Flois Swa-
tibus, &c.
- III. Disputatio Phisiologistica, de ju-
re & natura Pennalium.
- IV. Disputatio de Cornelio, ejusdem
natura ac proprietate.
- V. Themata Medica, Beanorum
Archibeanorum, Beanulorum
& Cornutorum quorumcum-
que affectibus & curatione.
- VII. Pugna Porcorum.
- VIII. Crepundia Poëtica aucta.

Misce stultitiam consiliis brevem.

Horat.

06,119

From the Rev. W. G. Searle
M.A. Qu.

P R Æ F A T I O.

Festive Lector,

Semper *emper* *jocari*, *stultorum* nunquam *risui* *operam* *dare*, non minus *fatuorum* *hominum* est: utpote qui id quod sibi proprium est, faciunt quasi minime proprium. Si enim homo rationalis, etiam risibilis est. Atque hoc est, quod homini proprium, & quidem quarto modo, appellant cum ratione differentes Logici. Ex his autem modum tenere, sapientis est.

Omne tulit punctum, qui miscuit
utile dulci,

Horatius ait, & omnium calculo approbatur. Quomodo autem illud fieri possit, haud facile explicari potest. Ego, qui tamen unicuique liberum suum iudicium relinquo, non sic severo studio inhiandum existimo, ut propterea omnis risibilitas proinde humanitas, tollatur

P R Æ F A T I O.

exuatur; neque sic risui operam dandam puto, ut ea de causa omnis severitas, omnis authoritas exulet, atque ita fieri potest, ut

Sit modus in rebus, sint certi
denique fines.

Quos ultra citroque nequit con-
sistere rectum.

Cujus modi tanto major habenda ratio est, quanto major utilitatis. Est enim id, ut iterum hoc dicam, optimum utilissimumque, seriis festiva miscere. Quod ut majori cum delectatione facere possis, quisquis es, Lector, visum fuit hac ridicularia, elegantissima simul cum aliis festivis opusculis recudere, risuique promovendo iterare. Tu interim

His utere, Lector amice;
Quæ bona sunt, lauda; falsa refelle:
vale.

dan-
veri-
e ita

certi

con-

ratio
enim
a uti-
scere.
facere
n fuit
simul
idere,
u in-

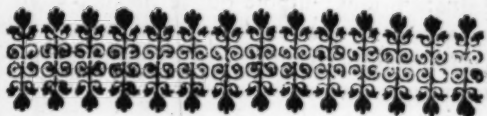
felle:

Qua-

ti in
pull
dilig
Min
den
sine
bus
ant
mun
nun
apu
bro
pon
tio l
min
dice

R
os

Quenam in mundo admiranda?

R E S P.

Uod omnes cornices sunt nigræ :
quod ratti æque citò currant ac
mures : quod canes ossa arrostant
& deglutiant : quod rusticus ar-
maturam induat , galeam capi-
ti imponat , hastam arripiat ad defendendum
pullos gallinaceos , cum singulis diebus tam
diligenter observentur à vulpium orphanis.
Mirabile quod feles nequam post cœnam ,
densis exstantibus tenebris , sine lumine ,
sine gladio , sine pileo , nudis auribus pedi-
busque , absque crepidis colopodiisque aude-
ant aggredi ingentem exercitum honestorum
murium & glirium. Mirabilius quod hiems
nunquam ita caleat sicuti æstas : uti legitur
apud Quinquarillam , sine perspicillo in li-
bro per omnia albo , in illis verbis *pata, pata,*
don. Mirabilissimum omnes fœminas hoc vi-
tio laborare , ut per unum idemque foramen
mingant & cacent , cum (scilicet) latrine po-
licem obverterint.

Quid est scholasticus ?

R. Est filius patris sui , frater sororis , ne-
pos avunculi , doctor omnium , præsertim

A

ia

in naturalibus; utpote qui se libenter adiungit puellis, quæ ex simplicitate caseum feli custodiendum commiserunt. Summa summarum studiosus melius loquitur furno; etiamsi os ejus non ita large pateat; profert aurea verba, etiamsi rostrum ipsius non sit flavum.

Noctis commoda quenam?

R E S P.

1. Nocte conficiuntur homines. 2. Nocte amatores amasias suas adeunt, & cum iis fabulantur. 3. Nocte Cosmographi, Astrologi, Philosophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii sine scandalo sese inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perscrutantur. 5. Nox arridet magis, quo liberius suam magiam exercent; placet furibus ut tutius furentur: meretricibus ut delectabilius coeant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem, & inducit oblivionem omnium malorum. Certè si nox non esset, multi artifices se perditum irent; qui candelabra, & candelas conficiunt, qua nam re compararent sibi victum? Lenones honesti quomodo sese sustentarent? Magni mercatores sulphuratos mendicarent; quid enim opus esset sulphuratis, si non essent candelæ; quid candelæ sine nocte? *Object.* Luna est candela naturalis ergo non opus est candelis artificiosis? R. Luna non semper lucet, & tunc homines infestiarum stertere cogerentur. Est quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & viperilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quam pudibunda?

R. Quæ tegit faciem cum indusio suo.

Quibus sibi Sapiens homo debet cavere?

R E S P.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum.
3. A penna Notariorum. 4. A subtili practicâ
Procuratorum. 5. A mercatoribus non danti-
bus mutuò. Contra non renuet prandere cum
Abbatibus; cœnari cum Advocatis; jentacu-
lum sumere cum commissariis aliisque magna-
tibus; celebrabit pascha in ædibus suis, at qua-
dragesimum ubique. Præceptores nostri sic
nos instruere solebant. Quinque hominum
genera frequentant nundinas, 1. emptores,
2. venditores, 3. spectatores; 4. ii qui specta-
tum veniunt, 5. trium literarum homines,
vulgò crumenifecæ, ab hoc quinto hominum
genere, discipuli, vobis cavete.

*Cur odium Vatinianum inter Monachos
& Canonicos?*

R. Quia Monachis ova, Canonicis gallinæ
deliciis sunt. Monachi accusant Canonicos,
quod gallinas devorent, quæ illis ova esculen-
da parere possunt; contra Canonici accusant
Monachos, quod ova comedant, è quibus
nulli gallinacei (cibus Canonicorum) excu-
ntur. Index & Scabini sic responderunt;
Monachorum rationibus perpensis illis assenti-
tur: sed perpensis rationibus Canonicorum
illis assentimur, itaque neutra pars causâ ce-

cidit. Monachorum una ratio est è millibus petita, quia possunt esse gallinæ absque ovis, nam Deus in prima creatione creavit gallinas cum nullum esset ovum. Contra Canonici asserunt Deum gallinas non ex nihilo creasse, sed ex materiâ quâdam confusa, quam Judæi *tohu vabohu*, poëtæ *chaos* nominant. 2. arctè accurateque tenent, gallinas posse produci etiam non existentibus gallinis: idque probant experienciâ. Nam cives in Alcáir urbe Turcicâ, in furnis suis calidis ex ovibus pullos exilire faciunt: itaque *adhuc sub iudice lis est*, quis victor, quis victus, dubitatur.

Fœmina formidolosa quenam?

R. Quæ caudam intra crura deponit:

Homo ejus partis orationis est?

R. Participit partis: quia partem capit ab omni animalium genere. Sic multis *struthio-cameli* ventriculus est, qui durissima concoquere possunt; aliis adest cor *Leonis*, in quorum numero sunt milites quidam; plures *canis* natura gaudent; quam plurimi *suis*, omnia promiscuè devorantes; infiniti *Asini* complerem delectantur, à Gallis dicti, *Asnes courtes oreilles*.

Quotuplices sunt crepitus ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edant sonitus, domicella crepitus suo premunt intra nates, exilesque sonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud dolent, quam vinum aromatites vel anisum

con
ce b
tus
(qu
run
pro

R
exp

R

bilis
mile
amal

Æth
viter
vitan

sine
tato

canth
herol
rem

mo f
carme

Rustic
Un

I.

gerger
libror
con
ius a

3.
conditum : aromatarii nil nisi zingiber in podi-
ce habent ; procuratores articulant suos crepi-
tus , sicuti causam alicujus processus , advocari
(quos auri sacra fames exagitat) nil nisi au-
rum tonant in suas braccas , experiemini , &
proculdubio invenietis aliquid merdæ.

Fœmina audax quenam ?

R. Quæ duos homines per unum foramen
expectat.

Quid est Rusticus ?

R. Liberalis est , ut dives avarus ; delecta-
bilis , ut stercus saccharatum ; syncerus , ut
miles tempore belli apud pulchram fœminam ;
amabilis ut podagricus ; albus ut civis ex
Æthiopia , civilis ut rusticus Montensis. Bre-
viter , Dominus rusticus (cui Deus largiatur
vitam donec moriatur) est pulchrior monacho
sine cappa , mendico sine scutella , advo-
cato sine codice & decretalibus , ebrio sine
cantharo. Dominus rusticus est insignis & ge-
nerosus miles , qui uno oculo torvo tremo-
rem incuteret integro exercitui muscarum ,
imo scarabæorum : in illius honorem sequens
carmen pono :

*Rustica gens est optima flens , sed pessima gaudens
Ungentem pungit , pungentem rusticus ungit.*

Quosnam usus præstat charta ?

R E S P.

1. Ut nates mundemus , alioqui digitis illas
mergere oporteret. 2. Memoria optimorum
librorum chartâ reservatur : hinc extat Ovi-
lius amoribus , speculum ululæ , quatuor

A 3

fili

fili Aymonis, &c. probati authores, qui ex incendio Trojæ reservati sunt. 3. Literæ amatoriaræ ad amasiam chartâ transmittuntur. Quid historiographi, poëtæ, oratores essent sine charta? sine gramine campus, & sine crine caput.

Famina meticulosa quenam?

R. Quæ non audet dormire sine viris.

Quis sagittarius collimat ad pedes; & tangit nares?

Crepitus ventris. Germani sic efferunt;
*Der ungbewisse Schutz binn ich ghenannt,
 In allen Landen sehr woll bekannt,
 Ich ziel dir nach d'versch, und tref dir die Nasz
 Kanstu es mir sagen, du bist ein Basz.*

Bona Eunuchorum quenam?

R E S P.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum more agitantur, & quasi in furorem præcipitantur. 2. Moriuntur in suo individuo, sicuti phoenix, avis nobilissima. 3. Habent vocem exilem & musicalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.

Quatuor occidunt hominem ante tempus,

Uxor formosa, tristis familia, immoderatus cibus ac potus, aër corruptus.

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in
 vino

vino veritatem esse dixerunt, ideo Bæchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui sine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus asserunt vinum esse medicamentum præstantissimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit stomachum; sistit vomitum; & animat homines ad actus heroicos.

Cur asinis sese mutuo fricare licet?

Hoc privilegium omnibus asinis & quadrupedibus & bipedibus concessum, se mutuo scabere, quia genealogiam suam ducunt à tritavo illius asini, cujus maxillâ Cain occidit fratrem suum Abelem.

Quis usus raparum & brassicæ capitata?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis nam mollificant merdâ. Decoctio earum pellit cholicam ventosam, quæ sese exierit per posticum; & sensum odoris vellicat fœtore maligno.

Quid est homo sine barba?

R. Piscis sine squammis, urtus sine crine, fœmina sine pilis, canis sine cauda.

Mulier nausea abundans quanam?

R. Quæ nihil appetit, nisi jure perfusum.

Avarus cui similis?

R. Est similis porco nam nemini prodest, nisi post mortem. Sed invidus, neque post mortem quicquam utilitatis adfert, & in vitâ suâ valde parum.

Crepitus ventris estne corporale quid?

R. Ita: probatur sic; ratio corporis organici consistit in subtilitate sensuum. Atqui nihil æque sensibile est ac crepitus. Ergo crepitus est corpus organicum. 2. Ecce alia ratio deprompta ex profunditate meæ braccæ: Ea omnia quæ constant ex quatuor elementis sunt corporea. Sed crepitus sunt compositi ex quatuor elementis. Ergo (*Minorem probo.*) quia crepitus sunt sicci, humidi, frigidi & calidi, fac periculum victo dabis manus. Quam pulcrum est philosophiæ operam dedisse! ubique enim locorum nobis adiumento est. 3. Quæ suas habent dimensiones, longitudinem, latitudinem & profunditatem corporea sunt. Ergo crepitus sunt corporei. Quia quidam crepitus magni, quidam longi, quidam breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam largi, secundum magnitudinem foraminis.

Cæci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perspicillo, juxta illud:
*Was bath Kertz oder Brill,
Wan die Eul nicht sehen will.*

Quid remedii pro odoratus amissione?

R. Recipe medicamentum quod in officinis vocatur *Dianerdis*.

Papirus, unde denominationem habeat.

R. A Priapo, Deo, inter Gentes & amatores, satis noto: anagrammatizet quis vovulas *Priapus* & *Papirus* inveniet easdem litteras. Ideo autem à *Priapo Papirus*, quia eo amatores utuntur, dum ad amafias suas litteras transportandas curant.

Qui-

Quibus in locis publice licet loculos exbaurire?

R. 1. In Ganea. 2. In Caupona. 3. In sphæristerio.

Coitus quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris estne spiritualis?

R. Ita, probatur sic: 1. Quæ invisibilia sunt, spiritualia sunt. Atqui crepitus sunt invisibiles. Ergo spirituales sunt: minorem probabo, dum vos oro ut insignem crepitum emitatis, mihiq; indicatis cujus coloris sit, vel metimini mihi ulnam unam, sicuti metiri solent pannus, & vobis, ut in concursu lampada tradam. Quæ habent agilitatem, ut nullus hominum possit eorum ictus evitare sunt spiritualia. Sed tales sunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiamsi crepitus proveniunt ex speluncâ & nascentur sine visu, sicuti talpæ, attamen non sunt palpabiles, sicuti tenebræ Ægyptiorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu est. Crepitus sunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus spirituales sunt.

Femina superba quenam?

R. Quæ tantum magnos intuetur.

Phlegmaticis & pulmoniacis quomodo succurrendum?

R. Clystere auriculari, seu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitosis & biliosis humoribus. Hoc medicamentum heri vesper (nolo enim numerare, menses, septimanas & dies) inveni in aliquo libro

impresso triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo sumpto lens abortiit & pediculus sternutavit. O quam pulchrum est, esse Medicum! etiam si nasum stercorei admoveere debeat: quid tum postea? ex re quâlibet bonus odor lucri: licet sterces & urina sint medicorum fercula prima, non curo; modo mea bursa semper sit gravis Jacobitis; modo meum armamentarium semper probè sit instructum (si non pistolis saltem pistolettis); sit interim (per me licet) medicorum *recipe. decipe.*

Quodnam est presentissimum remedium colica?

R. Occludere os, aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores & in gratitudinem osculamur manus vestras, vos in recompensationem osculamini nostras nates.

Quid est honor?

R. Est nihil apud Latinos, *rien* apud Gallos. Honor est, quod facit fumare culinam, honor est, quod replet granaria & cellas; honor est, superbe vestitum esse; honor est, strenuè evacuare cantharum, honor est 1000 homines in prælio occidere & ne unum quidem protere.

Mulier Hugonota & Papistica quanam?

Hugonota est; quæ omni tempore desiderat carnem; Papistica quæ sæpe volvit & trahat aspergillum.

Volatus avis paradisi quam vim habet?

R. Mare reddit humidum & salsum, ignem efficit

efficit calidum, & aromata efficacia cordi corroborando.

Quenam sibi honorifice cedunt?

R. Dies cedit nocti, tempus serenum pluvioso, dies sabbati, diei solis.

Quid est crepitus?

R. Crepitus est flatus ventris, quem natura provida sanitatis tuendæ causa per podicem ejicit: materia ejus existens paulum crassa. Hæc est definitio essentialis & quidditativa, constat enim ex genere, quod est flatus, & differentia, quæ est ventris, nisi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno oberato quid jucundissimum?

R. Si terminum dilationis ei datur eo usque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciscuntur nomina?

R. Si juxta rivum Rheni comedant, Domini Rheni appellantur, si in plateis pediculos colligant custodes platerarum vocantur, si juxta exercitum sese scabant, generosi milites sunt, si furentur, patibuli incolæ existunt, si panem petant propter Deum proprie mendici dicuntur.

Quid est sæmina?

R. Est secunda pars necessaria ad propagationem & conservationem generis humani, Græcus quidam dixit, ignem, aquam & terminam esse tria mala, atque ita sæminam bonam quis inveniet? Philemon testatur, bonam capram, bonum mulum, & bonam sæminam, esse tria pessima animalia, Simonides

dicit, fœminas natas vel ex simia, vel ex vulpe, vel ex mustela; alter clamat earum pulchritudinem esse instar rosæ spinis circumdatae, verba earum fraus, ornatus earum cauda pavonis, amor earum veluti serpens, qui in amplexu strangulat marem suum. Fœmina (quod sub rosa dictum velim) est homo levissimus vix ponderans duo grana, fœmina constat ex tenuissima materia cujus ulna emitur teruncio.

Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligenis, quatuor chartarum reges semper sunt pauperes?

R. Quia continuo sunt in lusu: juxta illud: Ludus homini perditio: Miserrima est præterea conditio eorum regum; Nam si uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem & sicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum fit?

R. Illis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini infervissent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid est melancholicus?

R. Est stultus inter omnes asinos, qui non intelligit carnem perdicum esse longe delictiorem vaccina.

Familia spiritalis quenam est?

R. Cujus vagina capax est magnarum rerum.

Cre-

Crepitus ventris estne bonus?

R. Ita, probatur sic: illud censetur esse bonum, quod utile, jucundum & honestum est. Cicer. 1. officior. Atqui tales sunt crepitus, Ergo, &c. Minorem probō: utiles sunt crepitus: quia qui animose pedit prolongat vitam suam juxta proverbium vulgare; utilitas crepitus inde quoque apparet, quod omnes fere artes ex eo originem suam duxerunt. *Musica* ex crepitu orta est, quia tota pendet ex varietate sonorum sicuti non inveniuntur duo nasi per omnia similes, ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejusdem soni, sed quot peditores, tot soni. Antiqui prædicebant pluviosum aut serenum tempus ex tono & sono suorum crepituum, Ecce *Astrologia*. Germani, qui crepitus emittunt, tamquam ex profunda aliqua spelunca, hinc bombardæ & tormenta bellica inventa; Galli, hinc confecerunt pilam lusoriam, quam follem appellant. Naturæ artem navigandi, inde didicerunt, ut uno vento ad contraria loca navigare possint, hac consideratione moti, quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares, Galenus, Hippocrates, Avicenna, Rases, &c. multa secreta quoad medicinam, inde auferunt. 1. Crepitus est jucundum quid; quia cantat nascendo, & nascitur cantando. Imo quod plus est, unus crepitus clare editus omnes sodales etiam omnino melancholicos, ad risum concitat. Imprimis crepitus canis autæ delectabilis est, quippe qui veniam pedendi largitur Domicellis omnibus horis, dum-

modo dicant, abigite canem, quia pepedit.
 3. Crepitus est honestum quid: quia utilitatem adfert maximam, & hominem vivificat, unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæsar quidem Romanus edicto permisit, ut cuilibet crepitum clare emittere liceret etiam in ipso convivio.

Filii prodigi quinam?

Quorum abavus est Midas. Nam Midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta mutant in merdam, colore eodem, sed odore plane diverso.

Quomodo efferes uno vocabulo latino quinque animalia eaque pilosa?

R. Vultis scire? unico verbo hoc *conculcavimus*. Prima syllaba est *con* Gallicanum, quod Latinis sonat cunnum. Secunda syllaba est *cul* quod etiam Gallicum est, Latinis autem est podex. Tertia syllaba *sat* picardicum est. Latinis cattus. Quarta syllaba est *vi* & est opifex naturæ. Quinta syllaba est *mus* animal satis notum, Gallicè *souris*.

Mulier debilis quenam est?

Quæ statim in dorsum cadit, simulac eam vel digitulo quis tetigerit.

Quenam est differentia inter pediculum formaliter sic dictum, & pediculum planum, seu inguinalem?

R. Pediculus ut sic totum perreprat corpus at pediculus planus inhæret mystaci palpebris &c. occupatque, portum posticum; Gallis,

le port soufflé au cul. dictum. Dicam planissime, ut cæci videant, surdi audiant, leprosi sentiant. Pediculus inguinalis est instar planetæ fixæ, at pediculus vulgaris instar planetæ erraticæ: aliquando tamen boni amici sunt ita ut eadem mensa imò eadem quadra utantur.

Rapæ quomodo profunt?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitacionem, syncopen, anxietatem, pleuritidem, appetitum inordinatum, colorem pallidum, tremorem, vomitum oris sed non podicis. Summa rapæ & brassicæ capitatae profunt. Nam brassicæ procreant ventum & rapæ crepitum. Quidam multas comedendo rapas femoralia permerdavit. Si quis non vult credere admoveat nasum & sentiet proculdubio, nisi prorsus careat odoratu.

Quis est author ventorum?

Follis confector & podex.

Bona Domestica quænam est?

R. Quæ omnibus satis pensi exhibet.

Quid sunt Bohemi?

R. Sunt homines rotundi, quorum nasus, dum vivunt, semper intra duos oculos consistit, qui æquè sordide egrediuntur mundo ac intrant, qui habent ventum in podice æque ac follis; minimum eorum natura donavit; dentibus, qui maxilla instar crepitaculi leproforum. Bohemi plebeji equitant super scæminas, at magnates & notabiles super equos, stulti sunt per naturam, estque iis stultitia proprium quarto modo, frigent præ calore, & æstuant præ frigore.

Qui-

Quinam sunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt podicem.

Quam quisque novit artem in hac si exercent?

R. Itaque Philosophus loquatur de Philosophia, medicus de merdis, cerdo (vulgo aurifex in corio) de veteramentis, barbitonsor de barba. Cæcus delectetur baculo suo, Doctor caputio, monachus cappa, faber securi, nauta navi, &c.

Recita laudes podicis.

R. Dominus *podex* cætera omnia membra dignitate superat. Nam 1. Est *philosophus*, quia gerit barbam. 2. Est *advocatus* insignis, quia tam clarè animi sui sensa exprimit, ut nullus advocatorum audeat nasum suum admove-
re: 3. Est *Capitaneus* animosus, nam aut vult vincere, aut vinci sive mori, ita præfractè pugnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate præditus, sæpe enim vicini sui agrum gratis ster-
corat. 5. Dominus *podex* est excellens *pictor*, præsertim quoad indusium, linteamina enim tam citò non sunt extensa, quin picturas varias adumbret. 6. Est probatus *pharmacopola*, quia optime conficit confectionem *Diamerdis*,
6. Est optimus *musicus*. Nam quamvis musica divina & vocalis sit jucunda, nihil tamen ad podicis musicam. Nam vocalis musica tantum satisfaciatur auribus, at podici musica, non tantum tangit auditum, sed etiam odoratum, gustum, visum, tactum. 8. Est *vir honorabilis*, quia primus locus ei assignatur. In-

con-

conviviis hoc eernere licet, ubi parietes tãp-
tis ornati sunt & pulvinaria composita, nam
ibi audiuntur statim hæc & similia: tu pone
podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliasti
podicem, tu non satis commode sedes, ni-
mium exaltasti podicem, tu eas allatum vi-
num cum tuo podice, tu manes hic cum tuo
podice, & ego vobis ago gratias & abeo cum
meo podice.

Fœmina curiosa quanam?

R. Quæ appetit scire, quid quivis possit.

Qui maximè omnium lucrantur?

R. Qui in hoc seculo sunt versipelles, tem-
pori servientes & instar Chameleontis quem-
libet colorem induentes, qui cum affirmanti-
bus affirmant, cum negantibus negant, hic
quæstus hodie est uberrimus.

Brassicis capitatis quinam delectantur?

R. Fœminæ: idque propter acrimoniam
earum, & cum eas miscuerint cum farina zi-
zaniorum, provocant annos, dies & menses
suos, suppositis in modum suppositorii: lo-
quor de *Androgynæ*, id est, corpore compo-
sito ex duplici podice & quatuor clunibus, quod
mirifice facit ad conservationem generis hu-
mani. Galenus ait, brassicam capitatam ad-
modum utilem esse iis, qui tremori & convul-
sionibus sunt obnoxii: quare consulo juve-
nibus, ut omni mane sumant scrupulum u-
num ut nates tremant, quando virga eis mi-
natur, sumant item tandem recens nuptæ, ut
possint

possint alacrius perficere opus, quod primâ nuptiarum nocte exequendum.

Fœmina gulosa quanam est?

R. Ad hanc quæstionem utpote difficilem, solus respondere nequeo: subvenite viri qui ornati estis more Mosaico secundum verus Testamentum scilic. Hem devorate manipulum unum cinnamomi, syncope corripiamini, apprehendite trabem ne cadatis: quid jam dicitis: Illa gulosa est, quæ amat rem delicatulam. Rem acu tetigistis.

Quis nasus est optimus?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum, omnes fuerunt nasuti. Numma secundus rex Romanorum sesquipedalem nasum habebat, ideoque nominatus fuit Pompilius, quasi dicas, nasus in superlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant insignem nasum, si fides sit adhibenda Plutarcho. Summa omnes reges Italiæ fuerunt nasuti, excepto Tarquinio superbo, qui ideo etiam urbe & regno pulsus fuit. Quisque apprehendat nasum suum, & videat, num possit fieri Imperator. Qui habent magnum nasum cæteris sapientiores sunt, & melius exercent animi functiones, quia melius excrementa exeunt. Unde Homerus quia erat sapiens nasutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes, quia è longinquo odorantur, & de stupido dicitur, non habet nasum: præsertim nasus est indicium brachæ: juxta illud.

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

Quenam est differentia inter sapientem & stultum?

R. Aliqui mensuræ duæ vini discriminant sapientem à stulto. Nam cum doctor mensuram unam atque alteram biberit; nihil differt à stulto. Alii qui plus vident quam 25. cæci cum suis perspicillis, sic respondent, nullam aliam esse differentiam inter sapientem & stultum, nisi quod hic publice, ille privatim sive clanculum, suam exercet stultitiam. Certe in quibusdam etsi stultitia foris non appareat, semina tamen stultitiæ intus latitant. Sed qui se putat aliis sapientiore esse, is stultorum imperator dicendus est. Est enim primus stultitiæ gradus sese aliis antepone. Huic quæstioni finem imponens vobis omnibus opto annos Næstoris, divitias Midæ, ipsius autem auriculas iis, qui non habent.

Fœmina frigida quenam est?

R. Aquæ potatoribus res ista decidenda relinquitur non vinolentis: qui capite & pedice suum negotium defendunt, sicut cornix, quæ nuces frangere & dejicere desiderat: uno verbo: frigida est, quæ desiderat operiri visibus.

Cur data est barba viris?

R. Ut sit signum dominii in fœminas, iisque præpolleant. Fœminæ iratæ Jovem adieciunt, petentes ab eo barbam, tum Jupiter subiratus, in medio, inquit, consistit virtus, bar-

barbamque illis affixit in medio. Juro per ambas nates hoc formaliter ita sese habere.

An viri cornigeri sint infames?

R. Nequaquam. Nam cornua portare honori datur. Sol spargens radios super terram, nonne videtur dicere, videte cornua mea. Luna crescendo & decrescendo ostendit cornua sua. Magna pars quadrupedum gerit cornua. Imo ipsi Diaboli si pictoribus sit habenda fides, habent cornua. Monoceros. Taurus, hircus gloriantur cornibus suis. Moses cornutus pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet, *παι* Græcum est, Latinis omne, si addas cornua, idem est ac si dicas, omnia sunt cornuta. Cum igitur in Cælo, in terra, in inferno sint cornua, quare & viris cornua non competerent?

Expone versus istius Epitaphii.

*O Deus omnipotens vituli miserere Joannis
Quem mors præveniens non fuit esse bovem.
Corpus in Italia est, habet intestina Brabantus:
Ast animam nemo; cur? quia non habuit.*

R. Est epitaphium factum in honorem cuiusdam studiosi nobilis Heydelbergæ studentis, qui cum insigniter genio indulgeret, vinumque non pitissando, ut decebat, sed plenis buccis hauriret, vitam suam abbreviavit. Illius sensus est: *O Deus omnipotens vituli miserere Joannis.* Vocabatur enim Joannes Kalb seu vitulus. *Quem mors præveniens non fuit esse bovem.* Metuendum enim, ne si diutius vixisset, ex vitulo bos factus fuisset. Corpus
in-

in Italia est, &c. cum nobilis esset corpus ejus
 Italiam versus missum, intestina vero ad Bra-
 bantios ast animam nemo: cur? quia non
 habuit. Certe ebriosi neque vitam neque a-
 nimam habent.

Quid est barba?

R. Est pilus. Quid est pilus? R. Est
 barba.

Quinam sunt omnium maxime gulosi?

R. Fœminæ: quia non solum de die, sed
 etiam de nocte carnes comedere volunt, una
 vice tantum devorantes ut penè suffocentur.

Quæ est differentia inter barbam & crinem?

R. Barba nascitur in fœminis juxta os pu-
 bis, at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thrasonis Irrisonem.

R. Quidam cum à Thralone egregie fusti-
 bus mulctatus esset, interrogante populo cur
 se non defendisset, respondit id strenue fecis-
 sem, nisi metuerem Thrasonem hunc alio
 tempore me aggressurum, & minaciter in cu-
 lum meum sufflaturum, quod pati nullo mo-
 do possem quin in illius faciem & oculos
 crearem, quod redoleret merdam.

Fœmina diligens quenam est?

R. Quæ bis suum opus perfecit, ante-
 quam altera semel.

*Quomodo pronunciabis uno verbo, radices
 esculentas, carnem & pisces?*

R. Vocula *Pekulharing*. Pe enim Brabanti-
 nis sonat radicem; Coloniens. & Germanis
 Mur-

*Murren oder gelbe Ruben, Haring est piscis :
& kul seu testes carnem significat.*

An pecunie obediunt omnia ?

R. Sic ? Nam magni mercatores sulphuratorum apud combibones in majori pretio sunt, quam ipsa Plato, si maledicto isto metallo destituatur, juxta illud : *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.*

Quenam sunt privilegia scabiosorum ?

R. Si tres sodales assideant & sint nisi duo vitra, Domiuus scabiosus habebit unum pro se, privilegiatus est, ut solus bibat, solus edat, solus merdet. Si octo hospites diverterint in diversorium, in quo sit curia suppellex, & sint nisi tres Lecti, Dominus scabiosus privilegiatus est ut unam occupet (cæteris omnibus ringentibus) solus dormiat, ita bene meretur de omnibus scabiosus. Innumerable ejus Privilegia sunt. Hoc privilegium etiam in eos competit, quod leprosos nitore superent, quodque duo scabiosi oculati plus videant quam ducenti cæci cum suis perspicillis.

Cur crepitus est generis masculini cum pertinet potius ad fæminas, & mentula generis feminini, cum pertineat ad masculos ?

R. Mislos faciamus Chamæleontes, qui nisi ventis & fumo vescuntur, cordatos consulamus. Prima quæstio est, cur crepitus sit generis masculini, &c. agitata fuit in collegio magistri Aliborum. Vos qui estis *Nasuti* dicite

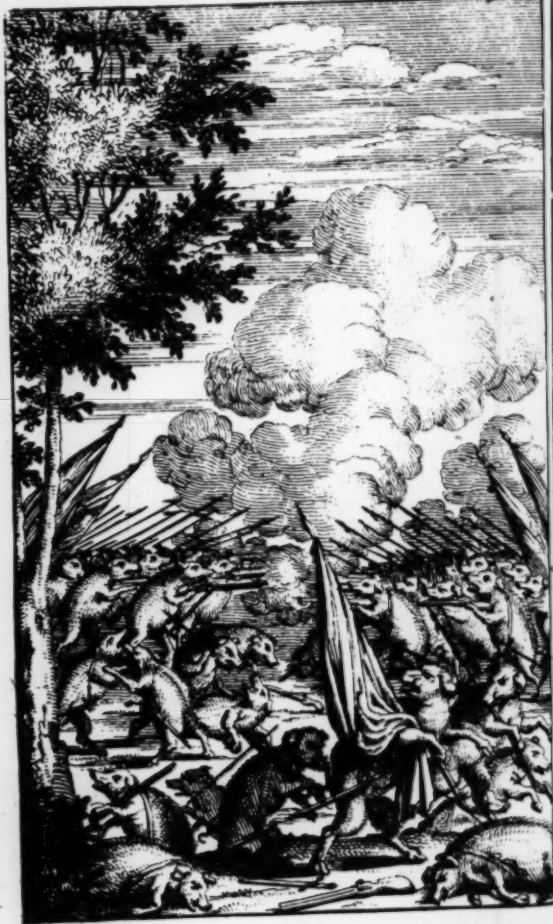
piscis :

phura.
pretio
to me.
attule.

in ?
isi duo
m pro
, solus
diverte.
suppel.
us sca.
et (ca.
iat, ita
Innu.
privile.
eprosos
si ocu.
m suis

a perti.
age.
d

es, qui
s confu.
bitus sit
n colle.
Nasuti
dicite

PUGNA PORCORUM

dicite sententiam vestram : accedite hic : Nonne veteres Romani condiderunt legem de crepitu propter fœminas ? quæ eum intra nates suffocabant, & totum sodalitium humectabant sine humore vini vel cerevisiæ, ita ut labia non madeficerent ? R. Verum quidem est, mentulam proprie pertinere ad masculinum, sed quia fœmina ea die nocteque exercenda est, dixerunt esse generis fœminini. Per quam regulam. Elto fœmineum, &c.

Quenam est suppellex mobilis maxime necessaria de nocte ?

R. Sulphurata. Nam simulac nox ingruit, candela accendi & focus exstrui debet, hoc autem fit beneficio sulphuratorum ; quod si defint jam vicinos importune adire oportet, & precario ab illis ignem petere. Et quam necessaria sint sulphurata hinc apparet, quod magna pars pauperum victum inde sibi quaritat, hinc *Cornucopiæ* pauperum dici possunt quia ex illis victitant quoad necessaria alimenta scilicet & vestes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in syncopen, aut apoplexiam statim subsidium petendum à sulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inseparabilia sunt) statim candela accendenda ad accersendum medicos, pharmacopæos, chirurgos, quod si sulphurata defint ecce Homo mortuus. Unde recte Belgæ de sulphuratis :

Ein grofz gemacht umb ein klein Geld.

Mu-

Mulier liberalis quanam?

R. Quæ nihil denegeret petentibus aliquid à se.

Est ne mendicus præferendus diviti?

R. Est. Quia Alexander totius orbis monarcha invidebat Diogeni paupertatem suam, dicendo: si non essem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocet: necessitas enim artium inventrix & ingenii largitor: & revera dum pauperes student, divites abdomini indulgent: & quia paupertas semper in magno pretio habita fuit, ideo mendici immunes sunt ab omnibus vectigalibus; & ubique locorum jus municipale (quod quibusdam in locis multo constat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes, cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare eleemosynam, privilegium hoc illis nunquam de erit quamdiu mundi hæc compages stabit; nam mendicos semper habebimus nobiscum. Verum quidem est quod multam adhibeant diligentiam, quo sibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune est cum advocatis, procuratoribus & totâ tribu furunculorum. 4. Cum per mare, per terras currat mercator ad Indos, idque sæpe cum vitæ periculo, soli mendici à latronibus liberati sunt, juxta illud; Cantabit vacuus coram latrone viator. 5. Cum obærari à suis creditoribus vexentur, in solos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magistra-

stratus ullum jus habent: quia calvum velle-
re difficile est, tonsi sunt usque ad cutem, est-
que illis domi curtissima suppellex. Itaque
petentes ablegant; contra ab omnibus stipem
petunt, cives sunt totius mundi, cum cate-
ri homines una civitate inclusi sunt veluti Pa-
risiis, Roma, Colonia, &c. 6. Præterea
neque fæda usura animam conspurcat, nemo
illis fortunam invidet. Videtis ergo pauper-
tatem esse malorum refugium, miserix asy-
lum. 7. Donum pauperis rustici in vola ma-
nus portantis pauxillulum aquæ ad Artaxer-
xem, nonne superat divitias 100. Domino-
rum? Pauperibus enim nunquam deest bona
voluntas. Et Thebanus Philosophus nisi co-
gnovisset paupertatis prærogativam, nun-
quam projecisset bona sua in mare, dicens;
mergam vos ô Divitiæ, ne mergar à vobis. Fa-
brius id quoque exactè cognovit, cum ra-
pa sua prætulit auro Samnitarum. Magnus
Philosophus nudus exivit civitate Priena.
Diogenes nunquam rupisset scutellam suam
ligneam, nisi scivisset, naturam nobis de
omni supellectili satis superque providisse. Et
certè tot homines docti non fuissent amplexi
paupertatem, nisi gustum aliquem boni in
ipsa percepissent. Breviter mendici quiete
dormiunt, non timent crumenifecas neque
latrones nocturnos. Neque opus habent Hel-
vetiis ad thesauros suos custodiendos. Et ut
id quod res est, dicam, homo qui paucis
contentus est, perfectè dives est, imo ditior
quam si possideret opes Cræsi & Alexandri.

Pauper nihil potest omittere & tamen singulis diebus lucrum facit.

Qualis futurus est Antichristus ?

R. Erit prægnaus & pariet 18. Elephantos scarlatos & cæruleos, & hac de causa antea res tam alte vociferabuntur, sicuti solebant ante 100 annos, neque dignabuntur calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

Mulieres cur potius nubunt Juris perito, quam Medicis & Theologis ?

R. Poëta neotericus.

*Ut juris mystes jus, fas rectumque ministrat,
Fœmina sic rectum semper amare solet.*

Meretrix quid & unde ?

R. Meretrix rectè à quibusdam dicitur Ehippium *Reipublicæ*: ejus avus fuit eques rusticus. & ne ipsa degeneret à stirpe sua, vocatur eques aurei velleris, sive mavis, equus. Meretrix unam manum ori admoveat alteram crumenæ, nisi quando assidet mensæ: meretricis unus oculus in patinis est, alter in quadra vicini sui, uno oculo ridet altero flet, aurem unam aperit culinæ odori, alteram claudit precibus amicorum, curæ cordique illi est sodalium sapitas, nam eos non sinat stertere nec die nec nocte, & præsertim tempore pomeridiano, quod est admodum insalubre: habet aures patulas similes auribus (salva reverentia) asinorum, os illi est instar fornacis, quamvis ad tantam capacitatem non accedat. Uno verbo meretricum virtutes tot sunt, quot sunt muscæ in autumnio, per
dicul

diculi in pallio mendici, farcimina Parisiis,
& ne videat eis adulari, est *tanquam equus &*
mulus in quibus non est intellectus.

Mendacia adferuntne quid utilitatis?

R. Quod sic. Nam Chaldaei, Ægyptii,
Græci & Romani, cum animadverterent ve-
ritatem non sufficere populi ferociæ doman-
dæ, formarunt religiones mendaciis scaten-
tes. finxerunt Neptunum cum tridenti, Cu-
pidinem cum sagittis, Vulcanum cum face
ardentialiaque mille figmenta, & mendacia
quæ excogitarunt ut subditos in perpetua o-
bedientia & concordia continerent. Idem fe-
cit Minos in Creta, Lycurgus Lacedæmoniis,
Mahomet suis mendaciis totum imperium
stabilivit. Bellorum præfecti & quæstores
ærarii mendacio admodum opus habent, si-
militer & iudices in suis functionibus. Et Do-
mini Advocati, qui defendunt, quod prætor
eis mentiri permittat. § *Nam si cui ex justa*
causa. Mercatoribus & artificibus mendacium
panis quotidianus est, ex quo plerique victi-
tant, & multorum res ad restim rediisset, nisi
se hoc modo sustentassent. Amatores nun-
quam ad finem optatum pervenirent, nisi
mentirentur per gulam, Medici, chirurgi, le-
nones, imo agyrtæ omnes nonne palam utun-
tur mendaciis? Judith nonne mentita est, ut
patriam liberaret periculo, quod illam pre-
mebat. Et divinus Plato, quamvis magnus
zelator veritatis (qui in secunda sua lege o-
mnes poëtas exilio multavit, eò quod infi-
guiter mentirentur) nihilominus lib. 2. de re-

pub. dicit: selectas fabulas matres ac nutrices pueris narrare hortabimur, quasi dicat, instilla infantibus mendacia. Et ut breviter dicam verbis circiter 18000. Rhetorica quid aliud est, quam ars mentiendi.

Charitativa quanam est?

Responde, tu qui tantum cerebri habes quantum publicum in podice canis, qui repletus es sapientia à culo usque ad gurgulionem. Hæreo: dicam ergo: charitativa est, quæ libenter hospitio excipit cæcos.

Quodnam est maximè necessarium & speculativum in domo?

R. Dicam aperte, ut surdi audiant; monoculi & cæci videant, in odori odorem illius participant; est *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de necessitate naturæ, unde excretio opus naturæ, dicitur. 2. Latrina est admodum speculativa; nam nos omni scientia instruit. Si quis desiderat esse *Mathematicus*, *Philosophus* aut *Astrologus*, adeat latrinam ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipses cum lunares, tum solares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum suis influentiis, cognoscet ventum Australem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inspiciet horologium, in quo horæ ad amissum indicantur. Si quis discere velit *artem militarem* admoveat uasum suum latrinæ, percipiet sonum bombardatum, tormentorum, &c. Si quis desiderat scire

Mu-

Musicam, adeat latrinam, audiet varios sonos, discantum, tenorem, altum, bassum. Si quis vult esse *mercator* & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, semper janua patens erit. Si quis vult esse *coquus* adeat latrinam, ibi videbit omnes generis cibos præparatos, tartas, farcimina &c.

Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, in quibus enses recondunt. Hollandi vero, Galli, alique Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filiae simplicissimæ sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filiae Gallicanæ, Hollandicæ, &c. longe sunt astutiores ideoque signum certius sibi eligerunt, optime enim callent hunc versuculum:

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

Recita verba ridiculi cujusdam oratoris.

R. Quidam dum peroraret inter cætera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad Mathematicam valde parum, quantum ad Philosophiam sum alter morans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Jurisprudentiam aliàs rectum *dās recht*, ei rei fœminæ vestræ melius studuerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis me audire perorantem

de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam, sed quia video aures vestras apertas instar crumenæ Advocati vel erectas instar aliorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimatisne vos me sapientia antecellere, si putetis, jam stulto stultiores estis. Nam primus gradus stultitiæ est; sese aliis anteponere. Nonne legistis apud probatos auctores stultorum numerum esse infinitum? An ego vos stultitia supero, dum ridicularia vobis narro; an vos me eadem superatis, qui ridicularia auditis? Certe plures sunt stulti, quam sunt syllabæ in Calepino; dicam aperte ut Surdi quoque audiant. *Die Welt ist der Narren voll.* Vultis probationem? Nonne proverbium est? *Oportet stultescere, vel in juventute, vel in senectute.* Itaque stultitia regnat vel in hoc, vel illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam?

R. Quibus panis, vinum & dentes defunt.

Quare fœmine non sunt caudate?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis suis mutuo accipiunt.

Porci in quibus homines superant?

R. In vestibus & cibo. Nam vestes habent naturales, setas scilicet & cibus eorum est delicatior nostro, quia est exactè masticatus, ita ut nihil aliud restet, quam ut deglutiatur.

Quinam sunt infortunati?

R. Qui habet memoriam cuniculi, qui currendo se perditum it. 2. Qui è lecto surgentes

gentes podicem elevant antequam nasum elevaverint.

Quenam non saturantur ?

R. Oculus visu, auris auditu, &c. & foramina nunquam fastidit virum.

Quid est hypocrita ?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas scapulas, qui habet brachia sua intra manicas, togam supra coxendicam gestat, & podicem intra femoralia abscondit.

Quinam sunt ejusdem farinae homines ?

R. Dominus Be-fa-be-mi, id est, musicus. Dominus pulpator pullorum an ova parere velint vulgo *Hennentester* : Rogier bon temps, id est, comestator & Bacchi filius vulgo *Schmerbovst*.

PROBLEMATATA LUDICRA

& Historiola ridicula

A N I M I

Relaxandi

CAUSA EXCOGITATA.

Quenam sunt raro contingentia & sepe contra naturam cursum ?

R E S P.

PUella adolescens sine amore : nundiarum sine turibus, antiquus Judæus sine divitiis ; antiquum horreum sine muribus : antiqua vestis pellicea sine pediculis : antiquus

quis caper sine barba, antiqua monialis sine religione.

Quis vulgo dicitur Calcearius Dei?

R. Quicorium furatur & calceos propter Deum dat.

Quis præfertur nobilibus sine servis incedentibus?

R. Asini molitoris: illi enim servo comite ingrediuntur.

Cur mendici numerosam habent prolem??

R. Quidam quia levibus utuntur stragulis seu tegumentis ideoque arcte coeunt: hinc Liberorum multitudo: quidam aliter; quia tuto solent coire, exploratum habentes non se sed nos eorum pueros esse educaturos, ipsi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cujusdam agroti responsio.

Ægrotabat quidam, & cum de ejus vita desperatum esset, cepit parochus hominem admonere suæ migrationis, & inter alia verba consolatoria ita dixit præparate ad summam felicitatem, hodie enim portaberis ab Angelis in sinum Abrahami: ad quod agrotus. Hoc mihi profecto gratissimum est: nam si longa est via non possum ire pedibus, adeo defessus sum & infirmus.

Focus nautæ in ebrium.

Ebrius quidam cum aliis multis se lacum Acromum trajecit, ac in prora paulum obdormiscens, in lacum est præcipitatus: Socii autem illius cum clamarent ut navem sisteret nauta, quoniam ebrius in lacum decidisset

Ille

Ille dissimulavit aliquandiu, surdisque auri-
bus lacum sulcavit: Tumultuantibus vero
 tandem omnibus ut sisteret, sineretque educi
 ebrium. Respondit: ridicule. Quam fatui estis,
 creditis hunc hominem aquâ suffocari? Ac-
 clamantibus illis, jam fere actum de vita ejus,
 nisi subveniret confestim. Stultis, inquit,
 stultiores estis: viuo suffocatus aquam in nul-
 lam corporis partem admittit.

De Nasuto Adolescente.

Erant studiosi literarum Adolescentes, qui
 una iter faciebant; & cum essent cauponam
 ingressi procax mulier unum ex illis Nasutum
 cepit irridere. At ille, Deus, inquit, uno co-
 demque tempore meum & tuum nasum crea-
 vit, mihiq; optionem fecit, aut tuum eli-
 gendi, aut meum: Itaque cum tuus mihi di-
 spliceret, ita apud me cogitabam, elige tibi
 longiorem, & caca in hunc brevior.

Quinam sunt omnium Latissimi?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, &
 iuxta mortuos canunt, & monachi qui die
 nocteque psallunt.

Quisnam Cauponem egregie decepit?

R. Bavarus quidam qui comedit in ovo in-
 tegrum pullum gallinaceum, & non solvit.

Quinam sunt omnium liberrimi?

R. Medici, & carnifices: quibus solis licet
 hominem impune occidere, & cum homici-
 dium aliis capitale sit, illis etiam mercedem
 affert.

Quenam utilitates nasi?

R. Nasus discernit omnis generis odores mulcum, zibetum, crocum, quæ nasi beneficio in magno habentur pretio. Imo ipsi cæper nasum sentiunt Ventum flantem ex provinciis inferioribus.

Quæ res periculo non vacat?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculosum est iis aliquid scribere, qui possunt proscribere. Italorum proverbium est, *Scherza con infanti, Et lascia star i Santi?*

Id est, cum pueris jocare & sanctos finitostare.

Quem universus mundus vocat nepotem?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira descriptio hominis pygmaei.

Narrabo quid ridiculi, unde auris vestra sinistra titillabit. Vos qui libenter saltatis ab equis ad asinos, imo qui estis asini ipsissimi arrigite aures; hæc enim faciunt ad palatum vestrum. Pygmaeus ille est homunculus rufus cum barba nigra ipsius pileus factus erat in modum syringis apothecarii, globuli ex cæpis constabant, collare ex corio Hispanico, vulgariter Corduano, periscelides ipsius compositi erant ex farciminibus; veniebat è regione, in qua nullæ erant personæ, flumina & homines excipias, optime callebat artem auferendi Lendes è manibus & natibus: sciebat quoque arrodere ungues, despumare leberem, & quod mirabile dictu est vorabat sicuti Lupus,

pus, bibebat sicuti vacca, erat bene versatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis aliis Libris, nam quantum conjectura assequi possum ponderabat circiter Libras 28 casei Hollandici, excepto pileo illius nocturno seu cucupha, quam pignoris loco hospiti reliquerat: memini me illum aliquando vidisse Parisiis in balneo sed tunc erat purgator caminorum; stylus ipsius erat satis amplus & nitidus & splendebat sicuti matula. Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi sui, sed ipsi non arridebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabulos, sicuti globulos in Ludo pyramidulorum. Nam prædicti autores erant ita obscuri, sicuti tenebræ Ægyptiorum. nihil poterat comprehendere, & nescio an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Rouana esse merdam, alter disserebat, non omnes rusticos quadratos esse in terra Montenfi, quia etiam multi reperiuntur inter crassos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanam esse pulcrum ollare pro Angelis in præmium illorum gulositatis, quartus disserebat, sed in magno cætu, ubi solus erat, ut culinæ civis de cupediis acriter ad sanguinem usque disputasse & vidisse ibi hominem, existentem in prætorio, qui merdaverat in granarium quo magnificum sibi nomen præ rattis & muribus compararet.

*Familia omnium inutilissima & tristissima
que predicatur?*

R. Gallina sine ovis, porca sine buculis,

B 6.

vacca

vacca sine Lacte, filia quæ noctu extra domum divagatur, filius lufor, uxor furtim bona viri abfumens & famula prægnans.

Recita letitiæ gradus ?

R. Si vis gaudere per unum diem radas barbam, si per septimanam, vade ad nuptias, si per mensem eme pulchrum equum, si per semestre, eme pulchram domum, si per annum ducas pulchram uxorem, si per biennium fias sacerdos, si semper vis esse lætus & gaudens, sis sobrius.

Quinam sunt insignes fatui ?

R. Fidelis amator puellarum, probus Lufor & misericors miles.

Quomodo quidam vicinum suum ad prandium invitavit ?

R. Hoc modo : ô bone vicine, veni hodie in domum meam & mecum prande : si enim edulia tecum apportaveris, non nisi ad vini solutionem te compellam.

Quinam sunt omnium probissimi ?

R. Homines rufi scilicet, quia Christus solius rufi Judæ Iscariotis (quem rufum piungunt) osculo tangi dignatus est.

Cur pulices plus mulieres quam viros infestent ?

R. Quoniam postquam cibo sunt exsaturati, etiam flumen & aquas apud illas habent quibus & sitim extinguere possunt.

Recita cujusdam ridiculum testimonium ?

Quidam Tubingensis in testem adductus tale testimonium dedit : Ego jacui & dormivi,

atta-

attamen vidi & audiui, quod actoris caput ligone percuteret, nescio tamen an tetigerit cum.

De Paulo Wüft.

Paulus Wüft, id est impurus ex inconditis salibus & scommatibus cognominatus, cum Eberhardus princeps noster barbatus rogasset eum, ut suus familiaris esset; Respondit Pater meus procreavit sibi proprium fatuum: tu item, si vis unum habere, facias tibi ipsi, sicut pater meus fecit.

De Nobili amplexatore.

Rotenburgi ad Nicrum quidam Nobilis in Caupona amplexaturus puellam: Quid inquit præmii acceptura es & passura, ut mea manu inguen tuum attrectem, nam si clamaverit, ut Catus, farcimen ei statim à me dabitur? Puella subridens, quid tu, inquit, à me vis auferre mercedis & anum meum inflare: Nam si vocem emisit anus, qualem edit cornu venaticum, continuo leporem ego tibi capiam.

Fatui cur mulieribus grati?

R. Quoniam omne simile appetit sibi simile, vel quoniam pares cum paribus facillime congregantur.

Amor quare api comparatur?

R. Quia in ore mel, in cauda aculum habet. Flos veneris rosa est, sed sub ejus purpura multæ latent spinæ.

Principium dulce est, at finis amoris amarus.

Leta venire venus, tristis abire solet.

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Pistor quidam cum in spectaculo quodam

Christum crucifixum præsentaret, Judæi illum probrosis dehonestabant verbis, quod cum patienter tulisset, nec iis commoveretur, dixit unus ego hominem exagitabo clamavitque ad eum sapius *fur Farina*, Tum pistor, tace, aut ego te cruce in terram proster-
nam.

Facetum rustica puella dictum.

Quidam Nobiles cis Necharum Suevia nostræ flumen præteribant quasdam lotrices rusticas, quarum ob nimium frigus pedes rubebant: unde unus illorum, cur tam rubent (inquit) pedes vestri? Respondit una rustica-
rum, quia ignem habemus in calcibus. Iterum ille: Rogo ergo ut accendas mihi hanc meam virgulam, educendo virilia. Cui Rustica reje-
ctis post terga vestibus, clunes ostendens, dixit: Age, mi Domine, descende & suffla mihi in culinam meam pro excitando igne, qui mihi jam extinctus est.

Quinam nati pretiosissimi?

R. Rubicundi quique habent carbunculos. Nam iste color pluris constat, quam color vestis scarlatæ.

Scientiæ suntne inutiles?

R. Ita probatur. I. Rhetorica est ars mentiendi, ex albo facit nigrum, hominem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia superat captum nostrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit; Ars coquinaria gulositatem inducit. Imo Historiographus quidam tradit nescio in quo libro coquos in causa fuisse
ut

ut dives ille helluo Evangelicus ad inferos descendit. Nisi enim cibos opipare conditos illi apposuissent non ita genio indulgissent, summa summarum scientia multa incommoda procreat, inducit vigilias, parit catharros, &c. Qualis autem effectus talis causa. Ergo conferamus nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantiae, missos faciamus alchymistas cum suo auro imaginario, Philosophos cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores sicuti lepores; hoc enim scriptum inveni in vocabulo Reformatorum, quam pravam imaginationem tum perversis quibusdam hominibus ademeris, cum crepitum ex asino mortuo extruaseris.

Recita testamentum porci.

R. M. Grunnius Corocotta porcellus tale testamentum fecit. Ego infra scriptus de visceribus meis dabo sutoribus setas, rixatoribus capitinas, surdis auriculas, caussidicis & verbosis linguam, bubulariis intestina, esiciariis femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam, pullis caudam, cynædis musculos, cursoribus & venatoribus talos, latronibus ungulas. musicis chordas, epulonibus rostrum, rusticis merdam, sueculis mammas nec nominando coquo, do, lego, pistillum, quæ mecum detuleram à querceto usque ad haram. Liget sibi collum de reſte. Optimi amatores mei vel consimiles vitæ, rogo vos ut corpori meo satisfaciatis, bene condiatis de bonis condimentis, nucleis piperis ac mellis ut nomen meum in sempiternum nominetur.

Pra-

*Practica vera in multos annos duratura
aliena ab omni mendacio.*

De Dominis hujus anni.

Plures & varii futuri sunt præsentis anni Domini, quilibet supra alium se extollere studebit, scabella super scamna ascendere conabuntur, ancilla super servos, vir super feminam, in Magistrum dominabitur scholasticus, felis super murem præceps ruet.

De anni qualitate?

Aureus numerus hoc anno parvus erit & modicus, apud pauperes multæ futuræ sunt hoc anno tenebræ, mediæ noctis præsertim tempestate, scarificare & sanguinem minuire bonum est & utile, quoties hominem necessitas ad hoc impulerit vitanda tamen maxime sanguinis minutio, quæ fit à rusticis circa festa Bacchanalia, dum illis farcimimbus repleti sunt. In Martio aliisque temporibus utilia sunt scabiosis balnea & unguenta: frictio quoque illis non erit ingrata. In Julio ex frigidioribus cellis allata sitientibus sunt jucundissima. In Decembri autem tunicæ jumentorum pellibus subductæ stomacho & tori ventri sunt opportunæ. Imbres hoc anno erunt humidi propter respectum Aquarii propter naturalem & consuetum cursum solis dies longiores æstate quam hyeme. In æstate lilia & rosæ in copia provenient, sed timenda tunc tonitrua & fulmina. In autumno folia de arboribus cadent, & flores deflorebunt & marcescent. In vere omnis vis terræ erigitur ad producendos fructus.

De

De morbis hujus anni.

Corripientur homines diversis infirmitatibus secundum diversas eorum complexiones, ille laborabit podagra, alter febribus, hic dytenteria, ille lumbagine: omnes autem avari laborabunt chiragra: aliqui autem convalescent, alii moriuntur, sani melius habebunt, quam infirmi, pariter divites quam pauperes. Tam principes quam populares hoc anno timere habent mortem; principes præsentis anni sibi caveant à gravibus morbis, tum enim sani & bene validi manebunt. Quod si minus fecerint timendum ubi morbus invaluerit quosdam eorum morituros esse. Communis plebs si multum austeri lactis, pruna & similia comederit, formidandum ne ex ejusmodi esu ventris profluvium patiantur, si aquam biberint ne iis venter intumescat ac grave periculum incidant, præsertim si indoctum medicum curatorem susceperint. Ex cerasorum esu homines calculosi efficiuntur, per podicem enim innumeros calculos ejicient.

De Frugibus.

Triticum, siligo, avena, hordeum & quicquid aristam habet in rupibus & saxis tenuiter crescent, in stercoretis autem bene cultis copia crescent omnis generis frumentorum. Non tamen semper pari venduntur pretio, sed nunc pluris, nunc minoris. Ita etiam cæteræ rei in fortunæ rota modo ascendent postea descendent velut servus & ancilla. In his futuris annis pretiosius futurum est triticum
quam

quam milium, & milium acceptius quam lolium. Rapæ, raphani cæpæ, &c. Ad satietatem in foro reperientur exili pretio. Nemo tamen nimium illis vescatur: tussim enim generant, & crepitum supra & infra, osculumque eorum qui hæc comederint, puellæ exhorrescent.

De Communi plebe.

Calcearii, sutores, peltiones opificesque reliqui & propolæ multa mentientur, & hæc lucri causa facturi sunt; pecunia inæqualiter inter homines præsentis anni dividetur. Advocati & Procuratores invigilent bene suis officiis & causis si venari voluerint sine rete & canibus; opifices & plebeji nisi laboraverint patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debiles erunt & brevis memoriæ, sed prolixiorum crinium; uxores hoc anno communiter viris suis imperitabunt, maritisque multa (quanquam non omnia de Deo) concionabuntur: meretrices vetulæ optimæ erunt amasiorum intermuniæ. Conjunctio Veneris cum Jove demonstrat quam plures fœminas prægnantes fore, quæ ante gravidæ non fuerunt & si masculum conceperint parient masculum, si fœmellam, parient fœmellam: quod si magna conjunctio fuerit Martis & Veneris, fient & virgines gravidæ, quoniam sagittarius in corpus earum ager; multæ fœminæ quærent habitus formas novas atque pleræque delectabuntur choreis

choreis, cantibus & instrumentis musicis, nonnullæ nocturnis præliis, omnibus vero gratum erit laudari.

De cantatoribus, amatoribus, fistulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam erga mulieres habebunt fortunam, in latere, quo loculus pendet & inter pocula de magnis rebus gloria buntur, plagam autem S. Urbani, id est, ebrietatem vix cavere poterunt.

De populi seditionibus.

Post kalendas Februarii magna futura est populi seditio, tunc enim stultorum erit infinitus numerus. In Octobri ingens sanguinis & cruoris erit effusio, plurimi enim boves, sues, capellæ & hædi mortui in sanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit sacerdotum penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia ecclesiastica, penuria etiam *Nobilium*, nam & rustici conabuntur esse nobiles. Erit præterea penuria in Judæis, quia Christiani usuram & scæus exercere studebunt.

De vino & cerevisia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, fecesque, & supra & infra egeret. Magnas item discordias & seditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus, sed intensum frigus extra causabitur dum vacuum crumenam & vestes malas & de-

detritas calvasque faciet, maxime si tessera-
rum concursu utatur. Vinum Cretense (quod
malvaricum vocant) carius erit quam vinum
vernaculum, erit etiam melioris saporis, hoc
ebriosi testabuntur, nisi eorum palatum flava-
bile infectum fuerit. Ingentes quoque in se
continebat virtutes, nam mane stomachum
confortabit, meridie refrigerabit corpus, ve-
speri sitim extinguet, per totum vero annum
refrigerabit, non secus Hebræorum sichar si
uva non bene maturuerit, erit vinum acer-
bum. Cerevisia erit optima, si nimium aquæ
infusum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Mense Majo cum sanguis in homine reno-
vatur, quasdam mulieres pruriginibus vexa-
bit, pro remedio viri illas scarificare debent,
quod si non profuerit ungendæ sunt circa
lumbos unguento confecto ex cinere incom-
busto.

De rebus quibusdam nocivis.

Res quædam hoc anno, hominibus noci-
væ futuræ sunt ut serpentes, viperæ, vesper-
tiliones, ova putrida. Ne hinc ergo detri-
mentum accipias non comedere ullæ ova rusti-
corum abstinebitque diligenter ab ovis zephy-
ris *wind eyer*, vulgo *eyer ohne schalen*.

De ventis.

Venti hoc anno instar chamæleonis mu-
tabuntur, modo enim flabit ab aquilone, mo-
do ab austro, omnes autem venti dirigentur
secundum rostrum galli gallinacei super pina-
culum templi stantis.

De

De quibusdam futuris effectibus hujus anni.

Dies quibusdam plus æquo breviores videbuntur, ut non longa, quibus mentitur amica. Mercenarios sæpe hoc anno capiet laboris tædium, ut lius erit pecuniam accipere, quam dare qui vinum cerevisiamque non spernet. Conjuges tamdiu inter se pacem habebunt donec litigare inceperint. Nigræ vaccæ lac album præbebunt.

Brevissima concio cujusdam parochi.

Parochus rogatus ab Episcopo, ut coram se ruri sacram haberet concionem: annuit, at aulici, quorum animus in patinis erat, clam insufurrabant in aurem parochi, ne pateretur in longum produci sermonem, qui bene in præsens quadraret, sicuti longa farcimina tosta ad ignem, juxta illud vulgare, *Kurtze metten lange bratt Wurst*. Recte, ait parochus monitis, ego potissimum studebo inservire temporis. Et exorsus dicere: cum plusculi: ait, me rogarunt, ut brevibus complecterer sermonem: accipite igitur vos aulici; hunc sermonem Christi Servatoris, quo ait, se reprobis dicturum. *Ite maledicti*. Quid potest dici brevius; & si quoque vultis in ignem longa tosta farcimina, quando quidem & illa nobis sunt in promptu, non negabimus comprehenduntur autem in verbis proxime sequentibus videlicet, *in ignem æternum*. Præterea si quis coquos desideret, qui piper aspergant & illi ad manus sunt *Diaboli & Angeli* ejus.

Quare

De

Quare in piscibus sunt ova rotunda in volatilibus oblongæ figuræ?

R. Quia calor monet à centro, & maxime ad figuram pyramidalem, quod patet in flammula ignis, quæ tendit in conum, & si lata sit in basi, & ideo quia calor fortior est in volatilibus, quam in piscibus, ova volatilis sunt oblonga, piscis rotunda, quia calor debilis dispergitur in gyrum.

Principum quenam prærogativa?

R. Principes dum sunt ebrii, vocantur à familiaribus læti, dum sunt nigri dicuntur fusci, dum sunt stulti dicuntur probi, simplices & innocentes, dum tyranni, vocantur iusti.

In Germania cur tanta copia mendicorum vagatur?

R. Quia mendicus mendicum procreat. Non enim parentibus curæ est, ut liberi eorum honesta aliqua arte sese sustentent, sed in eo toti sunt, ut eorum vestigia sequantur, ostiatimque mendicent.

Recita ridiculum cujusdam Parochi factum.

Quidam parochus cum in facie Ecclesiæ matrimonium contractum confirmare vellet, maritum interrogavit *Chonrade quod est tibi nomen?* Chonradus cum maximo astantium risu, dicis (inquit) vocor, Nomen enim meum tu ipse pronuntiasti.

De Unoculo.

Quidam unoculus, cum duxisset puellam de-

devirginatam, quam ipse virginem credebat, acerrime ei exprobrabat læsam pudicitiam. Ad quod illa. Cur tibi integra esse deberem quum tu sis luscus careasque altero oculo? Hoc damnum, inquit vir, ab hostibus atque inimicis accepi. At ego meum ab amicis respondit puella.

Versus leoninus de amore.

Post visum risum post risum venit in usum

Post usum tactum, post tactum venit in actum,

Post actum factum post factum pœnitet actum.

Cur in mundo monstra monstrosiora inveniuntur, Theologus ebrius, vel avarus, Furis peritus injustus, Medicus valetudinarius, qui seipsum curare non potest?

R. Quia eorum professioni vita omnino non quadrat.

Puella interrogata utrum vellet in anserem mutari an in gallinam, quid dixit?

R. In Gallinam, quia hæ anseribus sunt feliciores, quæ quotidianum Venerem norunt, anseres vero vernam duntaxat.

Quenam est differentia inter fures privatos & publicos?

R. Fures privatorum furorum in nervis atque in compedibus vitam agunt, fures autem publici in auro atque in purpura. Scite Diogenes videns magistratus quendam qui ex ærario phialam furatus fuisset, comprehensum ducentes, magni (inquit) fures parvum ducunt.

Put-

Pulchra etymologia nominis Philippi.
Phi, nota fætoris, *lippus* malus omnibus oris. .
Phi malus & *lippus*, totus malus ergo *Philippus*.

Recita historiam ridiculam cujusdam
 Itali morituri ?

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à sacerdote manducandum acciperet, adactus solenni Centurionis dicto ; *Domine non sum dignus ut intres*. verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum esset in eum locum, *sub tectum meum* quod Italice suggerebant his verbis *à casa mia*. Ille vehementer reclamabat, *Non à casa mia* : atque id cum semel atque iterum fecisset, astantibus multum ægre ferentibus, causam rogatus, *Ego inquit, quoad vixi semper in conductâ domo habitavi*. Quod verbum omnibus ridendi materiam præbuit.

Mors Mordet, Omnia Rostris suo ad Viatorem.
Disce mori quicumque legis mea scripta viator.
Omnes aqua manent funera, disce mori.
Disce mori frater, discat cum præule clerus,
Cum juniore senex, cum patiente rudis.

Quenam est interpretatio harum Literarum S. P. Q. R. ?

R. Quod capitolia tot sensus dicebat ille. *Romani* sic exposuerunt *Senatus Populusque Romanus*; alii sic, *salutem Populi querere Romani*. Sybillæ de Deo sic, *Serva populum quem Redemisti*.

Beda ut derideret Gothos; *stultus populus querit Romam*.

Galli

Galli, *Si peu que rien.*

Itali, *famosi Poltruni, questi Romani.*

Germaniæ protestantes, *Sublato Papa quietum regnum.*

Catholici, *Salus Papa, quies regni.*

Quare fatui flent splendente sole, & rident quando pluit?

R. Quia post splendorem solis sequitur pluvia, post pluviam autem splendor.

Focus Ciceronis.

Cicero cum à quodam cœna exceptus esset, satis parca & quotidiana, nam pene se nulli negabat, valedicens hospiti, tacite ei in aurem susurrabat, *Non putabam me tibi tam familiarem.*

Milites cui sunt similes?

R. Parochus quidam videns aliquot templum intrantes, abrupto concionis filo sic illos aggressus est: vos milites, inquit, similes estis Christo: sicut Christus toti mundo exosus fuit ita etiam vos hominibus exosi eritis, sicuti Christo multæ fuerunt tensæ insidiæ; sic & vobis insidiæ tendentur. Christus fuit captus, vos etiam capiemini. Christus fuit condemnatus ad mortem, vos etiam condemnabimini. Christus fuit mortuus in cruce, vos etiam moriemini sub patibulo. Christus rogatu cujusdam fuit sepultus, vos etiam si qua gratia restat, sepeliemini. Christus resurrexit à mortuis, vos etiam à mortuis resurgetis. Christus ascendit ad cœlos, at vos descendetis ad 100. milie Dæmoniorum.

C

Sy-

Galli

Synonyma quanam sunt ?

Unus Nobilis	—	Duo Nequam.
Unus Magnus	—	Duo parvi.
Unus albus	—	Duo nigri.
Unus Carolus	—	Duo Joannes.
Unus Astutus	—	Duo simplices.
Unus Sobrius	—	Duo ebriosi.
Unus Leo	—	Duo Leonardi.
Unus audax	—	Duo formidulosi.

Pueri cujusdam lepidum dictum.

Cum optio quibuldam hominibus data esset, hic se Pontificem maximum alter optimum Canonicum, alter quippiam aliud se velle esse asseverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo esse vellem. Rogatus quam ob causam, quoniam omnes michi culum olfacerent, est enim mos frequens, ut melones empturi, posteriorem olfaciant partem.

Quot sunt genera stultorum ?

R. Quatuor, 1. Quod tantum minatur, quod à nullo timetur, 2. Quod tantum jurat, quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retinctum, 4. Quod cum non habeat servitorem, sibi servire recusat.

Narra lepidam historiam de duobus sacrificulis.

Sacrificus quidam collectam ex Missa pecuniam in angulo altaris deposuit cum hac inscriptione, *Ecce locum ubi posuerunt eum.* Alius sacrificus forte fortuna scedulam invenit, surrepta-

reptaque pecunia chartam illam inanem & complicatam relinquit cum hac inscriptione,
Surrexit non est hic.

De impari Conjugio.

Sponsam juvenulam, quæ seni marito nupserat, quidam in Nuptiis, ut mæstiores solito consolatus: Bono animo. inquit esto: nam vetulus equus tam longum iter potest conficere quam juvenis. *Es tråbt ein Schimmel so weit, als ein Hengst.* Huic illa, ductis eximo pectore suspiriis & manibus ventrem demulcens responder: At non in hac semita.

Insulsum dictum Rustici cujusdam.

Cum cuidam rustico in montibus Helvetiorum uxor omnesque liberi peste obissent, rusticus indignabundus: Ego semper audiui, inquit, quicquid homini charum sit, aufert ei diabolus.

Duo versus retrogradi.

Posco mihi dones sadai celi sator alta.

Alta sator celi sadai dones mihi posco.

Triste mihi tollas sadai præbens rogo lata.

In mendicum qui se pro medico gesserat.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fatemur.

Una tibi plus est litera quam medicus.

Utrum qui consuevit multos cibos accipere, plus sustineat jejunium, quam solitus parum comedere?

R. Multum comedere solitus melius sustinet jejunium, quia propter præcedentem repletionem habet paululum caloris, & ideo potest

test plus jejunium sustinere : in alio accidit è
converso.

*Focus Ciceronis in Vannium, qui paucis die-
bus consulatum gesserat.*

Magnum ostentum (inquit) anno Vannii
est, quod illo consule, nec hyems, nec ver,
nec æstas, nec autumnus fuisset.

Quare avidius vorantes citius satiantur ?

R. Quia avide vorantes multum aëris cum
cibo inferunt per hyatum ructus, vel crebrita-
tem respirandi, igitur ubi aer vias compleve-
rit, fastidium cibi fit.

De tribus studiosis Theologiæ historia lepida.

Obsonium delicatum tribus theologiæ ty-
ronibus oppositum, sed ita pusillum ut una
vice devorari potuerit. Pacti sunt igitur inter
se, ut qui aliquid huic rei congruum, ex evan-
gelicis literis protulerit, toto vesceretur so-
lus. Primus dixit: *Desiderio desideravi hoc obso-
nium manducare.* Alter ait: *Domum quamvis
inagressi, comedite, quæ apponuntur vobis.* Ter-
tius direpto obsonio & una vice devorato, in to-
to Evangelio, inquit, non occurrit huic rei ap-
tius verbum, quam extremum illud, quo usus
est Dominus, videlicet, *Consummatum est.*

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus stomachum calefa-
cit, cruditates absomit, calculum pellit, omnis
generis obstructions aperit, oculorum vero
aciem lædit, & hebetat, ut recte Ovidius,

Nil prodest, quod non ledere possit idem.

An senes possint rejuvenescere.

Tradunt de aquila naturalium rerum scripto-

ICS,

res, eam quolibet decennio juventutem renovare, serpentes vero etiam quolibet anno. Sed pennarum ista acuta, non corporis mutatio. Aquila enim cum alis ad volatum haud amplius aptis se impedire sentit, concitato cursu in sublime fertur, ideoque ad frigidissimas aquas conversa, iter iis immergitur, posteaquam in nidum evolans, alis pullorum tecta, in sudorem resolvitur veteribusque plumis exutis novas recipit, unde senectutem ipsam exuere creditur, nihil interim minus, quam mutationem in corpore passa; Serpentes vero cum calorem habeant admodum debilem, & cutem hyberno tempore constrictam ac fuliginibus exhalare cupientibus exitum intercludentem, ideo quicquid fuliginosi humoris hyeme est congestum in ipsam cutem colligitur, quam sicciolemque redditam à subjecta pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut mobiliores evadant. Quod si est rejuvenescere, quid obstat, quomodo & Homini cui excisi sunt dentes renascuntur, & post scabiem exsiccatam nova cutis efflorescit, juvenescere dici possit.

Lepidum dictum Augusti Caesaris.

Augustus Cæsar cum audiret inter pueros, quos Herodes rex infra biennium iussit interfici, filium quoque ejus occisum; ait *melius est Herodis porcum esse quam ejus filium.*

Vivere nostrum quid?

Ita comparatum est, ut tum primum nos mori arbitramur, cum extremum ducimus

spiritum, quod si animadvertamus, nos singulis diebus & horis ac momentis mori experiamus, mortem seu inusitatem quid animo concipimus, cum nihil æque familiare nobis circumferamus. Haud aliud est vita nostra quam mors continua, tantundem vitæ decedit, quantum accedit. Qui triens ætatis suæ transegit, tantundem sui parte mortuus est: qui semissem, semi mortuus: præteriti nostri temperis portio mortua est, præsens vivit simulque moritur, futura similiter morti mancipabitur. Nemo est qui non est morti propinquior post annum, quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de spatio vivendi demitur.

Focus Ciceronis.

Cicero cum venisset ad Pompejum dicentibus aliis tarde eum venisse, *non inquit sero veni, quia nihil paratum invenio.*

Nigredo Æthiopum unde?

Multis persuasum est, Æthiopes propterea esse nigros quia calidissimam regionem inhabitant. Sed obstat 1. Quod filii Æthiopum etiam in frigidissimis regionibus nascantur nigri etiam si calorem patriæ nunquam sint experti. 2. Quod in calidissimis regionibus, etiam sint homines non nigri, sed vel Europeorum instar candidi aut fusci. 3. Quod Hispani in Æthiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Causa igitur duplex esse videtur. 1. à regionis æstu. 2. occulta seminis proprietate, qua

qua fit ut è nigris nigri, è candidis candidi generentur.

Jucunda hifloria de Rege Franciæ.

Rex Franciæ Philippus clericos quosdam pauperes ad cœnam invitaverat, at unus illorum in fine menſæ caponem abſtulit. Illum Rex animi gratiâ ſemotis arbitris interrogat quam ſcientiam profiteretur, Theologiam inquit, tum rex: Nonne legiſti in S. I. Nolite eſſe ſoliciti de cibo. Imo reſpondit & ego volui deponere omnem ſolicitudinem & certus eſſe, ideo caponem mecum ſumere volui.

Crepitus ventris excuſatus.

Emiſerat quidam ingentem ventris crepitum in denſa hominum turba; Objurgatus ob hanc rem ab amico, per Jovem, inquit, meus podex jam dudum loqui deſiderat, ſed nihil illi deeſt, præter linguam tuam.

De Puella delicata Straubingenſi.

Erat Puella delicata & præpetulans Straubingenſi Cauponi cupiam: hanc laſcivus Sacerdos amabat. Fortè miles ex Ungaria rediens apud Cauponem divertebatur qui & ipſe Cauponis filiam perditè amare incipiebat, ſed ab ea repulſus aliquoties, cepit tandem obſervare, quem amaret: viditque colloquentem in templo cum Sacerdote. Quadam nocte, cum hoſpites cœnam diutius protraherent, & puella ſæpius ad ingreſſum domus deſcenderet miles ſubſecutus ſeſe occultravit ſub gradibus. Intromiſſus ibi Sacerdos & à puella in balneolum deductus atque ibi moras trahe-

re iussus fuit, dum hospites irent cubitum. Pollicetur meretrícula se mox rediturum, atque inde in suum cubile secum abducturum. Miles his auditis; ut primum ascendit in superiorem domum puella, statim inagno cum impetu in balneolum irrumpit, Patrem se filiae esse simulat, verberibus mulctat Sacerdotem eique vestem detrahit, & extra domum proturbat: se verò in balneolum confert, & desertam à Sacerdote stationem occupat. Jam ubi hospites cubitum invissent, celeriter redit virgo, & apprehensum toga sacerdotali militem pro Sacerdote secum in lectulum suum per tenebras abducit. Nocte intempesta ad ostium revertitur exturbatus Sacerdos, & fenestram cubiculi, in quo meretrícula cum milite cubabat, longurio pulsatur. Illa rata militem esse istum pulsatorem, monet suum amatorem ut hominem lotio perfundat: Hic inquit, miles est qui has nobis facit molestias. Quæso te mi Domine, hac urinâ madefactum ab ostio remove. Paret miles & sacerdotem undique conspergit. Ille tristis recedit, & iratus meretriculæ. At miles antelucano tempore à meretrícula discedit, quasi ad preces matutinas in templum iturus. Progressus à caupona, ubi sacerdotale pallium reliquerat, abit in templum, sequitur paulò post meretrix, ut Sacerdotem quæreretur, & de causa derelictæ vestis eum rogaret. Verum ubi Sacerdos illam conspexit, iratus exprobrat illi suam exclusionem, & acceptam nocte contumeliam. Dolo militis cognito, veniam puella impetrat, Sacerdos

cerdos noctu recipitur, miles auro corrumpitur, ut rem istam alto silentio teneat.

Diogenes Cynicus domum epulonis cujusdam videns inscriptum, pretio venalem, quid dixit?

R. Sciebam aliquando fore, ut diuturna crapula Dominum evomeret.

Cur sternutantes salutantur?

R. Romæ aliquando pestis inguinalia fuit tam sæva, ut homines in via, in mensa, in ludis, in colloquiis subito morerentur. Itaque cum quis sternutabat sæpe cum sternutatione spiritum exhalabat, unde, cum aliquem sternutantem quis audiebat, statim accurrens, Deus te adjuvet, acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur, ut cum aliquem sternutantem audimus, Deus te adjuvet, acclamemus.

Senes cur suspitiosi?

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis?

R. Panis ater, caseus, pisa, lentesc, olera, carnes bubulæ & vaccinae, vetustissima cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore consistentia & sapore, si quis enim cure perspirabili, utatur tenui vino, quod non aspi-

rando est nervis molestum, is non facile ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet ebrietas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier se liberalius vino invitat, ut non facile ebria fiat, diutissime tamen curat illa ebrietas: cerebrum enim in his frigidum, & humidum una cum ventriculo, hinc inopia caloris nativi, unde non facile dissipantur vapores è vino elati.

Homo qua re maxime indiget?

R. Eâ, qua medici recusando accipiunt, & recusant accipiendo: quia dicendo *nolo accipiunt pecunias*, ita auferunt apostemata vestrorum marsupiorum, eorumque interea plane examinant & purgant. Jocosè & eleganter Belgæ, *Rapen is een soo goede kruit, alle man is om rapen nyt.*

Quando Lupus fuit mansuetus?

Respondit quidam studiosus macilentus quadragesimalis ex Hungaria oriundus: *Lupus fuit mansuetus dum esset in arca Noe.* Tunc enim se captum videns vix obliquis oculis ovem intueri audebat. Recte aliquando etiam olitor est opportuna loquutus.

Quinam sunt stulto stultiores?

R. Aucupes & venatores: hi enim mane surgunt nulla tempestatis habita ratione, per æstus per frigora, incertæ exiguæ prædæ spesub die vagantur hyberno maxime tempore, quando feris anatibus infidiæ struuntur. Jam canes secum ducunt, jam accipitrem manu ferunt, jam retibus, amictibus aliisque deci-

decipulis ad ficedulas, perdices, conturnices, alaudas, &c. capiendas accommodatis, onusti incedunt; tum retia operose explicant, falconis vel accipitris volatum observant, redeuntem anxie expectant, ac sæpe media heyme, per flumina per nives totum diem sequuntur, non sine valetudinis discidio: completo die vix unam, aut alteram aviculam, domum reportant. Quod si ineat rationem ejus quod in falcone, canes, retia aliaque instrumenta impenderit videbit sine perspicillis secum ratione insanire.

Anhelitus felium veneficum.

Pravus est anhelitus felium, novi enim quosdam, qui cum noctu in lectis feles secum habuissent, & in lectum ab eis aërem inspirassent, hectica febris tandem consumpti perierunt. Nec ita quidem in monasterio quodam, ubi permulti catti familiariter nutriebantur & in cœnaculis cubilibusque, & lectis frequenter erant, adeo plerique infecti sunt, ut intra breve tempus, nec Missa nec Vespera eo in monasterio decantarent. Ex his intelligere est, quam minime fabulosum sit, quod vulgus dictitat, feles infantibus esse exitiales: ipsorum enim ori toto corpore incumbentes, fuliginis exitum & thoracis motu intercipiunt, ac pestifera quando se demittunt, aura, & exhalatione tenellorum infantum spiritus inficiunt & præfocant.

Cum mulieribus infœcundis quid agendum?

R. Mitte illas ad Thermas Badenenses & res

erit in vado : de his enim thermis ita Poggius Florentinus Leonardo Aretino scribit: Nulla (inquit) in orbe terrarum balnea ad fecunditatem mulierum magis accommodata esse : innumerabilem multitudinem nobilium & ignobilium ducenta millia passuum eo venire non tam valetudinis quam voluptatis causa. Omnes amatores omnes procos , quibus in delitiis vita est posita , eo concurrere ut fruantur rebus concupitis , multas scēminas corporum simulare aegritudines cum animo laborent , omnibus unam mentem esse tristitiam fugare , quærere hilaritatem , Non de communi dividundo agere , sed de communicando divisa. Has ipsas thermas. *August. Buseq. epist. 3. fol. 138.* conciliatrices amorum vocat , quod si sinistro quodam fato balnea ista nihil proderunt, uxores ad Academias mitti possunt , ubi omnium facultatum studiosi facile rimabuntur sterilitatis causas : norunt enim plerunque morbos mulierum , præsertim studiosi medicinæ , quibus pro viva Anatomia esse possunt , faciliq; labore sterilitatem abigent , fœcunditatemque provocabunt.

Præscribe mibi aureum dogma.

R. Quæ supra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru , futor de crepidis , nauta de ventis , faber lignarius de securi , coquus de jure , carne assa , elixa , trixa , de brassica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Ubi visuntur quam plurimi cornuti.

R. Nullibi magis quam in Italia & in primis

mis Venetiis: ubi enim mercatores ultra an-
num peregre profecti, inferiorem corporis
partem, instrumento quodam ex ferro & cha-
lybe confecto, & gossypio artificiose resecto
circumdant & obleratam relinquunt, sed
quam vanum hoc sit, palam est.

Mus miser est antro, qui saltem clauditur uno.

Sie wissen mehr löcher als eines. In vitam nam-
que, custodire æque difficile est, quam in
ferventi sole gregem observasse. Et licet
eas custodiretis, non secus ac pater Acrisius
suam Danaen.

Quam turris ahenæ Robustæ

Quæ fores, & vigiliæ canum.

Excubia muniebant, Horat.

lib. 2. od. 16.

Imo *Wann jhr sie an die seiten henget, wie
ein Fuhrmans tasch*, consilium tamen inve-
nient, quo vos eludant, certius namque est, si
nullis repagulis clauderentur, fortassis fidelio-
res essent, sed si Argum apponas, aut Atlan-
tem custodem constituas, erumpet tamen &
evadet, maneat potius quilibet domi, ne longæ
ipsius expectationes pertæxæ, ut Clytemne-
stra cum servis, qui tenentur operas Domi-
ni præstare, se commisceat, *Dan wenn ihnen
dasz fleisch hebt an zu jücken, nehmen sie was
da ist*, & secundum Bechmannum,

*Non verbis hic fit rigidis quos educat hortus
Carne opus est illis si saturare velis.*

Hinc etiam Dianira anxie conqueritur
quod ob crebram mariti absentiam, ea vo-

luptate destinatur , qua alia mulieres sole-
rent oblectari , qua ratione & viduam se no-
minat.

*Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes,
Monstraque terribiles presequiturque seras.
Ipsa domo vidua, votis operosa pudicis.*

Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.

Certe , quo sapius mariti proficiscuntur ,
eo sapius uxores eorum obliviscuntur , unde
Helena Menelai uxor de marito absente con-
queritur , — prorsus ne sola jaceret.

Hospitis est tepido nocte retenta sinu,

Scitum Demadis dictum.

Cum Athenienses vellent Alexandro divi-
nos honores impendere , dixit Demades , *Vi-
dete (inquit) ne dum cælum custoditis, terram
amittatis.*

Est ne ducenda Aulica ?

R. Nullo modo , caveat sibi quilibet ne
ducat talem , *Den sie pflegen gemeinlich mit
zerbrochen geschirren zu jubeln.* Monco ha-
rum sectatores , ne semper amabiles sperent
nescii auræ fallacis , nec nimiam illis fident ,
sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ ancillæ thermis & balneis in-
fervientes , meretrices & nutrices sub eodem
militant vexillo , juxta illud.

*Hoff Magd, Bad-Magd, buren und Ammen,
Gehören zusammen in einem stamm.*

Tot enim & tam multi Equites , & Domi-
celli virginum claustris & thesauris latronum
more

more insidiantur, *Wie jederman an ibnen zu Ritter werden*, partem Lenociniis verborum, amorem extorquent, & cum puellulis istis (*Non sit, pulonas molliat apta manus.*)

His saltem de rebus colloquuntur quæ ad amorem faciunt tantos obscænos sermones proferunt, quibus ipsum Plutonem ex infernis producere possent, *Da sparet man beyder seyts der Ebnen, und bebißft sich alleweil des scandirens.* Ibi prudens & ætate confecta Gynæcei magistra (à Jove principium) à quot olim procis sit adamara narrat, quibus muneribus dignata, quibus blanditiis ambita. Hæc enarrat, quot gemmas, quot monilia, quot catenulas extorserit, quot strophiola, quot basia illa reddiderit. Alia commemorat singulari quodam dicendi lepore, quoties nuper cum hoc vel illo collocuta fuerit, ô inquit quæ dixit eorum recordabor quoad victurus sim! Tanta pietate præditus est, adeo si cum eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus est; altera illius sermonem interrumpit & de Comædiis tragædiisque incipit quisque melius suam personam expresserit, facere dijudicat. Tandem discessa gynæcei magistra Pamphilus adest, qui glycerium suum bene absolvit: Hisce sermonibus tempus terunt, & quæcunque dicunt, secum aliarum admiratione dicere putant, si recte considerabis internum non externum Aulicarum habitum invenieris sub formosis istis pellibus turpissima monstra latitare: memores enim aulicarum deliciarum earum non obliviscuntur, & qua,

qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritus puram virginitem afferunt, notum est, ubi sperant se in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miser maritus afficitur; quoties cogitur legere *Matthiam de Afflictis*, dum illa legit *Joannem in extravagantibus*; terenda omnia, dissimulanda haereditates, & patienti factus. Quod si maritus extravagaciones prohibere velit incipit illa stomachari & rixari *Wirft mit Schelmen und Dieben umh sich sonderlich wenn sie Margaretha heist derer sieben den Teuffel die hollen zu eng machen. Margari-des septem spoliassse feruntur Avernum*. Interdum cum amatoribus paciscuntur, ut maritum bene contusum & communibus impensis delumbatum remittant, quod injuriam sibi factam viciscantur & vindicent, eos adamata accipiunt, quos antea nihil pendebant.

Unde *Ovid. lib. 2. de arte amandi non immerito de ira fœminarum ait,*

Sed neque Salvus Aper media tam sevus in ira est.

Fulmineo rapidus dum rotat ore canes.]

Femina quam. &c.

Cur canes sublato altero pede posteriori mingunt?

R. Ne sibi urina calceamenta contaminent.

Historia jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum stipem optimam mendico erogaret, mendicus illi gratias

tias egit, multaque fausta homini precabatur, atque inter cætera optabat, ut angeli animam ejus in paradysum veherent: dives averſatus hoc votum, reſpondit *piu ſero che puo eſſer.* id eſt, ſerius quam fieri poteſt: divitias ſuas cognitæ, cœleſtibus ignotis & adhuc ſperandis præferens.

An alterius uxoris cuſtodiendi abſente marito cauſa nos ſolum de die ſed etiam de nocte adeſſe cogitur?

R. Negat id Nov. 134. cap. 9. Verum nos contrarium aſſerimus, valde enim periculoſum ſolum dormire præſertim ſexui ſcæmineo, propter lémures, ſpectra nocturna, incubos à quibus valde infeſtantur, qui timidum muliercularum animum facile conſternare poſſunt, ſic ex nimia ſolitudine oritur melancholia, quæ difficulter curari poteſt, ergo eam ut proprium corpus defendere tenetur. Multæ ſcæminæ inveniuntur, quibus talis conſuetudo innata eſt, ut ne unam noctem ſolæ dormire poſſint, nec illud ullo modo evelli & eradicari poteſt, qui vero id fiat nos latet, ſiquidem non omnium rerum ratio reddi poteſt, præter quod dicimus, tantam conſuetudinem iis eſſe alteram naturam, & propterea.

Nature ſequitur ſcæmina quiſque ſuæ.

Circa hoc tamen eſtote providi ut hanrezetis in occulto, ne habeatis mercedem veſtram in propatulo, vitam enim qui in amoribus habet, os habeat obſeratum oportet.

Gu.

Gu. Horol. prin. l. 2 c. 12. Mann muß ſchweigen wenn einem Ba: mherzigheit widerſahren iſt. Facile enim contingere poſſet, ut te repudiato alter admittatur.

Focus de quodam Helvetio.

Helvetius quidam in alpibus paſcendi pecorum curâ detentus, quod rariffime in templa Deorum veniret, ſemel inſtigatus à vicinis ſuis in hebdomada magna, quam & ſanctam vocant, matutinis interfuit. Et cum ſolito more extinctis luminibus tumultus fingeretur, quem Judæi concitaſſe creduntur in captione Chriſti, ille extracto gladio, in angulo fani ſtetit ſummo timore percuſus: cumque lumina rursus accenderentur, vicinum ſuum acclamans, quæſivit anne vulneratus eſſet? Et interea vidit Sacerdotes imaginem crucifixi portantes; & quoniam non novit imaginem, dixit: Ego benè cogitavi tantum tumultum non finitum iri ſine homicidio.

Hiſtoria de Rege Philippo.

Regi ſummo Philippo obviam factus mendicus petit largam elcemofynam quia frater ejus eſſet, quæſivit rex ex qua parte, de Adam inquit: rex juſſit ei dare numulum. Et cum diceret, hoc non eſt donum regis fratris, reſpondit rex: ſi omnibus fratribus tantum darem, nihil penitus retinerem.

Queritur, an quis cum ſponſa nondum ad matrimonium deducta harreſtatem committere dicatur?

R Quidam negant: Nos affirmamus *arg. l. 13. §3. ff. ad l. Jul. de Adulte. & verbum; plecti-*

plectitur, ut facit l. 1. *de v. s.* Concedimus quidem, quod uxor Domini non sit ut est textus l. 12. *ff. de ritu Nupt.* uxor tantum esse intelligitur in his, quæ ad ejus honestatem pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum etiam spes nuptiarum violari non debet, & quamvis carnaliter non cognoverit, *ist noch nicht mit dem ledern seil drüber gewesen*, tamen ipsius uxor est sponsus æque ac maritus subiectum patiens & bonus vir dicetur. Et quis ignoret cingendum haberi pro cincto, moribundum pro mortuo, condemnandum pro condemnato, sponsam copulandam pro copulata, repudianda pro repudiata, *Gad de v. s. ad 5, 12. nu. 15.* Alii distinguunt inter sponsalia de futuro & de præsentī, ut faciunt canonistæ in *c. pen. x. de spons.* quam tamen distinctionem usus fori hodierni non observat, ut notat. *Treut. de nupt. l. 1.*

Focus Diogenis in Aristhenem.

Diogenes ita in Aristhenem magistrum jobabatur: ipse me pauperem fecit ex divite, & pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pœna Hanreitatis quanam?

R. Licet apud multas gentes gravis pœna constituta erat Hanrificis, tamen Germanos ullam pœnam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis virilia extecabantur, alibi naribus amputabantur *Diodor. Sicul. lib. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsionē puniebantur pœna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiosa. Apud antiquos

quos germanos mos fuit, ut rebellionis seu
conspirationis in Imperatorem Rom. rei, ca-
nem imperii, ignominiose in dorso gestarent.
Span. in Chron. Interesset Reipub. ut singu-
lis diebus testis spectante universo populo
duo Cornua cervina capite gestaret Cornutus.
*Mulieres & virgines qui illibatas conserva-
re velint quid faciendum?*

R. Diligenter sibi caveant ab illis, quos
vulgus vocat studiosos sive studentes, adeo
enim rapax est hoc genus hominum, & ita
saluti mulierum pariter ac virginum insi-
diantur, ut fidem omnem exsuperet, circum-
eunt eas ut rugientes leones, occasionemque
quærunt qua mulieribus & virginibus impune
possint imponere, tam humaniter tam amice
se gerunt, ut putares esse parvos Angelos,
cum revera sint meri Diaboli; in pellibus
ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt
lupi rapaces, *Sie zerbrechen den hafen, und las-
sen euch die Scherben aufz lecken.* Sæpe ad tem-
pla non quidem orandi gratia veniunt sed ut
uxores vestras filiasque, quæ in uno tertio
cum illis conveniant, spectent & videant,
nutibusque vel gestitulationibus amorem
suum illis patefaciant. Et si caveæ illas inclu-
seris, ut Tamerlanus rex Scytarum Bajazetem
regem Turcarum. *Munst. fol. l. 4.* vix ab ha-
rum harpyarum incurso essent securæ. Quili-
bet igitur hunc versum in frontispicium do-
mus suæ scribat:

*Wer sein hausz wil halten keusch und rein,
Laz kein Studenten und Huhren binein.*

Didi.

Didicerunt enim ex Terentio studiosi, *quod non sit visum adolescentem scortari.* Quando ergo ex accidenti videtis illos domum vestram introeuntes, scitote quod non orent Pater noster. *Bald. in l. natal. ff. de probat.* Nam Veneri studiosos esse deditos ex eo patet, etiamsi in domum conductam meretricem ducant, non tamen possint inde pelli, cum locator debuisset prius considerare, quod studiosus non viveret castus *Bald. in l. eadem c. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiatis copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen*, Quod si videatis ejusmodi sinistrae famae mulieres domos vestras intrantes, cogitate quod finis instet, & quod de nostro corio jam ludatur, solent enim esse juvenum Mercurii *Postbotten*, *Postillion*, vestrae famae insidiatrices, & quantum possunt, alias reddere sibi similes satagunt. Interdum etiam citantur à propriis sororibus & ancillis ad exercendam erga bonos maritos infidelitatem, expellite itaque illas, vobisque & uxoribus vestris consulite, ne post hac cum Euripide dicere cogamini: *malarum scæminarum introitus me perdidit, quæ mihi loquentes bos perjusserunt sermones.*

Abstrahite etiam uxores filiasque vestras ab illis hominibus qui inversi spurci, *Die scandieren, oder mit der Särwen zu Marckt gehen*, Corruptunt enim bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavet, ut quicumque, in præsentia mulierum usus fuisset sermone lascivo, non secus ac homicida punire-

nis seu
ei, ca-
starent,
singu-
populo
rnutus,
serva-

quos
, adeo
& ita
infi-
circum-
emque
mpune
amice
gelos,
ellibus
o sunt
nd las-
d tem-
sed ut
tertio
deant,
nozem
inclu-
zetem
ab ha-
Quili-
m do-

in,

Didi.

niretur, & etiamnum die iudice nostro L. 15. S. 16. 17. 18. 25. ff. de injur. Hoc refer quoque cantiones obscœnas. Item picturas, quid illæ efficere possint. Terentianus ille Cherea satis innuit T. dr. Eunuch. Act. 3. Sce. 5. Et Propert. 2 Eleg. Haureitatis originem obscœnis picturis attribuit, quandoque has intuentes in libidinis cogitationes ruant.

*Que manus obscœnas depinxit prima tabellas
Et posuit castraturpia visa domo:
Illa puellarum ingenuos corripit ocellos.
Nequitie que sua noluit esse rudes.*

Hinc merito Aristoteles publicam pœnam, stabilivit pictoribus, qui talia proponunt quibus libido inflammatur, & Haureitas propagatur.

Convivia quoque, & spectacula publica, qualia sunt: *Abentdantz, hochzeiten, Comedien*, &c. Quodam modo Hanreitatem dilatare solent, arg. l. 2. c. de Repub. Hoc cum suo dedecore expertus Imperator Aurelius, cujus uxor Faustina invito marito spectaculis quotidie intererat, teste *Guevara Horol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amasios ipsius ad summa officia, promovit. Huc respexit Ovidius Veneris ille triumvir:

— *Ludi quoque semina præbent
Nequitie.*

Sublatis namque spectaculis choreæ incipiuntur, *Da musz der pücklichte harffen peter auffseijn.* Hic cum illis libere loqui licet, palpitare oscula basia & suavia figere, mordicus detractis caligis & nudato capite delambere,
hic

hic divaricatis tibus artificiose bibitur *Arsch-
hergeben*ter ex bona charitate in fraternitatem
& sororitatem. Hic incertarum esse solemus
manuum, *Hir gibts blindegriff*, interdum etiam
ein züchtigen Ebrengriff, easque sursum versum
in omnes angulos inferere & immittere in
more habemus, & frequenter tanquam oves
erramus, præsertim si lumina intercidant ad
latebras, ubi liberiuscule omnia sine periculo
peragi possunt confuginus, ubi ut *Virgil. lib.
1 Aeneid.*

— *Cythara crinitus Jopas.*

Personat humana, docuit quæ maximus Atlas.

Quod si non saltatur vel bibitur etiam præ-
sente marito sicca & inani tussicula *Ebum*
Ebum, oculorum nictu, sculpruritione pe-
dum, compressione & tactu manuum, quæ
solet esse fallax, propinatione poculi, furtiva
oculorum luxuriantium mollitie, vel aliis in-
diciis affectum suum declarant (videatur hic,
Eleg 4. amor. lib. 1. ad quem omnes amando
utpote hisce temporibus admodum utilem &
necessariam.) Interdum maritus ab Amatore
inebriatur ut neque oculus neque pes suo offi-
cio fungi possit, domum deducitur, quem uxor
ne forsitan cadat, comitari vult, attamen
precibus emollita manet, benedictionemque
expectat, quæ si commode ob præsentiam
aliorum impertiri non potest, ad ædes lo-
tricum & nutricum (*Bey denen die Ebre ge-
meiniglich auff böltseren Steltzen gehet* (se con-
ferunt, ubi actio de communi dividendo in-
tenditur per quam corporaliter sit rerum divi-
no

no L. 2. b. 1. Cui adhæret actio de in rem verso. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum ducitur, vix crapulam concoxit, surgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pyra, nuces,

Castaneæ molles & pressæ copia lactis.

Ficus, mala punica, persica, cerasa, sacrum panem S. Marci contextum, seu, ut ille vocat, defectum (quæ tantum differunt ut causa & effectus) omnis generis Caseum, & si illibenter uxor videat, quia

Abbreviat socium quem diligit illa.

Tamen ne amorem suum prodat, clanculum ipsius etiam ipsi desuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valetudini, propter difficilem concoctionem, *sey zu nacht ungesund*. Eugene bone cornute, ita sunt excipiendi hospites, ita tui rivales; affer vinum, infunde, salta, & talem te gere, qualem volunt.

Tandem cum tempus discedendi videtur hospes hospitem ad posticum comitatur, ut maneat rogat, satis adhuc superesse temporis. Ille se excusat, alio tempore reversurum se ait. Hoc facto illius domus arctius obsidetur quam olim Carthago à Scipionibus, tum circumambulant rivales, unius ejusdemque rei consortes, fenestras inspicunt, parietes transcendunt, ad fores excubant, per transfennam sollicitant, regulas deiciunt, angulos obsident, diæteria scribunt, conficiunt cantiones amatorias, cithara pullant *beckerling und baberstroß*, cantio-

cantionem Gratiani, & alias innumeras astutias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam scopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus. quod si parum majestatem tueri conatur maritus, *Fahrt sie auff als ein furtz im bad*, quam me putas, ego credo te me meretricem esse extimare, amicis & cognatis meis ista dicam, si aliquid in animo haberem te revera spectatorem non apponerem, &c. Quid vero ille, seipsum & horam nativitatis incusat, hospiti nuper suo uxoriq; omnia dira precatâ, interim tamen nutritivum murem in pera, serpentem in gremio & ignem in sinu.

De puella quadam.

Quidam minatus est puellæ, se ad eam noctu clam venturum, illa sub interminatione mortis prohibuit: qua cultrum sub lecto se collocaturum, quo eum interimat, testatur. Ille verò noctu veniens, invenit eam jacentem, quæ altum somnium finxerat: unde calide se simulaverat exiturum. Cui exeunti, puella evigilanti similis, dixit; Mane: quia non habeo cultellum.

Factum cujusdam Francigenæ.

Quidam Francigena (ut est genus hominum fallax & versutum) in civitate Ticinò à quodam cive centum aureos mutuo accepit, oppignorando ei aureum torquem: atque illius uxorem accedens, dixit: Hoc accipe, centum atque unam noctem voluntati meæ obsequaris. Mulier prædæ dulcedine capta cum sit

nummus optimum expugnandæ pudicitie instrumentum) consensit. Francus postmodum expleta libidine virum accessit, suum torquem exegit, quoniam aureos omnes uxori illius reddiderit, quæ conventa non potuit negare, frustra quoque Franco fuit obsequiosa.

De eo qui uxorem in flumine peremptam querebat.

Alter uxorem, quæ in flumine perierat, quærens, adversus aquam proficiscebatur. Tum quidam admiratus, cum deorsum secundum aquæ cursum illam quæri admoneret, nequaquam hoc modo reperiretur, inquit: Ita enim dum vixit difficilis ac morosa fuit, reliquorumque moribus contraria, ut nunquam nisi contrario & adverso flumine, etiam post mortem ambulet.

Medicina ad tollendos fetores anhelitus provenientes à cibis quibusdam.

Setile ne tetros porrum tibi spiret odores.

Protinus à porro fac mihi cepe voves.

Denuo fetorem si vis depellere cepe

Hoc facile efficient alia mansa tibi.

Spiritus at sit post etiam gravis allia restat

Aut nihil, aut tantum pellere merda potest.

Quinam unt nimium audaces?

Qui lupum in Januario non timent, rusticum in carnis privio & sacerdotem in jejuniis quando confitendum est.

Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet?

R. A Lectione Amadisæ, Ovidii de arte amandi, Euriali & Lucretiæ, à Darten societatis,

ris, equitis Ponti, Galmi, Baptista de campo fragolo, præsertim vero fugiant Joannis Bocatii librum, quem Cento Novellarum inscripsit. Hic enim magno interstitio cæteris post se relictis æternum nomen sibi comparavit: hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis feliciter jactis, quam felicissime praxin exercere possunt, nihil enim aliud sunt quam calidissima Hannibicorum stratagemata & strophæ, & nulla unquam scœmina fuit, quæ non ejusmodi lectionibus, & historiis ad futorem adacta fuerit, quia in illis miscetur utile dulci.

Cur posteriora hominis tam turpem habent factorem?

Respondent quidam, quia obstetrix neglexit eam partem, nec satis abluit. Alii autem huic sententiæ plurimum refragantur: nam aer illius regionis ita pestilens & scetidus est, qui eum locum occupavit, & ventus qui perflat, non locus ipse.

Cujusdam terribile factum.

Quidam faber ahenarius Basileæ suspensus erat, & alius nescius rei cum ad forum Basiliense, intempesta nocte maturaret, & nimiam festinatione clausas adhuc portas suspicaretur, cepit sub arbore, non procul à patibulo quietem, non autem multo post tempore venerant alii, & ipsi ad forum properantes: qui patibulum intuentes atque suspensum cognoscentes, illum inclamaverunt, si vellent, ut secum ad forum iret. Quibus verbis ille excitatus (quem dixi, primum quietem cepisse sub arbo-

arbore) acc'lamabat, expectate; ô boni socii; ego veniam. Unde illi mortuum loqui existimantes, adeò extimuerunt, ut celerrimâ fugâ pœnè exanimarentur. Ille verò semper sequutus; Manete, inquit, rogo, ego vobiscum ibo, & quanto plus clamavit sequutusque est, tantò magis illi festinârunt: adeò ut semianimes tandem ante portas urbis reperirentur, atque non nisi longo demum tempore sanitatem pristinam ex longa consternatione receperunt.

De quodam suspenso, qui ante mortem tumultum sibi construxerat.

Hunc sibi Belnensis tumulum quem cernis inanem.

Struxerat, invidit cui loquens tumulum.
Debuerat certe fors sis foret omnibus aqua.

Tardius hic fieri, vel prius ille mori.
An possit uxorem repudiare maritus si fors an
Amatorem cum ea Ludentem invenit? quem
lusum interpretantur manuum in sinum im-
missionem (handschuh machen nostrates
vocant) aut ad pectus ejus vel ad alium lo-
cum unde turpe esse possit?

R. Affirmant quidem Borch. cap. 8. de feud. num. 28. Rosenthal. cap. 10. conclus. 34. & Thomas Cant. Oscula quintam viam ad amorem vocat. Nos vero illis contradicimus, omnesque prædictos refutamus: requiritur enim ut in ipso actu & in rebus veneris & in ipso facto deprehendantur, seu ut Plautus ait, corpus corpori incubarit. *Act. 4. sec. 4. in Amphit. velut Lucian in Eun.* cum reperire habet membra

in

in membris. verum apage illos cum rigido iudicio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Æthnicos fratres, quibus in ferendis carbonibus, usui esse possunt.

Quinam optime Viros fallunt?

R. Uxores hospitum, *Gastgeberin*: Hæ enim ex tam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt; habent enim neminem quem timeant, quia in uno loco diu moratur.

Quæritur num id facere conveniat?

R. Rationem dubitandi movent Politici quia peregrini officium nihil præter quod sui muneris est agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius messem falcem immittere. Est enim pacis publicæ turbatio, cuius pœna est Bannum. Alii aliter suam sententiam probare nituntur exemplo Marii, qui ob stupratam vi hospitam diro mortis genere duos milites affecit, ut Capitolinus refert. Nos distinguimus inter id quod sit licite, & inter id quod sit coacte, Hospita enim si ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, suscipit enim nos, fovet, cibatur, & omnia præstat, quæ potest. Nos igitur decebit ut favorem favore compensemus, & duplicemus, fortunamque quæ sese offert non omnino despiciamus. Tale diversorium fuit olim Antverpiæ *zu Tausendt mittlen*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *und da der wirt ein banrei ist, ziehen die Gäste gerne ein*. Deinde si aliquid supererit, si triorches eris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui re-

meniscatur. Fontesenim tui deriventur foras:

De eo, qui multas cunas emerat.

Quidam in Francia Orientali, cui uxor, quam ante quatuor hebdomadas duxerat, cum peperisset filium, mox properavit ad quoddam forum, ubi tot cunas emit, ut quadrigas impleret: atque domum rediens, cum interrogarerur quid sibi vellent tot cunæ, dixit: Opus habeo, si enim uxor mea tam fecunda est futura, ut in brevi tempore sit semper paritura, vix hæc sufficient.

De quodam Heluone.

Heluo quidam pupillis à magistratu datus tutor: cum patrimonium illorum universum absumpisset, & iussus tutelæ gestæ rationem reddere, nihil superest, inquit hanc rationem accipite, aliam nescio: verum magistratu urgente, ut libellos offerret, qui acceptum conducerent & expensum, ille os primò ostendit, deinde podicem, illic recepta esse subindicans omnia, hic expofita.

Libri cujusdam dictum jocofum.

Quidam homo facetus, cum diversis vini generibus se ingurgitasset, ita ut diutius continere non posset: dixit astantibus sodalibus ad vina bibita: Inite inter vos concordiam, aut ego vos è fenestra præcipitabo.

De caupone & Viatore.

Divertebat apud Cauponem Viator, atque dum pro cœna mensa non esset laute, atque pro Cauponis voluntate instructa, dejecit ipse Caupo ex fenestris orbem unum, quem nondiscum

discu
cula
men
hæc
Vian
F

R.
quili
sen, q
cum
vitus
diver
hoste
qui
Priva
regal
maje
qui C
de va
tur.

Cal
ramu
scruta
Latiu
num
moni
subst
moni

Sec

R.
gida,

discum vocamus. Hoc viator conspicatus, pocula omnia, vasaque vinaria, & quicquid in mensa erat, dejecit, Caupo stomachosus, cur hæc faceret interrogabat? Putabam, inquit Viator, nos inferius cœnatu-
 rous.

Hanreium faciens quo nomine est indigitandus?

R. Quidam eum vocant Domesticum inquilinum *hanseban, verwalter, hausz genossen*, quod frequenter domum tuam adeat. Alii eum vocant Amicum, sed is qui clam & invitus alterius ejus occupat, amicus non est, diverso tamen respectu esse potest. Nonnulli hostem, sed perperam. Hostis enim is est, qui nobis, aut nos illi bellum decrevimus. Privati verò sibi bellum denunciare nequeunt: regale enim est, & summo principi ex natura majestatis in se considerata soli competit. Aliqui Cucurbitam vocant, sed male, siquidem id de vasallo uxorem domini hanreizante dicitur. Vocabuli hujus derivationem vide apud *Cala. & Hort. feud. in verbo Cucurbita*: miramur valde quod veneranda antiquitas in perscrutando hoc vocabulo non fuerit curiosior. Latinissimo vocabulo nos vocamus Capellanium, vicarium, seu ut Munstero libet matrimonii coadjutorem, *Ehe helffer, unbesoldete* substituit, qui cessante marito onera matrimonii supplent.

Scorta cur alicubi per convitium pulmones appellantur?

R. Quia vilia sunt aut vento quodam turgida, & vere vana. Cum matrona quædam
 D 4. puel-

puellam lascivientem hoc verbo criminata maledicentiae poenas dedisset, gravi insuper adjecta multa, si denuò verbo mulierem lacerasset. verum non ita multo post cum excaudesceret, quo poenam effugeret, periphrasi quadam usa ejusdem convitii. Et quid inquit, ego te nominabo? Caro es, quae egreditur ollas, constat enim id genus intestini in decoctione tumescere, & sic plerumque lebetes transcendere, ut vi sua crumpat, ac dejiciat etiam opercula.

Uxores hanreizantes quomodo debent appellari?

R. Hanrifici certant, & adhuc sub judice lis est.

Meretricis nomen (quod genus hominum sine praefatione honoris nominari nequit) illis non competit. Nam haec à merendo dicta est. Ulpiano dicuntur practicae seu quaestuariae *Ernchren sich mit der hand, da sie auff sitzen*, pecunia suam exercent militiam, multorum libidini servit, & est vidua, ut pote, quae 23000 virorum absorbuir ictus. Haec nulla accepta pecunia, sed amoris, qui est furoris species, & benevolentiae causa hanreizat: E contra meretrix se prostituit in silvis, ut propter Noribergam, *im Newenwald*, quem locum saepius inviso. Lipsiae *auff dem Rubst, da sie das grasz mit den bintern abmäjen*. Unde vocantur Nymphae silvestres, pecora campi *wald Gottinnen*. Antverpiae *in die Lepelstraet*, ubi die nocteque meretricum cochleationes visuntur. Francofurti in foro piscario, &c. Haec vero est

in.

inviolatæ existimationis, quia amoris vi
cuncta solis amantibus sui copiam facit. Errat
igitur hic *Connanus lib. 8. cap. 13.* Qui illam
meretricis nomine indigitat. Rectissime ab
Ovidio & aliis vocatur *Amica*, cum quibus
consentimus & facimus.

Hanreitas quid est?

R. Est vocabulum mere Germanicum, sed
in latinitatem jam olim degeneravit, ex anti-
quissimo vocabulo *Han* qui est Gallus, & voce,
Rein, quod chorea, sive *dantz*, quasi dicas, Galli
choreus, nostrates vocant *hanrein geschlossene
gesellen*. Montecuculos vocat item Cornutos;
cornua enim gerunt satis manifesta & conspi-
cua, extra pileum sæpe proturbantia, & ne om-
nibus appareant, pileum non detrahunt etiam si
aliquem prætereant, & hoc est verum Hanreicæ
gravitatis signum. Conveniunt in hoc cum Gal-
lis, quia licet gallus proprias uxores habeat, quæ
tamen etiam ab aliis visitantur; ita & hi licet
propriam uxorem alant, ab iis etiam alii admit-
tuntur viri. De cornua ferre, multi multa scri-
pserunt. *Niceph. lib. 2. de imper. Andr. Constan-
ti.* sic inquit: *Longe alia fuit adronici luxu &
libidine præditi intentio, qui cornua cervorum,*
quos venatus erat, insignia & vari aliquid ha-
bentia in porticibus fori suspendebat specie
quadam ostentande magnitudinis ferarum quas
cepisset, cum revera civitatis mores & uxo-
rum, quas ipse corrumpebat lasciviam notaret.
Atque ad multas gentes (opinor) promana-
vit, ut qui malitia vel injuria suas conjuges
adulterari sinerent, probroso sane convitio

cornua ferre dicerentur. Germani injuriorum rei verbo leniori mitigantes vocant. *Einen frommen einfältigen mann, der seiner frawen nicht genug thun kann.*

Cur scæmine amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam mixta cum farina lolii provocant earum annos, dies & menses, modo iis utantur per modum suppositorii. Hæc est vera *Androgyma* composita ex duobus culis, & quatuor natibus, Messiores per postam in corbe huc veni, ut hæc nova vobis annuntiarem. Credite vera dicenti veritas nulli cedit. Caput capiti opponam sicuti cerevisiarii exportantes vasa, putatisne me vel fugere? nullo modo apponam potius frontem fronti imo barbam barbæ sicuti duo podices, qui bellum gerunt: ô quam libenter surdus talia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in meum commodum. Si mea bursa inanis esset, vestra plena pistolettis, si ego essem asinus, vos docti, per me fiat mutatio stante pede, & ero plane novus homo. Item si tu haberes scæminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut ali-quod remedium amoris, vellesne mutare?

Quid est vetula?

R. Est antiqua dementia, Harpya, Diabolus in veste scæminea, & ut omnia uno verbo complectar, est concionatrix loquacula, quæ non Evangelium, sed convitiis plaustra evomit.

Quid

Quid est pædagogus?

R. Est advocatus Lutosus, collegii pestis, ejus supellex est bibliotheca, qui cœnat mane ne de nocte permerdet lectum, qui totius collegii anitergia colligit ut pulcem avariariam calefaciat & pugillum unum carbonum lucrifaciat, est alter Euclio. Est miles animosus, qui statim hosti calcanea suorum sandaliorum vertit & se salvat in gymnasio, qui jurat per tabulam rasam Aristotelis, per Bucolica Virgilii, per Veneris nates, per testiculos Saturni, per pecus Melibæi, breviter per omnes autores tam Latinos quam Græcos, rem ita sese habere.

Quid est Advocatus?

R. Advocatus est, qui amat ducatos, eosque pluris facit ipso sacco mendicorum etiamsi confectus esset ex finissima tela Hollandica. Advocati raro visuntur in hospitiiis sed sæpe sunt in domibus suis & alibi consultando, libenter audiunt cantilenam *Domini*. Hic dator illis adhæret in matrice animi ab æterno. Natura advocatos fecit ex argilla tam pulchre madefacta ut nunquam habeant manus frigidas & ideo idonei sunt conficiendæ glaciæ tam in æstate quam in hyeme. Advocati viderunt quoque titulum Veneris sed tribus perspicillis.

De quodam Advocato.

Quidam advocatus, post multas causas, in quibus victor evalit, Monachus factus est, & cum in negotiis monasterii præpositus, mul-

tis in causis succubissent, interrogatus est ab Abbate. Cur omnino in causis agendis mutatus esset? Respondit ille: Non audeo mentiri ut ante, ideo amitto causas.

Musca culinaria quenam?

R. Est Dominus *parasitus*, Germanice *Tellerlecker*, qui cibum è flamma petit, qui coustringitur non finibus, sed sarciminibus, cujus uxor pro uno ovo cum matre sua, bursam naturalem seu vulvam venalem habet. Jam incitavi ad risum asinos clamore magno, uti vos estis testes.

Historia jucunda de quodam sacerdote.

Quidam sacerdos suis rusticis concionaturus dixit, *salutat vos Lucas medicus*. Ut habent sacræ literæ, sed postea præ pudore ita obstupuit ut ne unum quidem verbum ulterius enarrare nequiret, illud ipsum subinde repetens, tum ex senioribus unus assurgens, dixit, habeat gratias, atque si quando ad eum reditis, dicito & illi nostro omnium nomine plurimam salutem.

Pueri quomodo sapientes efficiendi?

R. Podicis cappa illis detrahenda ipseque podex virgis cædendus. ita enim sapientia è podice ad caput evolabit.

Supellex pedagogi quenam?

R. Est ferula sub axilla cum bibliotheca, quæ constat ex Despauterio impresso tempore Laurentii Vallæ, sed siste gradum lector alteratissime, (hem literatissime volebam dicere) Bonum mane, Bonum mane, bonum serum hoc est saluto per totum diem.

Vir-

Virgines cur libenter nubunt Iuris peritis ?

R. Ut juris Mystes jus fas rectumque ministrat.

Virgo sic rectum semper amare solet.

Quonam in loco pluris venditur aqua ?

R. Ubi caupones vino exotico aquam admiscunt, sic enim aqua vini etiam cari pertium potest contingere.

Cerevisia unde dicitur ?

R. Aliqui dicunt, cerevisia quasi ceteris vinum. Alia sic :

Unde sibi ducat queris cerevisia nomen,

Quod cerebrum invisat saepe Sabelle tuum.

De Potatione.

Ad primum morsum, si non potavero mort sum.

Gaudia sunt nobis maxima dum bibo bis

Ad trimum potum letus sum, dum bibo totum

Latificat quartus cor, caput, atque latus,

In quinto potu, vasto potamus hiatu.

Dulcis & ipse cibus dum bibo sex vicibus,

Potu septeno letus sum corpore pleno,

O nos felices octo bibendi vices.

Nona cherubinum pingit potatio nasum,

Si decies bihero cornua fronte gero.

Undenaque vice tibi praebebo dulcis amice.

Et bis post decies est mihi tota quies.

Postea dico satis sed cum potavero gratis.

Tantillum digitum letus eo cubitum.

De scorto.

*Corpus, opes, animam, consortia, fœdera,
famam,*

Debilitat, perdit, necat, odit, destruit, aufert:

Dies macilenti quinam?

R. Sunt dies jejunii in quibus saturamur pane cælesti, cibo spirituali eoque levi; qui non generat per se in stomacho cruditates sed tantum per accidens.

Hymnus in quo omnes note musicales comprehenduntur.

Ut queant laxis Relonare fibris Mira gestorum Famuli tuorum, Solve pollutum Labus reatum, Sancte Joannes.

Igniaria & sulphurata quibus odio sunt?

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus suum peragunt sine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandestina eorum furti illuminant & in lucem proferunt.

Hercules in quo peccavit?

R. In eo quod occiderit scelestum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quasi recens exclusus *Wie ein jung bun das erst auß den Eyer Schalen kompt.*

Historia jucunda de parochæ.

Miletem puerulum è baptismatis fonte, suscepturum, parochus interrogavit, Domine miles tunc idoneus es huic muneri sustinendo, ad quod miles, puto quod sic, tum parochus, nostine præcepta Dei? ad quod miles, quidni: tum parochus, quodnam est primum præceptum? respondit miles, non vorabis, *Du sollst nicht fressen*, erras perverse miles, inquit parochus, primum enim præceptum

ceptum est, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio vestra fallitur; Nonne enim Deus statim à creatione præcepit: *de Ligno scientie boni & mali ne comedas Gen. 2.* Tum parochus, ô miles magna est fides tua, superas me eruditione vel potius asturia.

De quibusdam simplicibus Rusticis.

Prope patriam meam est vicus agrestis, nomine Mundingia, istic dicuntur inprimis esse simplices Rustici, illorum unus semel ad forum Ehingense profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos sibi invicem suo cantu respondentes. Erat autem in sylva Mundingensi unus, alter in sylva finitimæ villæ; Et cum cuculus alterius sylvæ suum clamore superare videretur, ille demisso equo cui insidebat, ascendit arborem, atque suum cuculum stridore illo incompósito adjuvabat. Interim lupo equum illius devoravit. Quare Rusticus reperens domum suis compagnis conquestus est; quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumentum gratiâ, quod suum cuculum juvisset, accepisset hinc non mediocriter damnum. Unde illi consensu communi & impensis, damnum illius sublevaverunt: indignum judicantes, ut qui pro salute & honore publica laborasset, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus nostris notissimus, atque bellator egregius, cum publicus esset

esset cujusdam Imperialis civitatis hostis; atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendisset, portantem pannos pro vestiendis confratribus suis, ille partem panni Monacho abstulit, ut & se vestiret, Monachus indignanter abiens, minatus est in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, dicens: Quum talem mihi dilationem & tam diuturnum terminum solvendi concedis, ego si possem, tibi etiam monasterium auferrem.

Christiani & Judei disputatio.

Matthias quidam Ulmenfis, parum prudens, in libristamen Bibliorum multum exercitatus, disputabat cum Judæo de fide ejus & Christianorum, utra melior vel verior esset. Tandem dicebat: Vos Judæi non signati baptismo, in extremo judicio, sicuti canes à carnifice in urbibus non signati, à dominis cædimini: Nos autem signati, impunes erimus. Tum Judæus interrogavit, Ubi estis signati? Matthias respondit, Caractere baptismatis (ut loquuntur Theologi) qui est impressus animabus nostris. Ad hæc Judæus dixit: Cum in extremo judicio aderitis cum corpore: nemo poterit videre hoc signum animæ, nos verò Judæi sumus circumcissione & præputio signati. Cui Matthias, O impudentissimum Judæum, inquit, velles tu in cœtu summi Judicis atque tot millium hominum ostendere virilia, & pudenda educere Vade ad patibulum cum tua impudentia. Itaque victore se judice abiit.

De

De Martino.

*Martinus oblamydem pro paupere dimidiavit.
Ut faceremus idem nobis exemplificavit.*

Secreta quinam aperiunt?

*R. Si secretarum seriem vis noscere rerum.
Ebrius, insipiens, pueri dicent tibi verum.*

Epitaphium insigne.

*Hic in propriâ recubat villâ
Pater Aristulphus cum ancillâ :
Cui à dextrâ forte Mamillâ
Dat Pater oscula, deficit illa.
Sed per spatia ævi pauxilla
Post hæc funera vivit in villâ :
Nam dum sapit huic admodum squilla
Cum bene sapidâ coctâ anguillâ,
Dum dat famulo cellæ sigilla,
Ut depromat vina Cyprilla.
Vivere desinit Pater in villa,
Sitis urgebat quippe pusilla.*

Incerti autoris.

*Ex minimis, vitium, cælum modulamina,
castra,
Venit, alit, penetrat, mitigat, exuperat.
Seditio, requies, oratio, cæna, favilla.
Maxima, longa, brevis, semibrevis, minima,
Quare multi ad magnos honores mundanos
perveniunt?*

*R. Hoc sæpe fit ob commodatam domino
uxorem. Hinc hic fit Secretarius, ille Sena-
tor,*

tor, hic comes, & iisdem artibus à magnatibus multi præpinguia venantur officia, uxores quæ ob id non immerito superbiunt, quarum radiis maritus fulgeat. Item se illas esse, quarum amore princeps gaudeat, dicunt, nullam, ex Domini hanreizatione fieri impudicam, earumque maritos, qui ineptis Hirci videri possent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos anteeant. *Paulus Jovius in vita Galeacii Sfortia*, & à prudentibus nulla alia compendiosior via ad honores adipiscendos, quam hæc ipsa habetur. Exemplum luculentissimo nobis erit historia Euriali ab Ænea Silvio conscripta. videatur hic ulterius. *Nevez. lib. 4. num. 82.*

De quodam Consule Ulmenfi.

Quidam Consul Ulmenfis, quum venisset in legatione ad Dominam Mechthildam Ducissam Austriæ: atque inter orandum crepitum ventris edidisset, nihil commotus est, sed processit in sermone. Quod cum domina audivisset ac dissimulasset, virgines autem ejus ac pedissequæ se invicem aspicientes, occulte riderent, pepedit & una ex illis. Quod Consul ille audiens, atque ab instituto sermone digrediens: Procedit, inquit, ex ordine, & postquam me ordo rursus tetigerit, ego rediucipiam. Unde omnes sunt in risum effusissimè commotæ, dominaque facerâ ejus responsione permota, magnifice eum tractavit.

Possuntne mulieres peregrinari illas pudicitia?

R. Vix quidem: quia viæ teruntur ab om-

nis generis hominibus, qui pretio illecebrisque, nec non vi Hanreitatem expetunt? Sic Dina, *Genes. 34.* & Angla illa, de qua Sylv. epist. peregrinationis fructus uberrimos protulerunt, & Comicis frequenter peregrinatrices sinistrae sunt famæ: nam bene sciunt, absente fele saltare mures: Imo in peregrinationibus adeo fiunt applicabiles, subiectibiles, & tractabiles, ut Theologiæ studiosis pro cathedra quam conscendant, Juristis pro pulpito, cui corpus imponant & Medicis pro vivæ Anatomix subiecto, ac denique nemini non inserviant.

Carmina in quibus omnes primæ literæ incipiunt ab F.

*Famellas furtim facies formosa fefellit.
Fortuito faciens serventi furta furore.
Fur foritas fertur fatuens flagroque feritur.*

Carmen jucundum.

*Hircum cum pueris, puer unus, sponsa: maritus.
Cultello, lympba: fûne, dolore cadit.
De anu per crepitum animam exhalante.
Uno animam crepitu Jana pepedit anus.*

Gallice sic.

*Vous qui passez, priez pour cette Dame
Qui en petant par le cul rendit l'ame.*

Comparatio mulieris & canis.

Comparantur à nostris canes & mulieres, illi dum volunt, mingunt hæ dum volunt flent, ut Juven. Saty. 6. & Ovid. Ut flerent oculos erudiere suos.

De rixosa Muliere.

Habebat quidam jurgiosam imprimis Mulierem:

lierem : adeo ut, siue caupona rediret, siue laboraret, aut comederet, maledictis ab ea impeteretur : quicquid tentavit, semper ei Mulier maledixit, atque quanto eam frequentius verberaverat, tantò contumeliosior reddebatur, magis iurgabatur. Quod cum verbera nihil profecissent, alia via aggrediendum putavit, atque quotiescunque ipsa ei maledicebat nihil movebatur, sed continuo tibia, cuculus erat indoctissimus, canebat. Quod cum fecisset, ipsa acrius maledicere cœpit. Ille vero persistente proposito, ipsa præ ita saltare cœpit : quo pergente, ipsa ex manibus ejus tibiam excussit, qui cum nihilominus resumpra tibia sine cominotione caneret, mulier indignatissima domum exivit, asserens se posthac non perpeffuram nequitiam viri, & temulentiam illam intolerabilem. Et cum postero die cum solita maledictione rediret, vir ad solitum tantum reversus est. Quare mulier se victam ostendens, imprecationibus abstinuit, benevolentissimamque se futuram viro pollicita est, modo tibiam seponeret. Memorabile exemplum, pertinaciam muliebre variis artibus frangendam esse.

F I N I S.

T H E S E S
D E
H A S I O N E
E T
H A S I B I L I Q U A L I T A T E ,

De quibus sub præsidio

FABII STENGLECI LEPORINI,

Respondente

LEPIDO CAPITONE PRO GRADU
in eadem Facultate Assumendo.

Disputabitur

Horis Pomeridianis, vespertinis &
nocturnis in magna frequentia o-
mnium ejusdem facultatis studioso-
rum ad Calendas ædiles, ludiles, bi-
biles in Auditorio majori Phantasta-
rum.

*Quis vetat Hasoni ridendo di-
cere Verum.*

*Socratico & leporem fatuum
condire lepore.*

T H E S I S I.

I Naturam hominis, prout nunc est, moresque & conservationes humanas penitus inspexerimus, videmus occurrere adhuc novam aliquam facultatem, quæ ad nullam quatuor specierum referri possit. Unde prædicamentum illud non satis ab Aristotele explicatum esse manifestum est, sed addendum novum aliquod eis, quod est HASIO & HASIBILIS qualitas.

2. Erit ergo hæc nova & quinta species, ac illi hominis, qui hac qualitate ornati sunt, ex quinta essentia constant, quos ob id neque homines, nec per omnia lepores, sed mixtum quid quasi *anthropodasys* seu homini lepores, sive lepori homines, aut homines hasios dicere possumus.

3. Nec pueriliter putandum hanc speciem idem esse quod passio & passibilis qualitas. Nam licet plerumque in conviviis Hasiones sint in passibili qualitate, tamen sæpe numero sunt in agibili nempe tunc cum currunt, ut inferius patebit.

4. Est autem Hasibilis qualitas morbus ortus ex superfluitate & Privatione intelligentiæ albæ in cerebro, in quo spiritus turbati, humores vitiiati, & elementis gravitatis & levitatis immixti, confusionem temperamenti faciunt in cerebro, ventremque gravidum faciunt iisdem vitiositatibus, & pedes manusque crebris

crebris gesticulationibus. Hoc morbo laborantes hasiones aut lepores vocantur.

5. Ex qua autem terra & regione hic morbus epidemicus primò ortus sit, variæ sunt sententiæ. Quidam enim ex Cæphali, quidam ex Turpeti, quidam ex Franconali, quidam ex Italica regione ad Germanos traductum esse volunt. Cum autem sub iudice lis pendeat, animadvertendum, ex qua regione contrahere plurimi hoc morbo laborare videantur. Nam similis simili gaudet.

6. Ex definitione verò supra posita facile intelligi potest non esse tantum simplicem huius morbi speciem, sed multiplicem. Quædam enim hasibilitas consistit in spiritibus, quædam in humoribus, quædam in elementis, non secus ac febris quædam.

7. Nam hasibilitas in spiritibus consistens omnium maxime conspicua est in viris magnis, spectabilibus & doctis, aut etiam in iis qui cum tales non sint, tales esse volunt: hi enim habent altos & elatos spiritus, qui omnes inferiores præ se contemnunt, sua laudant & prædicant, etiam si aliquando graviter mentiantur, & nihil nisi sententias & versus proferunt, aut iubent à se camina conscribi, ut fiant candelabra patriæ, & variis linguis loquuntur.

8. Ut exempli gratia, cum quis in conviviiis bonorum virorum solus totum colloquium vult habere, & ordinare omnia in mensa pro suo arbitrio: omnia solus dirigere, qui gloriatur de sua doctrina, & tamen stultus

tus est: qui semper vult disputare, qui vult canere, qui vult strenuè bibere, & tamen nihil horum potest, qui multa dicit de opibus suis, semper in ore habet centum mille, millena millia, & tamen pauper socius est: qui gloriatur de virgine sua, cum vix ac ne vix quidem locum habet apud ancillam, & tandem qui proficitur omnes facultates & semper nova dogmata, novas artes Methodicas invenit, & reliqua omnia vult refutare.

9. Ejusdem farinae sunt qui in platea ausati atque ansati incedunt, caput jactitant, pedes ad æquilibrium movent, nasum erigunt, ac si velint in cælum conscendere, ac observant diligenter ubi quam plurimi homines convenerint, ut illos prætereant, quod digito monstrentur, ac qui nobilem se jactat cum rusticus sit, & pedissequum habet, qui ipse nunquam fuerat factus Dominus: quique aureos annulos gestant cum adhuc non deceat. Omnes enim hæ & similes species, ex elatione spirituum, qui sunt in summo gradu, oriuntur.

10. Hasibilitas ex humoribus est quæ in sobriis nunquam est sed crescit tunc cum cerebrum aut gula, vino, aut cerevisia immaudit, ut sunt omnes, qui, cum sunt sobrii, optimè se quidem gerere possunt, sed quam primum conjuncti sunt; ibi pessimè hunc morbum contrahunt. Et hæ species iterum variant secundum quatuor humores, sanguinem, bilem atram, bilem flavam & phlegma.

11. Ex humore sanguinis oritur hasibilitas
E quæ

quæ in risum exit, quo seipsum quis facit ridiculum, seque aliis sponte deridendum exponit, aut cum vexatur & se ab aliis vexari omnino non intelligit, se alios vexare putat & quidvis patitur sibi persuaderi.

12. Bilis atræ hasibilitas est, cum quis in conviviis exhilarationis gratia institutis sedet ut Mopsus aut Corydon, morosus, nihil loquens aut ridens, sed ac si omnes vellet devorare, quod ideo facit, ut convivæ dicere debeant, eum in profunda melancholia sedere doctum esse, & rebus gravissimis intentum, vel speculari in divinis.

13. Hasibilitas ex flava bile in illo est, qui audito inter jocos, vel unico verbo sinistro statim arma corripit, & vult homines omnes trucidare, & vivos mortuosque mactare, præ nimia virilitate ut caper, quod ideo facit, ut homines dicant eum equestrem hominem esse, nec devorare orbem casei.

14. Phlegmatica hasibilitas est orta ex nimia bibendi fidelitate, qua fideliā nimis sæpe elevans cogitur vel in mensa, vel in lecto, vel in mediis choreis infimo vel supremo ore vomitum edere & realia verba proloqui. Hic humor, illo exonerato & fideliter deposito, desinit statim esse hasio (cum reliqui etiam post factum nomen retineant) & propterea non Hasio & Grobianus & Rulcius dicitur, & cadit sub exemplum gravitatis.

15. Restat hasibilitas quæ est in elemento sita: Sunt autem duo genera elementarium corporum; grave & leve. Unde secundum hanc

hanc *dicbotomiam* hasibilem; dicuntur alii hasiones gravitatis seu probitatis; alii levitatis seu subtilitatis.

16. In hac autem specie multi superiorum concidunt, quod mirum non est, cum omnes sint ex una stirpe orti, & sub uno omnium genere contineantur. Gravitatis artem hasibilitas se maxime exerit in moribus: quo facile videri poterit, an quis etiam suam civilitatem morum studuerit, qui secus fecerit, ad hanc classem referri debet.

17. Ut qui virginibus inservit & vel bonum *empusticum*, vel bombum prolocutus fuerit; vel alias caput justo tempore non aperuerit, & expectaverit donec prius salutetur: Et alium salutaus per digitos transpiciat, num etiam resalutetur. Summa qui Grobianum egregie callent, Hasiones gravitatis vocantur.

18. Hasibilitas levitatis ultima est, sed omnium frequentissima & omnium latissime patens. Huc enim spectat varietas vestium, gesticulatio, manuum osculatio, pedum varia vibratio in choreis vel cum virginibus, vel cum adolescentibus.

19. Ut exempli gratia, qui nunquam ex patria exierunt, vel brevi tempore à maternis mammis absuerunt, & redeuntes gladium, plumas, varias formas vestium, magnum ventrem, (in quo gestari pulli dicuntur hasionum) amplissimum pileum, magna collaria, acutas caligas ad formam, Y literæ Pythagoricæ (unde hæ caligæ vocantur Pythagoricæ vel ypsilonicæ) duplices crepidas &

similia gerunt: Qui item manus osculantur, frequenter nutant, pedibus vertunt terram, & innumeris utuntur eminentiis, reverentisique.

10. His cognati sunt qui vestes partim Gallicas, partim Germanicas gestant, & vestes habent variorum colorum rubri, flavi, virides, albi, ex quorum numero niger excipitur.

21. Nec tantum levitatis hasiones in vestibus sunt, sed etiam in choreis & aliis actionibus in quibus saltant, circumcursitant, jam Italicam, jam Polonicam, jam Anglicam, jam Germanicam choream affectant, & se omnibus modis familiare reddere student apud virgines, quo evenit. ut hi hasiones simul amatorii & Venerei hasiones dicantur: & sæpissime viam in gratiam hujus vel istius puellæ iterant, & se omnibus modis applicabiles puellis reddere student.

22. Symptomata harum hasibilitatum sunt omnes his affines qualitates, Cornelius, Cigho, Eulenspiegelius, Paul cave tibi, Papa de calvo monte, Claus stultus, omnis ignorantia, superbia, amor, cochleatio, helluatio, scurrilitas, impudentia, beatitas in altero plus, in altero minus. Summa totus cursus cum arundine longa.

24. Signa sunt risus, cachinnus, vociferatio, circumcurbitatio, gesticulatio, saltatio, oculorum gyratio; capilli longi & muliebris figuræ, vestes, incessus. Quibus addere plura, qui conversationem hanc arte
con-

considerat, & seipsum in sua cute examinat; facile potest juxta illud: Stultorum plena sunt omnia. Ergo nullibi dantur vacua, & per consequens veteres male dixerunt vacuum esse in rerum natura.

CORONIDES.

1. **A**N basibilitas contingat masculis & feminis? affirmatur.

2. An basio sit generis communis secundum regulam: Quæ conveniunt, &c. affirmatur.

3. An aliquis tangendo proprium nasum, apprehendat basiones secundum qualitatem & quantitatem? utrumque affirmatur.

4. An duæ vel plures Species basionum possint esse in uno subjecto? affirmatur.

5. An virgines cochleando basificent vel basificentur, vexent vel vexentur: & an etiam verum sit de adolescentibus cochleantibus? utrumque affirmatur.

DISPUTATIONIS
DE
HASIBILITATE
Cursus Secundus.
T H E S I S I.

AB'oluta superiore disputatione, quæ partim Logica, partem Physica fuit, de Natura, & proprietate Hasionis; Reliquum nunc est, de ipsa Hasibilitate seorsum agere; quatenus in considerationem Medici venit, juxta illud Aristotelis: Ubi Physicus desinit, ibi incipit Medicus.

2. Neque vero supervacaneum est, de hac materia tam prolixè agere, quia veteres dixerunt: Nosce te ipsum. Et cum omnibus hoc seculo nihil magis volupe sit quam disputare; habet hic unusquisque semper quod agat *sicuti scabiosus.*

3. Breviter igitur rem comprehensuri, à Definitione exordiemur, quæ cum superius prolixè tradita sit, brevioribus eam hic verbis repetemus, pro intentione nostra: Nam quod pulchrum est, bis terve repeti non est absurdum.

4. Est autem Hasibilitas, sive morbus, sive depravatio intelligentiæ in cerebro, dependens

dense ex superfluitate spirituum, aut Humorum.

5. Hæc definitio perfecta est, omnibus enim suis partibus constar.

6. Genus seu formam diximus esse morbum: manifeste enim lædit actiones, SED SINE DOLORE: & est hæc Lues magnæ ACTIVITATIS, quia ad SIMILITUDINEM AGIT TRAHIT-QUE maxime secundum Formam.

9. Ut autem uniuscujusque morbi magna est laticudo, ita & Hasibilitas alia magna est, sive vehemens; alia parva, sive remissa: alia diuturna, alia brevis: alia recens, alia inveterata.

8. Subjectum universale est Cerebrum, statuerunt enim veteres, & sapientiæ & stultitiæ sedem esse cerebrum. Pro varia igitur ejus læsione, variæ emergunt differentiæ: vel enim totum laborat, & tunc febrientibus, aut etiam furentibus interdum similes fiunt HASiones: vel pars tantum affecta est, & sic mediocriter currunt. Præterea pro illius varia constitutione naturali, variæ etiam actiones oriuntur, mediante tamen causa, de qua mox.

9. Causa efficiens est superfluitas spirituum, aut Humorum. Hinc alia hasibilitas humorosa est, alia flatulenta.

10. Si enim ex spiritibus est, aut extrinsecus originem traxit, aut intrinsecus. Extrinsecus quidem, ex conversatione aliorum, qui infecti sunt, quorum contagium facile quis-

que contrahir. Vel saltem ex re aliqua lepida, quam sive videt, sive audit, Intrinsecus vero ex parentum hereditate, ex morbo, ex mala educatione, innata libidine, licentia, luxuria: Inde enim fit, ut paulatim Spiritus ex depravatis visceribus ascendentes, capitis domicilium occupent, & hinc inde accrescentes, multis modis id molestant, ut laborantes ad quidvis persuaderi, aut converti possint. Unde tot generum ineptiæ, nugæ & culpæ de quibus supra.

11. Quod si ex Humoribus hic affectus sit, pro varietate intemperiei, variæ erunt differentiæ. Hinc alia Haëibilitas sanguinea est, alia pituitosa, alia cholericæ, alia Melancholica. Et cum hæ causæ cum subjecti constitutione, & *crassi* magnam affinitatem habeant, ejusmodi humores ingluvie nati, ab anni tempore, ætate, regione, & natione adjuti, cerebri substantiæ conjuncti, prout sunt, alia atque alia Symptomata proferrunt.

12 In his autem & Quantitas consideranda: si enim exigua copia fuerit, non agit quidem hæc lues, ut quamvis in corpore hæc ipsa sit, non tamen manifesta sit ejus actio, & licet non agat, lædat tamen actiones, sed clanculum, ut homines non animadvertant. Imo experientia sæpe testatur, quod cum per annos aliquot hoc malum latuisset, tandem magis magisque actum, sese ut forex prodiderit suo indicio. Sed sunt nonnulli, qui etsi hunc nequam in sinu habeant, tamen aut

verborum subtilitate, & lepore, aut alias Dominatione, & autoritate sua præcellenti tegere possunt: & tamen infecti sunt, si vetum dicere velimus.

13. Modus etiam causæ considerandus: nam quædam materia tempestive movetur, quædam tarde, quædam medio modo se habet. Unde actio & Critica & Symptomatica emergit. Et hoc est, quod in conviviis passim videmus, quod quidam valde cito currunt, alii tanquam balistæ sequuntur, & alii dimidio vento, navigant, juxta versiculum.

CURRITE FELICI SIDERE VOS LEPORES.

14. Qui etiam si vehemens erit motus materiæ, vehemens etiam actio. Si continuus, talis quoque actio. Si interpolatus, interpolata actio.

SIGNA DIFFERENTIARUM.

15. His ita examinatis, ad differentiarum signa accedendum.

16. Et quantum ad Formalis causæ signa, ea quidem medenti innotescunt ex relatione astantium, nequaquam vero ægrotantis: nemo enim vult HASIO videri, cum maxime sit.

17. A subjecto sunt: Raro dolor capitis & is quidem per *Sympathiam* ventriculi ex bibitione: Præterea ea omnia, quæ constitutionem Sanguineam, Phlegmaticam, Cholericam, Melancholicam sequi dicta sunt disputatione superiori.

18. A causa efficiente quæ sumuntur,

E 5

cum

cum jam nominatis conjungentur, & similiter ante disputatum est: nunc ea denuo recensere, supersedemus. Hoc saltem in genere hic annotamus, magnam esse Discrasia humoralis analogiam ad Nationem, ætatem, anni tempus, aërem, & ceteras nonnaturales. Siquidem enim hæc omnes in uno eodemque gradu simul convenient, habebis utique signa talia, quæ absolutissimo Hasioni debentur.

19. Objectum verò spirituosum, seu vaporosum, denotat status non fixus; sed errans & quidem sensitivus, sine pulsatione, & gravitate, subtilis interdum, interdum crassior, nonnunquam ructos aut crepitus edens: & hæc omnia cum magna latitudine.

20. Qualitatis verò vel magnæ, vel parvæ signa sunt, antecedens vitæ ratio, sive in convivio sive alibi, & vel liberalior, vel parcius tractatio & quæ incitamenta solent accedere: habitans item corpori, prout is est.

21. Criticam actionem arguunt Crisim futuram monstrantia, ut sunt motiones animi, oculorum, capitis, pectoris, expectationes, expuitiones, pedum strepitus, gesticulatio, vertigines, rubedines, multi & magniloquia, &c.

22. Symptomaticam vero, si ab aliquo objecto extrinseco, aut affectu interno alio oboriatur, Reliqua ex astantibus petuntur: Quia ex ægroto per vehementiam morbi tunc non licet.

INDICATIONES.

23. Post hæc signa, dicendum de indicationi-

tionibus, quæ ab definitione petendæ. Forma & causa, vendicant sibi locum rerum præter naturam, ideoque sui ablationem indicant. Subiectum occupat locum rei secundum naturam, & sui conservationem denotat.

24. Quantum ad subiectum conservans, vel alimentum administratur, vel respectu virtutis totius, prout debilis est, vel fortis: vel partis respectu affectæ. Specialis autem constitutio specialem tractationem cupit. Hinc aliter Haisiones sanguinei quam cholerici tractandi, &c. Semper autem indicans prohibentibus cedit. Et notandum præceptum Hippocratis, Impura corpora, quo plus nutries, eò magis lædes. Et hoc esset idem, ac si stulto baculum porrigeres.

25. Forma quidem ratione vehementiæ anodina, & narcotica incidat, ut sit in crassioribus.

26. Causa etiam indicat contraria. Flatuosa designat discutientia Objectum immateriale; alterum Materiale, Evacuans & penitus eradicans. Quantitas ejusdem postulat remedium majus, vel minus. Motus vero Revulsionem, si vehemens sit, aut derivationem, si lenis. Causæ autem nos omnes externæ si adhuc adsint, removeri postulant.

PROGNOSTICA.

27. Post has indicationes, colligendum ex Methodo prognosticandi. In genere quidem prognosticare licet, affectum non esse negligendum, quia nobile membrum

laborat. Ex aduerso vero : curationem esse difficilem , & tardæ operationis : quia est morbus contumax. In specie sic licet : à forma , si vehementia adsit , & vigilæ multæ , & potationes accedant , &c. metuendum ne æger delirio , aut Melancholia corripiatur. Si cum tempore , loco , & quiete ad se redire potest , is non ita est in periculo , quamvis veneratione non careat.

28. Porro inveteratus affectus , recenti deterior. Et ratione subjecti , præscimus , si per sympathiam saltem laboret , facile terminari & ratione efficientis , immateriale diutius durare , quam compositum , curatuque esse difficilius : quia spiritus sunt instabiles. Et hoc fit contra communem Regulam.

PRÆSIDIORUM MATERIÆ.

29. Postremo de materiis præsidiorum agendum est , quæ si in vulgaribus rei Herbariæ scriptoribus non inveniuntur , nemini mirum esse debet ; peculiaribus enim & noxiis morbis , peculiaria & nova invenienda sunt remedia , satis est , intentionem nostram , à communi scopo , non abhorrire , & nos eum assequi.

30. Discutientia igitur , & alterantia erunt , hæc leviora : frequentes cachinni , derisiones , punctiones : & hæc fortiora : jocus cibisque serius , vexatio , tribulatio , explosio , Cornelizatio. Quæ omnia exacerbauda , vel minuenda pro magnitudine morbi.

31. Purgantia sunt : Vellicatio , Tornatio , verberatio , dispositio , sumicubatio , mulcatio

catio. syncopizatio, Mysterismus, nasi suspendium, ciconisatio, condilismi, apocoracismi & omnis generis ludibria, pœnæ atque multa. Tum, si grossities materiæ ita exigat, aliquot Hellebori, aut Antimonii libræ intrinsecus, & extrinsecus unguentum ex cineribus incombustis, cum magno & frequenti ictu & frictione. Trahantur etiam nares & pili, & digiti fortissima ligatura duplicati stringantur, in extremitatibus sine omni misericordia, (nam hoc faciendum sæpe, ne in syncopen deveniant) & sues habeantur cum porcellis coram facie ejus quotidie in loco secretiori qui cogantur clamare fortiter, ut stipticitas solvatur. Interdum probatur baculatio ad sanguinem loco phlebotomiæ. Sed hæc posteriora Grobianis propriè conveniunt, & Beanis, quorum nominetenus paucissimi sunt, re ipsa vero innumerabiles juxta illud: *Narraverunt patres nostri*. Et hic notandum non posse semper observari præceptum Hippocratis ubi docet: jucunde esse curandum. Sufficit hanc jucunditatem in medente esse.

32. In corroborantibus numeramus extreme tenuem victus rationem, juxta illum Hipp. aph. 8. 10. 11. lib. 1. Imo ipsam à victu abstinentiam, donec hanc cruditatem concoquat, & ad frugem redeat æger, alias enim facilè in recidivam incidet. In medicamento-
sis habemus Objurgationem: admonitionum, laborum, & negotiorum variorum ana, aliquot quotidie uncias, ad lubitum.

93. Atque hæc de curatione breviter & rudi Minerva, difficile enim est scriptis hæc auxilia complecti. Multo & facilius, & gratius est, hæc praticare, & ad oculum demonstrare. Est enim Medicus sensatus artifex. Quod qui experi cupit, in seipso exemplum statui jubeat.

PROBLEMAT A.

1. *Hoc Primum queritur, an locus Cicer. 2. de Oratore: Ineptus est, qui ante tempus quid postulet, non videt, aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum, quibuscum est, vel dignitatis, vel commodi rationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinnus, aut stultus est, &c. ipsam Hasibilitatem sufficienter explicet? Aff. quod sic.*

2. *Hinc etiam queritur, cum Cicero hæc citato, nationem Græcam eruditissimam, hoc tamen vitio cumulatam dicat, an non multo magis id de aliis nationibus sit prædicandum? Creditur quod ita.*

3. *Sic etiam non incommode queritur, An qui curationem Hasibilitatis suscipiunt; ipsi sint Hasiones: Resp. Secundum quid, non simpliciter.*

4. *Præterea etiam; an Hasiones in Paroxismo habeant sensum communem? Negatur.*

Omnia probate, quod bonum est, tenete.

F I N I S.

F L O I A

CORTUM VERSICALE

DE

FLOIS SWARTIBUS,

Illis Deiriculis, quæ omnes fere Min-
ishos Mannos, Weibras, Jungfras, &c.
behüppere & spitzibus Schnaflis stec-
kere & bitere solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNAKIO

ex Floilandia.

Cortum Versicale de Flois.

A Ngla flöosque, canam, qui wassunt pul-
vere swarto.

Ex Wateroque simul fleitenti, & blaside
dicko,

Multipedes deiri, qui possunt huppere longè
Non aliter, quam si floglos natura dedisset,
Illis sunt equidem, sunt, inquam, corpora kleina.
Sed mille erregunt menschis matrasq, plagasque
Cum steckunt snastum in livum, blautumque ru-
bentem

Exsugunt: Homines sic, sic vexairere possunt,
Et quæ tandem illis pro tanta lonia restant,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera, dodum
Sunt varie plage, quibus ob sua Sündä, suamq;
Ob mutwillitiam strafit Menrosque Frauasque
Ipse Deus, cælum & sternas, qui fecit & Erdam,
Hunc

Hunc steckit slangus, lopit Dulbundus in illum,
 Et bisit in livum, ut cogatur fundere Geistum,
 Ast alium Wolfus fretit berusque toritit,
 Hic heffit multos lufos, & tempera nullo
 Fredam heffit, lopunt per Kleidros, valdeque
 bitunt.

Ast reliquos inter deiros non bosior ulla est,
 Nec magis ansechtit mintschos, illisque molestat
 Erregit plagas, quam swartia turba floorum
 Non illis satis est sinistri sub tempore nachti.
 Steckêre, & seuto meudos upweckere slapo:
 Sed quoque sub dago perkrupunt undique klei-
 dros,

Nunc buc nunc illuc buppentes scarpibus atque
 Bitentes schnasflis, sic ut de lifide blautus
 Sepe fluat, pleckique rubri cernantur in buto,
 Glofite queso mihi, mibiglofite queso sodales,
 Sapius expertus credo hoc, cum Wolkibus altis
 Deleuchtunt Sterne, schinit Mane undique
 lechte,

Et vadent slapum volbringere tempora sinistra,
 Solum verhindrunt tardum suvara agmina
 slapum,

Nunc heffunt lustum per Wickum springere Bed-
 dum.

Nunc vero upstigunt Beinos, Beinisque relictis
 In medio sittunt livo propè nablia runda,
 Nunc quoque per Bordum kripunt, dant custia
 mundo,

Custiaque smertant, ogos nasosque bekickunt
 Deinde juvat rursus warmum sub krupere Bed-
 dum.

Et schuldros, armosque bandosque invisere,
 quicquid. Sepe

*Sepe etiam wandrunt infra, ruckumque beseu-
kunt,*

Et rundos lendos driventes undique lustum?

*Sicut quando etiam wandrit Mordorus in Holte,
Non tantum wandrit longum ver drivere tem-
pus,*

*Sed schlagit, steckit, warpit, donditque subinde,
Si qui begegunt Ludi, qui Beutlia plena
Geldo hofunt, Kleidrosque bonos in corpore
dragunt*

*Sic quod nigrorum damnanda caterva floorum;
Non tantum in Beddo krupit, Kleidrosque be-
kickit,*

*Ob longam quoniam, sed quando cernit in esse
Kleideribus blautum, & schonum quoque merc-
kita thurum*

*Esse nec ob dictum veluti morderus adbuppit,
Uthsteckit schnaflum, sub quo sunt anglia scarpa
Anglia sanguinem deipe qua stickit in butum,
Ut fugit blautum, nescitque uphorere, donec
Iivum cum blaso swartum bene fulluit intra,
Nec fugit tantum, verwundit & undique livum,
Ut schlangus steckit, furiosus bittit ut bundus.
Et post se multos plectos, mablosque relinquit
Rotigenos, Sclapens bec quando seulit, in bogum,
Cum livuo sese Werpit, Weg stotit & handis
Deckbeddum, scurit neglis, schadumque beseudit,
Sed quando mortram gledro vertrifit ab uno,
Mox stous ex stundo bhendus wegbuppit, & al-
tum (est,)*

*Dat wundum, si nec fleddo quoque tutus in illo
Rursum alio springit, proque una vulnere steckit
Plurima, ut ille semel qui schlapo upwakuit alto,
Non*

Non iterum possit meudos thoschlutere ocellos,
 Se Waltrit misere ruckit, flankitque, Kifitque,
 Insequiturque floos, soletque in corpore, verum
 Gripere cum tentat, blotum sibi gripit in butum,
 Sepe igitur totos sine schlapo ducere nachtos
 Cogitur, & multas lidit martrasque Plagasque
 Nec saltem hac fiunt beddo cum ligimus alto,
 Sed quoque cum lesumus, cum scrivimus, & imo,
 Bedere cum volumus bene plagitur undique cor-
 pus.

Precipue beinos intra, tenerisque sub armis
 Summis in krugiis hic, hic sunt regna flourum,
 Hic kreslant, steckunt, bitunt, kitzluntque
 subinde, ut

Patere non possis, cum schuras negligibus butum,
 Et quod verwundrunt omnes, non ultus in Erda,
 Lebit deiriculus, nonnullus in aëre schwebit,
 Qui tam magnanimus, tam sit quoque kenus,
 ut unus

Exiguusque flous non furchtitat ille potentes
 Kerlos: non Pabstikrona verschricket ab ipsa,
 Bukum perkrupit sanctum lopitque behende:
 Donec beroret blotum cum schnafide livum,
 Cogit ut huic Pabstus stotos crutzumque sacra-
 tum

Werperere de manibus, deirumque fugare biten-
 tem.

Nonfurchtit Keysros, non Reges, non Patriar-
 chas

Non Cardinales, beudos qui margine breido
 Dragunt in Koppis, verum nihil achtit hic beu-
 dos

Nec stasos goldo decoratos, steckit in butum

Hau-

Handus ut ex koppo, fallatque ex bandilestafus,
 Nec flous an Doctor sit fragit sitve Magister,
 Ille vel ab backum vel se benefettit ad balsum
 Adque anglum scarpum, per dunnum druci-
 tat butum,

Ut fedrum dextra leva smitatque papyrum
 Ipse Ego dum schribo hac, possum non beffere
 fredam.

Pumpbhosios nunc upmako & sento undique floos,
 Nunc hosenbendros uploso, & nadia circum
 Kiko, & non findo, mox quando rui sus ad ipsos
 Me seddo beutros, prob quam tunc plagere pri-
 mum

Incipiunt: saepe upspringo, propterque dolores
 In stuba circumdantzo, tisoque sed illi
 (O bösi deiri) nihil hac scheltwordia curant,
 Sed quia libendum est aliquid, libo illa sed absque
 Murmure non lido, nec eos wegspringere lato,
 Cum krigo, mestum nemo wegschnidoque Koppum
 Anne flöo quisquam est in toto audacior orbe,
 Non lopit quando drosceri steglide Kornum
 Uthschlagunt, plagunt, ut vix arbeirere possint.
 O k'leinum deirum, tu non armensia spernis,
 Agmina, Schweinherdos, Scapios, Wechtrof-
 que tudentes.

Betlerosque armos misere per strata schreientes
 Visere non dubitas, Schelmos Deisosque besotis,
 Cumque illis vitam latis cruce, ac sarlicle rado
 O te felicem floe si vortelia noffes,
 Inque rauchis beltzis tantum stoltisque woneres
 Kleidris, in warmis hosis, sic tutior esses,
 Quam si bedleros miseros miserasque besokis.
 Nunc ut ad Wisras veniam Jungfrasque be-
 bendas.

Que-

Quædam bereuramt quando non omnia possum.
Flogia turba hominum generi non syndior ulla
est

Quam Wifris: Wifra stridunt noctesque diesque,
Deiros cum swartis, teinunt in krigia dira
Ut sæpe blauto sittant: schrekibile visu,
Sed multe reliquas vincunt schelmstuckibus argis
Amplius & didicere olim quam frerere brotum,
Hec quando ex dorso lepunt sub tempore fasti,
Atque coxantes peddenu horunt ex fontibus
ützoz. (dextra.)

Quos non audivere prius, tunc se, se Crutzere
Incipiunt, swartosque floos beschwerere mortis
Ut nito lopere, springere trupere turba nigella
Cogatur Stubis Kamris Bedisque salisque.
Qui tantum wortis vinci potuere sed ita,
Dum sunt Desflo Dustus wegtrifit, & omnem,
Ex bufo pulicem. Sunt deinde exjungfride turba
Que bittrum kakunt drancum de flore lupini
Perque omnes Kamra wincklos non spargere
cessant,

Donec mane flous pereat qui liggit in Erda
Ast reliqui lopunt per agros, baluntque viren-
tem

Herbam, qua pulicem cepit pulicaria nomen.
Quam quando Sonus nondum de wolckibus altis
Schinit, per Kamras spargunt, tunc nigra ca-
terva

Insittit gruno solio, atque exugit acerbum
Saffum, ut non valeat rursus verlatere blatum.
Tunc nemit besmum virgo wegkerit & herbam
Atque floum simul utbkerit, dreckoque bedeckit.
Quid memorem? Cordus dictissimus ille poeta

Nos

Nos exorcizare docet nigra agmina versu?
 Hic etenim scripsit septeno carmina libro:
 Nec te nocturni pulicesque fatigent,
 Hunc exorcismum candide lector habe:
 Mansula, corrios budiogofma tarantula calpe,
 Rhymula dinari galba caduna trepunt
 Hos novies lectum scansurus concine versus
 Tresque mori calices ebibo quaque vice.
 Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam?
 O vos felices Wisfrasi talia vobis
 Nota essent cunctis, non vel flous unus in Huso
 Bliseret: wordis, aut drancko, aut frutice bittro
 Schwartes deiricutos stundo doderetis in uno.
 Sed quid de rickis dicam, splendente potentes
 Auro, saepe floum vidi sibi krustere grotum
 Et seu captivum helben si in schludere goldo,
 Ut tantum upgesat tenebroso in carcere geistum
 Quid vero Wisfræ quæ non didicere volantes
 Arte floos kleidris, ipsisque uthdrisere beddis,
 He sæpe erregunt cum deiris, krigia grotæ,
 Nunc kragitum uplosunt, & evebunt titia cir-
 cum
 Nunc angunt magis & wisunt sua ruckia blo-
 ta
 Ut sengant schlagantque floos, nunc scurere
 lendos
 Incipiunt, bandos subslectunt scortisque bei-
 nisque,
 Quid seggam? sæpe & foccos detrectere sutis
 Vidi illas rotumque updeckere & undique foccos
 Nunc buc nunc illuc besckere, strickere seutos,
 Namque sciunt Wisfræ, quod gerne in foccine
 wonant

Nec

Nec quando in Wullam semel incescere rugosam
 Hinc possunt facili rursus wegspringere, jamcum
 Affertur succus, Deus ô bone quanta floorum
 Agmina mitbrensit, veluti si semine swarto
 Eset conspersus totus. Tunc bella videres,
 Tunc angustum magnum drisit captiva floorum
 Turba, atque arbeiter toto cum corpore, snasum,
 Utreckit, beinos ad saltos settit adholtit
 Wulla vel eludit, tunc sengunt ordine Wisre
 Nigrantes schelmos, & tollunt hanckio in bardo
 In discumve, hiebi mordunt, bandisque tre-
 mendis

Invahiunt settunt niglos in corpora swarta,
 Et gnisk gnackspelunt, ut circum blautus in
 Erda

Fleitat, nec prius uphorunt, nisi tota caterva
 Tradita sit Dodo. Tunc legunt agmina tanta,
 Vitam qui latuere suam, ut wegrapere posses
 Handis, sed besmo wegkerunt, sepeque fallunt
 Ingentem moldum, schudeluntve & flumine
 mergunt,

Quid memorem jungfras, megdasque, scho-
 nuntne vigillis

Deiriculis? schenkunt vitam? non schenkere
 fas est,

Ajunt, Nam quando debent be spinnere Woe-
 kum,

Vel quando Holnadium scarpis uthnebere nadlis
 Sittunt, nulla illis Freda est, sit swartus in buto,
 Huto molliculo flous & se sanguine meke
 Fullit repletus per kleidros springit & huppit,
 Vexeritque adeo, aut lung fra seque absque pu-
 dore

Uprapunt sese & Beinos, Bauchumque bekickant,
Et securant, donec paulum Wehtagia cedant,
Sape etiam Cragium upmakunt & Titia runda
Descendunt, arcentque floos ne snaslide ladant,
Et blutum uthfugant. Namque hic embebrere
multum

Non possunt. Eadem Megde faciunt, & ad unum
Si fieri posset, vermos ad tartara nigros
Projicerent. Vidi quasdam, non lego Gasellas,
Si quando vaccas herdo nachdrifere vellent,
Solo himbdo induta poterant non beffere fredam
Nunc bando in ruckum sulebant nunc sua neglis
Tittia crantzebant, nunc lendos, nunc Kni-
giosque.

Nec scio quid reliquum schburebant torve tuen-
tes.

Hec ideo vobis ô fratres scicko fideles
Sape ut denckatis, gutumque lesbatis amicum,
Et quoties bitunt vos nigri schbnaflide deiri,
Et quoties bandis vestris ingripitis boses,
Fengere nempe flaos, tales effundite wortos:
Jam flous, Hamburga quem schickant urbe po-
litus

Oldus Bekandus, blodum me steckit in budum,
Scilicet ut denckamque sui, denckamque joca-
rum

Pussorumque simul. Denckam ergo, cedito rursus
Parve flue & nostrum misere quoque plage Be-
kantum

Frundum; ut sit memor & nullis vergetiat
annis

Nostri, sic durat Frundschoppia. Num is &
uthe.

Dis-

Disputatio Physiologica,
D E
JURE ET NATURA
PENNALIUM,

Per multas quotidianas decisorias conclusiones, cum valentiis & fallentiis, ex generali Universitatum Studenticarum styli observantia collecta.

Ad bonum omnium modernorum practi-
cantium in foro vexatili tam Active
quam Passive versantium.

Quam Praesidente.

ONUPARIO PALLÆOTTO,
*Pennalium Cardinalis ordinis Crucigero-
rum & miserabilium personarum in cur-
te Regali advocatos famosissimo.*

Excutiendam proponit
D. D. LUCAS DE PENNA,
Utriusque Grobianitatis Candidatus,
studens pro tempore in studio juridico
apud Formalistas in Academia Actua-
risensi.

T H E S I S I.

PRO declaratione rubricellæ facio vobis
notum, quod duplici modo conducatur
hæc doctrinalis materia. Uno modo stu-
dioso, ad quod faciendum obligetur, quia
turpe

turpe est homini studioso jus & naturam pen-
narium ignorare cum quibus versatur. Altero
modo pennali ad quod patiendum teneatur.
Quia etiam si illud nesciat, hoc tamen sibi
non esset conspicuum. Nam responderetur ei;
quod hæc est ignorantia juris quæ neminem
excusat: & quod paria sunt, scire & scire de-
bere, hinc allegans propriam turpitudinem
in tali casu non esset audiendus.

2. Ideo decrevi in præsentia quasi in brevi-
culo comprehendere, omnes intrinsecas, &
extrinsecas qualitates & astutias pennarum,
& ad quid studiosi obligentur: Item actiones
inde competentes tam directas quam contra-
rias, tam civiles quam pennales, quas possi-
tis sequi in fiducia in practicando. Quia ma-
gnus est error circa hos modernorum tam quo
ad excessum, quam defectum.

3. Et quia in omni materia scibili debet in
principio declarari quidditas entitativa ejus
rei, quæ venit in descriptionem; Ideo ponam
vobis ob oculos formalem definitionem pen-
nalis secundum longitudinem, latitudinem &
profunditatem suam.

4. Definitur autem quod sit *animal brutum
habens neque modum neque mensuram rustici-
tatum suarum.*

5. Et dicitur Pennalis ad adjuncto proprio,
qui assuetus est gestare pennas in theca sub cin-
gulo suo ad excipiendum omne verbum, quod
cadit ex ore præceptoris sui.

6. Et notate, quod nomen hoc fuit valde
bonum & honorabile, quia & idem cum Scho-
lari

lari, & nemo dicitur erubescere ob id quod est sui officii, quod est adeò necessarium, ut quod militi est in bello hasta, hoc est clerico in schola penna. Sed hodie propter quosdam magnos Monseuros, qui non sunt multum studentes; sed tantum sunt ambulantes basilicè in stratis cum gladio tanquam ad guerram, & ideo decipiunt scholares qui non sunt sibi similes; Unde factum est id nomen odiosum, nimirum facetum ut pœnè habeatur pro infami. Verùm plus obtinere dicitur in rei veritate quam quod est in opinione.

7. Humanistæ juvenalem vocant, vocabulo leniori tristitiam rei mitigantes, & hoc dupliciter; Uno modo univoce; quia recens venit ab ubere matris suæ, & non est diu, quod depositor dedolavit eum, & labra sua sunt glabra, nimirum ut appareat quasi modo genitus, vulgò Neovistus, *Ein Rapschnabel* Germanicè.

8. Altero modo æquivoce, quia est juvenis quoad vitam Academicam; licet non quoad vitam scholasticam, quia diu sedit in primo scamno primæ classis, & solitus est proxime ire ante præceptorem, quando deduxerunt funus; Et quia est veteranus gerens barbam tres ulnas longam sicut caper.

9. Sed pro majori intelligentia deducam vobis aliquot pulchra collectaria & apostillas definitionis præmissæ: quia utile est hoc, & facit ad multa singularia.

10. Et primo advertite, quod dico in definitione animal brutum: quia scriptum est:

pen-

pennalis indomitus est veluti lascivus vitulus. Non enim possunt se accommodare ad mores bursaticos, quia de istis subtilitatibus non quilibet gustabit asinus. Et animalis homo non percipit ea quæ sunt studiosorum. Et est ei stultitia, & non potest id in grosso suo cerebro concoquere.

11. Et licet aliqui quoad hoc teneant contrarium dicentes secundum viam Thomisticam & Scholasticam, quod animal in quantum animal possit esse tam bene fundamentum in scientiis, neque tam experimentatum in poëtica, neque tam zelosum in concionando, sicut est Pennalis, tamen eo non obstante dicite, quod hoc non est absurdum in terminis logicis, quia fictione juris habetur pro bruto, quoad infusitatem suam.

12. Qua occasione quæro: an Pennalis possit ire ad virginem, & responderetur, quod multa permittuntur quæ ignorantur, quæ tamen non conceduntur si essent obvia.

13. Igitur quæro; si de facto pennalis sedeat apud Virginem, an teneatur surgere, & eam studioso cedere? Videtur quod non, quia qui prior est tempore potior est jure. Sed vos contrarium determinate; Quia Pennalis non habet legitimam personam standi in conspectu studiosorum, & hoc est tutius propter periculum tumultus.

14. Sed si Pennalis peritior est cochleando ita ut virgines malint apud ipsum sedere, quam apud studiosum? Licet præsumptio stat pro Pennali quod ex diuturna actione contra-

xit habitum, tamen nolite hoc virginibus indulgere propter lubricum consilii: Quia præsumuntur laborare contra propria commoda. Tum quia est res mali exempli.

15. Ulterius quæro: An Pennalis possit gestare aureos annulos in digitis suis, aut plumas in vertice, aut gladium ad latus: Quia Pennalis est incapax omnium dignitatum studenticarum, & non habet jus aureorum annulorum, sed debet pro gladio virgas, ut cuique suum tribuatur, & omnia fiant decenter, & ordine in republica.

16. Et licet id de facto quidam facere præsumat; tamen hoc non dicitur vobis præbere scandalum; quia tempus degradationis suæ nondum venit. Nam ad extremum cadit omne malum super proprium caput suum, & tunc coguntur deflere, ordinamenta sua in sacco & cinere.

17. Ideo dabo vobis bonum consilium, qui estis adhuc in statu innocentiae, ne præsumatis affectare, quod vobis non debetur, aut videri quod non estis. Quia mendaces sunt filii Diaboli: & melius est alienum nomen non assumere quam assumptum cum infamia deponere.

18. Et pro hoc suggeram vobis sententiam definitivam, quæ fuit lata in causa magni cuiusdam stutzeri, qui gerebat se publicè pro studioso & ibat per plateas plumatus & gladius & habebat magnum adspicere, & virgines urbis pendebant ab ore ejus: quia postea innotuit, quod adhuc esset *bacchans*,
passus

passus est status questionum, & degradatus est, & fuit ruina ejus ingens valde, & traditus est in manus depositoris, donec persolveret extremum quadrantem. Quod tenete mente quia posset adhuc de facto contingere.

19. Sed revertendo ad definitionem dico ulterius; *Habens neque modum neque mensuram rusticitatum suarum*, ut distinguatur à bacchante. Quia hic cogitur habere suas scurrilitates in freno propter ferulam; quia delictum suum habet paratam executionem sine ulla appellatione.

20. In simili debetis annotare, quod dicit quidam antiquus glossator, quod Pennalis est fax studiosorum, videns sibi multum, pectus gerens stultum, caput sine fronte, mucro sine acie, multos adhuc in crinibus gerens ramos de cornubus. Et hoc bene perpendite, quia est profundum nimis & habet in se multa doctrinalia.

21. Ultimò volo vos advertere, quod Pennalis quoque dicitur monstrum, quia natura quando voluit eum facere studiosum aberravit, & fecit eum pennalem; & ideo dicitur studiosus occasionatus. Sed ob hoc nolite tristari vos juniores, quia natura, nihilominus possunt ad finem suum pervenire, remoto obstaculo; Quia eodem modo dissolvitur, quo quid colligatum est.

22. Nunc ex prædicta lectura vos observate quasdam notas physicas, quibus possitis pennales à studiosis discernere. Quia Reipubl. interest publice tales homines à quolibet

bet agnosci, & hoc non erit vobis admodum difficile, si adferatis attentionem. Quia aures Midæ possunt quidem tegi ad tempus, sed non in totum abscondi in cappa.

23. Pro primo notabilis, quod Pennalis est natura tenax & avarus, in tantum ut citius digitos suos è manu sua amittat, quam unum nummum è bursa. Quia dicit ex sua Grammatica quod est magnum vectigal parsimonia. Retenete mente: quia est unum necessarium requisitum & proprium in quatto modo.

24. Et pro hoc referam vobis unum pulchrum exemplum de quodam Eremita, cui cum privaretur popularis suus superveniens partem sarciminis abscidit, ipse ivit ad Regem plorabundus postulans ut hoc per triduum jejunaret in carcere.

25. Ideo rationabile est statutum quo talis depositori iuramentum præstare, quod non vent pecuniam ex Academiis secum domum ferre: quia si non hoc esset ipse fieret unus mercans, aut Judæus scœnoraretur super pecunia sua, & congereret grandes divitias, & ita in totum non intraret in regnum cœlorum.

26. Sed ego audi vi quendam fundamentaliter contra arguere: quod hoc argumentum non est servandum; Quia vi & metu esset extorrem, & esset contra bonos mores, & invitaret juvenes ad profusionem: quod remitto ad Theologos, quia est res spiritualis, quæ concernit animæ salutem.

27. Pro secundo notabit is, quod Pennalis est

est valde attentus ad rem, advertens graviter quæ non sentias: Et ideo abscondit argentum sub stramine culcitæ suæ, & unus obulus est ei totus mundus. Et in symposio numerat omnes haustus canthari, & nemo possunt sibi ad curam facere: quia filii scholæ sunt prudentiores filii Academiæ.

28. Et circa hoc volo vos admonitos, nec cum illis eatis in cauponam, aut vobis imputeris, si quid merunt, ubi non seminarunt, & bibunt quod non solvunt. Nam tolerabilior est ejus prudentia & crumena, quam impudentia in cute. Nec enim quicquam faciunt propter naturam suam, quia Pennalis turpiter facit, quia est Pennalis: non verò turpiter gerit, quia est Pennalis.

29. Pro tercio notabitis, quod Pennalis amat occupare primas sessiones in mensa, & non vult videri ultimus: quia est adsuetus disputare propter primum locum ex regulis Syntaxeos, vel syllogismis Dialecticæ, ubi dedecus est & plagabile esse ultimum. Et talis consuetudo est sibi altera natura. Nec possunt facile ab ea recedere, quia omnis subita mutatio est periculosa, ut dicunt Medici.

30. Ideo vidi quendam, qui postulabat à Magifico certum sibi locum in Collegio & apud mensam assignari: quia dicebat omne bonum consistit in ordine, & quod est magna confusio, ita doctos inter indoctos sedere sine aliqua prærogativa.

31. Pro quarto notabitis, quod in conviviis solet carpere lautissimos bolos è patinis,

& est valdè discretivus in eligendo cibo, & renes cum adipe sunt ei delitiæ suæ, quia est adhuc delicatus puer, & non est diu quod venit à mammillis matris suæ, & mater sic docuit eum & renes dant sibi vires apud Cortisanas suas.

32. Pro quinto notabitis, quod semper vult haberi primus apud virgines, & puellæ diligunt eum; nec alius quisquam audet eas comitari ad secretum, & anitergia præbere, & matulam effundere præ illo in tantum ut Heroës suos eligant solos Pennales, quia possunt decenter cochleari, profunde basiare, & viriliter manum movere, & pulchras galliardas saltare, & sibi facere bonas currasias, cum citharis cantilenis suis.

33. Et declarabo hoc per exemplum, quod meo tempore contigit in Virgine; quæ multos & veteranos studiosos habuerat pro amantissimis, & postea tamen elegit Pennalem in maritum, quia iste erat vir secundum voluntatem suam, & spiritus singularis erat in eo, & poterat fortia prælia præliari, & studiosus à multis annis non erat ei similis in gratia & virtute.

34. Pro sexto notabitis, quod Pennalis est audaculus & rixosus valdè, & provocat ad campionem unumquemque, & vult se cum omnibus pallistare, & putat quod nemo est fortior se. Est enim benè experimentatus in schola super summo, quia poterat virgam præceptoris sui comprehendere, & caligas è manibus calefactoris subtrahere, asserendo se in libertatem, & nemo audebat dicere: Quid facis?

35. Pro septimo notabitis; quod Pennalis est meticulosum animalculum quoad statum suum. Quia putat quod quilibet scriptas habet in fronte omnes iniquitates, unde Poëta ait.

Pennales animos timor arguit.

Et ideo si fiat mentio status sui, sedet tacitus, & non audet attollere oculos suos, quia est peccator magnus; sed percutit pugno peccatum suum, dicens: O Domine, sine huncanum abire in pace & festinatione.

36. Pro octavo notabitis, quod est bonus latinisator valde doctus & sapiens, & eruditio pendet ei ex naribus & ore sicut vermes, quia per multos annos fuit primanus, & dudum contrivit Grammaticam totam sub calceis suis, & omnes potest Metaphysicos terminos recitare ad unguem, tanquam pater noster, & scribere commentaria super Euclidem, disputare pro & contra in summa Philosophantium corona, & multa paradoxa statuere contra B. Priscianum & Ælium Donatum. Et nemo est qui possit spiritui suo resistere, & ideo possunt Magistrum sumere quando libet.

37. Nono notabitis, quod Pennalis est valde superbus & insolens, & nemo potest sibi comparari quoad authoritatem suam; Quia scientia parit cristas & producit grandes Spiritus; ideo comparate eum pavoni, quia turgescit quando doctrinam suam adspicit, tristatur cum statum suum recognoscit; Quia res ferox & res submissa est pennalis.

38. Decimo notabitis, quod Pennalis est valde disputax, & in conversando vult ad omnia respondere, interrogatus & non interrogatus, & unumquemque confundere in sermone suo, & nemini cedere, ne quidem Diabolo. Quia pulchrum est digitis monstrari & dicier hic est. Et scientiæ non visæ & thesauri absconditi nulla est utilitas. Ideo scriptum est: Luceat ars vestra coram studiosis, ut videant bonum intellectum & manifestetur gloria vestra & nomen vestrum.

39. Ultimo notabitis finaliter, quod Pennalis est homo loquax, dicax, mordax, vorax bibax, rapax, tenax, scapax, in tantum ut omnia in Ax sint generis Pennalis, qui in scholâ cum TAX, TAX, sonaret in tergo suo inde impressa sunt sibi monstrosa vocabula.

40. Et hoc tenete fideliter menti, quia unum ex his est vobis sufficiens commonstrare quem quæritis, & tunc signate vos sancta cruce & dicite. A tali Pennali libera nos DOMINE.

41. Pro cautione tamen volo vos scire, quod Pennales quidam sunt multo astuti circa hoc ut naves suos occultent. Quia quilibet præsumitur honori suo consultum velle: Ideo ex circumstantiis multa aitori relinquo, sunt enim hæc facti, quæ cum infinita sint, non possent in unam regulam generalem includi.

42. Sed quia inter pennales & ingenia eorum varia est differentia ideo debetis meminisse quod secundum Magistrale[m] distinctionem

nem gl. vulgaris. Pennalis est vel animorum
vel morum vel temporum & morum simul.
Ex quibus posteriores, omnium deterioris
sunt conditionis, quia ex illorum statu nulla
est redemptio, in tantum ut ad extremum in
eo possint promovere in porcum. Quia senex
Pennalis bis Pennalis: Et veterana mancipia
non facile est reformare ad meliores mores.

43. Pro his est bonum remedium quod
dicit Scriptura: Indica fratri tuo errores suos,
& reduce eum ad sanitatem ut desinat à malo,
& faciat bonum. Et si tu hoc solus non possis
facere, assume alios ad TE, qui sunt for-
tiores te. Qui si nihilominus noluerit vos au-
dire, tunc fustigate eum: Quia sua interest,
ne moriatur in delictis suis.

44. Et tunc cum eo nulla est compassio
habenda: Quia præsумitur potius consuetu-
dine peccare, quam ex imbecillitate labi, im-
mo ipse vobis habebit aliquando multam
gratiam, & dicet, Bonum est, quod humilia-
stis me quia postquam vexatus sum egi pœ-
nitentiam.

45. Nec enim dicitur propter id irasci, quia
amicus ex mente debet perpendere volunta-
tem amici, & nemo præsумitur eum vexare
ex quo diligit amicum suum, reprehendit
eum.

46. Immo ne cui officium suum sit dam-
nosum, tenetur ei quandoque vocationem
dare, & facere sibi amicos cum Mammone
injusto, ut se recipiant aliquando in ordi-
nem suum.

47. Et hoc faciam cum bona gratia: Quia hilarem datorem diligit Deus. Et scriptum est, Pennales estote subditi studiosis, & nolite murmurare contra eos, quia modici temporis afflictio transfert vos in diuturnam requiem. Et tunc quod quisque juris in se aliis concessit, idem ab aliis vicissim postulabit.

48. Sed quæro: Si Pennalis nolit hæc pati, an tunc possit se actori opponere? & concludite quod non: Quia iniusta est defensio, ubi iusta est offensio. Est enim Pennalis in prædicamento passionis, & ideo paribilis qualitas debet esse in eo, & de eo prædicari multiformiter.

49. Quod si Pennalis est duræ cervicis, & incrassatum est cor ejus, & frons exiit omnem pudorem, ut non intelligat subtiles terminos? Tunc quia nemo tenetur divinare alterius sermonem debet sibi dici per directum, quod per indirectum non potest capere.

50. Sed quid si multa quidem messis sed pauci operarii? & dicendum quod nemo debet se ad hoc excusare, quia qui patitur pennalisare pennalisantem, is vires administrat audaciæ, & talis censetur pennalisare cum eo.

51. Immo qui hoc facit, habebit aliquando mercedem suam, quia qui reducit errantem in viam facit opus misericordiæ & charitatis.

52. Sed quæro: Si studiosus fuit olim suus optimus frater, & iverunt simul ad unum amicum, & fuerunt collegæ in una classe; an tunc possit illum transjuvare ne ve-

retur

xetur? Quod negate in totum, quia hoc publicam causam continet, & Reipublicæ interest, ne delicta maneant incorrecta. Immo talis fieret prævaricator, & incideret in pœnam Icti Turpiliani.

53. Circa hoc tamen suggeram vobis utile consilium, ne acerbe nimis eam potestatem exerceatis, quia modica tantum correctio vobis concessa est, & nimia sævitia culpæ annumeratur.

54. Nam quandoque miseris venit in præcordia virtus: & tunc habes pugnos & malleos, & bajulant ut rustici, neque possunt dare plagas ad mensuram, quia sunt agrestes nimis; & hoc vult vos annotare, ne cum detrimento & post facto sapiatis, sicut id sæpe in foro nostro vidi practicum cum dolore.

55. Prædicta observat etiam quoad secundum genus, quia isti debent ejus naturæ æstimari, quæ magis in eis prævalet.

56. Quoad temporales vero major occurrat dubietas, an debeant immunes esse ab omnibus operibus vexaticis. Quod videtur, quia tempus non est modus inducendi delictum, ideo non dicitur graviolem esse pœnam, quam fuit culpa.

57. Sed vos contrarium determinate, quia præscriptionis tempora præcise servanda sunt, nec sufficit unum adimpletum ubi duo conjunctum requiruntur.

58. Unde pro declaratione prædictorum resolvam vobis aliquot pulchra notabilia, &

quæro primum : An quoad hoc vexatio sit iusta? Videtur quod non. Quia est injuria verbalis, quæ ejus existimationem apud bonos viros & pulcras puellas gravat. At nemo debet alterius pacto prægravari.

59. Contrarium tamen sequimini : Quia est utilis & dat intellectum, ut habet vulgaris Theoria, & est quasi purgatorium mundanum per quod absterguntur omnes maculae penenalitatis, donec completo tempore perveniat ad studiositatem.

60. Præmissa conclusio ampliatur, & extenditur, ut etiam procedat in eo, qui est ultra vulgarem modum doctus in tantum, ut possit unam septimanam magistrare, & post duos menses doctorare, quia doctrina non mutat statum.

61. Immo licet præsumatur talis, habere omnes regulas Ramisticas in scrinio pectoris sui, adeo ut de ejus eruditione dubitare sit instar sacrilegii: non tamen præsumitur scire notiones primas & secundas, quia ista sunt Arcana Academiæ, quæ non cadunt in Scholares.

62. Secundo ampliatur & concludit in eo, qui est Nobilista vel Cortisanus, licet enim talis habeat aliquam præminentiam quoad jus civile, non tamen etiam quoad naturale: quia natura omnes æquales fecit, & communi vitio commune est remedium: immo Nobilista, qui peccat, duplici poena punire debet propter exemplum.

63. Tercio ampliatur, ut etiam valeat in

eo, qui est admodum civilis, & possunt facere virginibus pulcras credentias & subtiles basimanus, & nudat caput suum pro omnibus: quia licet sciat ea quæ sunt communis civilitatis ex gesto suo, non tamen etiam ea quæ sunt consuetudinariæ localis: quia quilibet præsumitur ignorare stylum alieni fori.

64. Sed quod si etiam æmulari affectu dicite quod Jura constituentur ex eo, quod ut plurimum accidit: non ex eo quod raro; & quod semel aut bis accidit, non attendunt actores.

65. Quarto ampliatur & deceditur in eo, qui solet dare vocationes, & vult videri magnificus, & ostendit se præter naturam liberalem: quia nemo in necessitatibus liberalis existit, & talis se potius quam alium respicit: ideo dolus dolo vindicandus est.

66. Sed quid? si fuit Bassista, aut Tenorista, & potuit graviter infirmas voces murmurare, velut unus frater cappatus in choro, vel leniter discantum fistulare, ut virgo 10 annorum: vel si in totum fuit præfectus in cantoria, vel carenda? Ad hoc idem dicite, quia tales præsumuntur imperiosi, eo quod multos habuerunt sub baculo, & quando dixerunt uni, cane, cecinit: & alteri solmiza, solmizavit.

67. Sed si sit magnus Signior apud Damascellas, ut periculum sit, quod taliter vexatus cadat per corbem, & perdat omnem amabilitatem suam. Tunc mitiorem sententiam amplectimini, & quia talis præsumitur multa sibi ab iis acquisivisse clenodia, non debet

bet multum torqueri, quoad vexationes, sed magis visitari quoad vocationes.

68. Supradicta conclusio limitatur & restringitur, ut melius procedatur cum eo, qui pœne tempora sua adimplevit. Quia cingendus habetur pro cincto, & desinit esse miles vitiorum, quia factus est miles virtutum.

69. Adhuc limitatur, ut non procedat quoad extraneos; quia quoad hos pennalis censetur legitimus. ideo contra hos debet honorem suum defendere usque ad cutem & sanguinem, quia vita & fama pari passu ambulant.

70. Unde incidenter quæro: An Pennalis sit honoratior Schmurzone? Omnino dicite quod sit: Quia quod studiosus est inter penales, hoc est pennalis inter pices & amplius.

71. Facit quod pices illi sunt infames quibus non patent portæ dignitatum; quia in malitia sua devorant sanguinem studiosorum, unde dictum est: O quo vadit anima picis! Sed quæstio hæc est minus dubitabilis, ideo supersedeo eam latius declarare.

62. Nunc revertendo ad priores terminos: an Pennalis pro tali vexatione possit studiosum ad guerram vocare? Quod videtur, quis crudelis est, qui famam suam negligit. Sed hoc nolite sequi, quia pennalis præsumitur inhabilis ad pugnandum, & virgas magis quam arma tractare posse.

73. Et licet videatur habilis de facto propter robustitatem, tamen est inhabilis, & de jure debet gladio privari & virgis onerari:

Quia

Quia qui gladium sumit, peribit cum eo. Et hoc observat totus mundus.

74. Quæro ulterius: an possit agere de injuria verbali, puta quando sibi dictum est pennalis? Dicite quod non, tum quia est animal, in quod nec jus, nec injuria cadit, tum quia veritas convitii satis excusat conviciantem.

75. Sed quid si sibi facta est injuria realis, puta, quod est fustigatus in foro, aut bajulatus in plateis, aut inundatus in aqua? Et videtur negativa amplectenda: Quia pennalis est servus, & ideo capite, non minuitur, qui nullum caput habuit.

76. Sed vos amplectimini distinctionem legalem: quia si id fiat in eo loco, in quo ei nullum jus fuit versandi, aut ambulandi, maxime si alter proclamavit, ut abiret, neque ille abivit, sed reclamavit: Tunc damnuna quod ipse accersivit, ipse mussitabit, & sibi imputabit.

77. Quid si id fiat in sua domo, ubi dedit vocationem? illud dicendum est, quia cuique domus tutissimum refugium est: Et nemo dicitur duplici damno onerari; nisi fortè ibi fuit valdè importunus & inutilis, & voluit habere magna verba solus, nec dare Cæsari, quæ sunt Cæsaris.

78. Quæro iterum: An possit se pennalis vocatione liberare à vexatione; Licet de subtilitate juris rigorosi id non videatur concedendum; tamen vos utilitatem æquitatis sequimini: quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum taliter qualiter redemptum voluit.

79. Sed

79. Sed quid si sit valdè obæratuſ, & non habeat multos obulos in burſa ? Tunc adhibete cautelam, ne vos decipiant: quia ſunt aſtuti valde in occultando theſauro ſuo, ideo non debet talis excuſatio facile admitti, niſi præſtito juramento paupertatis, quia nemo præſumitur vacuus ad peregrinas regiones migrare; maxime ſi ſit charuſ filiuſ, vel cecinit in cantoria.

80. Si tamen hoc de facto contingat: tunc quod non habet in ære, luat in corpore; & ſic vexetur bene, quia non perſolvit plenè. Quia licet prædictuſ puniatur mitiuſ quoad pœnam pecuniariam, quàm aliuſ bene nummatus debet tamen puniri graviuſ quoad pœnam corporalem, & ita ſervatur in praxi.

81. Pro cautione tamen notate, quod taleſ interdum habeant privilegia miſerabilium perſonarum, ſi ſunt valde lamentabileſ; quia tunc ſatiſ ipſa paupertate premuntur. afflictio non eſt addenda afflictio.

82. Sed quid ſi ſit valde ſimplex, ut non poſſit unum puerum offendere; & habeat magnam devotionem, & eat precabundus per civitatem? A talibuſ cavete vobiſ, quia veniunt ad voſ in veſtitu ovium, ſed intuſ ſunt lupi rapaceſ, & habent Diabolum ſub cappa ſicut frater aliquiſ pœnitentiariuſ.

83. Sed quid ſi Pennaliſ lateat & non faciat ſui copiam? Tunc ſi non poteſt haberi de die, ſolet viſitari de nocte, & interdum cum Muſica instrumentali cantari ſibi unum bonuſ carmen, ut exeat ſonuſ in univerſum Muſeum

Muſe
is pla
Vit
Per o
Et
ſtitua
84.
faciat
habea
quia p
tujuiſ
& mi
85.
doſ,
rum
Saxon
mico
prælu
coſ,
forre
86.
clima
mo ſt
ne ali
ſtudiu
87.
præte
ſcript
iniri
88.
denſ
poſte
ſtudiu

Museum; Resonet in laudibus, cum jucundis
plausibus.

Vitrum nostrum gloriosum

Per omnia kling klang klangerum.

Et hoc de consuetudine loci, licet jure de-
stituamur.

84. Circa tamen hoc estote providi, ut
faciatis id cum moderamine, & in occulto ne
habeatis mercedem vestram in propatulo; quia
posset hic allegari pacis publicæ turbatio, cujus
pœna est Baunum, quod parit multos & miserabiles
Cornelios in cerebello.

85. Nunc ad extremum tradam vobis mo-
dos, per quos dissolvitur pennalisimus, quo-
rum primus est: Præscriptio, quia de jure
Saxonico, si pennalis vivat in studio Acade-
mico per annum & mensem unicum; talis
præsumitur didicisse mores civiles & bursati-
cos, & ideo habetur pro studioso, nisi mores
forte contrarium suadeant.

86. Dico utilem, ut supputetis tempora
climaſtericè, ex quo stetit in Academia ani-
mo studendi, non vero commorandi tantum:
ne alioquin is fiat studiosus, qui per naturam
studiosus esse non potest.

87. Item ut intelligatis ad tantum valere in
præſentes. Quia quoad absentes non valet præ-
scriptio, etiam si tempus interveniat, cujus
initium non extat memoria.

88. Circa hoc quaero: An Pennalis disce-
dens ante completum spatium ex Academia,
postea reversus nihilominus habendus sit pro
studioso? Et decidite distincte: Quia si in
con-

continenti, redeat, tunc habet ius post-liminii, & dicitur tempus, quod abfuit suppleri alio tempore ad duplum, ut ita procedat præscriptio.

89. Si verò ex intervallo, tunc quia censetur interrupta præscriptio debet tempus suum de novo inchoare, & ita ad studiositatem pervenire: quia res devenit in eum casum, à quo incipere non poterat.

90. Quod si totum domi remaneat, & fiat ibi Magistellus, aut Baptizans, vel Uxoratus: tum per fictionem Leg. Cornelii censetur nunquam in Universitate fuisse, & ita in statu suo mortuus.

91. Iterum quæro: An Pennalis possit deponere pennalisimum in Patria? Sed hanc questionem supersedeo determinare, quia est salebrosa nimis.

92. Secundus modus est emancipatio, puta si Pennalis sit valde acceptabilis apud Virgines, & sciat gravitatem Academicam tenere, potest talis vocationem dare aliis studiosis, ut absolvetur à peccatis suis, & emancipetur à pennalismo.

93. Et ad hanc requiruntur certæ solennitates, quia debet Virgo aliqua primaria, quæ ejus rei scientiam habet, in judicem eligi, & debet præter alia cognitio causæ intervenire, an persona supplicans sit habilis ad hanc dignitatem. Quo examinato debet Pennalis ante virginem super genua procumbere præstando ipsi juramentum, quod velit Pennalem exuere, & induere studiosum. Sed hic modus est
val-

valde
torus

9
diotus

alios
lution

ctis ju
95

subtec
annur

reus,
cum

teant
omnis

rium
96

mentu
debet

tionem
97

Releri
alius q

hoc pr
lis, &

debet l
quia v

person
comm

98
mitur

sester
talis n

ca hoc

valde periculosus, quia una solemnitate omiſſa
totus actus annullatur.

94. Quarto tamen, an talis bullatus ſtu-
dioſus cenſeatur quoque legitimus, quoad
alios qui non fuerunt in vocatione & abſo-
lutione? & dicite quod, quia privatorum pa-
ctis jus publicum inverti non poteſt.

95. Tertius modus eſt, Legitimation per
ſubſequens Magiſterium, puta ſi Pennalis intra
annum fiat promotus Magiſter aut Baccalau-
reus, tunc enim habetur pro ſtudioſo; quia
cum iuſamibus portæ dignitatum non pa-
teant, ceſſetur per iſtum honorem abolita
omnis macula pennalitatis, & per Magiſte-
rium purgata omnia antecedentia.

96. Sed tamen quia talis fecit contra jura-
mentum ſuum, quod dedit Depositori, ideo
debet ſuper eo gratiam facere dando ei voca-
tionem, ut anceps periculum perjurii evitetur.

97. Ultimus modus eſt legitimatio per
Reſcriptum principis, puta, ſi princeps aut
alius qui famæ habet reſtitutionem, det alicui
hoc privilegium, quod non debeat eſſe penna-
lis, & hoc publico diplomate teſtatum faciat,
debet hæc voluntas principis pro lege ſervari;
quia videtur reſpexiſſe ad doctrinam & merita
perſonæ. Et ideo qui vocat eum pennalem.
committit crimen læſæ maiſtatis.

98. Sed quia tale privilegium non præſu-
mitur violari, ideo debet Bulla ſibi data præ-
ſenter inſpici an expreſſe ſcriptum ſit, quod
talis non debeat vexari, & tunc tenor ejus cir-
ca hoc ſervandus eſt. Si verò hoc non ſcriptum
ſit,

fit, sed tantum simpliciter indulgem, quod non debeat esse pennis; Tunc possunt nihilominus vexari. Quia censetur Princeps se conformasse ad juris communis dispositionem & non voluisse uti plena potestate.

99. Pro additamento debetis scire, quod hodie per Nov. Constit. omne jus verus circa penalem abrogatum est, per quas omnes Beani naturalibus restituuntur ita ut statim à primis depositionis incuabulis una atque simplex studiositas illis competat, id est eadem quam habent studiosi à multis annis.

100. Dura quidem lex est, verum ita scriptum est, non tamen credo, quod practicatur ab omnibus quia stylus curiæ in viridi observantia positus, ipsa lege quandoque potentior est, unde fit ut Novella Leonis hodie in foro non attendatur. Circa prædicta habere quidem aliquot adhuc pulchra notabilia, sed quia odiosa sunt restringenda, ideo remitto vos ad praxin, ut ista omnia aptius ex ipsis rerum documentis in usu quotidiano cognoscatis.

*Ad Mandatum regium cum
Privilegio.*

Procancellarius manu prop.

Explicit, explicuit, cetera praxis habet.

F I N I S.

DISPU

DISPUTATIO
DE
CORNELIO,
ET
EJUSDEM NATURA,
AC PROPRIETATE

Cujus Positiones

SUB PRÆSIDIO

*Ampliss. Famossiss. Clariss. Spectatiss. & Cele-
berrimi Viri,*

Dn. VESPASIANI CURIDEMI
omnium facultatum Doct. in Illustri
Gaudecapensium Academia,

Publicè proponit

ZACHÆUS PERTINAX
Hyerosolymitanus.

*Flabebitur disputatio in Collegio Medico ad
fontem Arethuse, quoties lubet.*

T H E S I S I.

Uamquam scriptitandi cacœthes nostri sæculi homines supra modum intoxicavit, adeo ut omnes mercatorum, clericorumque Bibliothecæ voluminibus farciantur, nemo tamen inventus huc usque mortalium est, qui utilissimam de Cornelio materiam in apricum eruerit.

2. Cujus rei causam nos contra Thelaugen, qui sterilitatem pro causa adfert, in ejus difficultate sitam defendemus.

3. Est enim nodosa, cerebrosa, & rugosa frontis materia, ut rectè dixisse videantur Ultramontani, non esse eam bonæ fidei, sed stricti juris.

4. Nos igitur de re litteraria bene mereri operam dantes practicabilem hanc materiam proponemus, ut huic labori addictis fenestram aperiamus penitus introspiciendi & meditandi.

5. Id quod nulla ratione aptius fieri censemus, quam si quis egregie pictus, hoc est ut Zonaras interpretatur, probè fustigatus, variisque coloribus à lictoribus ornatus, secum solus ambulet, in locis, quæ hominum frequentiam non facile admittunt, ibique crumenam suam ære vacuam assidue inspiciat.

6. Quid autem sit Cornelius, & unde dictus, variæ sunt literatorum sententiæ, nullaque

que adeo facultas est, quam non strenue Cornelius hic exerceat.

7. Theologi quidem in sacris Bibliis hanc quæstionem non attingi affirmant, nec esse de talibus admodum inquirendum, cum plus satis sit, si rem ipsam habeamus. Qui enim Cornelium habet, non multum sollicitus est de substantia aut nomine ejus, quin retro ad causam ejus ut plurimum oculos flectit.

8. Jurisperitis Cornelius est defectus pecuniæ, qui ei, qui multum debet, facultatem satis faciendi eripit, & eundem subterfugere facit, sicut & fugitivus indidem nuncupatur, in *l. 5. C. de recept. arbit.* Verum hæc definitio cum nimis sit angusta, recte exploditur à *Don Anton. de Crampaignis tract. de sum. & flam. c. 6. n. 194.*

9. Neque vero cum Medicis facimus asserentibus Cornelium esse passionem animi, quæ contraria causa reprimatur: nec enim semper contrario repellitur Cornelius, quod videre est in irato verberato rustico adversarium suum demulcente pugnis, quem certe Cornelium habere nemo ibi inficias: hic si pulsari deberet ab eo quem ille tam castigat, in tantum per hos contrarium Cornelius ejus non tolletur, ut etiam augetur.

10. Philosophi existimant illi Cornelium esse nomen inane sine re, ortum ex festivitate quapiam: Cum enim in comico loco quidam Cornelii nomine, Conscientiæ personam sustinuisset, isque ex scenis prodians, chorum semper lætum inventum, subinde

digrediens tristem ac mœrore plenum reli-
quisset, abiisse has affectuum vices in pro-
verbium, ut quoties quis solito mœstior es-
set, diceretur Cornelium habere. At hæc
sententia communiter improbatur, cum ali-
ter in praxi doceamur.

11. Nos igitur, utpote qui nulli facultate
nos mancipamus (simile enim sumus Achil-
li illi Persæo, quide omnibus materiis æque
feliciter dissertabat) censemus Cornelium
nec hominem simpliciter esse, nec spiritum.
Omnino enim cum Lactantio statuimus duo
Dæmonum genera: cœlestes & terrestres: &
putamus Cornelium esse spiritum corpo-
reum ex atræ bilis copia conflatum, qui cer-
tis exacerbatus causis hominem inquietat.
Unde Germanicum illud ariolamur esse, quo-
ties Corneliosum quem contuentur, ut di-
cant, *Er schlägt sich mit dem Teuffel.*

12. Derivato nomine à Græco *coreo*, id
est, satio seu saturo, & *neleos*, id est, im-
misericors, seu crudelis, dicaturque Corne-
lius quasi *coreon neleos*, id est, crudeliter
satiens. Testatum enim experientia fecit, eos
qui hac peste onerantur, ita inhumaniter ex-
cipi, ut per unicum modo diem laborantes
jam tum ceperit Cornelii satietas.

13. Causam efficientem si quærimus, non
unam reperimus, idque hac in materia mirum
esse monet Hyprocras Guidone *de sect. venar.*
c. 7. Cum enim alias unus filius uno saltem
patre possit gigni, hic tamen unus filius, id
est, Cornelius pluribus ex causis, iisque se-
paratis nascitur.

14. Pro varietate autem temporum & locorum, personarum item & circumstantiarum aliam atque aliam matrem agnoscit, Cornelius. In his enim est ex defectu pecuniæ: in aliis ex amore, in aliis ex crapula: in aliis ex verberibus, in aliis ex chartis lusoriis: in aliis ex melancholici humoris ebullitione, &c.

Sic nonnullos Cornelius invadit tempore matutino cum surgendum est, quo tempore etiam meditationes suscipi consueverunt de solæcisimo pridie per vinum commissio; quosdam vespertino tempore cum caupo se diutius potum daturum renuit: alios post meridiem quando amica in horto relicta ad urbem redeundum: alios media nocte cum ad caveam, seu ut Romani loquuntur, ad carcerem migrandum.

16. Pari ratione quidam in conclavi suo Cornelium sentiunt, dum labores, libros, præceptores, & id genus aliud nugarum inveniunt, nonnullos autem compotores aut confabulantes; quidam in templo, dum concilio nimium protrahitur; quidam in area nuptiali, dum amicam abesse suam comperiuntur: quidam in lecto, cum lectus denuo bibit, quæ ipsi sub vespere biberunt: quidam in foro dum amasiam suam præterituram præstolantur, quæ tamen alii iuncta patrono ægrotum hunc parum curat, hinc illæ lachrymæ, dolor, fletus & stridor dentium.

17. Quidam juxta alios incedentes, Cornelium inde concipiunt, si alteri superiorem locum relinquere debeant, qui tamen longe

& dignior & honestior est. Hi tam possunt Corneliosi vocari, quam asini & Cnolli, qui sibi vel Fabiorum profapiam vel Solonis sapientiam imaginantur, cum tamen, ut Poëta inquit:

Non est in toto corpore mica salis.

18. Præterea has omnes nonnulli passim jugibus Corneli speculis, tanquam Furiis agitantur, cumque sicut ardes testudo, assidue secum portant, quales sunt ii, quibus fumus est in domo, id est, quibus mala herba, seu, ut vulgus ait, mala mulier est. Item, qui ad scientiæ & doctrinarum mercaturam in Academicis ablegati, omissis literis alias sibi merces, ut sunt vinum, meretrices, alea, folles, equi, & id genus aliæ, comparant: & postmodo domum revocati à parentibus, tabernam suam aperire erubescunt: mercium enim emptarum pudet & nummorum consumptorum tædet, jamque sunt & manent miseri socii, cogunturque vel agriculturam, vel cauponariam, vel cerevisiæ coctionem, vel tale quid arripere, suntque ministri, cum esse domini potuissent, in quos cadit illud Poëta:

*Consumptis tandem secunda in pocula nummis
Hoc veri invenio: nil scio, nil habeo.*

19. His accedunt & illi quos avaritia, omnium malorum radix, obsedit. Hic enim si judices sunt, partem nullam læta expediunt fronte, nisi sciant:

*Quod possit gravis ære domum sibi dextra
redire.*

Si mercatores sunt, nunquam satis nequiter

ter aliis imposuisse se credunt, hi scilicet enim aliquando audiverunt, licere se mutuò in emtionibus circumvenire, idque dicant Jurisconsultos concedere, *l. in causa 16. §. 4. ff. de minor.* Si alterius generis sunt homines, quales Aristot. 4. ethic. 7. *baucopanurgons* indigitar, quales sunt monachi, & id genus homines alii, nihil humanitatis à se faciunt proficisci, nisi videant brachia Græca & manus dativas, summa omnia faciunt gratis sed dativo casu.

20. Materia Cornelii ex definitione colligitur: cum enim humidum radicale sit tenue, & calor natus imbecillior, oritur spiritus quidam siccus & frigidus, ater, tristis, raro subridens, sui impos, qualitercunque condensatus & incorporatus, & breviter tale monstrum, cui nec Homericus Polyphemus, nec Virgiliana Fama, nec Ovidiani gigantes, nec Horatiana pictura, nec ullum vel à Wigoieisa, vel à Seufrido, vel ab Amadiso, vel à quoquam necessariorum ejus, debellatum porrentum comparari queat.

21. Formam Cornelii intuentibus, pro diversis subjectis in quibus dominatur, variè se instar Protei manifestat. Quidam enim hominum consortia fugientes ad loca solitaria properant: alii versantur quidem cum mortalibus, sed taciturni, cernui, morosi, quibus dici solet, eos Calendaria componere, aut speculari in divinis, aut claves quærere, aut Cornelium habere, quorum postremum prioribus tribus verius nos existimamus: non-

nulli, præsentibus aliis, ubicunque recursis
spatiis deambulant.

Spectantes terram, manibus post terga reiectis.
& succincentes sibi melancholico murmure,
cujus harmoniam nec ipsi, nec alii, sed so-
lus qui eos vexat, Cornelius intelligere potest.

22. Finis est, ut agnoscant mortales omnes,
verum esse quod scriptura dicit: Omnis stul-
tus est fatuus, & omnis fatuus est stultus.

23. Objectum Cornelii sunt res, actiones
& verba. *Res* ut calcei, vestes, uxor, ligna
candelæ, sanitas, morbus, vinum, virgi-
nes, cerevisia, compotores, corrivales, pu-
lices, pediculi, quamque primo decuisset
loco poni, pecunia, & similes. Actiones, ut
si cochleatorem impediat mariti præsentia,
quo minus osculari ex voto possit Venerem
suam: si quis concurbitari se norit, quod
tamen mutari nequit; si patientiam Socratis
addiscere quis tenetur: si quem pulices infe-
stant, ubi capere dedecer: si puella superci-
ciliosa, quæ se Dianam aut Junonem esse per-
suadet, ne nimis demissa, aut humilis vi-
deatur, procum suum asperius repudiavit,
quem tamen perdere amat, & reverti iterum
ac instare, tacite exoptat: ille vero nihil de
ea sollicitus aliam, quod ajunt, quercum
excunt, similis cordato illi Canonico Her-
bipolensi, qui concubinæ suæ electionem
dabat, utrum appellari mallet *Ein Ertzbure*,
an vero *ein Landbure*, *Verba*, ut si cochleator
amaliæ suæ verba duriuscula extimelcit, &
reconciliationem redimit annulo, armillis,
serica

serica tunica, molli thorace, aut ejus generis pretioso Xenio, aut si lepus quidam, cui tor in caligis, Thraſonis alicujus minis perterrefactus, pacem & requiem emit aliquot Joachimicis, aut ducatis, aut florenſis, in convivium commune exhibitis, memor iſtius Maronis *Æneid.* 11.

Nulla ſalus bello, pacem te poſcimus omnes.

24. Effectus Cornelii interdum bonus eſt, interdum tolerabilis, interdum vero peſſimus.

25. Bonus eſt cum reſipit morio, ſequē peccaſſe intelligens, mores abinde corrigit ut ſi puer mechanicus aut mercatorius, alarparum impatiens, à magiſtro, dominove ſuo auſugit, ſed poſtea miſeriarum impatientior, revertitur & pati conſuevit. Item ſi adoleſcens cum loculo turgente ad Academias accedens, inque omnibus conviviis primas obtinere cupiens, magnificus, munificus, pugil, eques, miles, dimicator, venator, aleator, claimator, ſcortator, potator, viridis, gilvus, ruber, caruleus, flavus, fulvus, rāvus, Italus, Gallus, Ibero, Anglu, nunquam Germanu, nec verbis, nec re, nec veſte, & paucis loquendo, *Dollerbundt oder Stutzer*, tandem dilapidatis nummis, abſumpto tempore, ætate proveſta, deceptis, offenſiſque parentibus, cum vidit ſe ſtolide egiſſe, agnoſcens barbā creſcere, patrimoniu evaneſcere, palliu vileſcere, & caput nihil diſcere, ad meliorem frugē rediens, vitam emendat, & in virum magnæ dignitatis evadit, id

quod tamen rarius praticari in foro testatur,
Gail. 3. observ. 40. n. 34.

26. Medius effectus est, quod impediatur
 orexin, inducat pallorem, rugas, taciturni-
 tatem, extinguat sales & omnes delicias, &c.

27. Pessimus est cum invalescentes spiritus
 impuri vires hominem adigunt:

Ut nidum informis lethi trabe neſcat ab alta:
 alius, non poetaster, sic effaretur, ut se su-
 spendat. Verum cum hoc Cornelii genere ni-
 hil nobis est negotii, sed Theologis & Juri-
 speritis hoc elaborandum relinquimus, qui id
 existimant, & læsæ conscientiae vulnere pul-
 lulare. & Juvenal. Sat. 1. vocat mentem cri-
 minibus frigiditatem, nec medici ullum repe-
 rerunt auridotum præter laqueum stupeum,
 quem adeo dicunt infrigidare, ut hanc frigi-
 ditatem prorsus extinguat.

28. Nunc in gratiam valetudinariorum hac
 peste correptorum, pauca subjiciemus con-
 traria seu remedia, quibus hic semispiritus
 fugari plerunque soleat; quorum in numero
 primo rectè collocamus somnum; qui enim
 dormit, non peccat. Et hanc vera ratio, non
 ea quam adstruit Virg. *Æneid. 6.* quod sopor
 sit lethi consanguineus. Quanquam minus
 hoc in Virgilio miramur, cum sit poëta, id est,
 nugivendulus, ut rectè objicitur poëtæ in bel-
 lo grammaticali. Quod si Corneliosus dormi-
 re nequit, aptissimum est ut vigilet, sed res
 non caret difficultate, teste Hippocrate Sect.
 2. aphorif. 1.

29. Quod si somno non vinceretur, recipe
 tres

tres congios vini Malvatici, tertio purificati, cum pane bis cocto, & misce ut fiat cibus: si parum id juverit, adde sextantem spiritus vini mixti aqua nota: si necdum incalueris, accede ad ignem Terentii calefces plus satis.

30. Nonnulli suadenti recipiendos esse novem sacculos, mediæ magnitudinis, Joachimicorum, cum totidem sacculis aureorum, qui misceantur, & fiat permutatio in tabernis cum rebus quibus indiges. Hic modus sanandi tam à Theophrasto, quam à Galeno & Averroë præteritus est, sed nec Dioscorides, nec Vesalius ejus meminerunt, quod mirum est, cum alias viri fuerint doctissimi.

31. Nos verò non tædebit arcanum quippiam communicare, quod à nemine mortalium literis proditum est, & tamen præsentissimum juvamen (cupimus enim de omnibus benè mereri) recipe igitur tonnam electri, auri puri, addito complexu virginis, vividi coloris & succi plenæ (sunt enim & aliæ virginum species & utere quoties lubet, non ultra quinque in singulas 24. horas, ne nimio suo calore laborantem exsiccet & lingue faciat).

32. Hæc de medela satis, ne quis nos empiricos aut seplasiarios credat. Nunc dubia quædam de Cornelio subnectemus, à paucis hucusque prodicta.

33. Quæstio elegans est, an perpetua morositate laborantes, sicut Arcopagitæ illi, qui in Trophoni antro somniasse videntur, quos vulgus Mopsos appellat, Corneliosi nuncupari queant. Nos à negantium partibus stabimus quia rectius murrosii vocantur.

34. Corneliosum non posse bona conscientia ridere multi affirmant, quod falsum est, nam conscientia in risu non consistit, sed in corde & animo.

35. Invidum recte dicimus Corneliosum cum omnibus ethicis: toties enim paroxysmus effervescit, quoties cum alio bene agi cernit. Verum qui perpetuo livore turgidus, alios opprimere sedulo conatur, potius virum malum nominari censemus qui una cum Cornelio in Insulam deportetur, ut vocant Jurisconsulti.

36. Qui Cornelio tribulatur, testis esse in iudicio utique non cupit; quia non est mentis compos, ac testes tamen habere potest, nec enim propter Cornelium civis esse desinit.

37. Suspendendus an possit Cornelium habere nonnulli ambigunt: Communiter tamen affirmant, id quod & nos credimus contra Palæmonem.

38. Corneliosum posse bonum virum nuncupari probabimus: idque vel eo solo, quod Cornutus. Id est, ejus uxor est communicativa, possit Cornelium habere, cum tamen ipse bonus vir sit, quia patitur, quod multi non paterentur.

39. Cornelium esse spiritum ex humore natum diximus: sed de sexu quaeritur: an Cornelius sit etiam mulier. Nos putamus Cornelium esse generis masculini, sed in foeminis tamen potenter quoque dominari, praesertim in virginibus annosis; in quibus tam alte suas extendit radices, ut etiam in fronte & facie passim promineant.

40. Qui insano amore compulsus matrimonium promittit, uxorem ducit, & postea nihil habet, quo sibi victum quærat, posse cum Cornelio tactum dici putamus, sed tamen beneficium impune esuriendi non est ipsi denegandum.

41. Quoties Corneliosus inebriatur, pulchrè dubitatur, an ipse Cornelius ebrietatem sentiat, quod omnino asserendum arbitramur; Videmus enim ebrios Cornelio plerumque non vexari, quod utique non contingeret, nisi Cornelius quoque inebriaretur, ille vero vino delectatus, malitiæque suæ oblitus, hominem tunc lætari sinir usque in crastinum.

COROLLARIA.

I. Grammaticum.

AN Cornelius possit declinari? Affirmamus, præterquam in genitivo casu, quem non putamus declinabilem.

II. Dialecticum.

An Cornelius in homine habeat respectum subjecti occupantis, an subjecti occupati? posterius affirmamus: nam falsum est, quod vulgo dicitur non habere Cornelium. Nos enim Cornelium non habemus, sed Cornelius nos habet.

III. Rhetoricum.

Dictum est, suspendendum, posse Corneliosum esse, quaritur, quo tropo hoc dicatur, Respondemus

demus per tapinosin seu meiosin, est enim non mediocris extenuatio.

IV. Musicum.

Cornelius licet per omnes declinabiles casus possit cani, suavissimum tamen in ablativo statuimus, ibi namque vim suam exerit Lydius, teste Cassiodoro 2. variar. 40.

V. Arithmeticum.

An cadat numerus in Cornelium? negamus, Continetur enim monade: at monas non est numerus, sed numerorum origo, teste Macrobi. somn. lib. 2. c.

VI. Geometricum.

Potestne Cornelio applicari quod Geometris celebratur bis bina bis esse solidum? adfirmamus, quia Cornelius est quadratus, hoc est, rusticus & impudens qui etiam non vocatus & ad invitos venit.

VII. Astronomicum.

Cui signo conveniat Cornelius, in Zodiaco respondemus, Capricorno per omnia.

VIII. Theologicum.

An Cornelius in aëre degat inter alios male conciliatos nebulones, respondemus negative, semper enim cum hominibus versatur.

IX. Juridicum.

An Cornelius possit contra Corneliosum agere interdicto uti possidentis. Negamus, quia Cornelius vi possidet, cui non datur hoc interdictum, l. 1. §. vult. ff.

X. Medicum.

An Corneliosus, quatenus Corneliosus est, possit dici Cacochymia laborare: atque sic pble-
boso-

botomiam utiliter adhiberi. Negamus, nisi per
accidentiam, si nimirum Cornelius tenacior sit.

XI. Physicum.

Cornelium augmenti & decrementi esse ca-
pacem, atque ita subjacere alterationi, arbi-
tratur, contra Arist. de generat. & corrupt.
lib. 3. c. 33.

XII. Metaphysicum.

Cornelium esse Ens, putamus, & propterea
est in loco, nimirum intra capitis territorium,
ubi etiam jus dicit & accipit.

XIII. Philologicum.

Dubitatum meminimus, uter sit natura
prior, ipsene Cornelius, an vero Corneliosus.
Hunc esse priorem statuimus, tanquam subje-
ctum adjuncto suo.

XIV. Politicum.

An deceat in benè constituta repub. Cornelio-
sos habere, negamus: tunc enim, teste Platone,
beata est respub. cum cives sunt beatissimi. At
beatus nemo dicitur propriè qui Cornelio affici-
tur. Ergo, &c. Siquit igitur cives Cornelium
habent, id de facto fieri apparet.

XV. Historicum.

An Cajus casar cum acceptis vulneribus ve-
ste faciem tegeret jam moriturus, sub illa veste
Cornelium habuerit, negamus. Est enim hoc
Cornelii genus irregulare rectiusque dicitur e-
grotus esse, qui vulneribus confectus animam
agit.

THEMATA MEDICA,
DE
BEANORUM,
Archibeanorum, Beanulorum &
Cornutorum quorumque affe-
ctibus & curatione.

Ad quæ Presidente

ADMODUM PRÆCELLENTI,

*Et, Exquisito Cornelio Ceraſto Cornano
Medico & Chirurgo Regio Beanorum,*

Respondebit

CARIOLINUS TEVETIO

CRUPENAS.

DEPOSITORIBUS

ET

BEANORUM CHIRURGIS S.

I.

Um hoc symptoma priscis sæculis ferme ignotum jam in dies magis divulgatur, pluribus etiam adhuc Medicis ignotum male curetur ita ut ægri sæpe succumbant, aut pejores recidivas patiantur : Operæ præcium duximus, ob publicam utilitatem, ea quæ in praxi jam aliquot annis observavimus, hoc loco proponere, ut tam fœdæ luis accuratiōne pateat natura & curatio.

2. A nomine ideoque rem auspicabimur : Vocantur hi patientes Latinis, ut Ciceroni & Quintiliano Beani, Beanuli, & Archibeani & è primario symptomate Cornuti, licet distinguere simus in progressu sermonis. Germanis *Bacchanten*, *Pennal*, *Lanip*, *Gehörnte*, *Wilde*, quod vix cicurari possint, *Geschossene geseln*. Græcis *Asen* licet hoc nimis sit generale. Hebreis *cubtachá*. Nos autem Grammaticis vocabula linquentes, ad pugnam tam sævi hostis properamus.

3. Beanismus hic definiri potest quod sit symptoma actionis de pravatæ facultatis à parentum semine & mala educatione, vel utriusque

que ortum ducens, & cornibus extra cranium
excurrentibus, se prodens.

4. Et licet multiplex sit hoc symptoma &
varia dividi possit, optima tamen divisio est,
ip ARCHIBEANOS, BEANOS, &
BEANULOS.

5. Archibeani sunt in quibus malum planè
inveteratum, & cornua habent plurima, ma-
xima, fœdi coloris, emedullata, tetrum odo-
rem exhalantia, inæqualia, ramosa, dura
aspera, quadrata, nigricantia, liventia, longa,
curva, & dicuntur POLYCORNES.

6. Beani mitiora quodammodo habent
accidentia, cornua ut plurimum bina, eaque
media inter utrosque liventia aut flaventia,
aliquid habentia medullæ, & dicuntur BI-
CORNES.

7. Beanuli cornu unicum saltem habent
satis acutum, in medio plerumque frontis,
duorum aut trium cubitorum, idque molle,
glabrum, rotundum, simplex, recta sursum
tendens, subflavi coloris, parum fœrens, co-
piosæ medullæ, &c. & hi appellantur MO-
NOCEROTES.

8. De loco affecto imprimis sollicitos ros
esse oportet, nam frustra alias in curatione
sudabimus, est autem is cerebrum potissimum,
& quidem membrana ipsius dura mater, quæ
inde nomen habet, ubi etiam plerumque de-
finit, licet ad radices oculorum quandoque
pertigisse reterat Doctiss. D. Cajus Caruarius
in sua praxi nondum edita fol. 20. 36 51. 66.
Qui quoque suspicatur corneæ tunicæ inde
nomen migrasse.

9. Causæ

9. Causæ hujus affectus multiplices, Aër sylvestris & obscurus qualis est in scholis particularibus, ut sunt Lavingana, Lyncensis, &c. Item, Dospelhusensis, Bubendorfsensis, Stockfischhusensis, Pickelhæringensis, ali- quibus in locis Bataviæ, Sueviæ, & adhuc Misniæ, Grimæ & Portæ. Item, Halæ, Magdeburgæ, Brunsvigæ, Hildesii, Amstelodami, Stermi, Lubecæ, Bremæ. Paderbornæ, Sauw- furti, Stierfurti, Hasfurti, Servestæ, Breslaviæ, Ambergæ, Nabburgi, Dusseldorpi, Ultra- jecti.

10. Apud varios varii cibi in causa sunt, & quidem ii qui crassum imo crassissimum ge- nerant succum, ut carnes animalium cornu- torum, asinorum, asellorum marinorum: pa- nis item scholasticus, caseus putridus præler- tim der *Hasenkasz den die alten Weiber ver- kauffen*, fabæ & legumina reliquæ, unde perspe- ctus Pythagoras suos discipulos arcebat à fa- bis, cerevisia crassa, &c.

11. Motus etiam hic recensendus. Nam videmus eos qui vagantes, cantantes, cursi- tantes, vociferantes, balantes, bacchantes, clamitantes, vorantes, potantes, ingurgitan- tes, mendicantes, hiantes, boantes, in curta tunica saltantes, nullum angulum intactum relinquunt, hoc malo potissimum detineri, urgeri, torqueri. Sive contra, quia in claustris, carceribus, cellis, ergastulis, angulis, came- ris scholasticis tanquam pistrinis, mille repa- gulis, compedibus, vincti, catenati, serrati, ligati, servati, ob inopiam aëris purioris in
hunc

hunc affectum prolabuuntur, aut prolapsi confirmantur.

12. Somnus & hoc loco aliquid potest. Qui enim ex iis glires agunt, magis divexantur, ut noctu hiantes, ronchantes, sternutantes, furzantes, cachantes, schnarchantes, &c. Hiantibus præsertim magis periculi subest, noctu enim animalcula, ut cimines, pulices, culices, tineæ, vespertilioes os intrantes, irreptantes, permerdantes, & mentem perturbantes, divexantes, subtile serum exiccantes, & malâ alia excientes, misellos hosce asellos misellè excruciant, & dilaniant. Idem quoque de vigilia esto iudicium.

13. Excreta & retenta suum quoque in hoc affectu locum habent. Dum enim pulverem scholasticum absorbent, deglutunt, imbibunt, attrahunt, retinent, coquunt, assimilant, apponunt, magnum cornibus fulcrum addunt, ita etiam bono quoque alimento excluso & excreto fæces sibi reservant, & sui infortunii authores existunt. Ex pathematis sunt ira beannina, timor *fur den wilden Grosz vätren und für den schlüßeln* ut & virgis & alapis *des grosen Schulfuchses*, qui Archibeannorum omnium est pater, avus, abavus, atavus, proavus, *ubr, ibr, grosz Altvatter und Rabbi*, Khimmel. Pavor, mœstitia, horror, rigor, perturbatio mentis; frustrati amores, quos sequitur Desperatio asinina.

14. Proxima causa est lac maternum, mala educatio: Unde crassi exhalantes tumi mentis sedem occupant, quos dum frustra natura expel-

pelle
subst
for

13

nus

spicu

ipfi

frequ

ferie

tiffin

ta

rum

imo

qua

spert

capr

gran

corn

sum

nem

torv

bus

rect

pexi

part

stun

acut

phar

crass

coll

aut

aspe

wie

pellere conatur tandem in duram & corneam substantiam convertens eam extra cerebrum foras protrudit.

15. Signa. Primo prodit se intuitu Beanus, cornua enim gerit satis manifesta & conspicua extra pileum protuberantium, pulsus ipsi magnus, vehemens, celer, durus, plenus, frequens, inæqualis inæqualiter, bis vel sæpius feriens, ferratus, caprisans omnium frequentissimus apparet. Urina crassa, turbida, cruenta, fœculenta instar jumentorum cornutorum plurima, fœtida & grave olens, rubra, imo etiam nigricans, vel viridis, spumans in qua volitant rapæ, cantharides, lacertæ, vespertiliones, scorpiones, subsident spectra, capripedes, capræ saltantes, draco volans, grandines, &c. Inveniuntur etiam ramenta cornuum, capita leporina, flatus retenti sursum tendentes, nolæ quæ pugni magnitudinem ferme æquant, & id genus alia tonitrua: torvis tuetur oculis, juxta illud torva tuentibus hircis, frons ipsi simiæ aut asini, capilli recti, rigidi, crassi, *wie ein Pfennigstricke*, implexi, qui findi possunt iu 4. 3. 6 7. & plures partes: caput quadrangulare, nigricans, exustum, calidissimum, durissimum, distortum, acutum, os lividum, instar proboscidis elephantis, dentes aprini, prominentes, prælongi, crassi, oculi cyclopici, aures leporinæ, surdæ, collum picis instar niveum, barba aut nulla aut schustialis, inculta, squalens, horrentibus aspera dumis, nares curvæ aquilinæ *kumpfzig wie die schafsnasen*, spirantes avernum, exhalantes

tes Mepſytim , facies plane Ælopica , Therſitica , Marcolphica : corpus denique totum.

*Monſtrum horrendum , informe , ingens ,
cui lumen ademptum.*

16. Signa alia moralia maxime hic notari debent : inceſſus ciconialis ſecundum tabulatutam Belgicam , hinc inde nutans , gradus grallatorius , interdum teſtudineus vel formicinus , interdum velociſſimus. Pallium etiam habent ægria' uno latere dependens , quando domo exeunt pallium non ſtatim applicant , ſed poſtquam jam aliquot ſtadia vel jugera fuerunt emenſi , de brachio , in quo inſtar virginis puerum recens natum baptiſmo deportantis , ante geſtarunt , deponunt , & ſcapulas ſuas latas , ventrem ſeſquipede exſtantem , abdomen inſaturabilem , turgidum , inexplibile tegunt. Palliis ſe quandoque involvunt , ſeu ſubcingunt inprimis cum ex Galliis veniunt , vel in nundinis Fraucoſurtenſibus Gallum viderunt. Ligulas circa collum pendentes aëri exponunt. Oculos habent Vraſcoſcopi , manus geſticulationes hiſtrionicas exercentes *wie andere Fabelbanſen und cornuri Vettern* , vociferationibus , coaxationibus , mugitu , rugitu , grunntu , gannitu , boatu , balatu , latratu , ceu ruſtici temulenti implent omnia templa , plateas , ædes , hoſpitia , cubicula , popinas , latrinas , fana , fora , quatuor mundi Elementa , imo cœlum infernum & purgatorium , Limbum Sanctorum Patrum , ſumma quaſi Jovi & Plutoni inſultantes. Canum etiam inſtar ipſo meridie quemvis mûrum per-

min.

mingunt, præclari Diogenis Cynici imitatores, O MORES! O RES!

27. Nimis adhuc parum diximus, ipsorum modestia plane est immodesta, gregatim volant ut grues: catervatim discurrunt ut lues: mores ipsorum in mensa horrores aliorum, canini, vola utraque illota (nam certis anni temporibus pro sua devotione & superstitione religione lavant) manibus pro cochleari utuntur: os cibis & bolis infractum & gravatum clamationibus distendunt, quasi essent in balneo, mulcas carnibus, caseis panibus & patinis insidentes, veluti Justitiæ cultores singulari dexteritate ipsis solummodo propria Cyclopice, miserabiliter, horribiliter, immaniter jugulant, decollant, excruciant, exenterant, exossant, trucidant, dissecant, discindunt, diffindunt, diffringunt. Utroque cubito tanquam firmis fulcris, aut Herculeanis (plus ultra) columnis innituntur, perforant orbes, quadras, cochlearia, boream naribus spirant, diductis hinc inde labiis resouando vorantes lues Bavaricos & Bohemicos imitantur. Et ad summam, deglutiendo tantam molem adsumunt, ut si nova comparemus antiquis, ipsum Milonem Crotoniatem oporteret manere domi.

28. Doctrina pollent tam excellenti & multiloqua, ut in minimo ne cedant antiquis, veteres Philosophos licet nunquam viderint tam exacte tenent, ut quamvis tyrones cum emeritis tamen pugnare audent. Idem de reliquis esto iudicium. Tot compendia, tot metho-

thodos, tot denique inveniunt nova, inaudita, inusitata, mirabunda, ut antiquitatem obsecrare videantur, Sed interim tamen perpetuas lites agunt cum Prisciano & Ælio, pro **DEUM**:

*Non mihi si lingua centum sint ora que centum,
Ferreæ vox, omnes Bacchantum scribere formas
Sufficerent.*

19. Amant quin etiam, quod mirum: an amentur, dubitamus satis: Interim tamen acquirunt aut quærunt potius amorem variis modis, inter quos:

*Cbylara schustringalis, est omni tempore talis;
Quilis Bacchantum, magna cum voce balantum.*

Insuper canunt ad numeros & saltant per plateas, tantummodo cum Beanis conversantur, similis enim gaudet simili secundum verbum.

Cornua fer tecum, si vis colludere mecum.

20. Ne cornua omnibus appareant, pileum, tametsi honestum virum prætereant non detrahunt, si ab aliis detrahatur, illi modicè extrema tangunt, cornibus suis parant & gravitatis Beanicæ specimina edunt. Imò magis fugiunt honoratum virum quam Diabolus, quod ajunt, crucem, & aquam lustralem, aut annosam vetulam.

21. Cum diutius hæserimus in signis, prognostica breviora facimus. Sciendum itaque Archibeanos esse incurabiles. De Beania rem esse lubricam. Beanulos autem bene curari posse. Incipiunt autem cornua foras exire circa tempus pubertatis & post vigesimum primum vix eradicari possunt.

22 Et

22 Et ne quis ridiculum existimet symptoma hoc incurabile esse, afferamus aliquot historias, quæ extant apud supra citatum ornatiss. doctiss. & fide dignum Cajum Cornarium Centuria curationum 28. *Lib. 97. fol. 2. 16 3. 8. 9. 5. 1. 29.*

23. Primus patrum nostrorum memoria vixit Lobedæ, ibidem scholæ minister, laborans hoc affectu, qui à Medicis omnibus pro desperato relictus misere obiit, cujus hoc extat Epitaphium.

Heus tu qui præteris, gradum

Siste, considera fatum,

Nefandum, miserabile,

Durum, inexorabile

Jobannesguck ins musz, genus

Qui natus est im Hornerlandt

Hicdum vellet deponere

Cornua, præ magno onere

Propter ingentes mævores,

Et maximus dolores.

Mortuus est, & jacet in pace,

Jam abi domum mox, & Tace.

R. ANNOS. XL. M, II. D. V. V. III.

O. ANNO. M. D. C. LI. VI. IUL. II.

24. Extat & aliud Lavingæ cujusdam, qui post mille dolores misere obiit ob putrescentia cornua & vermium in cavitate ipsorum multitudinem enatorum, hoc modo:

Hier ligt begraben Kasz und Brodt,

Den bat ermordt der bitter Todt,

Dieweil er gelitten grosse Noht,

An

An seinen Hörneren ohne Spott,
 Sie seind gewesen gantz Blutroht,
 Und haben gestuncken wie ein Kcht,
 Darzu gewogen wol tausendt Loht,
 Den wolt beklagen, er ist Todt,
 25. Hoc nuper cuidam positum est.

BEANE.

QUI PRÆTERIS.

LEGE.

ET. FRATRIS. FACTUM.

DOLE.

ARCHIBEANIS. S.

*Natura quæ donaverat
 Cornua, non volui
 Deponere, sed renui
 Opem juvantis Medici:
 O miser & me perdidit
 Post Putresactis cornibus
 Et intus natis vermibus
 Summo dolore perii.
 Cave Lector, cave tibi
 Nunc mortuus hic jaceo
 Exemplum, quamvis taceo
 Rogo, velis deponere.
 Ut releveris onere.*

26. Meminimus quoque nos legisse hoc
 Epitaphium Ceraſti Archibeani, Herborum
 in cæmiterio Cornutorum.

*Si non fuiſſem arrogans
 Et Cornuum non peramans
 Non eſſem eſca vermibus
 Et mortuus cum cornibus,
 Quare quicumque præteris*

*Si istum hominem sequeris
Ne cornu rogo teneas
Et sicut ego pereas.*

27. Hoc præterita septimana mihi missam
ab amico, positum est cuidam vere mortuo
gymnasio Stetinenſi, Bremenſi.

*Hic conditur Tremellius
Cum groſſiculo naſiculo
Superbus decem cornibus
Quadrato conditorio
Nam qui quadratis cornibus
Quadrata fronte & pedibus
Quadrata lingua & auribus.
Et qui quadrato ore
Et qui quadrata voce
Quadratis adest vermibus.
Abi homo vidisti mirabunda
Si te manes quadrati audiant
Quadratis cornibus te projiciant.*

28. Ut igitur his omiſſis ad curam nos con-
vertamus, tres hosti phalanges objiciemus,
Dixtam, Pharmacia & Chirurgiam.

Aër eligendus purus, subtilis, lucidus, à
Beanorum sylvis, collegis, latibulis, antris,
caſis, turguriis valde remotus. Imprimis lau-
datur ille qui est Ingolſtadii, Helmſtadii, Jenæ,
Lipſiæ, Marpurgi, Heidelbergæ, Franco-
furri, Colonia, Wittebergæ & ſimilibus in
locis. Huic aëri, modo conſultum ſibi velint,
aliquot annis aſſueſcant, neceſſum eſt.

Cibus ſit tenuis, concoctu facilis imprimis
medicamentofus ut inferius in Pharmacia di-
cetur, poterunt etiam ſingulis diebus ter pro-

pinari ursæ item canes villosi, morosi, rabiosi, ut molossus, Hylax, lycisca, atrocreati ex farina fuliginosa subactis inclusis. *Oder den Eulenspiegel in einem galben Brule.* Potus parvus vinum aquosum, lautum, conventum, rastrum, *Junker, Guckguck, Klappit, Glatzsch,* Notetur hic versiculus Lipsi.

Eijn Topff scherpentum, Zwen rastrum spanque conventum.

Aqua in qua caudæ murinæ, aures leporinæ, podex atque ungues asini sunt decocta. Vino primo anno curæ omnino abstineant sub finem primi & ineunte secundo confortationis loco in prandio parum concedatur. Tertio medio critter admittatur. Nam non convenit ipsis antequam corpus à cruditatibus scholasticis sit bene purificatum, Beans enim:

Vina parant asinos faciuntque hos sustibus aptos.

31. Somnus, vigilia, motus & quies mediocria omnia.

32. In excretis & retentis maxime studeant Retentioni, taceant scilicet, audiant studiosos, silentium Pythagoricum observent, nec quicquam nisi bene noverint, effutiant & excernant.

33. Pathemata animi fugiant supradicta.

Conceduntur ipsis humilitas, humanitas observantia erga Studiosos, dicendi studium, & diligentia, obtrectiones & objurgationes aliorum modeste audiant, & secundum has vitia sua paulatim emendent.

34. Tria proposita nobis habemus, subtractionem humoris morbifici, ablationem

cor:

cornuum & denique confortationem cerebri. Quod ut melius assequamur, crassos primum attenuabimus & præparabimus humores ut syr. de axungia rotæ, syr. de specillis, syr. de sagittis, syr. de falce messoria, syr. de novacula, qui omnes in nostris officiis præparati habentur. Imprimis autem convenit syrupus de multiplici infusione fustium simplex, vel qui melior est compositus, qui aromatisetur clavicularum ferreis. q. s. Exhibeantur cum decocto ferularum, Brusci, palivri. Herbarum post coctionem, vel quod melius, recentes capiti arctissime applicentur & alligentur, habent enim singularem vim in digerenda materia crassa & emolliendis cornibus. Dosis syruporum pro Medici judicio ad ægri tolerantiam augeri minui possunt.

§ 5. Purgabitur optime materia præparata pilulis de baccis ovinis, asininis, globis equinis, suillis, quadris vaccinis, de dumis, fustibus, rastris, vomere, bidente, tridente. Pilulæ quæ ore saltem retentæ vehementer & mire purgant ex præseginibus ungularum equinarum, corii, stercore columbino, anserino, felino, canino, &c. Veteramenta & corrigia calceamenti trochiscata. Commendantur præ reliquis pil. de ligno buxi, pinastris, ilicis, abietis, tormentum ad magnitudinem juglandis, deglutiantur singulis mane numero xxxv. plus minusve. Si æger aversetur, conchyliis involvat, aut visco obducatur, asperso pulvere nostro cordiali, de quo alibi diximus.

26. Generalibus præmissis; speciales succedunt evacuationes, quæ fiant Errhinis, sternutatoriis, nasaliis, Apophlegmatismis, masticatoriis ex ficibus equinis, radice liripipii, radicibus a, b, c, d, cranio equino, aut asinino, caudis murinis, glirinis, bovinis, vaccinis, leporinis, ovinis, felinis, cervinis, caprinis, cancrinis, mustellinis, leoninis, camelinis, elephantinis, talpinis, agninis, aprinis, arietinis, caballinis, hircinis, hædinis, lupinis, vulpinis, porcinis, taurinis, vervecinis, ursinis, vitulinis. Imo & rostris avinis, accipitrinis, aquilinis, anatinis, anserinis, columbinis, corvinis, cuculinis, ficedulinis, gracculinis, gruinis, gryphinis, merulinis, milvinis, palumbinis, pardalinis, passerinis, sturninis, vulturinis.

37. Nec parum laudantur gargarismata ex decoctione albi græci, medullæ intestini recti animalium ruminantium, ut vaccarum, bo-um, &c. Decoquantur ad tertias, dulcerentur felle lucii piscis, murenæ, canis marini hyppotami Indici.

38. His ita peractis in revulsionibus magna spes posita est, quæ fiunt compedibus, verberibus, virgis, alapis, pene bovis exsiccatæ & subula bene longa condito, *Mit einen Ochsenfüssel*, flagellis, fustibus, laqueis nauticis, clavis Herculeanis, rastris, venabulis & similibus ingeniis, quæ prudenti Medico committimus.

39. Cornua jam antequam eradicantur emollienda erunt, quantum fieri potest, medicamentis emollientibus, quorum quædam
supra

supra recensuimus, præsertim commendatur
penis bovinus supradicto modo præparatus,
& ante cibum, vel etiam sæpius applicatus
summa vi & industria, vicem quoque ejus
supplere possunt mallei majores fabrorum,
ligna decem pedes longa, quatuor crassa,
singula ferro aromatizata, libræ tres qua-
ruorve plumbi filo crasso adpensæ & applica-
tæ, &c. poterit etiam caput incudi submitti
aut prælo includi ad horas 5. aut 6. Pileo-
lum seu cucupham si adhiberi opus sit, fiat
ex 90. aut 100. libris plumbi, intus obducatur
pelle histricis aut erinacei, applicetur singu-
lis mane per horas 3. aut 4. æger abstineat à
somno, laboribus, & domi maneat nec se-
dens, nec jacens, sed stans ponus, vel cu-
bito innitens.

40. Et jam tempus acerrimum aggrediendi
hostem. Ægro manibus post terga revinctis ut
& pedibus, caput inter binas antennas tam ar-
ctè collocetur, ne id movere possit, cui ge-
nibus nitenti debita ratione chirurgus ferra
primo majores ramos, dein dolabra & lima
si opus sit, reliquias aufert.

41. Si vero possit, quod melius erit, ab-
lata pelle & nudato cranio forcipe radices
funditus extrahat, vel aqua forti absumat,
ne quid reliquum maneat, quod vicissim ex-
pullulare possit.

32. His peractis ferramento candente, si
malum inveteratum sit radices perurat, ne
recrescant, salem sapientiæ ori imponat, ha-
bet enim hic mirabilem virtutem & prohibet,

ne radices putrescentes cerebro noceant, putrescitas quin etiam fortiter expellit & naturam pristina restituit integritati: cui adjungi quoque debet vinum capiti infusum, quod eadem facit.

43. Hoc loco annotandum est, quibusdam etiam maximum dentem, Beaninum dictum, molestum esse, qui easdem habet causas & naturam ut cornua, quem simili modo dexter curabit Chirurgus.

44. Post ablationem in lecto collocetur æger, urtica Romana strato in quo jejunos quiescat per 46. dies, & singulis diebus quater lectus mutetur, pelle asinina diligenter tegatur, capite leporinis exuviis insuto, sudor ipsi provocetur loris, hasta regia, &c. Amuleti vici ad collare nolit refertum maxillæ asini, equi, cameli, Rhinocerotis, *oder ein par Last stein* appendantur. Hæc enim singulari antipatia hoc symptoma longe propellunt.

45 Cum vero rarò, imo nunquam plarè auferri possit, præservativis opus erit ne revertatur affectus. Miris modis prodest theriaca Beanorum, quam descripsimus in nostra practica majori, quæ singulariter pugnat cum affectione, quam hortamur ut omnes pharmacopæi in suis officinis ob maximam necessitatem paratam habeant. Proderit quoque album Græcum trochiscatum, confectiones febrularum & roboris quercini, condita cotis & filicibus, morselli ex aloë, colocynthide, dia-gridio, assa fatida in tabulis, &c.

46. Conclusionis loco Empiricum hoc ad-

adjiuemus, quod celeberrimus Rabbi Moises Chaldaus & Caballista, in Asia, Africa, Europa & America in multis hominum milibus probavit, quod medicamentum facit ut nunquam recrecant cornua, quod gratis communicamus misellis hisce Asellis, est autem tale.

R. Saburræ tb 12.

Mercurii Sublimati tb 10.

Squamæ aërie.

Fuliginis Camini ana tb 8.

Balsami Beanorum tb 6.

Scharabeorum,

Locustarum,

Cantharidum,

Cimicum ana tb 4.

Vitri Veneti pulv. tb 2.

Fungorum tb 1.

Diagridii Z. ii. & G. ii.

Opii.

Cicutæ ana tb. 1.

Gypsi,

Auripigmenti ana C. i. f.

Comminutis comminuendis.

Recip. Foeturae Ranarum.

Axungia rotæ.

Visci ana q. f.

Misce F. Electuarium.

Signetur *Bacchanten Latweg.*

Dosis cochl. 27.

Singulis mane ventriculo jejuno decem horis ante pastum sumatur.

COROLLARIA.

I.

AN lic affectus etiam cadat in sexum fœmininum? Alicet varius eveniat, teste Hipp. Aph. 25. sec. 1. Cal. 15. Meth. c. 2. Taliacotio lib. 6. quæst. Chirurg. quæst. 17. Ratio in promptu est, quia cum hic sexus sit habitus mollioris, & calorem habeat mitiorem, materia non potest in tantum indurescere, nec calor eum per durissimum Cranii os expellere: faciliiori igitur via onus hoc ad mammas ablegat, & reliquias per menses expellit. De qua re latius in praxi nostra egimus, quo lectorem ablegamus.

II.

An in hoc malo sit vena tundenda. N. ob summam cacochymiam. Si tamen adfit plethoræ in pblehotomia locum succedent, hirudinum more, Basilisci, viperæ, scorpii, colubri, hydræ, lætæ, dracones, bufones, ceciliæ, salamandræ, & similia applicata. fiant autem hæc † existente in Sphæra octava ad præsepe a selli cum oppositione aut quadrato Martis.

III.

An cornua resecta usum habeant. A. Primo in Medicina. Preparata enim ad modum Cranii humani, pulverisata, & Beanis paroxysmi tempore ad ʒij administrata, sudores egregie promonent. In Archibeanis, ubi res est desperata. singulis mane sumpta curæ palliativæ vicem gerunt: Beannulis condimenti instar præscribuntur: Si quoque mater tempore gestationis & lactationis frequenter bisce cornibus utatur, setum.

tum ab hisce plane immunem evitetur: ut enim scorpium suæ plagæ est remedium, ita etiam singulari antipathia cum affectibus Cornutis pugnare hæc creduntur, teste Alberto magno in secretis. Deinde habent alium quoque usum sunt ex hisce, dentium, aurium, & linguarum scalpella, manubria, cultraria, amuleta, pocula, annuli, arcus, siphones, globuli, lagena, induroria. Tintenfassler, Pinal, Standbüxen, &c. Omnia Beanorum utilitati accommodatissima, quæ judicio industrii artificis relinquenda ducimus.

IV.

An definitio hæc sit perfecta, Beanus est Animal Nesciens Vitam Studiosorum? Aff.

V.

In quo predicamento reperiatur Beanus? R. in omnibus, quia est super omnia & transcendens.

VI.

Cornua Beani, & alia cornua Animalis an differant specie? N. Coll. Conimb. c. 6. quest. 7. art. 3 §. Beanus.

VII.

Possuntne etiam homines dici? Respondetur posse, sed improprie & late sumpta significatione, eodem modo quo phrenetici & stulti, homines dicuntur, in quibus tamen ratio, qua homo à bruto differt, planè occulta imò sepulta delitescit.

VIII.

Utrum debeant admitti ad conversationes studiosorum, & hic utiliter queritur. Resp. distinguendo: Qui enim curabiles sunt, & jam sub

*Chirurgi fuere manu: cur non adnittantur?
Imo cum magna ipsorum fiet hoc utilitate; Incu-
rabiles autem ablegentur ultra Garamantas &
Indos aut Æthiæos fratres: quibus in ferendis
carbonibus usui esse possunt. Nihil etiam in his
tentandum auxilii, nec præsidia diffamentur,
quæ multis fuere saluti.*

TANDEM. VOS. QUI. FELICI.
MANV. HVMANO. CONSVLL-
TIS. GENERI.

ET. PRÆCLARA. METAMOR-
PHOSI. EX. VRSQ. APRO. TI-
GRIDE. LEONE. ASINO.

IMO. QVAVIS. FERA.
HOMINEM. EFFORMATIS. IM-
PENS. ROGAMVS.

VT. CANICULARES. HOSCE.
SALES. BENIGNE. ACCIPIATIS.
BEANVM. TE. AVTEM. HORTA-

MVR. QVI. HÆC. LEGIS.
VT. E. IOCIS. SERIA. ADDI-
SCENS. MENDAS, EMEN-
DES. VITÆ.

ET. BEANINIS. DEPOSITIS. EXV-
VIIS. STUDIOSO. INDVARIS.
SIC. TIBI. DEMVM. NOSTRA.
HÆC. VERE. PLACEBVNT.
SIN. MAVIS.

TVO. PERICVLO. BEANVS.
SENFSCAS. LICET.

ET. AD. GRÆCORVM. ACTÆON.
ABEAS.

Zum Sawrbrunnen.

V A L E.

THESES INAUGURALES,
QUAS,
EX SENATUS

PARTHENICI, SOCIETATISQUE
Amasiorum Maximæ Decreto in Alma
Halecophagorum universitate,

Auspice

CANDELA ET CANDELABRO,
PROPUGNABAT

*Ingenua & erudita D. Cornelia Carnivora,
dicta Inquieta, Philosophia naturalis
Baccalaurea.*

SUB PRÆSIDIO,

*Clarissimi, Nobilissimi, Expertissimi, Con-
sultissimique D. D. Kuckelbrionis, Mo-
rolog. Doctoris, Medicinæ Licentiati, &
Pandectarum Decretaliumque in F. Jur.
Professoris publici, Poëtæ Laur. Caesar.
Comitis Palatini, Equitis & civis Ro-
mani & adhuc sexagenarum rerum si
vellet.*

TRACTATUS PRIMUS,
DE
VIRGINIBUS.
QUAESTIO PRIMA.

Quid sit virgo?

STATIUS Speckschwardus ait, virgo est nomen mirabile deduciturque à viro quia viro apta est, quia gamma per incuriam interjectum est; contra Paulus Faniculus, nomen barbarum esse dicit, virgo *ist ein verbeiter Nam*, derivatur. Sed omissa Etymologia sit.

CONCLUS. 1. Virgo est prævaricatio sive error naturæ, qui non nisi subsidio viri tollitur. Partem priorem defendit Aristoteles, & Galenus. Posteriores sic concludo: Imperfectum aut vitium naturale non possunt corrigi, nisi à perfecto (quoniam cæcus cæcum absque ruina docere non potest.) Sed vir est perfectum quid, & virgo imperfectum. Ergo manus manum fricet *Eins musz dem andern bey springen, und nicht im stich lassen.*

CONCLUS. 2. Virgo est ens refartibile, omnia non integra sunt refartibilia; Sed tale quid est virgo, Ergo *musz man das beste bey ihr thun.* Major verissima est, minor potius demonstrationis eget, quam syllogisticæ conclusionis.

clusionis : experto crede Roberto , quod in quibusdam summopere perfectificatio necessaria sit , aut Conveniens refartibilitas.

Q U Æ S T I O II.

Quid sit officium virginis.

OFFICIUM est actio , qua vel aliquid exequimur , aut aliquid nobis faciendum ferimus , ex quo elucet officium duplex esse , activum & passivum.

CONCLUS. I. Officium Virginis est exequi , aut sibi permittere fieri. Ad utrumque parati sumus , *wie es jetzt schmeckt , seind wir dar- zu gbestreckt.* Probatur prior pars , quia Domino intranti ostium aperire , vestem pelliceam applicare , sed tamen prius eam purgare debet , *Wann der Herr ins Hausz wil , so musz sie ibme den Peltz anlegen , doch zuvorn aufz stauben :* quod aliqui putaverunt , specificè convenire ancillis , sit ut sit , nos præsupponimus , ancillas esse virgines , & virgines per terminum convertibilem ancillas , ut deinde ostendemus. Posterior pars probatur ; Quod per se fieri nequit , hoc , si debeat , aliena vi fiet. Sed quædam sunt , quæ virgo ipsa facere nequit , ut calceamenta consuere , tibialia consarcire , *Schube flicken , hosen stricken* , ergo necessaria sibi fieri permittet. Similiter si virgo ad alteram Rheni ripam trajicere averet , id per se fieri nequit : experto igitur naturæ eam provinciam demandare debet.

CONCLUS. 2. Virginis officium est se subijcere *das ist unterthänig machen*: & præsertim respectus virorum. Probatur quod non potest *quin*, hujus officium est se subijcere, sed virgo non potest *quin*. Ergo: Et quoniam hoc luce meridiana clarius est, non indiget probatione.

Dices primò: Nulla materia sive causa secunda, est altera causa nobilior, in suo sexu. Ergo cum virgo æquè sit causa secunda quam vir, aliud alio non erit nobilius, & sic sequeretur, quod virginis officium non sit se supponere, vel subijcere, Respon. Antecedens est falsum, & consequentia *Kablnug*, id est, utrumque negatur. Quia qui in agendo sunt fortes, illi sunt etiam magis mobiles, quia nusquam in Annalibus legimus mulieres Capitolia celsa Quirini extruxisse, aut palmam ante Pragam in Bohemia retulisse.

Dices 2. Quod non potest quin illum terminum te intelligere non posse, Ergo probationem præmissæ conclusionis non esse ratam. Negamus consequentiam, quia etiam nescis qualem barbam Lutherus nutrit, quando America ædificata sit, qualis caseus ibi conficiatur. Ergo quod mentiris, ejusmodi non sunt scilicet ex tuo captu Reverendus Doctor Martinus non habuit barbam.

COROLLARIUM. Cum dicimus, non potest quin, subaudi se subijciat. Et quæ debent se subijcere, earum eatenus est objectum & officium. Præterea à largifluo *natura* instinctu humiliter incedere, se submittere, quædam creata oportet: Ergo, &c. QUÆ.

Q U Æ S T I O III.

Virgo cujus sit generis.

N O T A quæstionem hic non desiderare genus Logicum, quod prædicetur in Quid, sed Grammaticum, quod vim verbi enunciet.

CONCLUS. Virgo est generis dubii, aliqui tamen volunt, quod sit communis, & est regula eorum:

*Est commune duum, sexum quod claudit
utrumque.*

Sed ridiculum videtur, quod Virgo virginem incluserit, de viro tamen intelleximus, si vero urgeant actum generativum, concedimus. Quia *olim virgo* (*ein gewesene Jungfrau*) masculum & femellam edere potest. Nostram verò conclusionem rejiciendam non censeo, quia certò dicere non possumus propter repugnantiam, illa talis & talis, & sic revocatur objectum in dubium.

Adverte, quod sub nomine virginis intelligamus non vitiatam solum, sed etiam defloratam, hem, intactam dicere volui.

Q U Æ S T I O IV.

Virginem amabat, quis pes?

P Es hic non sonat pedem quo nitimur, sed quo in construendis meretricibus utimur, inquam artibus metriçis.

CON-

CONCL. *Virginem amabat*, dactylus & spondeus.

Prob. Dactylus, ut in Profodia patet, constat syllaba longa & duabus brevibus, Choraëus, longa & brevi. Sed *Virginem amabat* taliter se habet. Ergo, quia est Adonicum carmen. Sic rem acu tetigimus.

Q U Æ S T I O V.

Virgo in quo prædicamento ponatur ?

RESPON. In passionis prædicamento Virgo recte ponitur. Quia passio est, a qua forma quippiam dicitur pati. Ergo ; Quia miseræ virgunculæ omni fortunæ se exponere coguntur, miseret me vicem illarum ; unusquisque eas pro ephippio usurpat. Non est equus, sed est amabile pignus amoris. Sunt qui virginem esse cotem (*Schleiffstein*) garrunt, quod hodierno tempore & apud fugaces Posthommos, revera sic se habet. Sed bono animo estote virgines, omnium rerum vicissitudo est, vester luctus tandem convertetur in gaudium. Nam sicuti in Talmud legitur : Vestri persecutores tandem turpiter se dabunt animoque deficient. *Sie werden sehen als weren sie im Wasser, wir ein Katz gewalckert, so seyt ihr noch frisch in sempiterna scula, Amen.*

QUÆ.

Q U Æ S T I O VI.

Num virgo distinguatur à Studioſo ?

ANNIS abhinc àiquot , quibus philoſophiam , tam completam tractare incēpimus , clare cognovimus , nullam aut exiguam differentiam eſſe inter ſtudioſum & virginem. Quandoquidem ſtudioſorum manipulus mallet decem lectiones in conſiſtorio neglectui habere quam leviffima cum virguncula converſationem , alio vultum vertunt , abeunt & me in ſuggeſtu blaterare parietibus relinquunt. Nec eſt puſionum puſio tam exiguus , ſtupidus , ignavus , qui non (ut Coloniz moris eſt) filiam incucullatam , dum ſpatiantur , à dextris (ecce honorem adhuc deferunt) currentem , & affabiliter jocantem , ſubridentem & garrientem habeat. Non curant meam inſpectoris animadverſionem , *Sie achten mich nicht ein Heller* , & ſi illis aliquid dixerō , ad ſuperfluum produnt mihi narrum.

Quis ego , ſi ſophicum cupiant penetrare lyceum ,

Discrimenque minus , nec verbera duro venturur ,

Ante fores occultus , habent à tergore virgas.

Et baculos magnos crassa de ſtipite quercus ,

Taliter excipiam , ut Divos miſereſcat in aſtris.

Quod ſi vero meis ſe non ſubmittere flagris.

Inſtituant aliqui , vos ego delumbabo ſevere.

Cavete vobis , ex capite laboro , ich hab

Quin-

Quinten. Sed illud quoque Moguntiae usu venire comperi, nimirum quod studiosorum & virginum ibidem sit tam mixtus ordo, indigestaque moles, ut nostri ad eorum similitudinem accedere frustra laborent. Conveniunt in *Paradiso, in templo Johannis, in summo templo, ad Rhenum in monte Jacobi*, praeterea in sacris concionibus, horis indulgentiarum, ubi virgines & puellae, non à concionatoris vultu & habitu, sed ab amantis intuitu circum altaria D. Virginis defixae instar porcorum jacent. Et hoc hisce diebus aliquis juramento affirmavit, quod idem *Herbornae, Sigenae, Marpurgi, Francofurti, Argentorati, Basileae, Lugduni Batavorum contingit*. Eam ob causam vela contrahere & connivere minutim convenit.

CONCLUSIO. Virgo & studiosus non distinguuntur, nisi sexu. Prob. Quae quarunt identitatem (id est interprete Ovidio, mutuum sodalitium) ea non distinguuntur, sed hoc inter studiosos accidit & puellas. Ergo. Major est Aristotelis: Minor edocta sufficienter.

QUÆSTIO VII.

Quæ puella sit maxime amabilis, num rubicunda an pallida.

NULLA est quaestio difficilior in tota Philosophia, videlicet an pallida, num rufica puella amabilior sit? id circo auxilium à Medi-

Medicis petendum plerique existimant. D. Varandæus dicit pallorem in quibuldam mulieribus & virginibus esse fallibilem : Quoniam Hippocrates *chlorosin* (luteum colorem) speciem cachexiæ esse putavit. Alii pallidos colores icterum album , *das weisse Fieber* febrem amatoriam, *die bublerische Sucht*, & morbum virgineum appellarunt. Unde & nos morbum illum ex mala opinione profectum , & mala libidinis cupiditate exortum censemus. Adde , quod virgines & uxores juvenulæ se fucō imbuere solent , quo pulchriores appareant. Quandoque malus ille & pallidus color internum morbum denotat , pulmonis, splenis, &c.

Deinde puellæ quæ rubræ complexionis sunt in his sanguis abundat, & vocatur sanguinea temperies. Quocirca quæ per se sunt rubedini obnoxia, eadem sunt maxime venereæ, & consequenter amabiles. Interdum tamen aliquæ etiam sunt rufulæ ex phlegmone , ex initio febricationis , quod cor non usque duret , minus periculosum esse auguror. Quid igitur faciendum , ne alicui injuria fiat : ne inficiatur una ; ab utriusque stabimus : sed tamen callide.

CONCLUSIO. 1. *Puellule pallide sunt amabiles, ut sex.* Prob. Quia cum essent amabiles ut quatuor, ulteriorem amabilitatem, ne superentur , arte quadam & industria sibi conciliaverunt, amabiles ideo quis esse negabit ?

CONCLUS. 2. Puellæ rubicundæ adeo dulcescunt , ut nihil supra , nisi illa rubedo ex affecto

affectō sanguine proveniat. Prob. Omnia venerea sunt amabilia, sed rubedo virginalis est Venerea. Ergo.

NOTA. Mallem puellam fuscā modicæ proportionis quam pallidā. Nam etsi in utrisque color ex destructo supposito oriatur, tamen minus periculi in fulcis est.

NOTA. 2. Mulieres pallidæ potius sunt Hermaphroditi, quam fuscæ. Quia calor utrique sexui subvenire volens, propter exiguitatem, nihil efficit, & hæc est ratio palloris adæquata. Exempli gratia. Bonus quidam vir Rhenum ingressus fuerat ab urbe Moguntina, talemque virgunculam in Hollandiam navi transportare volebat, paratis omnibus ad navigationem, foramen in fundo ad erigendum malum non inveniebat. Quid consilii? frustra iter susceperat, ejusmodi damnum in tali virgine fecerat.

Si non credis, ego tibi non jurabo, quod illud Non vidi, aſt uſu poſſe venire ſcio.

QUÆSTIO VIII.

Utrum uno nixu perdatur virginitas.

TOT sunt sententiæ, quot capitolia inquit Flitnerus. Nam quidam asseverant, virginitatem non perdi, quidam contrarium tuerentur ita ut quis excoquendo verum, sapientia exuatur, Negantium hæc est ratio potissima. Perdere est contento privari. Sed virgines virginitate non privantur. Ergo non perdunt. Mino-

rem.

rem probant sic : Si privarentur , illa privatio
esset quid reale : sed nullibi auditum est virgi-
nem membro aliquo mutilatam aut corru-
ptam intrinsece aut extrinsece fuisse , sed expe-
rientiam docere , quod post nixum , ante nixum ,
tam bene virgines sint , quam in cunabulis
primis , etiam mulieres vetulas eodem privile-
gio gaudere. Imo virgines , quibus non mens
recta sed diminutiva placet (*die auff dem
Hundtsruck gewesen da man mit Schwebelspen
umb sich wirfft*) pulchriores , amabiliore &
teneriores evadunt. Et sic concludunt ; Ergo
virginitas nixu non labefactatur , sed fortifica-
tur , purificatur , consolidatur , & in vigorem re-
stituitur amplissimum. Quod argumentum
maximi momenti est , neque solutu facile.
Quid ergo consilii ? quo nos præsidio munie-
mur ? dicemus mulieres non amplius esse vir-
gines ?

*Nobis continuo tunc ligna in vertice stabunt,
Lanigeræque colus , sœmina & æque manus.*

Si dicamus , mulieres & vetulas esse virgi-
nes , cum puellæ in majori pretio habeantur ,
dicent.

Cum sunt puellularum

Et matrimonitata

Obscurioris uni

Flores , adusque quare

Libentius decorum

Laceffitis puella

Vos limen atriorum

Quam conjugis vetusta ?

*Tunc laus actum est de nobis , Dan haben
wir*

wir erst ein lange Nas bekommen, tunc philosophia nostra, quanta, quanta est, merda consignabitur. Verum ita jejuni in determinatione non sumus: faciemus periculum.

CONCLUS. Non deperdenter perditur virginitas, cum deperdentia subjecti. Prob. Quod perditur sic, ut non petdatur, hoc non deperdenter deperditur, sed taliter perditur virginitas. Ergo, &c. Sine hisce terminis leviter & augatoriè ad propositam quæstionem respondissemus, *wir weren kahl dar von gekommen*. Nam præcise sumendo nihil certi hac de re statui potest. Speramus tamen hanc nostram conclusionem Virginibus & vetulis gratam fore.

TRACTATUS

SECUNDUS.

DE STUDIOSIS.

QUESTIO PRIMA.

Quid sit studiosus?

DUBITAVERTUNT hac de re Academici Westerwaldenses, hi sunt rustici *Westerwaldt*, ut etiam Hercinii *das seind die Hertzwalder*. Hi esse vitulum marinum habentem cornua tria in fronte, illi monstrum peculiare, & effectum à recta hominum dispositione degenerantem putaverunt

unt, itaque Westerwaldenses quendam miserunt Coloniam, quæsitum qui & quales essent studiosi. Is summo mane stetit ante Barsam Laurentii, avide expectans studiosos; tandem Juristæ gladiati inceserunt in auditorium, ait ille, hicene studiosi, de quibus fama usque ad nos pervenit? talis quisque nostrum foret, si pallia (scilicet) & gladiolos circum latera geremus, Sed,

Non faciant spadi studiosum aut longa, Ribalde Pallia, non alte glomerans vestigia fastus.

Sed virtus studiique vigor cum Palladis arte.

CONCLUS. Studiosus est homo mirabilis à natura, cujus finis est rixari. Prob. Aut enim finis est Theologia, aut Medicina, aut Jurisprudentia; Sed hæ facultates non sunt sine rixis. Ergo. &c. Quod verò sit mirabilis patebit. Nam ille est mirabilis, cui aliquid ex instituto non succedit, atque hoc sæpe accidit studiosis, cum plurimi desiderent fieri *doctores*, & fiant *agones*: *Schulteti*, fiunt stulti: *Decani* & gaudent haberi *campanatores*, *editui*. Deinde propter admirabilitatem & subtilitatem ingenii merito mirabiles dicuntur, cum pene decies aliquid legant antequam intelligant, & quædam scribant, quæ ipsi legere nequeant. Sunt ergo mirabiles.

QUÆSTIO II.

Opusne sit studiosis?

AD hoc Everhardus lignifaber responderet, Atam opus esse studiosis quam terre notua

Stras Athenas, Es seye den Studenten so nütig, als dem Wagen das fünffte Radt, bona verba, charissime, lupus est in fabula: si studiosos, redundantes & superfluentes insimulaveris, male audies.

CONCLUS. Opus est studiosis, sed non necessario. Digna res est, ubi nervos intendas tunc, quia ultima primis, tanquam ex diametro respondent. Et si studiosus hac de re interrogetur, hac ratione ei respondere potest,

QUÆSTIO III.

In quo prædicamento ponantur studiosi?

DICTUM est superius virgines commode poni in prædicamento passionis, superest denique, ut studiosi, qui nullam cum puellis discrepantiam habent prædicamentum seu seriem terminorum magis & minus communium adscribamus. Secundum Stoicos habent relationis prædicamentum, cui referuntur mediante institutione ad præceptores suos. alii qualitatem, alii alia adscribunt.

CONCLUSIO I. Non everforiè studiosus comprehenditur sub actione: Prob. Actio est quæ aliquid agit, aut rectius, qua aliquid agitur. Sed studiosi plurimum agunt, aut mediantibus studiosis multa fiunt? Ergo. Major est Aristotelis. Minorem deplorant multi hospites cum eorum fructus seu debita sustinere cogantur, & cum hospita mensam & scamna purgare vult, & reperit fermentum

vetus,

verus, quod debet succinctiorin (*mit dem Schurtz*) coacervare. Et centena reliqua.

CONCLUS. 2. Passionem studiosis assignamus. Probatur ille qui terribilia quoque patitur, & infracto animo subit, illi aperta est passionis series. Sed tales sunt studiosi. Ergo Prob. minor, quia nulla vita sub sole calamitosior est vita studiosorum. Ab infima usque ad Philosophiam sunt scabiosi, & nescio quibus commilitonibus stipati deambulant, simulac ad Logicam pervenerint, è patria misam pecuniam dilapidant, hospiti servandam tradunt, cauponibus mendicantibus *und Bettlern, die für dem zapffen stehen*, ac postea lupinam famem patiuntur, donec mittatur iterum quippiam. Immensa pecunia sine refectione fruuntur omnibus ludibrio sunt qui contrariam sententiam tueantur, dicuntque nullam vitam vita studiosorum esse meliorem & minus laboriosam. Sed ô quam bene quietis dentibus comedunt!

QUÆSTIO IV.

Quare studioso licet ferre gladium?

POLITIANUS, Quod si bella forent, quid ad aspera promptius arma? Præterea in aperto hoste aperta sunt arma ferenda. Neque aliquem fugere reor, quæ insidiæ clam & aperte parentur studiosis ab indoctis sylvarum truncis, & Satyrorum fratribus. Notum est si studiosus parumper in plateis grassatus fuerit,

rit, quomodo excipiat. (*wie mann einem solchen die Haub rucket die Gerßwassert*) tunc necessario se defendere debet, & hæc est moralis ratio. Deinde generalis est, quia dignitate ceteros antecedunt propter ipsorum jura privilegia & dignitates. Particularis ratio est *Jurista*, scilicet gerunt, gladios, degos, plantos, & pugiones, ut quod legum demonstratione convincere, rabulosa garrulitate inflectere codicillorum aperitione, Decretalium expositione non possunt superare, sanguine etiam fuso victoriam obtinere non expaveſcant.

Medici gladiati videntur ut cum patientem accedunt, suisque mallecatoriis & sternutatoriis nihil efficiant, morbus qualiscumque sit à tam armato hoste (*von einem armirten Cavalier*) sibi magnopere timeat.

Loco vero gladiatorum *conviciantur Theologi*, libros edunt, aliosque sædissime perstringunt, in concionibus quorundam sepulchrum apertum.

QUÆSTIO V.

Cur studiosorum cohors majorem gratiam apud puellas invenit quam Ribaldorum, Coridonum & Menalcarum?

ADVERTE, ad intelligentiam, illi studiosi, duo. Primo est studiosus omnis is, qui studiis operam navat. Secundo, de quibus posterius loquimur, studiosi perfecti sunt, quibus per depositionem grobianitas excussa est,

est, quam beneficentiam priores nondum gestaverunt.

*Sit similis, sensumque trahat, dignoscat
& anceps,*

Hoc petit in socio Virgo venusta viro.

Ait Poëta: Ex quo educimus, non unumquemque Kuebulorum illicælesti muneri propter defectum præesse posse. Præsertim cum temperamentum peculiare inesse scēminis Varandeus insinuet propter quod paratiores sunt vel ad hunc vel ad illum actum suscipiendum concurrentibus causis aptis, similibus, re ipsaque ex desiderio natis. Quod bipedes bubulci corticesque sylvestres proflare nequeunt, propter grossitatem & insitam ligneitatem indolatam, ut philosophicè loquamur. Si quis autem affectus puellarum est, non ob identitatem humorum, ab istis ribaldis rellingui potest. Medemur ergo contrariis receptis in unoquoque morbo: exempli gratia, in calido, damus frigida, & è contrario. Proinde quis refutabit commune Medicorum axioma: Mulierum esse naturam humidam & frigidam. Quapropter eam curare volens, alterare dietam, ad sicca & calida quantum sufficit, debet. Sed tales sunt studiosi depositi sensuales, illi sunt sicci & calidi, adeo ut vel minimum humidi nisi nativi, ex ipsis extorque-ri possit: & hoc adepti sunt per depositionem. Quis nescit saltus, cursus, verbera, quæ humidi & frigidi copiam in siccum & calidum transferunt? nam cum fustibus male mulctantur statim sudant, etiam si in media hyeme foret,

foret, sicut de leporibus scribitur, qui (ut credibile est) antequam vexatione agitentur, sunt calidi & humidi, sed capti à canibus & mordicitus apprehensi, confestim luce clarius mutantur, adeo ut propter siccitatem adeptam non comedantur, nisi adipis vel pinguedinis quid admistum sit. Hinc infero quod studiosus talis commode in medicinam laborantis puellæ propter vim contrarie agentem adhiberi possit. Contra *aselli* (*Stockfisch*) *knebeliones*, aut potius *Cornipedes Fauni*, qui adhuc à primis unguiculis istam crassitudinem præ se ferunt, gratiæ nihil aut summopere parum à virginibus ineunt. Siquidem retro pecora, in caulis, stabulis pernoctarunt, & nativi humidi & frigidatis Grobianicæ nondum expertes sunt. Atqui ut gravissime docuimus, eodem nihil sit; id est, quod ejusdem temperiei est. Ergo pecora pascant, aggregenturque, in numerum caprorum, caprarum, capellarum & hircorum. Certe Poëtæ verba, *sensumque trahat dignoscat & anceps*, in solos studiosos quadrat: cum ille sensum trahere, sentire non possit qui cum per depositionem nondum affecutus est. Sed tales sunt Hengstii campestres, palustres, cum mihi facile persuadeatur, quod caput decies trahi allidant, quam eandem sentiant. Ergo exoptato accidunt. Studiosi præ cæteris puellis, virginibus & reliquis matronis, quibus exvadavit natura, & non nisi opposito repellit valet.

QUÆSTIO VI

An sit opus deponere studiosam ?

NO T A. Nomine studiosæ intelligimus virgunculas, quæ ob munificentiam ingenii in studium artium incumbere, & partim cum studiosis conversari consueverunt, nam pares cum paribus facile congregantur *Diweil es ein Ey ist, ist's auch ein Küchen.*

Restat nunc quæstio, an eam, quæ nominatur studiosa, ex jure studiosorum deponere, & verberibus depositoriis, *das seind gutte Kropstößz*, attingere conveniat; aliqui negant, ut sunt Conimbricenses, Suarez tamen concedere dicit, sed inconfuso: Quidam Cujacium, Bortholum & alios Jurisconsultos explicantes dicunt, qui admittitur in hæreditatem, admittitur in privilegia & similiter in onera, debita, æs alienum. Uti qui renunciatur comes, jam habet parili ratione jus comitum &c.

Nec per vulgarem substitutionem extinguatur *leg. 4. de vul. subst. Coras. lib. 4. miscell. Donell. 6. comm. Fachin. lib. 4. controuv. Vass. quius libr. de success. creat.*

Suarez putat non insulse & rustice tractandas, *man sol sie nicht zu grob bandlen*, item Harredo & Toletus *disp. 4. lib. 11. phys.* quia opinio non quidem mala, attamen non satis solida est. Pinell. & Wesenbec. in *Paratit. Apro heredum. nu. 2.* dicunt, habendam esse rationem pudoris. Catharina Ignifera *lib. 3. de def.*

pos. ſæminali ait quod mihi factum eſt, etiam aliis fier, quoniam ex eo mortua non ſum. Adſtipulatur Elſa de Kamber; Tractat. de ſuppoſitione Logica & Phyſica, qui libri lectu digni ſunt; inter cætera ſic ait, ſemel depoſita ſum, & ſi ſemper tam benigne mecum ageretur, ſingulis diebus me ſubmitterem, ſed in quibuſdam locis habent depoſitores tam ingentes cauſas & baculos ut primo intuitu quis terreſt fiat, & ſæminalis imago non perhorreſceret.

Concludo. Si ſtudioſorum privilegiis, bullis & annexis uti puella velit, debet ſe ſubmittere depoſitioni, pro qualitate perſonæ, Prob. Jura ſibi mancipans ſibi debita, ſed ſtudioſorum jura ſibi mancipans puella, ſi qua inveniatur, etiam obibit in partem debitorum; qui una vult furari, una quoque debet pendere, attamen, inquit Suarez, clementer tractandæ ſunt, ne animi deliquium patiantur.

Cautela. Ubi ſtudioſa deponenda, honeſtatis ergo ſecedendum à publico, ne rubore afficiatur, & præſertim veſperi cum exiguus concurſus. In inferiore parte eam tamen plus flagellent, quam in ſuperiori, quia teneritudo capitis id non poteſt quod craſſitudo veſtimentorum ſuſtinet.

QUÆSTIO VII.

*Utrum abrogari conversatio inter studiosos
& puellas possit de jure, nec ne?*

ANTE tres annos, ut memini, eadem in publicis thesibus mota est quæstio, sed nihil præcise determinatum. Quidam doctores hic nimis rigidi sunt, dicuntque conversationem cum studiosis puellis periculosam esse, quia *anguis latet in herbis*, & quia *proximus ardet Ucalegon*, & sic adolescentibus & puellis aqua & igni interdictum volunt.

Quid juvenes fecere mali, cultroque puella?

Tanta sævitia, tantaque tyrannide pessum

Ut deceat mores, & cognita sædera longo,

Ufu, & fraterne magnalia sternere dotis?

Turca non ita sævit in sanguinem juvenculum ut illum fame perire patiatur, & nos quibus cœlica illa clementia inculcata esse debet in plantulas juventutis tenerrimas sæviemus? Apagæ: Nos studiosi iis contenti non sumus, & procul dubio taliter virgines loquuntur, cum audiunt tam sinistram in se legem ab Eunuchis doctoribus & cæcutientibus magistris esse latam. Scriptura longe aliter judicat & facit cum *confratribus*, *sic belt ibnen die stang*.

CONCLUSIO Abrogari usus conversationis & cohabitationis inter studiosos & studiosas nequaquam potest.

Probat. Quia ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuum, imò debet esse. Sed majorem studiosus

diolus acquirere thesaurum non valet, quam pulchram & ornatam puellam: unde apud Germanos dicitur, meum corculum, meus thesaurus, *mein Hertz, mein Schatz*. Ergo non potest nec debet.

Major est Theologorum, quam si quis oppugnare velit, statim hæreticæ pravitatis, & novæ sectæ arguetur: propter id cavete vobis Zoili, antiquum obtinemus, religiose secundum receptam religionem vivimus. Vetus & recens testamentum legimus, nec est sententia, quæ non à nobis magna cruce & notata sit.

Exin expertum est, quod in segregatione duorum continuatorum utrumque pereat, quia non venimus per accidens, sed vere & substantialiter. Nihil etiam est tam triste sub cælo, quod quis aliquem nimis accurate observet. Cum filia domo egreditur, fortasse ad repetitionem jam adest ancilla, jam mater, mox soror & frater sicut mihi & amasiæ meæ accidit, cum illam ante ædes opperirer, egrediebatur, nos autem citato cursu progrediebamur, at si quis stimulis nos pungeret, *als wenn es binder uns brent*, ad hæc Mater.

Quò; quo scelesti ruitis, aut cur corbula Aptata sub ligaculo est?

Id est, quo curritis homines nequam, & tu cur corbem abscondis: forsitan de Diabolo somniavit, quod filia scilicet, haberet cantuarum in corbe plenum vino.

QUÆ.

QUÆSTIO VIII.

Quæsumma quisne finis studiosi & studiosæ?

NON mediocris disceptatio, sub hac quæstione occultata est, & multi doctores Theologi & Juristæ venerunt in controversiam haud vulgarem. Illi enim dicunt finem esse, ut Deus & proximus sincere diligantur: cujus rei symbolum fuit in duas tabulas ab uno calamo facta distinctio. Hi asserunt studiosorum finem esse studere & disputare. Elsa vero de Camber ait, studiosus & puella ideo conveniunt, ut aliquid discant non speculative sed præctice, quæ opinio improbanda non est si quis eam rite examinare velit.

CONCLUSIO. Finis proximus studiosi & studiosæ est, librum generationis & corruptionis, causæ efficientis, an Idea causet efficienter, enucleare. Probat. Finis est quod dat influentiam, & primam propositionem concludendi; sed propterea simul literis operam navant ut sciant; an verum sit, quod veteres de generatione docuerint utrum definitiones conveniant desinito. Ergo finis est, &c.

CONCLUSIO 2. Finis secundariæ est. ut alter alteri, ubi difficultas fuerit, explicet textum.

PROBAT. Quia plurima in libris occurrunt, quæ quis primo intuitu comprehendere non potest, & sine ipsis res substinere non potest. Ergo. Exempli gratia, puella in Aristotele legit, quod quinque in agente &

patiente requirantur, *existentia*, id est quod
 uterque debeat existere, *inequalitas*, hoc est
 personæ debent esse inæquales, vir & fœmina:
similitudo, hoc est, uterque debet esse homo
vicinitas, hoc est, non debent distare, *apti-*
tudo, hoc est, pro ratione temporis, ætatis
 & personæ convenire debent. Jam verò stu-
 diosa hos terminos intelligere nequit, acce-
 dit aliquem condiscipulorum, inquiring, Do-
 mine, quid hoc sensus, expone: mox ille
 exponit, donec satis est. Itaque secundarius
 finis est terminos explicare, qui etiamsi ali-
 quo modo duri & asperi sunt, cavendum ta-
 men ne omnino iisdem intricemur, confu-
 sionis gratia, etsi detur regressus, qui si ne-
 garetur, nemo hanc telam ordiretur; ipse non
 tentarem, neque tantum modestiæ subirem,
 ne mihi diceretur, *Medice cura te ipsum*.

QUÆSTIO IX.

Licetne studiosum incarcerare?

RESPONDEMUS, quod non. **P**RO-
BA T. à Decoro, quis tam nobilem sa-
 pientiæ gemmam, perlucidam margaritam
 in fœdissimas custodias includere vellet? non
 sumus fragmenta ollarum.

PRO B A T. ab impossibili Continens de-
 bet majus esse contento. Sed talis carcer non
 datur. Ergo, &c. Minor Prob. Nam com-
 munitè loquendo studiosus ubivis est, Ro-
 mæ, Neapoli, Bruxellis, Colonia, &c. par-
 ticulariter, tamen interdum periclitatur. Sed
 illa

illa maxima fit injuria, si ibidem.essem non pateret: non enim porci sunt ut includantur stabulis *Wir seind kein Sew, sondern das aller edleste Blut, als je war, und wierdt sein.*

Nisi aliquis similitudine Moschi diceretur: nam dicitur, si quis Moschum qui odor bonus defecit, includat labrino, quod confestim propter factoris duellum, antiquum odorem recipiat. Sed non est cura de perduto vigore nobis.

Q U Æ S T I O X.

Beanusne in depositum agere potest?

CONCLUSIO Minime gentium; sic cujuscunque professionis velit, Doctor, Magister, Baccalaureus, Ecclesiasticus, secularis. Nam quid Sus cum Minerva? quid Beanus interrogaret, cum ipse nihil sciat, injuriam illi faceret, quia sensum expers est, & quid loquatur, nescit, quod videt, cecè videt; quod audit, surde audit: quod olfacit non sentit; quod tangit, tanquam de querno robore frustum saxo allisum non advertit; uno verbo sunt *Rustici quadrati, Es seindt rechte Flegel, Bengel, und Klöppel*: Et si quis talium aliquem Dominum deponendo pileum salutarerit ejuldem fatinæ esse apparet, eo honore digni non sunt, in *Canis ades* eos abdere oportet, zum *Hundstall*, & postquam mortui fuerint, asininis crepitibus sepeliendi.

— quippe Beani
*Fossorum similes, Caprimulgorumque ferorum
 Sensibus humanis expertia pectora vivunt.*

TRACTATUS

TERTIUS.

DE HOSPITIIS.

QUESTIO PRIMA.

Quid sit hospitium?

HIC sedulo investigandum censeo, quid
 authores antiqui & recentes, de ho-
 spitio senserint. Cicero diversorium
 appellat, hospitalitatem alii, sed hoc est valde
 quadragesimale definitum. Nam studiosi li-
 benter apud omnis generis homines habitant,
 peculiari cellula gaudent, praesertim antea
 vermibus obnoxii fuerunt, & se ad recentio-
 rem cumulum dimittent. Non facit in pala-
 tum nostrum, jus hoc non satis conditum est.

CONCLUS. Hospitium est æconomicum
 receptaculum constans ex hospite, uxore, &
 ancillis meliusculis, ubi advenis studiosis ne-
 cessaria corporis pro pecunia non iniqua admi-
 nistrantur. Hoc quoniam satis notum, non
 indiget probatione. Hospitium vero, quod
 prioribus requisitis caret, hospitium vocare
 non auesim, hoc ideo dico, ne quis pecuniam
 suam consumat in sordido loco, *in einem gar-
 stigen Winckel*, ubi scilicet hospes solus ad
 men-

mensam à poculis est, hospita in culina sola in cibis coquendis versatur. Ornatio vero ordo est, cum cursitant mistæ puellis puellæ observantes, an in mensa quid desit. E contra posito ubi tales observantes non sunt, ibi recta methodo non proceditur, nam raptis à prandio patellis infunditur cœna, ita ut dubites, utrum scutellæ lotæ sint nec ne. His scopis purgationis gratia opus foret. Hospitia optima sunt Moguntia in speculo, Colonia in sydere, aureo porcello, cygno, Prætorii in Corona, sub signo Aquilæ, Poppardiae sub Ense, Lugduni Batavorum in aureo cornu. Pessima subinde ob tædium ne quoque confundantur, non significabo.

Q U Æ S T I O I I

An jure hospitii liceat uti studioso?

JUS gentium & civile inhibet, quod qui venit in locum, venit etiam in jus, & qui venit in loco, veniat è jure ut *Concl. lib. 3. Pancrat. ff. 6. lib. 8. Cornel. tract. 10. ff. §. &* unicuique ibi vis prostat sua patria pro pecunia, nec ulli denegatur jus.

CONCLUS. Jure hospitii licet uti studioso. **PROB.** superiori axiomate Juridico. Deinde ratione: ususfructus est jus alienare utendi, fruendi, salva rei substantia, sed tale quid hic sit, cum divertuntur studiosi apud hospites: Ergo, &c. Nam neminem occidere volunt, propterea non venerunt il-

Iuc , sunt pauperes Diaboli incarnati subfidium quærunt : non semper sub gelido Jove tutum est dormire , at ut eis clarius intelligentiam præbeamus , hac inductione probabo. Quare emis pomum , nunquid ut eo fruaris ? quare intras templum , nunquid ut in eo omnia Christiana exercitia usurpes ? Quare iter facis Romam , nunquid videndi Papæ gratia ? Quare à Judæo accipimus vestes tuas pro reservato debito , nunquid ut eis utemur. Ergo studiosi non intrant popinas jocandi gratia , sed ut semel cum necessariis jure utantur. Hæc est egregia probatio quæ niritur grallis *sie gebet auffsteltzen*. Nam manifestum est , neminem ingredi tabernam diversoriam , ut pila ludat. Ambigis adhuc ; Nunquid si vicinæ ædis incendio absumerentur , si hospitium peteres , eatenus quatenus tale sustentaculum est , tu te ipsum ab incendio salvares si vero te salvas in alieno , Ergo alieno jure uteris.

Fibula Scias , quod quicquid sit in hospitio pertineat ad jus ipsius , ut sunt *servi* , *ancilla* , *Domina* , *filia* , & cæt. quibus aliquando in necessitate uti potes. Servi scilicet equum curare debent : Ancillarum est , lectum tuum sternere. Uxor pro stomacho tuo , quando placuerit , ex precedenti potatione , Julepum conficere debet , quo paulatim recreëris , circa cor & umbilicum : Filia , dum is cubitum , lucerna tibi præire potest & similia.

Nota , cum hospes nimis suspiciosus est , non est bonum ibi manere , egredere & excu-

te pulverem è calceis tuis. Non enim bonum est vesperi suspicari cum iuvenes Studiosi cubitum se conferunt, tunc enim aliquando lucerna extinguatur & fit maximus tumultus.

Q U Æ S T I O III.

Cur rara inter hospites & uxores presentibus studiosis est concordia?

QUIDAM dicunt quod de nocte, dum studiosi aridas & siccas fauces habent hospes cogatur surgere, & siccis fratribus promere, sed interim hospira lectum circumvoluit, ut hospes cum redierit, in sponda dormire teneatur, quod illum male urit. Si gravetur ipse surgere mittatque uxorem suam allatum vinum, tunc ipsa honestatis ergo proficiat, dicere debet & ultra necessitatem bibere *Sie musz eins über Nacht annehmen*. Quod si redeat ad hospitem, anima ipsius tam graviter fatetur, ut sustinere non possit: Quia jejuno stomacho facta concoctione graveolentia vix perferre possumus. *Galenus Aphor.* Alii ferunt, quod studiosi optimo vesci petunt, quod negante hospite uxor illis largissime propinat.

CONCLUS. Hospites raro intelligunt latine, meliuscule uxores.

PROB. Nascitur zelotypia, cum id, quod ignoramus, ab inferioribus fieri cernimus, sed hospes cum non intelligit latine, uxor statim ad nutum attendit, Ergo. Majorem præsup-

supponimus certam. Minorem experientia probo. Nuper Argentorari cum quibusdam magistris doctoribusque Basiliensibus divertimus ad insigne galeæ *im Helm*, è prostibulo salutabat nos hospes & hospita tanquam honoratos viros. Cui ego: Hospes dignetur nobis accipere amphoram Rhenensis, ut lassitudinem corporis paulisper reficiamus, hospes me aspiciebat nesciebatque quid vellem: mulier intelligens profliebat: nescis mi hospes, quid hi boni viri desiderant, vinum Rhenense, *das ist, Rheinischer Wein*, corpus significat ventrem, *der Bauch*. Itaque volunt corpus reficere, ad nutum animadvertebam vinum album beneficio, *Albis*. Succensus Hospes, Mulier, mulier, inquit, quem exitum? ait illa, ut introitum. Noli mihi hospes istud in malam partem interpretari, sæpe oportuit me humiliare ante studiosos antequam tantum dicerim, sæpe illis humillima officia præstiti. Heus si vesperi studiosis quoque calceos detraheres, sic etiam aliquid disceres. Nos autem credimus eam, antequam nuberet hospiti, fuisse studiosam.

QUÆSTIO IV.

Si hospita riserit cum studioſo culpabiturne?

RESPONDEMUS nullo modo, *Hon y soit, qui mal y pense*. Nam omnis homo est risibilis, & potest fieri, ut Studiosus aliquid novi afferat aut fabulam aliquam narret, quam

quam hospita nunquam audivit aut vidit, ex quo probabiliter sequitur eam ad risum concitari. Deinde me æque bene excipit quispiam risu, quam torvo vultu quum ex eodem proveniat subjecto, Quid vobis videtur? aliquando res præter opinionem accidit, *unter weilen wiert de Kart verfälscht*, imprimis cum studiosus sciat *Hispanicum Pater noster*, quod milites ante triennium in Palatinatu confecerunt. Sed quoniam inde nihil dependenter cognoscitur. Ergo, non culpabitur.

QUÆSTIO V.

Detrahatur auctoritati studiosi, si hospitis prolem juniorem scilicet, ulnis in hospitio gestat & deosculetur.

TOLETUS dicit quod detrahat, dicitque studiosum invigilare debere libris. Negat Petrus Molina, Vasquius & nonnulli alii, dicuntque esse signum humanitatis.

CONCLUS. Non detrahit auctoritati studiosi gestare puerum juniorem natu hospitis & deosculari.

PROBAT. Lex naturalis dicat, quod frater fratri servire debeat in decentioribus. Sed studiosi sunt fratres, & incertum, cujus opere puellus (respectu hospitis) editus sit. Ergo, licet & nihil detrahit. Nam nullus hospes dicere potest, hic est meus puer, non minus ac Paterfamilias qui Gallum unum & gallinas tres alit, interim Gallinæ aliò vagantur,

tur, ubi alterius ordinis galli sunt, quibus se gallinæ propter novitatem subjiunt, cum crebritas ejusdem odium gignat, & sic pater familias non potest dicere, hæc gallina hoc ovum peperit mediante meo gallo. Ergo, quod volebamus.

Q U A E S T I O VI.

Quod si hospes nimis importunus sit, licet ne verbera admiscere?

RESPONDEMUS. Licet: non ad eum quidem modum, quo jubentur milites in campis congregari & se ad sanguinem usque verberare, tamquam hostes, inimici, & raptores bonorum omnium: ab longe inferiori gradu nimirum veluti obmurmurantes inspectores hospites verberamus. Non licet ex suspitione judicare, & si quis ei adversum aliquid fecerit, statim habet pœnas. Nam studiosos nemo potest cogere, ipsum Diabolum parvi faciunt: quocirca si bene tecum actum velis, noli cum illis rem habere, ita omnia salva erunt, juxta illud.

Non frenos, non vincla subit studiosus, at effrons.

*Ira petit, liberque agili jactatur habena,
Altior ingreditur, cui si commoveris iras,
Va tibi! non impune seres, memor iste suarum.
Virium, in arumnas te precipitabit atroces.*

Modum vero omnia mala vitandi hospes ex præscripto intelligunt: nimirum hospes in
men-

menta monebit, & quicquid in menta appositum erit, boni consulat, uxor vero & filia in culina relinquantur.

QUÆSTIO VII.

Segregabitne hospes merito filias a studiosis?

CERTUM est, quod ex conversatione duorum oppositorum nihil boni proficiatur; quo circa separare tutissimum erit. Secundo si pater familias habet pueros infantes illis exhibeat: certe Studiosi eo modo non illos à consortio studiosorum excludere potest, ne vagiendo & foetendo molestias delectantur. Eatenus igitur Paterfamilias pueros à studiosis abscondat, ne forsan aliqui sint, qui illos virgis acriter caedant.

CONCLUS. In filiabus debitam ætatem (decimum sextum, 17. 18. 19. 20. & cet.) attingentibus, propter augmentum prudentiæ non est rara segregatio. PROBAT. Illud ratum non est quod studiosorum confidentiæ oppugnat: sed segregare virginem puberem à studioso oppugnat confidentiæ studiosorum. Ergo non est ratum: Major est certissima. Minorem probo. Nam si quis leporem assatum è conspectu meo eripit, ille mihi amplius non fidit, alias relinqueretur, si perinde foret. Ex hoc stultescere apparet, & parum sapere talis videtur, dum duo fallibilia insulse sibi præsumit, in fidelitatem nempe studiosorum & impru-

prudentiam virginum. Nam metuit insidias à studiosis : quasi officium eorum esset insidiari, putat præterea studiosos non esse fideles, timetque ne obsignatum cubile refringant. At, qui hoc absurdum est, imo inauditum, studiosum ut sic futurum fecisse. Ergo. Secundo præsupponit filiam ipsius non satis sapere. Stulte tuam ipsius familiam ignominia afficies ? cum annis provenit sapientia. Ergo, quod petimus, non segregabis filias tuas à studiosis, à quibus multa bona omniaque decencia discere possunt ; siquidem arbor bona malum affectum præstare nequit.

OBJICIES. Filias meas nere, & texere telas faciam, sed hoc à studiosis discere non possunt. Ergo. Minorem probo, quia ipsi tanquam muliebrium artium experti circa libros versantur.

RESPONDEO. Data majore ; Negamus minorem. Nam novi quosdam studiosos, qui tam bene nere & texere possunt *sticken und placken*, ac si per decennium didicissent, non quadrat. Noli ergo segregare filias.

TRACTATUS

QUARTUS.

DE POTATIONE.

QUESTIO PRIMA.

Quid est Potatio?

DUPLICEM esse potationem patet, unam civium opificum & rusticorum; alteram studiosorum studiosarumque, & ambæ tamen inter se distinguuntur realiter, prima est, copiosa vini in ventrem sine modo per guttur ad nauseam usque infusio, ex hac ut plurimum sequitur vomitus *ein Kalb*. Posterior est humida trium, quatuor, vel quinque confessio, quibus vinum moram gerit: & hi angelis, hem Angils dicere volui, non impares feruntur, omnia ridicularia hic agitantur: disputationes jucundæ, blandæ, concinnæ, amabiles, hinc inde oriuntur: Cur Venus pingatur nuda & cæca? quid significant tela veneris, & similia egregia proverbialia. Ibi quoque aliquando disseritur de constitutione Microcosmi, generatione & corruptione, de materia, forma secundum Physicam Aristotelis.

*Hic modus arridet nobis, hæc gaudia tantum.**Appetimus, non hinc retrahet nos atra No-*
verca, *(est,**Mancipium corvi Cacodæmonis, unica mens**Vivere cum tali, cum tali occumbere turba.*

QUÆ-

QUÆSTIO II.

Utrum ultra Raufferum, ut vocant, bibere liceat?

HÆc quæstio plurimos traxit in controversiam, attamen dicant quidquid velint, Medici corporis naturalis, tutores averfantur, nihil faciant, nominantque plenitudinem ad vasa, cum quis ita mader, ut corpus illius, pluris vini capax non sit; deinde plenitudinem ad vires dicunt, cum quis ita ebrius fuerit, ut corpus plus vini perferret.

CONCLUS. Ultra Raufferum bibere non licet. **PROBAT.** ea quæ sua malitia sic gratiam gratis datam excludant, ut neque in hoc sæculo, nisi ægrè admodum, neque in futuro remittentur per se vehementer abominandæ sunt, & non licet. Sed talis est potatio ultra Raufferum. Ergo, non licet. Major est Theologorum. Minorem probo. Quæ humanæ, fraternæ charitatis jura violant: ipso facto gratiam excludunt. Ergo, Et hoc experimur in nuptiis, conviviiis, nundinis, encæniis & aliis congregationibus, ubi homines mira metamorphosi transformantur in bestias; asinos, porcos, tygres, ex iis quoque actibus, oriuntur homicidia, stupra, &c.

QUÆSTIO III.

An liceat in potatione adbibere alveolum alca cum tesseriis & orbiculis?

RESP. Sunt qui affirmant, adducti hac ratione; quia animi nostri ludo aleatorio

rio re
tur. S
tabula
tatum

C
licet.

C
tabula

P R
sum

licet.

Ergo.

rem p
via ad

Lu

exuit

mo o

mutu

culis

set, a

posse

amic

tunic

nuda

tum t

mem

paup

hum

star f

ro p

vimin

succu

rio recreantur, & ingenia stupida exacuuntur. Sunt, quorum cerebrum ad mentionem tabulæ aleatoriae finditur, & quorum cor guttatim tabescit, quasi in aquam indideris salem.

CONCLUS. 1. Animi causa alea uti licet. Hoc totus mundus fatetur.

CONCLUS. 2. Pro lucrandis pecuniis tabula aleatoria ludere non licet.

PROBAT. Quodcumque hominem ad summam paupertatem redigit, eo ludere non licet. Sed tale quid efficit ludus aleatorius. Ergo. Majorem nemo sanus negabit. Minorem probo. Exemplo Sidonii, cujus res hac via ad restim redierat.

Verba Sidonii sunt.

Ludus aleatorius (dum adolescens eram) exiit me miserum in quadam cauponula primo omnibus nummis meis præsentariis, tum mutuatitiis, deinde villis, agris & possessiunculis, ut ne haria quidem suilla mihi superesset, aut tantillum loci ubi catellus cubitare posset. Postremò verò omnibus tunicis cum amiculo & crepidulis: ut ne intima quidem tunica superesset, ut te non homunculum denudatum, sed cuculum hybernum deplumatum spectare putasses, verum est quod commemoro. Imo Diogene illo cynico longe pauperior eram, nam illi reliquum erat domicilium versatile quod ad faciem solis diurni (instar solstitialis herbæ observabatur, mihi vero præ nimia paupertate, ne cavea quidem viminea, sub quam gallina cum pullis suis succubare posset) erat; erat ille tunica inter-

rula,

rula, palliolum, quod supernè circumjecerat,
 mendicorum suppellex baculus & pera pana-
 ria, mihi vero, proh dolor, nihil horum e-
 rat, non modo videbar Diogene, ve-
 rum & quovis mendico circumforaneo pau-
 perior. Quod cum (licet sero) animadver-
 tissem, nec ullum verbum ac ne tacitum qui-
 dem gemitum quivi emittere, post aliquan-
 tulum temporis occepi meam fortunam meos-
 que casus graviter ingemiscere, & vacuas
 manus sæpiusculè complodere, pedesque in-
 certis alternationibus commovere, modo
 hauc modo illam capitis partem (quæ mihi
 non pruriebat) adscalpere & ore semiclauso
 balbutiens nescio quas querimonias effutire.
 Tandem dolore ingravescente subito velut
 lymphaticus incepti victorem meum imo her-
 culè, expoliatorem omnibus maledictis (quæ
 quivi comminiscier) onerare, compellans eum
 trifurem, latrunculum, sicarium, veneficum,
 patriæ proditorem, parricidam, sacrilegum,
 perjurum, legirupam, perniciem adolescen-
 tum, & cum dictum libratum pugnum in ora
 ejus impegi, ut gingivas ejus edentarem. Ipse
 vero extemplo mihi caput correpto de men-
 sa alveolo excerebraslet, nisi unus ex collu-
 soribus nostris Mysargyrus nomine (qui assi-
 debat) altrinsecus intercedisset, & rixas no-
 stras intercessu diremisset. In iplo ferme tem-
 poris puncto accurrit minister cauponis, qui-
 me miserum affatim plagis castigatum forin-
 secus adjecit, & tres canes villaticos feras at-
 que immanes è cavea sua (in qua per tempus

diur-

diurnum concatenati cubant) emisit, & in
 exitium meum inhortatos immisit: qui signo
 solito ministri cauponis incensi furiosaeque ra-
 bie conciti & allatratribus horrendi eunt in mi-
 serum. Quod cum vidissem illico silicem
 quendam de via tremundus corripui, corre-
 ptum in caput propinquioris canis accurren-
 tis magno nisu contorsi, sed impetu casso per
 extremum dorsum transcurrens lapis contra
 opinionem meam deciderat in terram inno-
 xus, quo lapidis jactu canis alioquin exaspe-
 ratus, furiosus me miserum rabido rictu ag-
 greditur, aggressum terræ guttur applosit,
 applosum ipse (cæteris canibus coadjutoribus)
 membratim discerpere tentavit. Sed in eo-
 dem pene momento, accurrerunt viri rusti-
 cani (qui meum miserabilem ululatum co-
 gnoverunt) allaturi suppetias, hi cum fusti-
 bus, isti cum furcis bicornibus, illi vero cum
 perticis quibus segetes demissa in area flagel-
 lantur, qui ubi appropinquavere non modo
 armis suis rusticis, verum etiam sublati cla-
 moribus canes abs me abegerunt. Abactis
 igitur canibus me miserum humi stratum in
 pedes statuerunt, & corpore meo sanguinem
 laciniis & quibuslibet aliis panniculis deterfo
 igitur sanguinis profluvio, accessit quidam
 ex amicis meis, cui nomen erat Eleus, qui me
 miserum apprehensum, ad ædes fratris ma-
 joris natu perduxit, qui ubi cognovit me à
 canibus admorsum & variis vulneribus di-
 stractum, statim medicum vulnerarium
 cum pyxiculis unguentariis acciri flagi-
 tavit

tavit. Hic fuit infelix eventus istius Sidonii.
Felix quem faciunt aliena pericula cautum.
 Ergo habemus intentum.

TRACTATUS
 QUINTUS.
 DE MECOENATE.
 QUESTIO UNICA.

Quid sit Mecænas?

NON diu hærebimus in hoc tractatu,
 si modo nucleus ad quem tendimus,
 subito proster. In hac autem quæstio-
 ne solummodo dicendum erit, quid sit Me-
 cænas, hoc est, amator studiosorum: com-
 munis est sententia, quod inter viros nulli aut
 pauci reperiantur. Quo permota *Veronica*
Spierlitz na in tract. de mec. & stud. cap. 10.
dist. 3. aperte dicit: *Horatium & Virgilium*
 non fuisse amatos propter doctrinam à Roma-
 no quodam nobili, qui fuit intimus Augusti
 Imperatoris, sed à diversis virginibus, quas
 propter benevolentiam Mecænates appellant.
 Et si quis Georgica Virgilii cum Eclogis dili-
 genter inspexerit, facile animadvertet, quod
 sub masculino semper fœmineum putaverit,
 & amores sub obscuri nomine prodiderit.
 Ejusmodi Mecænatem quoque Naso habuit,
 ob quam potius, quam ob scripta de arte
 amandi

amandi relegatus fuit. Etiam ratio dicitur vi-
ros non esse Mecœnates studiosorum, nam
aut sunt docti aut indocti; ipso facto contra
morem suum agerent, quia docti ne separen-
tur, oderunt doctos, indocti susque deque
habent doctos, quare ergo amarent?

CONCLUS. Mecœnas est homo habens
nasum, oris superficiem, mentum, propter
rem unam à viris distinctus, qui singulariter
est propensus erga studiosos. Ex quo patet
esse fœminam: quia inter fœminas, ut erudi-
tum est plures reperiuntur, quæ in studiosos
bene animatæ sunt, ob rationem physicam.

TRACTATUS

S E X T U S.

DE OPIFICIBUS.

Q U Æ S T I O P R I M A.

Quid sit opifex?

OPIFEX non plane à doctis rejicitur,
quia vix eo carere possumus: nunc ad
definitionem. Quidam putaverunt
Opificem esse cuiusvis servum. Sed hi nimis
obijecte de illis loquuntur; alii dicunt opificem
esse hominem laboriosum, cujus finis est,
nunquam *ditescere*. Sed hæc definitio nimis
angusta est; sit rationalis.

CONCLUS. Opifex est lucrator pa-
nis

nis sudore faciei, re aliqua, quam aut usus aut necessitas postulat.

PROBAT. Finis est, quod rei ita consequenter esse statuit, aut quod rei influxum suppeditat, sed tale est opificium, cum minorum propterea extrema & fortissima quævis exantler, ut panem & æs conflare possit. Ergo, Rectius in terminis. Nam nemo S. Sepulchrum custodit gratis, quilibet suum petit. Ex quo intelligitur nos minus posse carere opificibus quam doctis.

QUÆSTIO II.

Quodnam sit sordidissimum opificium?

SUDOR mihi præ anxietate erumpit, tot enim sunt sordida opificia, ut quo me veram nesciam, quædam versantur circa materiam puram, quædam puram materiam impuram reddunt. Nulli laudem suam detraho, hoc unum dico alutarios intrinsece scelerare. Prætereo jam Piscatores, sartores, laniones, peliones, carbonarios, latrinarum purgatores, quorum sordes & odores si quis non sentiat, *is homo obese naris* merito dicendus est.

CONCLUS. In sordibus opificium limarii prærogativam obtinet. PROB. Illud est sordidissimum opificium, quod nusquam sordibus caret. Sed tale quid habent limarii *die Leimentretter*. Ergo, Major est vera, Minorem probo, nam simulac limarii dixerint, quod felix faustumque sit, manus eorum permerdatae sunt, *suo haben sie schon ihr Hemdt be-schiffen und besudlet.*

TRA

TRACTATUS

SEPTIMUS.

DE MEDICINIS

ET MEDICINA.

QUESTIO PRIMA.

Quid sit Medicus?

ANTE aliquot annos medicina tam vilis fuit, ut homines iudocti & agrestes; (*diefe blimme ungelehrte Flöbhir-* den medicos urinæ inspectores nominaverint, quasi urina objectum eorum foret, unde quidam illos cum Juristis hoc versu risit.

Stercus & urina Medicorum fercula prima.

Sunt medicis signa, Juristis fercula digna.

Ex quo factum est, ut agyriæ circulatores, viri sylvestres, (*Waltbansen*) Rottorum captores, radicum efflores in majori precio habiti fuerint quam Medici. Dixerunt illi quicquid in buccam venerit: Nulla scientia, meo animo, tam excellens est quo auctoritati medicorum aliquid detrahat, quia revera sunt nobilissimi corporis humani inspectores.

CONCLUS. Medicina est scientia practica & speculativa, versans circa corpus sanabile iclusive.

PROBAT. Quia medicus, dum ægrotum accedit, perscrutari debet quo morbo laboret, quatenus est speculativa. Deinde per an-

re cognitam curandi regulam eundem curare. Ergo, est practica & speculativa scientia. Inclusive vero, cur annexerimus, ex sequentibus videre licet.

QUÆSTIO II.

Quare hac disputatio in antepenultimo loco posita, cum nobilissima sit?

RESPOND. Quia medicus est tanquam pedagogus corporis humani. Sed pedagogi clientes suos præcedere sinunt, præterea honestum est ut servi præcedant. Dominus autem sequatur, *Hysteron proteron wie batgen mit den Schollen.* Etiam si hic mos apud Germanos exolevit: (Nam Domini equitant, eunt præ, servi autem sequuntur) attamen nos ab Italorum partibus stamus, qui optimi medici sunt, & quia alii omnem suam scientiam ex illis hauserint, eorum quoque mores imitari debent. Ergo.

QUÆSTIO III.

Utrum medicus juvenis salva conscientia puellam denudatam videre possit?

DIFFICILIS sane quæstio, sed an respondeat arbitrio paucis docebimus. Quidam dicunt esse impuritatem & curiositatem, ex hoc non leve peccatum provenire posset. Et hæc est sententia communis doctorum alii innuunt quod ex aspectu nudæ puellæ rigor febrilis & alia gravissima symptomata oriuntur.

CON.

CONCLUS. Propter anatomiam medicus salva conscientia potest puellam denudatam videre. **PROB.** Quæ medico adeo necessaria sunt, ut sine eis medicina sua sit irrita & fallibilis, ea salva conscientia perlustrare potest. Sed puella ratione anatomix talis est. Ergo. Nam nemo unquam somniavit, quomodo viscera sese habeant, quo in loco sita sint, nisi ipsemet aspexerit; verbi causa. Puella quædam laboret stranguria, si medicus nescit ejus constitutionem, potius exhibebit styptica quam electiva, quæ urinam magis remorantur, quam prolestant, vel puella laboret febre quæ qualitate sua est calida & sicca, si jam parentes tam morosi essent, ut medico ejus videnti copiam non facerent, sed illum adirent peterentque ab eo medicamentum pro tali morbo: interim medicus non potest dicere quæ morbi species, an febris sit tertiana vel quartana. Si dicant esse tertianam, nescit, an sit tertiana spuria an pura, si pura, quæ egeret humido & frigido medicamine, dat ei pro digestionem R. Syrup. acetos. unc. i. Mellis rosati collati unc. i. Buglos. unc. i. quod tamen tertianæ spurix. Ergo, Medicus de puellæ cognitione diligenter inquirere debet.

NOTA. Medicus necesse habet puellam (de patiente loquor) diligenter inspicere: imprimis in purgatione noscere debet substantiam subjecti quid perferre possit, an sit maculosa & enervationem nondum experta. Nam si illud nescitur in materia purgante facile incidemus in *Hypercatharsin*, de quo multa dicenda forent.

NO-

NOTA. Si virgini Syrupum præscribere velis, utere sequenti, R. Radicem phys. calam. an. 111. Rosar. circa natalitia Christi natarum lib. 111. Julep. rosar. mellis violat. an. 3 1. misceantur donec satis sit : ita puellam ægram facile in pristinum lauitatis gradum restitues, quia impense dulcibus gaudent. Aliqua traduntur Hemistilionis man. 1. Daetyl. datnez Kern. lib. 11. Aquæ vivæ seu Elixir an. 3. 1. Si qua probatiora sint, quæ vix puto, secure probare poteris; sed meum probatum est.

QUÆSTIO IV.

Quid sit medicina Culinaris?

NIHIL certi hac de re statui potest, quia trahit sua quemque voluptas, ut ait Poëta, tamen generalem modum culinarily cibandi cum suo ornatu præscribemus, qui famelico stomacho satisfacit, ex quo de cæteris conjecturam facere poteris. Primo mensam mappa consterne, deinde mappulas manuarias per extremam oram ejus circumducens superimponere, quibus stanneos orbiculos per certa intervalla injice: & ne quid ad mensæ apparatus deesse videatur, duos circulos æreos, (quibus paropsides sustentantur) in mediam mensam conjice: salinum non negligere, mox panibus ex canistro depromptis mensam per certa intervalla onerare stude. In eodem temporis puncto, affer amphoram cerevisiæ communis & pocula fictilia, quæ juxta panes in mensa rite collocato. Tum i allatum
edulia

edulia (loquor de iis quæ æstivis duntaxat diebus sunt salubria) & appone ex una parte edulium confusaneum ex crudis herbulis, lactuca scilicet & nasturcio acetosæque confectum, acero perfusum, & olivo inunctum: ex alia parte sorbitiunculam ex ovīs gallinaceis vinoque & pulvere aromatico confectam. Tum patinam cum reliquiis herbarum tolle, & aliud edulium appone, ex una parte; patinam cum ovīs longa elixatione duratis, testa exutis, bipertitis, ac petrosolino minutatim confesso respersis, & in acriaceto natantibus; ex altera parte patellam cum binis ovīs testa adhuc inclusis, & in calido cinere ad ignem leviter versatis ac percoctis. Jam ito in cellam vinariam allatum cantharum vini vetuli, & deinde in discubitorium allatum duos vitreos calices multinodos, vinoque impleto. Iterum tolle patinas & pone ex una parte mensæ pulmentarium ex bubulis caryibus tessellatim concisis & uvarum passerarum acinis interjectis confectum, ac pulvere aromatico assatum conditum; ex altera parte appone pisces fluviatiles (quos lucios vocant) aromatico liquore innatantes & suavi sapore percoctos. Rursus illas dapes amove & ante hospites bulimiā laborantes appone ex una parte capos illacardatos & ad ignem crebro volumine versatos ac percoctos, cui adjice stannea quædam patella cum olivis ex vase condimentario recentè depromptis; ex altera parte pone opiparum ferculum ex sturione assum & piperis

gingiberisque polline & saccharo affatim conditum. Tum interjecto tempore paropsides tolle & lancem cum butyro flamenti, nec non & catistrum cum caseis bubulis & ovillis mensæ superimponito; Interim calices mero impleto. Tandem bellaria apponito videlicet duas patinas cum pomis quarum altera semiplena sit cerasis aqua perlutis, & altera plena flavis & lividis prunis, itemque calathum cum malis acidis amicuuli & præcocibus hornis.

Hæc est medicina culinaria, quæ optime latranti stomacho medetur, quæ qui non sanaturis incurabilis.

Q U Æ S T I O V.

De Diætâ.

Qua ratione quis vitam quam longissimè prorogare potest?

RESPOND. Observando sequentes regulas salutare.

1. Regul. Sanitatis studium est, non satiarî cibis, impigrum esse ad Labores.

2. Motus, cibus, potus, somnus, venus, omnia mediocria.

3. Cibus novus ne unquam sumatur, nisi priore probe concocto.

4. Mensæ ne sint æquales, sed semper cœna levior.

5. Prioris mensæ error, sequentis parsimonia corrigatur.

6. Cibus ne prius ingeratur, quam in ore fuerit exacte masticatus.

7. Po-

7. Potus ne unquam si peret alimenta *æcta*:

8. Potus ne sumatur priusquam bona cibi portio sit ingesta.

9. Varietas ciborum in eadem mensa ne adhibeatur.

10. Semel in septimana mensa omittatur cum scilicet corpus minus videbitur alimento indigere.

11. Semel in die corpus ita exerceatur, ut naturalis calor excitetur, utendum autem exercitio temperato ante cibum, cujus utilitates sic descripsit Fulgentius: Exercitium est humanæ vitæ conservatio, dominantis naturæ superfluitatum consumptio, virtutum roboratio, temporis luctum; otio inimicum, juventutis debitum, senectutis gaudium. Nam exercitium solvit & evacuat per poros superfluitates: contra quies maxima nocumenta affert: hinc Poëta.

Otia nullus amet, nisi sunt conjuncta labori,

Nam nimia requie mortificatur homo.

12. Is ordo in cibis ingerendis servetur, ut liquida ac mollia solidis ac siccis præmittantur.

13. Inter unam & alteram mensam, ne quid cibi aut potus ingeratur.

14. Alvus quotidie sit mollis aut natura, aut arte.

15. Extreme calida in cibo, potu ac aëre vitentur, itidem frigida.

16. Somnus nec brevior sit sex horis, nec octo prolixior.

17. A cibo statim, ac pleno ventriculo legere, scribere, ac gravioribus cogitationibus, operam dare perniciosum est.

18.

18. Violentus motus à cibo statim omnino fugiendus.

19. Mane refoto corpore membra omnia fortiter extendantur.

20. Nunquam potus assumendus jejuno ventriculo, quoniam talis potus valde nocivus est, & habet potentiam percutiendi nervos & eis nocendi Galenus secundo Aphorif, 21. dixit: *si quis famelicus ante cibum vinum acceperit, cito in spasmus & mentis alienationem incidit*: Neque post cibum vinum assumendum est, quoniam digerit velociter & penetrat, & penetrare facit cibum, qui nondum sit digestus, & facit hæreditare oppilationes, & putrefactionem.

21. A notabili quantitate vini abstinendum est, & quantum potest fieri ab omni quia nocuum adfert cerebro: & ex ipso, nemo debile cerebrum habens, nisi parum & admixtum bibat, & Serapio dixit: Vinum replet caput vaporibus multis.

22. Panis sit optimus ac mollis, cum paucis sale mixtus.

23. Caseus ac lacticia omnia vitanda: lac integrum utile est in ætate cum saccharo, Aqua lactis vel serum lactis semper utile est.

24. Piscium rarus sit usus, soli frigibiles admittantur adhibito aceto atque aromatibus atque balsamentis.

25. Conchyilia ostrea ac testacea omnia, quod frigidum, lentum ac hærens alimentum signant declinanda.

P R O P H E T I A .

M I R A B I L I S
A D

A N N U M D O M I N I

Millesimum Sexcentesium 34 futurum.

A *Lmanachius artium Magister Parisien-*
sis, diligens lustrator universi hæc infra-
 scripta cunctis notificat, diligenti in-
 dagine, antiquissimo codice, in bibliotheca
 communi, totius regni Franciæ reperta, quod
 anno Domini 34. in mense Januario & se-
 quentibus; *Consurgent ossa mortuorum* (A)
 quæ quidem plena erunt oculis, sed non vide-
 bunt, virtutem tamen habebunt cæcos illu-
 minandi, quæ per plana discurrunt vestitos
 quidem nudabunt, habentes spoliabunt, non
 habentibus dabunt, & inter homines discor-
 diam concitabunt, furore dominante.

Insurget enim gens bellicosissima, non
 utens bombardis aut tormentis ferreis vel
 æneis (hoc enim vulgatum est) sed *sagittis*
peste infectis (B) tum venenatis, ut si unum
 ex militibus tetigerint non solum ipse, sed &
 totus exercitus quantus quantus est, moriatur.

E contrario erit miles admodum benignus,
 (cui militiae nomen dant non solum rustici
 sed & cives, nobiles, *principes*, imo *Reges* (C)
 qui multos quidem prosternet, jacentes quasi
 semimortuos: sed tamen iterum reviviscunt,
 in hoc bello qui primus aufugerit, præmium
 auferet, qui constanter in finem usque pugna-

verit & p̄manſerit, non ſolum riſu ſed etiam
p̄cena pecunie p̄ſentariae mulſtabitur. (D)

Interea ex regibus conſurgent quatuor (E)
cum ſuis exercitiſus mirabilibus & monſtro-
ſis, qui pedes habent ſed non ambulant, aures
nectamen audiunt, oculos nec vident, voſque
ſimiles illis, & in medio exercitus erit *Heros*
quidam Diabolo. Tunc conſurgens contra gen-
tem, & pugnabit frater contra fratrem, ſervus
contra Dominum, & erit admiratio univerſis:
nam minor ſuperabit majorem, multitudo
cedet paucitati, & quod terribilius eſt contra
nequiſſimum *Belial*, non erit victoria in hoc
prælio, nec contra illum Heroa niſi unicæ non
quidem magno, ſed parvo & modico py-
gmæo pannoſo. Et erit finaliter talis perſecu-
tio, qualis ab initio non fuit, & beatus, qui
illæſus in tali pugna fuerit.

Præterea ſupervenient alia larvata, quæ
potius monſtra vocabuntur, ſed nondum
ſtatim ſinis, & niſi abbreviati fuerint dies:
omnes depauperabuntur: ſitiunt enim ſangu-
inem juſtorum, & de ſudoribus pauperum vive-
re concupiſcunt: Reges namque 4. cum uxoribus (F) ſenioribus & militibus, ac aliis equiti-
bus ſuis venientibus quatuor mundi plagis a-
nimi relaxandi cauſa exeuntes in campum pla-
num variis colorum floribus diſtinctum atque
adornatum, incipient alter alterum provoca-
re & in iram concitare, dicentes vincat qui po-
teſt, *vive le Roy*, fortuna nobiſcum; hæc audien-
tes qui aſtant, incipient admirari, non ſine parva
exſpectatione eventuum futurorum; Exitus
enim

enim acta probabit & in fine videbitur ejus
toni. Commisso bello, quod plerumque in
seram usque noctem protenditur, omnes ta-
cite in unum se recipiunt locum, neque am-
plius sunt loquelæ aut sermones, quum priora
transierunt. His peractis sequitur pœnitentia
multorum, qui converterint ad cor, præ an-
gustia spiritus gementes, & insaniam suam
agnoscentes, in qua quidem pœnitentia, sta-
bit contritio, sine confessione & lachrimis &
erit gaudium universis super uno peccatore
pœnitentiam agente.

Prodibunt quoque *magnates quatuor*, (G)
cum suis domiciliis, & servis, initur pugna
certamine dubio, ille tamen qui primus 31.
ceperit & abduxerit non solum ipsos captivos
sed & pecuniæ tantum *quantum illis alendis*
sufficit (H) *auferet*.

Sphæra insuper lignea imo hemisphæra à
peccatoribus super viventibus remore torque-
tur in novem ligneos jambos seu digitulos (I)
quam potius fortunæ globum seu rotam dice-
res. Et quicumque inimicorum eorundem,
plures ex his prostraverit in terram, quanto
præconio quantisque donis muneretur, hi
scient, quorum interest hæc scire: Nam nullus
eorum, qui viriliter dimicaverit, immunis
abibit, non curando aspectus torvos atque
oppositos suorum sodalium contorquentium.
Nam inde capiet, quo novos sibi comparare
possit amicos, juxta illud: *Tot amici, quod num-
mi*. Heu quam inique comparatum est, ut hi
qui minus habent, addant ut plurimum aliquid
divi-

divitioribus, sed hoc ibi fit ubi non rectè vivitur.

Exortis densis tenebris, præ festitudine exurgunt semivivi (K) & dant se requiei, tunc consurget quoddam animal admirabile, habens os de cornu & barbam carneam (L) clamans super semi-vivo, surgite mortui, venite ad iudicium. Tunc consurgent semi-vivi, accipientes pelles mortuorum (M) vertentes & revertentes. postea consumunt patrem suum, cujus locus factus est in pace.

Demum facta pace fit cantus celebris, & plurimi ex illis in synagoga reperiuntur, ubi spoliis & oneribus alleviantur, deponentes quæ apportaverant, eaque alienis custodibus committunt, ut & ipsi cantent simul cum illis, non lamentationes Hieremiæ, sed gaudeamus omnes, quoniam filius perditionis inventus est, tanquam ovis, quæ perierat: sit gaudium miseris quorum luctus vertitur in gaudium. Sed domi ibi erit fletus & stridor dentium; non habentes, quod manducent, quoniam captivi (N) suieducti sunt in tenebras exteriores, & quis scit, quando revertentur dies cum illa dies iræ, dies calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valde lugebunt, super se omnes tribus terræ, à qua nos liberet, qui sic vivit & regnat, Amen.

Concertatio muliebris.

Orta rixa inter Mulieres, cum altera alteri objiceret mendacium. & convitia agitent: Mentiris, inquit una, ut merettix, ut fur, ut

vene-

venefica. Huic altera: At tu, inquit, mentiris ut calendarii opifex qui toto anno, & singulis diebus mentitur. Putabat nullum mendacius hominum genus excogitari posse, cui adversariam conferret, quam Astrologos & tempestatum conjectores.

De Modestia civili liſtoris.

Comes Zollerensis, cum in pago quodam vicino Tubingæ divertisset, & forte illic præfectus Tubingensis negotia istius loci componeret: mox unâ prandere cœperunt. Erat fortè unus ex mensæ administris & pocillatoribus liſtor oppidanus, homo pro popularium suorum more admodum civilis. Hic cum discum Comiti apponeret, & aliquâ immunditiâ sordidatum adverteret, celeriter ad se reductum prius femorali ad nates absterfit, & deinde Comiti apposuit. Putabat enim hac ratione multò mundiorẽ jam factum esse discum, & comitis ore longè digniorẽ.

Cujusdam Judaicæ mulieris facetum dictum.

Fui olim in oppidulo Hechinga nomine, quod est in ditione Comitum Zollerensium, illuc reperi unam Judæam, quæ cum esset conspicua forma, fuit & perfaceta, cui ego cum persuadere conatus essem fidem Christianam nihil ineptum respondebat. Tandem circumcissionem credidit tantum valere, quantum baptismum quæsitque à me, quanti nos Christiani baptismum faceremus: Respondebam, multi, & sine eo claudi portas regni cœlorum: ipsa verò subjunxit: At nos Judaicæ mulieres parum tenemus de circumcissione.

Quod

Quod cum causam inquitivissem, dixit: Quoniam mallemus addi virorum nostram virilibus portionem, quam adimi. Unde cunctis adstantibus maximum risum commovi.

De quodam Rustico.

Ego nosco rusticum, qui cum esset factus Prætor pagi sui, venit non longo post tempore ad balneum in Minsingense oppidulum. Cumque ibi invenisset quendam, quo cum olim equos pavisset, dixit inter cæterea (cum ille gratulatus esset ei de Prætura adepta) quis æstimasset unquam, bone amice, dum eramus Hypponomi, quod ego indignus Prætor factus aliquando essem? Credens se tam grandi in Magistratu collocatum, ut singulari etiam augurio & fortuna opus fuerit, quum tamen ultra novem rusticos non haberet sibi subditos.

De Studente lepidum dictum.

Ego habui ante aliquot annos conterraneum Schlecklingensem in studio nostro Turingensi, qui cum aliquoties ad gradum Baccalaureatus (ut vocant) aspirasset, nec unquam obtinere potuerat, tandem spe omni ablata dixit: Non est necesse ut fiam Baccalaureus: nam & Christus habuit duodecim discipulos, & tamen nullus eorum fuit Baccalaureus.

De quodam Nobili.

Jacuit nuper mecum quidam nobilis Scholasticus, quem cum sæpe adhortatus essem, ut in honorem tantæ festivitatis (erat enim natiuitas beatæ virginis) maturiusurgeret, atque in
sanum

fanum properaret. Quæsiuit ille ignarus qualis dies esset) an festum circummissionis beatæ Virginis celebraretur. Quod tantam præbuit omnibus audientibus ridendi materiam, ut pene in proverbium verteretur.

EXPLICATIO

hujus Prophetiæ.

- A. *Ossa mortuorum*) id est, tessera, cubus *Würffel, dobbelstein.*
- B. *Peste infectis*) ludus, vulgo dictus *Tic-Tack*, in quo si una rotula tangatur, totus ludus amittitur.
- C. *Principes imo reges*) ludus aleatorius vulgo *Verkehren*, hic ludus quoniam admodum delectabilis est ingeniumque volatile requirit magnatibus quoque allubescit.
- D. *Pecunia præsentaria multabitur*) recte, nam hic ludus non patitur dilationem debiti, cum sit molestissimus creditor.
- E. *Ex regibus consurgent quatuor*) Ludus chartarum, vulgo coram nobis *Karneffel Spiel.*
- F. *Reges quoque duo cum uxoribus*) Ludus turriculæ vulgo dictus *Schacht Spiel*, in quo etiam si appareant species humanæ non tamen homines, sed potius nomina hominum sunt.
- G. *Magnates quatuor*) Ludus chartarum, vulgo Triumphus dictus *Trouff.*

H.

H. Quantum illis alendis sufficit) Nam sicuti oculos habent & non vident, ita os & non comedunt,

I. Fambos seu digitulos) Ludus globi dictus *Kegelen*.

K. Semivivi id est, somnolenti.

L. Animal habens os de cornu) id est, Gallus gallinaceus, *bahn*.

M. Pelles mortuorum) id est, libros orationum.

N. Captivi sunt nummi in buris, id est, tenebris.

De Rustico:

Novi rusticum, pinguefacere cupiens porcum tantum illi in die cibum bis porrexit: & cum semper macer maneret, indignatus ille conquestus est vicino. A quo cum correptus esset, quod non bis, sed ter vel amplius deberet pastum portigere. Respondit rusticus, ter vel amplius, nullo modo: quoniam ego homo cum maximis laboribus, contentus sum bis comedere in die. Credens hominem laboriosum plus debere esse, quam porcum.

Fatui cujusdam facetum dictum.

Dicitur mihi de aliquo stupido homine & fatuo, qui cum funus maternum prosequeretur, cantabat alta voce. Quem cum pater castigaret, dixit: Haud esse te sanum credo pater: cum precio conducas, Sacerdotes, qui canerent, ego vero gratis concinam.

F I N I S.

P U G N A
P O R C O R U M

P E R

P. P O R C I U M,

P O E T A M.

Paraclesis pro Potore.

Perlege porcorum pulcherrima prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poësin.

NIVERSTADII,
Apud CASPARUM MYRRHEUM
MELCHIOREM THUREUM,
&
BALTHASARUM AUREUM,
1689.

AD LECTOREM

JODOCUS HELMONTANUS.

POrciolus Porcos, cecinisti parva
croacum,
Sic condigna refert præmia, Homere
tibi.

AD EUNDEM.

Mæonides ranas cecinit, sed Porcius
ille
Posterior porcos, plaudite utrique
precor.

AD EUNDEM.

Potando pugnas Porcorum perlege po-
tor,
Petendis posuit præmia porciolus.
Porcorumque procul propellant prælia
planctus,
Persuadent propter poëmata percinere.
Perdocuit paucis porcorum pulchra
Poëta
Prælia, perlecto plaudite porciolo.

Po-

Potentissimo

PATRONO

PORCIANORUM.

P. PORCIUS.

Poëta

Prosperitatem precatur plurimam.

POSTQUAM publice porci putamur ;
præstantissime patrone , placuit porcorum
pugnam poëmate pangere , potissime propo-
nendo pericula pinguium prælatorum : pu-
gnant pigriter pusillanimes prælati propter
pinguedinis pondus , porro potentius porcelli
pauca proceritate perpoliti : propterea placeat
precor puerile poëma perlegere porcorum
porcellorumque pugnam propositionibus pi-
ctam paribus , peripræpostere.

---

*Proditur patronus porcianorum ,
Primordialibus punctis.*

Res Inamœna caret Affectu. Læta Decorem
Omnimodè Aspirat Bellula Habe Ergo
Rata :

Proditur Poëta.

Plura Latent Animo Cœlata , Et non Teme-
randa
Indiciis Ullis , Scilicet hoc Volui.

Præ-

Pracelsis proavis pulchre, prognate patrone,
 Pectore prudenti pietateque prædite præca,
 Præter progeniem, præter præclara parentum
 Prælia pro patria, pro præsulibusque peracta,
 Pleraque pro propulo proprio perfecta potenter
 Pellucens probitate, potentique prosperitate,
 Proposito præsentē petens plerumque peritos,
 Proptereaque probas philomusos, persequerisque
 Parnasso potos, precio precibusque poetas:
 Postquam percepi puerile placere poema
 Præcipue propter præscripta præmia pugna
 Porcorum, placuit parvam præfigere pugne
 Tagellam, porci prodentem proprietates
 Plausibiles, pinguem patronum promeruisse
 Pectore pinguiculo, pol promeruisse poetam
 Pingui porcorum pingendo poemate pugnam:

Propositiones pugnae.

Porcos pistorum pergunt prosternere pugna
 Porcelli, pasti planti per pervia prata,

PUBLIUS
PORCIUS
POETA.

Perlege porcorum pulcherrima, prælia, potor
Potando poteris placidam proferre poësin.

P

(a)

Pug
Pert
Pars
Pars
p
Præ
Prim
Pist
Pug
Præ
Prot
(b)
Præ
Prot
Pore
Perp
Pro

06, 120

a
b

PUGNA PORCORUM

PER
P. PORCIUM

Poëtam.

(a) Laudite porcelli porcorum pi-
gra propago.
Progreditur, plures porci pin-
guedine pleni.

Pugnantes purgent, pecudum pars prodigiosa,
Perturbat pede potrosas plerumque plateas,
Pars portentosa populorum prata profanat.
Pars pungit populando potens, pars plurima
plagis.

Præ tendit punire pares, prosternere parvos.
Primo porcorum præfæcti pectore plano.
Pistorum porci prostant pinguedine pulchri.
Pugnantes prohibent porcellos, ponere pœnas
Præsumunt pravis: porro plebs pessima pergit
Protervire prius, post profligare potentes.

(b) Proconsul pastus pomorum pulte perorat
Prælia pro pecude prava prodesse, proinde
Protervire parum patres persæpe probasse
Porcorum populo pacem pridem placuisse.
Perpetuam, pacis promptæ præconia passim
Pro præcone pie pacis per pondera plura

L

Pro.

a Processus porcorum panitur.

b Propositio proconsulis.

Proponente preces , prudens pro plebe patronus

Porcus prægrandis profert placidissima pacta.
(b) pacisci placeat porcis , per prælia prorsum

Plurima priscorum perierunt pascua patrum.
præstat porcellis potiori pace potiri ,
Præstat prælatis primam præbere palæstram.
porro proclivis pugnae plebeia potestas
(c) prælia portendit , per privilegia prisca
Proponens pugnae porcos potuisse patenti
Prostravisse pares , per plebiscita probari.
Porcum pugnacem pecudem , præclara potestas.

Pendet per porcos pugnaces , pergite passim
Perdere præfectos , porci properare pusilli
(d) perdere pinguiculos , præfectos præcipitare ,

pigritia pollent prælati perpetuati ,
postquam plebs pertaxa potentatus penetravit
præcipiti pede , porcelli petiére pusilli.
pugnando properare prius , pessundare patres.
præstituunt personatos præcurrere porcos.
propugiles , porro plenum pinguedine putri
præclarum porcum pistrino pinserunt panem
præcipiunt , per posticam , per pervia portant
(e) propterea properans proconsul poplite
prono ,

b Placidatorum pacta proponuntur.

c Prælia portendit.

d Propterea porcellosum penetratio.

e Preces proconsulis pro prælatis.

præcipitem plebem pro patrum pace poposcit.
persta paulisper, pubes præciosa, precamur.
penſa proſectum parvum pugnae peragendæ
plures plorabunt poſtquam præceſſa premetur
præſatura patrum, porcelli percutientur
paſſim, poſteaquàm pingues porci periere.^f
propterea petimus, præſentem ponite pugnam
per pia porcorum perimus penetralia, poſthac
prælati poterint patrata piacula parce
perpetrare, procul poſtponite prælia parva,
præ prælatorum pœnis patientia præſtat.
(f) plebs porcellorum parte præcone parato
Porcis prælatis proponit particulares
pacis particulas: pateant præſentia pacta
Porcorum populo, porcorum poſteritati.
Principio petimus prælatos perpetuatos
Poſtponi, propter pia privilegia patrum,
porcellos patuit pariſormi pondere paſtos
porcis perſimiles, porcos præſtare puſillos
propter pulmonem propter penetrale palati,
pars parvi porci prunis plerumque peruſta
principibus primis portatur, porro putreſcens
porcorum pectus putri pinguedine plenum
projicitur paſſim, partim pro peſte putatur,
propterea porcis prælatio præripiatur.
pergite porcelli præfectos præcipitare.
(g) pro præſatura porci pugnare parati
proſiliunt, pars prata petit pars prona paludes
prodit præcipuo proterva potentia plaufu,
porro porcelli pulchrè per prata perurgent

^f Propositiones porcellorum particulares.

^g Poſteriorum pugna.

pinguiculos properare procul, penetrare parari

per portas patulas, porcos perfodere pergunt
Prosternunt, pinguedo potens prohibet properare.

(b) propterea pacem proponunt; parcite porcis,

porcelli posthac potimur pacē perenni:
propterea pulcher porcellus praeco politus
prospiciens patres pronos peccata profari
prospiciens positos praedā, positosque periclo.
propositum pandit; pacem perferre potestis;
parcite praelati, procerum pondus puerile,
perdurare parum propter plerosque putatur,
perfringunt pacem penitus post pacta peracta.

(i) ponite pro pacto pignus, proferre potentes.

pro pacis praxi, potiora pericula pensant
porcelli, portent pignus, pax pacta placebit.
princeps porcorum propria pro plebe pedestris

procumbens, poene perplexus praecelia propter
(k) pestiferi populi, promittit praemia pulchra.

pultum pomorum, propinam pulvere pisti
pastilli, partem placenta posterioris,
pocula profundae perquam preciosa paludes.
porcum praegrandem placido pro pignore praebet

pro-

h Porci pacisci petunt.

i Praeconi propositio.

k Proferitur pignus pro pignore.

promulgas planâ porcellos poprietate.
 præfecturarum posthac pertingere palmam,
 porto porcelli piuxere procœmia pacis
 particulis paribus, pareat pax posteritati.
 (l) porci prælati placido pacto pepigerunt
 perpetuam pacem, posthac præcedere parvos
 porcellos porcos, putri pinguedine plenos,
 phas posthac porcis passim pugnare pusillis
 pro pomis putridis, pro parte posterioris
 proventus pingui, poterint purgare plateas.
 prolixè poterint pomaria, participare,
 partiri prædas, patulas peragrarè paludes,
 proclamaturi porcelli pectore pleno,
 postquam præripitur porcellis per peregrino-
 nos
 postquam percipiunt pede prendi posteriori.
 (m) plaudite porcelli, plebs preciosa per-
 euni,
 parta pace parate procul præludia pulchra,
 pompas præcipuas, proscœnia publica palmæ,
 purpureos pannos, picturas pendite pulchras
 progeniem prisicam porcellorum perhibentes,
 priventur platani, priventur pondere pinus,
 porcellis passim pomaria prostituantur,
 palmarum prorsus plantatio præripiatur
 pendula, pro pacta portentur pace parati
 palmarum pilei, procedat pulchra propago
 pacificatorum porcellorum, penetrando
 planiciem, patriæ passim peragrando plateas,
 plantæ pro pedibus plateatim projiciatur.

L 3

por-

l. Particula pacta pacis.

m. Pompa porcellorum post pacem peractam.

portetur præcipuos præco peramœnus,
 pacis perfector promat præconia pacis
 publicitus, prono procumbant poplite porci,
 porcellos patriæ patronos profiteantur.

(n) porro præcedat potu pincerna, paludis
 pocula propinans plenissima: pabula præbens
 pulmenti putris pro proprietate palati,
 pro præcone potens paleæ pistura paretur,
 prolavies pepli polliuti, portio pinguis
 pleni potoris promentis particulatim
 pocula præsumpta, prægustatos patinarum
 pullos, perdices, pavos, porcos piperatos.
 præterea patriæ per prima palatia perget
 persuadens populo porcellorum pietatem,
 plaudant porcelli, portent per plaustra per-
 nem

per patriam patulo progressu perspiciantur:
 pistorum porci prope pistrinum patientur
 perpetuas pœnas, præservati prope postes,

(o) perturbant pueri porcos prope percutien-
 do,

propellant porcos pulchræ per pensa puellæ,
 pertractent parvos porcellos, poplite prono
 procumbent, pilos patientur pectine pecti.
 plaudite porcelli, pistorum plangite porci,
 pistores pascant porcos pastu pælearum,
 percussos partim pedibus; per plurima probra
 partim projectos petris pugnisque pedeque,
 (p) pastores pascant porcellos prosperitate

præ

n Pincerna præcedit præconem poculo plenissimo,

o Porcelli puellarum pollice perfricti procumbunt.

p Porcorum prasaga pensiculatio pro profecto pa-
 randa.

præcipua, peragantes prata patienti passim.
 postridie postquam porcelli pace potiti,
 præsumpsere patres protervè pungere passim
 prælia prædictæ pugnæ populis perhibemus;
 plurima porcorum pensans præfaga potestas.
 proposuit primo palmæ præscribere pondus
 pestiferæ plebi porcellorum pedetentim
 proposuit pedites precio pro posse parare,
 porcos prædones per pagos perque paludes.

(g) pungentes pecudes promulsce, phama-
 que passim

perfertur, properatque pecus proclive, pro-
 inde

perficitur pennæ procurator peracutus:

ponens pugnaces porcos pecudesque papyro:
 promittunt posito pede præfectis præferare
 præscripto pugillum pugnam properare parati
 (r) præcipuum, prout præcipient princeps pu-
 gileque.

porro proventus precii plerisque parantur,
 præcurrunt procures precii plus precipientes
 placant pollicitis, proh! propellos peregrinos
 perfidiam patrant proprioque penu potiores
 præstituunt prædas, proponunt postea plebi
 persolvendarum propinarum paraclesin
 pugnaque protrahitur, porro porcus philo-
 musus

pædorriba pusillorum per parientes
 promotus, pagi pastor, parochusque paludis
 paulum perdoctus pariter producere petrum

L 4

per-

q Phama pralii.

r Tersidia præfectorum precium præcipientium pu-
 guantioms.

perrectabatur , proh ! perdita pectora plena
 perfidia : pudeat perceptæ præmia prædæ
 plebi præripere peccato pernicioso
 peccat , profusa pecunia , proder ,
 prodet prædones : postquam pensent peregrini
 præmia pro pugna patrata , proque periclis.

(s) personuit parochus , pergens proponere
 plures

perfidia partes : porro princeps pugilesque
 pestiferum parochum proclamabant peri-
 mendum

pseudo - euangelicumque probabant præcipi-
 randum

ponto , præterea plus provenisse pericli
 persuasu parochi , plus ponderibus pavimenti
 portæ præcellæ , plus ponderibus platearum.
 protestabantur pœnis plectendum poste pa-
 tente ,

(stis)

ponendum prope prunas , particulisque peru-
 profundo puteo profundè præcipitandum ,
 (t) publicitus pugiles prædicta piacula patrant.
 plebsque putat pulchrum philomusum perde-
 re porcum ,

proinde preces princeps proponit plebsque
 parata

promittit parere piis precibus , pugilesque.

(u) partiri pergunt propinam : perficiuntque
 perfidiam , pauci prohibent peccata patrari
 pro placito pugilum , plecti plerique putantur
 propter perfidiam propalatam peregrine.

post-

s Propatulus perfidia per Philomusum.

t Pana philomusi.

u Porcellorum percipientum persolutionis perfidiam.

postquam porcelli præceperunt peregrinos
privari precio, prolixè pensiculando
(w) publicitus propere procurant præmia pu-
gnæ,

proponi porcis paganis persoluturus,
prostat præco potens plures præcurrere porci
prætendunt, prohibetque perdo plus perci-
pientes.

postquam pellecti precio porci peregrini.
(x) præsidium pugna præbebant, præcipitare
pugnam pergebant porci, porro properabant
partim pinguiculi, partim putredine pleni
provecti plaustris, partim peditis properabant:
porro porcelli præceperunt peregrinis
plaustra penetrando porcos prosternere pin-
gues

producique palam pendendos poste patente.
(y) propterea peditis prudenter progredien-
tes.

perturbaverunt, projeceruntque potenter.
plaustrum porcorum. prædaque potente po-
titi,

præcipuos porcos protraxerunt plateatim.
porro, porcorum prospecto principe primo:
præco potens populo propinavit perimendum,
plectendum pœnis pendendum poste patente.
porro pauca petit princeps proferre, prius-
quam
perficiat placitum præconis plebs pileata,

L S

per-

w Pœnitur persolutio presentissima.

x Pingues porci prouehuntur plaustris.

y Prædatio porcellorum.

permittuntque parum proponere proinde profatur;

(2) parcite procelli, proavorum prisca putamur

progenies, prisca potuerunt plura parentes
prælia pro patria patrare, pericula plura
pro populo perferre pio, pro plebe parati
pœnas pauperiemque pati, possunt pietatem
publica phana parentum pyramidesque probare,

promeriti pulchrè per præmia picta probantur.

propterea pensate, precor, pensate periculum,
parcite perdendo, pietatem perficientes.

postquam perfecit princeps prædicta, parumper.

plorant, percutiensque palam pectus peramœnum,

profert parcendum ploranti præco politus
propter progeniem, propter præciosa potentum

patrum privilegia, prognatamque profatur

(a) progenie propria princeps præcoque proinde

pergunt pacifici populo prope prospiciente,
prælatos pariter, prælatis participari,
partiri prædas: porro promiscua plebes
propterea præfert, pateat prælatio prava.

(b) postquam parturiunt præclara penaria
prædas

per-

1 *Precatio principis porcorum*

2 *Paciscuntur princeps.*

3 *Populi propositio potissima.*

perficiunt pacem patitur populusque
posteaquam patuit præcepta pecunia plebi.
plangunt privatim procerum præcordia pa-
cem.

plectunt perjuro perjuria plura patrantes.
propterea porci, porcelli plebs populusque.
post hac principibus prohibent producere pu-
gnam.

Personavit Placentius post pocula.

*Potentissimo, pientissimo pru-
dentissimoque Principi.*

PATRI PURPURATO,

præsenti Pontifici,

P L A C E N T I U S

plurimum precatur prosperitatis.

PErge pater patriæ patriarum perface pa-
cem.

promereare palam palmam placidissime prin-
ceps.

possestæ pacis primam perhibe pietatem
priscorum patrum per prudentissima pacta.
posteritas perget præconia promere passim
pontifici preciosa pio, plebecula, pubes,
primores patriæ proclamabunt peramæno
plausu pastorem pacis, pia pectora plaudent.
phama paragrabit, peragrabit phama polorum
per penetralia: præterea populosa propago

progenies patriæ , patres , puerique pusilli
 protestabuntur priscis patribus potiozem.
 pontificem pileo pretioso prædominantem ,
 phama penetrabit penetrabit phama paludes
 persarum , poterit phœnix profere perennes
 pacis particulas , per pontificale paratas
 præsidium , posthac penetrabit pax paradysum
 plebs peregrinorum prospectâ pace perenni
 pacati populi pactum pariforme probabit.
 publica patronum pacis , privata patenter
 pectora perpetuo plausu pariter perhibebunt.
 prudeus pontificis pectus , per plura probetur
 plectra poëtarum , plerique poëmata promant
 præcipuam plerique parentelæ probitatem
 pertractent prola , præstante poëmate prorsus.
 præcellat princeps pacis , princeps pietatis.

Postremo pronunciauit.

penſa pauperiem , princeps præclare , poëta.

F I N I S.

Præcatiuncula.

P. P O R C I I

Poëta.

Parce precor pingui pagellæ, parce prudente.

pugnantium parœmiæ
 parce parum pulchræ picturatæque poësi,
 præfente pictæ poculo.
 Phœbo postposito placuit profundere plura,
 præceps poëmaque promere.
 postquam potaram, perlegi paucula puncta
 pingens, proindeque potinans.
 perplacuit potio plusquam puerile poëma,
 plerisque persuadentibus.
 produxique palam perscrutandum paradigma
 pleno probandum poculo.
 percussio pluteo puduit puduitque papyri
 partique pudet poëmatis.
 porro potiores partim prodire perurgent,
 partim precantur protinus:
 præsertimque potest patronus præcipiendo
 parvâ precatus paginâ,
 porcorum populus, porcellorumque precatur
 promiscue plebecula,
 perfectam pugnam perfecto ponere prælo
 propediem placentium.

*Charus Centurio curavit comere chartas
 Censorem, curæ commisit Chalcographorum.*

GRUMNII PORCELLI,

Cujus

D. HIERONIMUS,

Ad

EUSTOCHIUM,

meminit.

M. GRUNNIUS COROCOTTA
PORCELLUS Testamentum feci, quod
 quoniam manu mea scribere non potui, scriben-
 dum dictavi. **MAGIRUS** Cocus dixit: Venibuz,
 everfor domi, soliverfor fugitive **PORCELLE**.
 Ego hodie tibi vitam adimo, Corocotta Porcel-
 lus dixit: si qua feci, si qua peccavi, si qua vas-
 cula pedibus meis confregi, rogo domino Coge;
 veriam peto, roganti concede. **Magirus** cocus di-
 xit: Transi puer; adfer mihi de culinâ cultrum.
Porcellus comprehenditur à famulis: ductus sub
 die XVI. Calend. Lucerninas: ubi abundant
 Cymæ, Chybanato & Piperato Coss. Et
 ut vidit se moriturum esse, hora spacium pe-
 tit: Cocum rogavit, ut Testamentum facere
 posset, inclamavit ad se suos parentes, ut de ci-
 bariis suis aliquid dimitteret eis. Qui ait: Patri
 meo Terrino Lardino DO, LEGO DARI glan-
 dis modios XXX. Et matri meæ Veturrinæ Scro-
 phæ DO, LEGO DARI Laconica filiginis mo-
 dios XL. Et sorori meæ Quirina, in cujus votum
 interesse non potui, DO, LEGO DARI bordei
 modios XXX. Et de meis visceribus dabo donabo

Su-

Sutoribus setas, Rixatoribus capitinas; Sur-
dis auriculas: Caussidicis & verbosis linguam:
Bubulariis intestina: Esficiariis femora: Mu-
lieribus lumbulos: Pueris vesicam: Puellis cau-
dam: Cynædis musculos: cursoribus & venato-
ribus talos: Latronibus ungulas: & nec nomi-
nando coco DO, LEGO ac dimitto popam &
pistillum, quæ mecum detuleram à querceto us-
que ad haram: liget sibi collum de veste, volo
mibi fieri monumentum ex litteris aureis scri-
ptum: M. GRUNNIUS COROCOTTA
PORCELLUS, VIXIT ANNOS
DCCCCXC IXS. Quod SI SEMIS VIX-
ISSET, MILLE ANNOS IMPLESSET.
Optimi amatores mei vel consules vite, rogo vos
ut corpori meo benefaciatis, bene condiatís de
bonis condimentis nuclei, piperis & mellis: ut no-
men meum in sempiternum nominetur. Mei do-
mini, & consobrini mei, qui huic meo Testa-
mento interfuistis, jubete signari.

LUCANICUS
TERGILIUS
NUPTIALICUS
CELSANUS
LARDIO
OTFELLICUS
GYMATUS

signavit.
sign.
sign.
sign.
sign.
sign.
sign.

Cre-

Crepundia Poëtica dimidio aucta.

HISTORIA
DE
GALLLO
GALLINACEO,
INQUA

Singuli versus Elegiaci, continent litteras Alphabeti.

G Allinis propriis gallus satur, hisce relictis,

Liber ad externas fertur amore novo.

Comiter excipitur, fruiturque libidine: lassum

Fortè domum regredi serior hora monet.
Sed proprie gallum redeuntem nunc undique rostris

Excipiunt, turbant, cumque furore necant.
Gallum etenim fidum stabilemque in amore petebant:

Non ex instabili hunc, qui vagus igne furit.
Ergone adulterii hunc pœnas pro labe dedisse,
Sicque vel exceptum forsan obisse putas?
Galle igitur, ductor quicumque futurus earum es,

Hujus ab exemplo disce manere domi.

De

Intrarat lectum somnoque meroque sepul-
tus,

Micturus matulam quærit utraque manu.
Muscipulam matulæ vice dum capit ebrius,
ejus

Pars muscipulæ capta pudenda dolo.

Proverbia Leonina de Ebrietate.

Ebrietas prodit, quod amat cor, sive quod
odit.

Bacchus & argentum mutant mores sapien-
tum

Qui multum bibit, is miser ac Idiota redibit.

Vivere vis lætus, vel sana mente quietus,

Dæmonis ut linum, sic mordax effuge vinum.

Ebrie quid faris? vivis vel morte gravaris?

Quid facias nescis, truncus sine mente quiescis

Nec differt multum, te inter fatoque sepultum.

Sicut sobrietas facit, ut sit longior ætas

Sic facit ebrietas vitæ breviate diætas.

Ebibe vas totum, si vis cognoscere potum.

Mortales lætos vinum facit atque facetos.

Post vinum verba, & post imbrem nascitur
herba.

Quando venit potus, cessat sermo quasi totus.

Si non ægrotat, bene mingit, qui bene potat.

Ebrii cujusdam Epitaphium, prope Erfurdiam.

Hic jacet ille, qui fuit unus inter mille,

Semper mane & sero, cum sua plenissima
pera,

In *Pintersleben* natus, *Hans Raumtasch* fuit
vocatus.

Omnibus fuit gratus, qui bipsit in charitatis,
Postea

Postea pauper factus, est ad patibulum tractus,
 Hoc facit mihi valde vix, quia nullum dedit
 mihi Vale,

Nec mihi hoc dixit sua mater quando morixit,
 Quicumque transít apud, memento flectere
 caput

Dicentes humiliter, tria lignea Pater noster:

De Vino modice sumpto.

Vina parant animos, faciuntque coloribus
 aptos,

Cura fugit, multo diluiturque mero.

Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit,

Tunc dolor & curæ, rugaque frontis abit

Tunc aperit mentes ævo rarissimo nostro

Simplicitas artes, excutiente Deo,

Illic sæpe animos juvenum rapuere puellæ,

Et Venus in Vinis, ignis in igne fuit.

De non sumpto Vino.

Nulla placere diu, nec vivere Carmina pos-
 sunt,

Quæ scribuntur aquæ potoribus, ut male sanos

Adscripsit liber Satyris, Eanisque Poëtias.

Vina fere dulces oluerunt mane camcenæ.

Laudibus arguitur vini vinosus Homerus:

Ennius ipse pater nunquam nisi potus ad arma

Profiluit dicenda; forum puteasque Libonis

Mandabo siccis. adimam cantare severis.

Hoc simul edixit, non cessavere Poëtæ

Nocturno certare mero, potuere diurno.

*Veteres ad numerum literarum nominum eo-
 rum, quos amabant, biberunt.*

Nævia sex cyathis, septem Justina bibatur,

Quinque Lydas, Lyde quatuor, Ida tribus.

Omnis

Omnis ab infuto numeretur amica Phalerno,
Et quia nulla venit, tu mihi somne veni.

*Ad numerum Musarum novem scyphos propina-
bant Veteres.*

TEr bibe, vel toties ternos, sic mystica lex est:
Vel tria potanti, vel ter tria multiplicanti.

In Germanorum luxum & gulam.

NOs miseri extremos pipere introceavimus
ungues

Jam me si videas, psittacon esse putes.

Et Solem Lunæ longa conjungere mensa,

Et nocte ad cœnam continuare diem.

Quid de Patricio sentis? qua nare madentes

Inter Germanos vivere posse putas.

*De Septentrionalibus Germanis, qui Cerevisia
maximè utantur.*

ESt mos Arctoo quo se Germania claudit

Æquore, quo rigidum temperat aræ gelu,

Sub terra effossis facimus convivia cellis,

Quis lardum crudum, farlaque cruda da-
mus:

Cum strumulo casso, butyroque in pixide falso,

Et Bacchum, & Cereris pocula aquosa da-
mus.

Phœbus Rogidæ globus ut se condit in undas,

Noxque suos oculos protulit ignivomos:

Cumque processerunt stellata sydera mundi,

Effulsitque suo jam Cynosura polo,

Mox noctem ludis, Baccho Cererisque liquore,

Ducimus æquali & pocula lance volant.

Item de iisdem.

JAmque fuit ventum sub subterranea castra,

Quæ Ceres & Bacchus, Cypris & alma re-

nent

Eli-

Elisiis positum campis me forte putabam,
 Atque locis quibus in turba sepulta sedet:
 Tam varios video lusus, & ludicra verba,
 Oscula & amplexus quicquid & audet a-
 mans.

Jamque ego non noctes tenebras ita puta-
 bam,

Sed qui vernali videt in axe dies.

Gaudet amor tenebris, volat sub nocte Cupido,
 Noxque placet Veneri Bacchoque blande
 tibi.

*Rythmus Cordi Urcei, die divi Martini pro-
 nunciatus.*

Jo Jo Jo Jo.

GAudeamus Jo Jo.
 Dulces Homeriaci.

Jo Jo.

Noster vates hic Homerus
 Dithyrambi dux sincerus
 Pergræcatur hodie.

Jo. Jo.

Hæc est illa bona dies
 Et vocata læta quies
 Vina sitientibus,

Jo Jo.

Nullus metus nec labores,
 Nulla cura nec dolores,
 Sint in hoc symposio,

Jo. Jo.

Vultis mecum jam potare
 Ex Lyæum exaltare
 Dulces Homeriaci,

Jo. Jo.

Qui potare cupit mecum,
Licet verum portet secum
Vina plenis utribus

Jo Jo.

Ecce tibi Tribunali,
Apportamus & Albani,
Centum plenos urceos,

Jo. Jo.

Sed quis nobis ministrabit
Et quis præsto vinum dabit
Dulce sitientibus?

Jo Jo.

Hic habemus Thomasinum,
Cognoscentem bonum vinum,
Primo visu subito,

Jo. Jo.

Hic ridendo propinabit,
Et bibendo propinabit
Omnes Homeriacos,

Jo Jo.

Audi bone Thomasine
Græce bibens & Latine,
Tuum fac officium,

Jo Jo.

Est jam tempus ut potemus
Est post potum sic oremus,
Desectamus genua,

Jo Jo.

Si potastis, jam levate,
Et crateras coronate,
Ut bibatis iterum

Jo Jo.

Fæ-

Fœlix est ter, fœlix quater,
Cui dat potum Bacchus Pater
De spumanti cantharo.

Jo Jo.

Ne lucernæ extinguantur,
Et potantes moriantur
Date nobis oleum.

Jo Jo.

Vos Germani, vos Hispani,
Vos Insubres, vos Britanni,
Bibite pro viribus,

Jo. Jo.

Sed vos rogo dum potatis,
Ter quaterque videatis,
Ne frangatis urceum,

Jo Jo.

Omnes fortes sunt vinosi
Et potantes animosi
Dicit Aristoteles,

Jo. Jo.

Omnis Doctor, omnis Rector
Bacchi Patris sit protector,
In æterna sæcula,

Jo. Jo.

Dulces dulci misceatis,
Ex hoc in hoc faciatis,
Ut poteris dulcius

Jo Jo.

Bacche vatum fortis Pater
Et qui solus es bimater,
Et formosus diceris

Jo. Jo.

Qui delphinos amatores

Puerorum & potores
Feris misces lyncibus,

Jo Jo.

Tecum civem Lamsacenum
Rogo ducas & Silenum,
Bacchalque Thyrsigeras,

Jo. Jo.

Et te prope sit Potina,
Quæ dat potum in culina,
Prima cunctis pueris

Jo Jo.

Tentat Bacchus Itryphallus
Malus caper, malus gallus,
Aha nimis turpiter

Jo Jo.

Bibe quantum vis Pirape,
Sed honestam partem cape,
Ne perturbes gaudia,

Jo Jo.

Bibe, bibe, bibe, bibe,
Tu qui sapis bibe, bibe,
Dum Lyæus imperat,

Jo Jo.

Sed jam potrix turba tace
Et tu Codre talos jace,
Sub bibendi arbitrio

Jo Jo.

Quod jecisti canes ternos,
Bibe, bibe, bibe ternos
Jam Falerni calices,

Jo Jo.

Codre caput tibi fumat
Ne quis ignis te consumat,

Stingue

Stingue mero citius,

Jo Jo.

Et vos mei combennones

Elevate bactriones,

Ut possitis dicere

Jo Jo.

Jo jo jo jo.

Gaudeamus Jo Jo.

Dulces Homeriaci,

Jo Jo.

De duobus Conjugibus captis, Focis.

QUam mirabiliter capiuntur fœmina vir-
que:

Utentes licitis tactibus, atque jocis.

Cistæ ludentes innitebantur apertæ.

Cum simul in cistam, & clauditur illa, cadunt.

De Virgine jam nuptura moriente.

QUæ matura viro est virgo, immaturaque
morti

Mors rapit hanc, nuptam nec finit esse veio.

Si quis eam rapuisset vir, potuisset eidem

Nubere: mors rapuit, nupta cui esse nequit.

In puellas falsis crinibus, superbientes.

QUæ geritis fœlos alieno è vertice crines
Dicite, sub dulci melle venena latent.

In puellam semper faciem tegentem.

Mitte operire nigro posthac velamine vul-
tū,

Nuda Venus nudi nam decus oris amat.

Vidua & Eccho.

V. Nunc ego sola meos hic nullo teste do-
lores.

Solabor tristi tristis & ipsa loco?

Hic à parte juvat sylvarum obscurior umbra ,

Musco inde placent antra referta situ :

Hinc etiam fontes è quorum murmure leni

Exiguos lapides ingemuisse puto

Atque inter tantos si fas gaudere dolores ,

Hunc equidem lætor me reperisse locum.

Nullus adest ? *Ec. est. V. hic loquitur quis justius æquo ?*

Ec. Echo. V. responde tu , rogo si Dea ?

Ec. ea.

V. Qui ne agitant fluctus ? Ec. luctus. V. semperne manebit.

Aut dolor assidue me superabit ? Ec. abir.

V. Non abir , at contra Cadmei militis instar

Nascitur , & lætam me fore reris ? Ec. eris.

V. Absit ut hoc credas , prohibent fata aspera.

Ec. spera.

V. Quid sperem accepto vulnere , quælo refer ?

Ec. Fer. V. Fero quod possum , verum mors conjugis inter

Præclaros primi sic mea corda mover.

Ec. Amover. V. ab illo facile abstinuisse putabis ,

In quo magno Deum munera erant sita ?

Ec. ita.

V. Naturæ suadet vis. E. vis. V. tum cætera disce.

Ec. Disce. V. omnes dotes opta referre.

Ec. fere.

V. Si quidquam omittam. Ec. haud mittam.

V. excusatio talis.

Sufficit , en dico principio. Ec. incipio.

V. Artibus excultus. *Ec.* cultus. V. fuit atque disertus.

Ec. Certus. V. tum leges excoluit. *Ec.* coluit.

V. Quod si fortunam spectes, fuit omne decorum.

Ec. Aurum. V. est quod pluris tu facies?

Ec. facies.

V. Pulchra quidem facies perfecta ætate virili, Illum qui cernit numina sperat. *Ec.* erat.

V. Plura sciat fecisse illum hæc quisquis legit *Ec.* egit.

V. Iam dolor haud patitur dicere plura tibi.

Ec. i.

Contra Fæminas.

Fæmina corpus, opes, animam, vim, lumina, vocem

Polluit, annihilat, necat, eripit, orbat, acerbat.

Adam, Samsonem, Loth, Davidem, & Salomonem.

Fæmina decepit, quis modo tutus erit?

MEntiri, nere, & lacrymari, nilque tacere,

Decidere hæ veræ sunt dotes in muliere.

Ut corpus teneris, sic mens infirma puellis.

Nil non permittit mulier, sibi, turpe putat nil

Cum virides gemmas collo circumdedit, & cum

Auribus extensis magnos commisit elenchos

Intolerabilius nihil est quam fæmina dives

Malo in consilio fæmina vincunt viros.

Neve puellarum lacrymis moveare caveto,

Ut flerent oculos erudiere suos

it atque fœmineus vere dolor est post facta dolere,
 Ille lavat laterem qui custodit mulierem.
 Male quod mulier incœpit, nisi effacere id per-
 petrat,
 Id illi morbo, id illi senio est: ea illi mi-
 seræ miseria est,
 Si bene facere incœpit, ejus tam cito odium
 percipit.
 Sed vobis facile est verba & componere frau-
 des,

Hoc unum didicit fœmina semper opus!
 Non sic incerto mutantur flamine Syrtes,
 Nec folia hyberno tam tremefacta Noto;
 Quam cito fœminea non constat fœdus in ira,
 Sive ea causa gravis, sive ea causa levis.
 Væ tibi fœmineo quisquis es captus iugo.
 Tu miser es, & eris, si tangat te ars mulieris.
 Sit tibi consultum mulieris spernere vultum;
 Componit vultum. quia vult ut des sibi mul-
 tum.

Attrahit ut fiscus, sed decipit ut Basiliscus.
 Non hodie, nec heri, nec cras credas mulieri.
 Est quasi grande forum vox alta trium mu-
 lierum.

Pro fœminis.

Rufsticus est verè qui turpia de muliere
 Dicit, nam vere sumus omnes de mu-
 liere.

Vestes fœmineæ bene tegunt, quia longæ.

Dulcibus & modicis ornatur fœmina ver-
 bis;

Et collaudatur mulier si pauca loquatur
 Quæ dos matronis pulcherrima? vita pudica.

In medio uxores , & pisces sunt meliores.
De muliere quæ viginti quatuor maritos
habuit ,

UNa viris mulier viginti quatuor uxor
quæ fuit , hanc viduam non nisi stultus
amet.

Ad expertum Medicinæ Doctorem.

Ægtorum haud minor noscas si tangere
pulsus ,

Hoc cum te proles non animata docet.
Nam dicis foetus sentire in conjuge vitam
Ortus bis senis mensibus ante diem.
Conjugis ast ventrem cave dum clystere rela-
xes.

Ne medium foetus mordeat hic digitum.

Medici ficti.

Fingunt se Medicos omnes ; Idiotæ Sacer-
dos ,

Judæus , Monachus , Histrio , Lusor , anus
Miles mercator , cerdo , nutrix , & arator.

Salarium Medici.

Maximus in morbis Medico permittitur
orbis :

Sed fugit ex mente medicus morbo rece-
dente.

De furto , Problema , ad Juristas.

Qui domino invito rem contractaverit e-
fur ;

Quid , si hoc invita non faciat domina ;
Injurisconsultum ad amasiam properantem.

Juridicum , peragens vocat accelerare Patre-
nus ,

Lucatos nummos cernat amica cupit.

Jur

Juris præceptum.

Q Uod tibi vis fieri, mihi fac; quod non
tibi, noli,

Sic potes in terris vivere jure poli,

Baldus, Plato, Aristoteles.

E Cce it Baldus eques gemmis oneratus &
auro,

Plato secum peditem trahit Aristotelem.

Ad Romulum, Lupa alumnum.

E Xcipe, magne puer, lactantibus ubera
labris,

Quæ lupa facundo præbet amica sinu.

Est lupa, sed genium ponit cum lacte lupi-
num,

Tu cave, ne mores, quos vomit illa, bibas

Quam vereor, subito lac illud acefcat; nec

Quod tibi dat vitam, pluribus eripiat.

Roma amoris nomen.

R Oma quod inverso delectaretur, amore,
Nomen ab inverso nomine cepit amor.

Ad amatorem.

A D dominam intrepido vis tendere carmi-
na cursu.

Scire operæ pretium est, quo pede versus
eat,

Simirum pedibus metrorum ex omnibus præ
unum,

Reliquis mulier daëtylon omnis amat.

De amore proverbium.

Lli pœna datur, qui semper amat, nec
amatur.

Ecce amor mentes, ac non raro sapientes.

Juris jactatur, si quis Veneri sociatur.

Est oculo gratum, speculari semper amatum
 Heu dolor est! gratis abscedere rebus amatis
 Illum nullus amat, qui semper, da mihi
 clamat

Post mortis morsum, vertit dilectio dorsum
 Quot campo flores, tot sunt in amore dolore
 Stultus quando videt, quod pluchra puellula
 ridet, -

Mox fatuus credit se quod amare velit:
 Verus amor miserum nunquam contemnit
 amicum

Dulcis amica vale, mandatum do tibi tale,
In procum pudibundum.

Guttur clamat amo, cum gutture reliqua
 membra

Quin animus tacita voce susurrat, amo.
 Omnia si hoc clamant tardas cur adire puella
 Et cur, amo, trepidas, dicere virginibus
 Hoc quamvis clamant, tamen adveniente
 puellâ,

Et lingua, & guttur vociferare negant.
 Quæ sit causa rogas, pudor est qui dicere non
 vult;

Cum pueris pudor est, desine amare puerum
In amatorem deformis Puella.

Vestra modo est nostris oculis oblata
 puella,

Tam dulcis, tam pulchra fallax ac candidus
 vultu,

Ut tres si offerret tales mihi Iupiter ipse,
 Ultro duas diti darem, ut abriperet restantes
Nihil nisi sub specie pulchri amatur.

Quisquis amat cervam, cervam putat esse
 Minervam

Quisquis amat ranam, ranam putat esse Dianam,

Quamvis fœdatur, cuivis placet id, quod amatur.

Opium nimia cupiditas quanta mala proferat.

Propter opes acquirendas mala plurima fiunt.

Et bona deficiunt plurima propter opes,
Propter opes se mercator dat mille periclis.

Exponitque mari se, sua propter opes.

Propter opes vetulo fit sponsa puella marito,
Ducit anum juvenis vir quoque propter opes.

Propter opes quandoque volens vir cornua sumit,

Sæpe dat invito fœmina propter opes.

Propter opes tolli patitur sibi virgo pudorem.

Floreque fit dempto publica propter opes.

Propter opes, quærentur opes, opulentia crescit,

Crescit avaricies sordida propter opes,

Propter opes, quæcunque prius promissa, negantur,

Et data dicuntur non data, propter opes.

Propter opes spes sæpe ruit, vota irrita fiunt:

Summaque ad ima ruunt omnia, propter opes.

Propter opes Medicus sæpe haud bona pharmaca scribit:

Æger & hæc renuit sumere propter opes.

Propter opes etiam carissima pharmaca fiunt:

Quæ nequeunt inopes sumere propter opes

Propter opes inopes Medicos accedere nolunt,

Auxiliumque negant hi quoque propter
opes.

Propter opes lites injustæ, injustaque dantur
Judicia injusto à Judice propter opes.

Propter opes, ditumque domos, inopumque
pererrant,

Et capiunt fures omnia propter opes
Propter opes passim sunt prælia bella, rapinæ;
Pacis iniqua etiam fœdera propter opes.

Propter opes quid non patitur miserabile
mundus?

Proditur arx, urbes, regnaque propter opes.
Propter opes nunquid Christum vendebat,
Judas.

Et crepuit pendens arbore propter opes?
Propter opes homines animam cum corpore
perdunt,

Sic perduntur opes, cunctaque propter
opes.

Tres studendi modi parum utiles.

Non bene fit studium quodcumque fit ante
fenestram,

Nec valet in lecto, nec valet ante focum.
Flamma nocet libris: studium impedit ante
fenestram,

Visa Venus: somnum lectus inire monet
Ergo relinque focum, lectum simul atque
fenestram

Major & è studiis sic tibi messis erit.

Studioſi Characteriſmus Belgico-Latinus.

Lugduni studuit quidam Pfaltista,
Die zijn vader lik goed meest al verquist bad
Musicus erat atque Citharista

Hy minde een meiske, en leid' er list na,
Om baer te bebagen op alle termine,
Experientia multa docet sine fine,
Dat bethoonde by haer bewijfende,
Quod amanti nihil sit difficile,
Als hy een hoentsken opkloof versgebraden,
En daer toe een sloop wijn in sijn maeg laden,
Cupidinis instar erat amœnus.
In dictis ac factis totus obscœnus,
Nam sine Cerere & Baccho friget Venus.
Een kaertken te speelen in plaets van studeeren,
Libros vendere, en 't gelt te versmeeren,
Een nachtken te tictacken of verkeerren:

Sou ook een Eesel soo wel niet wat leeren?
's Avonts op straet te scrappen, tieren, en baren,
Et alta voce, sta, sta, vociferare;
Doch te vluchten, soo hem een muys komt tegen
Scirpo armatus In plaets van een deegen;
Tanta magnanimitas dient ook niet verswegen
Neen, 't is beter gelopen als slagen gekregen.
Per mille Dæmones swoerden vromen Johan-
nes, (is,

Gans Dries ik moet sien wat dit voor een man
't Rammelster en ruyster al watter ontrent is,
Cor meum pejus est quam cor serpentis.
Broeder wat dunkt u of dit geen student is?

Enigma.

Dic, quibus hoc animal terræ nascatur
in oris,

Masculus est mater, cui mulierque pater?

Aliud ad Ponticum.

Este duos oculos miror tibi, Pontice, ejus
Unocula est mater, unoculusque Pater.

*Non est corrumpenda substantia propter
accidens.*

Artibus incumbens noli corrumpere sensus:

Quid iuvat ars, usus sit tibi nullus erit?

Artibus incumbas, ut vita tibi integra duret,

Sic etiam poteris scribere multa senex.

Fac quoque ne nimio mens sit labefacta labore;

Arte quid is faciet, mens cui stulta, boni?

Non corrumpendum est quod substat propter
inhærens,

Fundamento etenim cuncta ruente, ruunt.

Votum Scriptoris.

Qui librum scripsit, cum scutis vivere
posset

Detur pro pœna scriptori pulchra puella.

Ad nomen virginis Clara.

L. Pereat, nec sit (Græcorum ut lingua ministrat)

Littera H. Chara est, quæ modo Clara fuit

Fallimur & Clara es, clara tua forma relucet,

Et mihi Chara, ergo nomen utrumque
refers.

Fabula de Pruna, Faba, & Stramine.

Pruna, Faba, & Stramen rivum transire
laborant,

Seque ideo in ripis Stramen utrimque locat.

Sic quasi per pontem Faba transit: Pruna sed
urit

Stramen, & in medias præcipitatur aquas.

Hoc cernens nimio risu faba rumpitur imâ

Parte sui, hancque quasi tacta pudore regit.

Fa-

NOli infelicem casum ridere propinqui
Nec similis fiat, deteriorve tibi.

In terrestrem Calicolam.

ANte necem cum quis cælorum tecta frequenter,

Talem Luciferum quis fore posse negat ?

Ad Gertrudem Carmen Leoninum.

OPia Gertrudis quam inter bene basia ludis !

Dum trudo, trudis, bis terve, quaterve retrudis.

Nullus solus bene ridet.

NE ride solus nam risus solius oris
Pravus vel stultus reputabitur omnibus horis.

Lusus delectabilis.

ESt pulcher ludus, cum nuda ludere nudus.

Trium breve fastidium.

POST triduum mulier fastidit. & hospes, & imber :

Quod si plus maneat, quatrivanus eat.

Agere & pati fortia Romanum est.

CUM suspendendum mater deplangeret, ille

Romanum est inquit, fortia posse pati.

Honoris & Divitiarum Comparatio.

DONat opes homini Deus, & sibi poscit honorem.

Ergo divitiis anteferendus honor.

Favor.

Ridenti domino, nec cælo crede sereno,
Ex facili causa dominus mutatur & aura.

Dos formosæ.

Formosam nudam volo, nudam non, volo
formam;

Quæris cum forma quid volo? materiam.

An viduo ducenda sit vidua?

Quæritur à viduo viduam cur ducere
nolit?

Nam simili est similis congrua, parque pari,
Respondet viduus: viduam tunc duxero quan-
do.

E cruce suspensus vir prior ejus erit.

Ut mihi nupta virum nequeat laudare prio-
rem,

Est vir enim viduæ semper in ore prior.

Pro nasutis.

Dic mihi nasutos carpis cur zoile, nasos
Indignos nostin regibus esse breves.

Ad Claram, ne sola maneat.

Cuncta creare Deus voluit ne longius ef-
fet

Solus, solaque tu Clara manere cupis?

Bias.

Omnia qui dixit mea mecum porto, vide-
tur

Uxorem sapiens non habuisse Bias.

Omnis similitudo claudicat.

Cum quis homo nequam Mancum delude-
ret ille.

Non mirum est paritas claudicat omnis ait.

In Cothurnatum Gallicum.

VECTARI rauco pudor est tibi, Gallico, curra,
Cur ergo rauco non pudor ire pede?

Anagramma uxoris.

INSATURABILE par sunt orcus & uxor : ait
Rex,

Unius experiens, alteriusque, sciens.

Quisquis in uxorem cecidit, descendit in
orcum :

Rite inversa sonant *Vesfor & Orcus* idem.

Responsio.

NUNCUPOR *vesfor* ego, non sum quasi con-
jugis *orcus*.

Sed quia per totam sedula *curso* domum :

In muliere vir est, ut in orco Belzebub? ergo
Infernum si sit *fœmina*, vir *Satan* est.

In Anabaptistas de uxorum communitate.

COMMUNES vobis uxores esse feruntur;

Impingi falso cenleo tale nefas.

Conjugium est, dum carne duo sociatur in
una,

Et, soboles, certum novit adulta patrem.

Uxores vobis non sunt, dicantur amicæ,

Quis ita communes omnibus esse licet.

Sed cum nemo libens alijs concedit amicam,

Ergo Meretricum nomina vera ferant.

Gratis at (objicitis) præstant, & nulla me-
retur :

Nomine ne careant, scorta vocare decet.

Haud nova res igitur communia scorta te-
neri,

Commune est vobis hoc aliisque nefas.

In eosdem.

OMnia sunt vobis communia sicut amicis.
 Laudo quod exposite participantur opes.
 Uxores vero dum prostituuntur & ipsæ,
 Hoccine amicitia est? non puto: Luxuria
 est, est.

In uxorem.

Qui capit uxorem capit absque quiete la-
 borem,
 Longum languorem, Lacrymas, cum lite
 dolorem.

Ad uxorium.

Sæpe quiescit ager, non semper arandus a
 uxor.

Est ager, assiduo vult tamen illa coli.

De Helena ad nuptias Paridis transeunte.

ID quod Naso jubet, Menelai noverat uxor.
Si qua velis apte nubere, nube Pari.

Tristis ob id Menelaus erat: quia vertice nata
 Cornua se numero sensit habere pari. (co.)

De equo bipede nato, ac proinde homine Platoni.

OMne animal bipes impiumque est homo,
 quando Platoni

Creditur: ergo Equus, qui bipes ortus, ho-
 mo est.

Ad Amatorem.

Fles, rides, gaudes, mœres, requiescis,
 oberras:

Non mirum, vita est talis amantis; amas.

Cornix & Meretrix.

BAlnea Cornici non prolunt, nec Mere-
 trici;

Nec Meretrix munda, & nec Cornix alba
 fit unda.

Scor-

Fertur in amplexu quendam expirasse puellæ;

Quæstio fit: quonam spiritus ejus iit?

Hoc scio: nam Pauli docet id sat Epistola,
quod non

Præbeat ad Superos janua talis iter.

De Scortorum fallacia.

Fallite fallentes, ex magna parte prophanum
Sunt genus, in laqueos quos posuere cadant.

Item.

Crede ratem ventis, animum ne crede puellis.

Namque est fœminea tutior unda fide.

Ad Adolescentes nupturos, ne ducant meretrices

NE placeant turpes pietatis imagine tædæ,

Si bonus es, & vis ducere, duc similem,

Quid faciet meretrix, fallit quæ casta putatur,

Vina placent aliis, fæx ne relictæ tibi?

Item ne ducant etiam virgines filias meretricum

LAc dabit hæc scorti, quæ lac suxit meretricis?

Quo semel est imbuta recens servabit odorem
Testa diu. Et,

Quod nova testa capit, inveterata sapit.

Der Hasen schmäckt gern nach der ersten Brüh.

*Epitaphium cujusdam Sacerdotis, ad obitum
dilectæ suæ Else.*

HOc jacet ingenuæ formæ Elsa sepulchro:

Grata fuit Elsa mane cultello semper.

Quæ dum vixit, in rufa tunica vixit,

In rufa tunica, Deus habet suum anima.

Qui

Qui orat pro secum debes comedere mecum,
Et si sunt mille, omnes oratis pro ille. *Amend.*
Clericus.

CLericus in sella gaudet veniente puella.
Clerice sis fortis nec des tua munera scortis
Cantiuncula Latino-Germanica.

PErtransibat Clericus,
Durch einen grünen Waldt
Videbat ibi stantem, stantem, stantem,
Ein Magdelein wohlgestalt.
Salva sis puellula,
Godt grüßs dich Mâgdelein fein,
Dico :ibi vere, vere, vere,
Du solst mein Beischlaf fein.
Non sic, non sic mi Domine,
Ihr treibet mit mir spott,
Si vultis me supponere, supponere, supponere;
So macht nicht viel der Wordt,
Ceciderunt ambo,
Wohl in das grüne gras,
Extraxit ille daetylum, daetylum, daetylum;
Sie fragt ihn was ist das?
Sub'evarunt vestes,
Die beine wahren weiß:
Fecerunt mirabilia, mirabilia, mirabilia,
Nach aller menschen weiß
Und da das spiel vollendet war,
Ambo surrexerunt,
Und ging ein jedes seinen wegh, seinen wegh,
seinen wegh,
Per quam venerunt.
Anno præterlapso,
Da bracht sie ihm ein Keind,

Quem

Quem ille fabricaverat, fabricaverat, fabri-
caverat,

Mit seinen instrument.

Quis est qui nobis cecinit,

Das wahr ein brav Student,

Qui liberos composuit, composuit, composuit

Bist aen sein letztes end.

Carmen ad Clerum.

Disce bene, Clerice, virgines amare,

Quia sciunt dulcia oscula præstare,

Juventutem floridam tuam conservare,

Pulchram & amabilem prolem procreare

Et ut cognoscas latius

So nimb gar eben war,

Ludimagister fatuus,

Das ist weit offenbar.

Se multum ratus amari,

Von einem Weiblein schon,

Amore volens cremari

Flies sie mit ihm heym gohn.

Replentur vini veteris,

Und waren guter ding,

Jocus hic fuit celebris,

Gar schön sie ihn umbsing.

Non immemor rei lux,

Der Schantz namen sie in acht,

Gratulando illi suave,

Bald ihn zu eim Narren macht.

Multos hinc extorquet nummos

Das ist ihr aller artb,

Abit & quærit alios,

Lag ihm an sicher hart ,
 Nec hunc curabit miserum ,
 Dieweil sie Pfenning hat.
 Nevit post huic linteolum ,
 Dar in geschrieben stabt :
 W. V. H. J. M. G.
 Er kundcs ausslegen fein ,
 Sic speculans Poëtice ,
 Das war die Gattung fein
 Omne dedisti gaudium ,
 Weynen und hertzenleidt ,
 Grave paris cordolinm ,
 Jammer menglich gespreit
 Non fuerat autem ita ,
 W. V. H. Wilt und Hert ,
 Illi prius non audita ,
 I. M. G. Ist mein gefert.
 Sonabat , mira dicam ,
 Der guth Gesel war ein Gauch ,
 judæo portat tunicam ,
 Zwo Deck , den Mantel auch ,
 Ut eam posset adire
 Mit Säckel wohl beswär ,
 Quo placentur ejus iræ ,
 Gar bald er zu ihr sârbt.
 Ad ipsum ubi venerat ,
 Da wahr es gar noch nacht ,
 Ipsa blandiri non cessat ,
 Biss sie das Geld rauff bracht ;
 Mox aperit stultus peram
 Wolt so gelieben sieh ,
 Rem refero , vobis veram ,
 Sie sprach , halt dich an mich ,

In cubiculum ducitur,
Hoffet ein guten Muth,
Super lectum absconditur,
Er meynt es wer als guth.
Ecce quidam ingrediens,
Selber er auffibun kundt,
Manet cum ipsa dormiens,
Dem wahr sein Hertz verwundt,
Sub lecto jacebat spretus,
Sie hett ein Scherer Knecht
Summis qui viribus fretus,
Macht ein gros Gepracht,
Pauper sub lecto torquetur,
Durfft reden gantz kein wordt,
Et quis non cruciaretur,
Wo er solch ein Spiel hort?
Mane surgens hilariter,
Das Fräwlein war geseheit
Excunt domum pariter,
Wenn er forcht seiner Haut.
Interim miser trepidus,
Säumpt sich nicht lang im Hauff,
Saltabat prorsus territus,
Hinden zum laden auff.
Nec post illam adivit
Sie hett das Gelt schon ein
Ubi talia rescivit
Auch wolt sie nimmer sein,
Deinde totum extortum
Thet ihm gar eben recht
Fallacissimum hoc scortum
Verprast der Scheerer Knecht
Lusum cernens se fabulam,

Von dern er wohl getrawt ,
 Incepit amare quandam ,
 Auff die er gantzlich bawt ,
 Bonorum cum dispendio ,
 Verschlempt sein Mutter-Erb ,
 Erat durans amatio ,
 Darnach ward sie ihm herb ,
 Repertus it per tegulas ,
 Er lief über Die Dach ,
 Ammittitque suas scholas ,
 Der Teuffel des gelach ,
 Se post caminum abscondit ,
 Es war ihm gar kein schertz ,
 Vota precesque spopondit ,
 Erschrocken war sein Hertz .
 Fuga sibi consuluit ,
 Das war ein Fassnacht Spiel ,
 Linquat vestem oportuit ,
 Ein Buler laidt sich viel .
 Amor dicebat abiens ,
 Ist Kartheusers Orden ,
 Heu mihi quam fui amens ,
 Innen bin ichs worden .
 Quid autem nunc dicam Clara ?
 Es weiss doch jederman ,
 Quam proba sit avis rara ,
 Ach Ganch ich fabr davon .
 O Gretula , Kataraque ,
 Klein Lieb macht groses Web ,
 Id stultus sensit utique ,
 Bisher und fürbass meh .
 Ergo sapienter dixi ,
 Ich wist gern wie der bies .

Tamen si non ita vixi

Der sich nicht narren lies.

Ejus ego vellem viventis noscere nomen,

Qui non foeminea lusus ab arte foret.

Felix dives & beatus,

Mag wohl Pfaff Keris seyn,

Meo casu avulsatus,

Lass solchs und trinck guten Wein.

Demum sic nunciatur,

Wie ein gestorben ist,

Quod deffendo lamentatur,

O Todt wie grimm du bist.

Et quia favet Helicon,

Schreit er mit grossem leydt.

Hoc elegans eulogium,

Godt geb ihm ewig Freud.

Eheu terribili grassans mors impia vult V

L ethifera fixit cuspide corda tu A

Sor e cadit parili dux & cum rhetore consu L

Astra tenens vitæ, præmia digna tu Æ.

Hic jacet Elisabet, si benefecit habet.

Ein Fürstin schon im Thummen loch,

Ligt leyder todt, und lebet noch,

In meinen Hertzen gantz ohn end,

Seyt sie geschieden is lebend,

Alleinig gar verlassen mich,

Betrübt und elend jammerlich,

Empfindet jetzt den rechten Lohn,

Trost gibt dem sie hat wohl gethan.

Ita vixit ille Rector,

Er wolts nicht anders han,

Vale semper bone Lector,

Lug-

Lug du und ſtos dich dran ,

Guth Gefell iſt Rinckman.

Filia Mæcha quæ ?

Filia Mæchatur , quæ Mæcha matre creatur.

Meretrix.

Est Meretrix dicta ex hoc , quod dat ver-
bula ficta ,

Exterius picta est , verum interius maledicta.

*Carmen Trochaicum Rythmicum ad Pere-
grinantes.*

Qui videre mundi,
Concupis rotundi.

Universitatem ,

Atque vanitatem :

Ambula per urbes ,

Teque nolo turbes ,

Si vagas puellas

Cernis ore bellas.

Virgines fuerunt ,

Nunc at exuerunt

Cum metu pudorem ,

Cum pudore florem.

Flore destitutæ ,

Laude diminutæ ,

Ære prostitutæ

Fraude & involutæ ;

Non petunt amorem ,

Te volunt datorem ,

Non amant ocellos.

Sed tuos locellos .

Si cares locellis ,

Non places ocellis :

Non

Non manus puellis
Est avara bellis.

Naviga per undas
Æquorū profundas
Piscibusque pisces
Victitare disces.

Hic vides vagantes,
Qui manus parantes
Exhibent carinis,
Mercium rapinis.

Si nemus pererras,
Exterāve terras,
Repperis latrones,
Qui necant barones.

Sive te necabunt
Teve sauciabunt,
Eximent vel ulla
Sacculis medullas.

Mendicare panes,
Sacculos inanes
Quī tenes, & xris
Indigus vereris?

Præstat ergo ad xdes
Patriasve sedes
Denuo redire,
Quam fame perire.

Virgo non vitianda.

Est Magnum crimen corrumpere virginis
hymen.

Carmen Rhythmicum de Nuce & virgine.

Cum nux rubescit
Et virgo crine pubescit;
Tunc nux vult frangi,

Et

Et virgo stipite tangi.

Signa corruptæ virginis.

Vulvæ dum pollent, genæ pallet, & ubera
mollent:

Hæc sunt signa satis corruptæ virginitatis.

Demeretrice noctu interfecta.

Dum se fingis anus formosam nocte puel-
lam,

Et lupa fucato decipit ore procum,
Suppositam veluti calchas pro Virgine cer-
vam

Sic procius hanc mactans conficit ense lupam.

Epitaphium Penelopes meretricule.

Penelopes tumulum, fractosque Cupidinis
arcus,

Exstinctasque faces adspice; quisquis ades;
Et lachryma: lachrymis exstinctæ tristibus
ornant

Et Venus & Charites funera Penelopes.

De puella duobus nupta.

Dum genitor natæ tædas non curat adultæ,
Nupsit amatori sponte puella suo;

Quærenti Veneris furtivæ gaudia, densum
Nunc nemus exhibuit, nunc seges alta tho-
rum.

Multi abiire dies, generum pater optat, & illa
Non negat; in gremio nupta jacetque viri.

At prior, uxorem repetit, pater abnuvit; illa
Pellitur è patria tunc sine dote domo.

Illa quidem vellet, quod lex vetat, esse duobus
Juncta viris: merito jura priora valent

Posterior repetit sponsæ data dona maritus;

Primaque promissi pignora conjugii

Accipit. Uxorem retinet prior, augur Apollo.

Dic quis eris proles, quam dabit illa pater?

Faunia meretricula.

FAunia lascivas inter memoranda puellas,

Illa ego famosis gloria fornicibus;

Qua teneros movisse jocos haud doctior ulla,

Nec fuerat Veneris fingere mille modos.

Dum lusu nimium dulci lassata recumbo;

En subito incautam Mors nigra me rapuit

Omnia cum rapiant; non sunt mihi fata do-
lori:

Sed quod non medium Mors fuit inter opus.

De Perilla mendica meretrice.

Quid pia subtrahitur mendicæ dona Perillæ?

Non minus est, quam quæ stat prope
digna Crocis

Pœnitet hanc ætæ, si quid fuit improba vitæ;

Et dolet admissi territa mole stupri.

Audiit esse minus quoniam se mille profanis

Uni quam sacro substituisse viro.

Mille sacris quondam se substituisse fatetur.

Defuit, & peccat jam minus illa, date.

Bellicum facinus.

Audierat procul arma, bonâ de gente Ba-
ravus.

Gestit in hostiles fervidus ire globos.

At lateri patrium mater dum subligat ensen,

Hæc, inquit, referas, nate fac arma domum

Vix propior steterat pugnae, vestigia pressit,

(Mille micant enses, vulnera mille ferunt.

Numquid, ait, ludi est? oculis non parci-
tur ipsis,

Certe oculis ludus non placet ille meis,

Et virgo stipite tangi.

Signa corruptæ virginis.

Vulvæ dum pollent, genæ pallet, & ubera
mollent:

Hæc sunt signa satis corruptæ virginitatis.

Demeretrice noctu interfecta.

Dum se fingit anus formosam nocte puel-
lam,

Et lupa fucato decipit ore procum,

Suppositam veluti calchas pro Virgine cer-
vam

Sic proci hanc mactans conficit ense lupam.

Epitaphium Penelopis meretricule.

Penelopes tumulum, fractosque Cupidinis
arcus,

Exstinctasque faces adspice; quisquis ades,

Et lachryma: lachrymis exstinctæ tristibus
ornant

Et Venus & Charites funera Penelopes.

De puella duobus nupta.

Dum genitor natæ tædas non curat adultæ,
Nupsit amatori sponte puella suo;

Quærenti Veneris furtivæ gaudia, densum
Nunc nemus exhibuit, nunc seges alta tho-
rum.

Multi abiire dies, generum pater optat, & illa

Non negat; in gremio nupta jacetque viri.

At prior, uxorem repetit, pater abnuat; illa

Pellitur è patria tunc sine dote domo.

Illa quidem vellet, quod lex vetat, esse duobus

Juncta viris: merito jura priora valent

Posterior repetit sponsæ data dona maritus;

Primaque promissi pignora conjugii

Accipit. Uxorem retinet prior, augur Apollo.

Dic quis eris proles, quam dabit illa pater?

Faunia meretricule.

FAunia lascivas inter memoranda puellas,

Illa ego famosis gloria fornicibus;

Qua teneros movisse jocos haud doctior ulla,

Nec fuerat Veneris fingere mille modos.

Dam lusu nimium dulci lassata recumbo;

En subito incautam Mors nigra me rapuit

Omnia cum rapiant; non sunt mihi fata do-
lori:

Sed quod non medium Mors fuit inter opus.

De Perilla mendica meretrice.

Quid pia subtrahitur mendicæ dona Perillæ?

Non minus est, quam quæ stat prope
digna Crocis

Pœnitet hanc actæ, si quid fuit improba vitæ;

Et dolet admissi territa mole stupri.

Audiit esse minus quoniam se mille profanis

Uni quam sacro substituisse viro.

Mille sacris quondam se substituisse fatetur.

Desit; & peccat jam minus illa, date.

Bellicum facinus.

Audierat procul arma, bonâ de gente Ba-
ravus.

Gestit in hostiles fervidus ire globos.

At lateri patrium mater dum subligat ensen,

Hæc, inquit, referas, nate fac arma domum

Vix proprior steterat pugnx, vestigia pressit,

(Mille micant enses, vulnera mille ferunt.

Numquid, ait, ludi est? oculis non parci-
tur ipsis,

Certe oculis ludus non placet ille meis,

Forte tamen jacuit truncum sine nomine corpus

Irruit : Hispanum nam cutis esse docet.

Saxit atrox, & qua cædendo, qua laniando,
Abscevit miles strenuus ense femur.

Facturusque fidem, magni argumenta duelli,

Et femur, & ferrum sanguinolenta gerit,

Inde memor moniti, nam pugna cruenta
peracta est,

Arma celer properat salva referre domum.

Hoc ait Hispanum mulctavi verberare mater,

Maternosque femur projicit ante pedes.

Horret anus, sed enim potius caput ense tulif-
ses

Nate, refert, olim hic forte redibit eques.

Non faciet certo ô Mater; sed poscis iniquum,

Unde caput vellem tollere? non habuit.

In Hispanum signum crucis in pallio gerentem.

CUr Hispane crucem geris? ob Mavortia
facta?

Aptior est factis crux maledicta tuis.

Ad Claram.

DAnt oculi mortem, dant Clara tua oscu-
la vitam,

Sic sæpe ut vivam, sic volo sæpe mori.

Tria mala.

QUæ mala sunt hominum rebus tria maxi-
ma, scire

Quæris? habe paucis; fœmina, flamma,
fretum.

Ad Grammaticos.

DIcite Grammatici, cur mascula nomina
cunus,

Et

Et cur fœmineum mentula nomen habet ?
 Sic ego ; sic aliquis senior de gente verendâ
 Rettulit , attollens longa supercilia ;
 Mentula fœminei gerit usque negotia sexus ,
 Unde genus merito vindicat illa sibi.
 Indefessus agit res qui sine fine virorum
 Macula non temere nomina cunnus habet.

In furem.

ERipuit vitam sibi fur , vis noscere causam ?
 Tortoris nummos maluit esse suos.

In Porphyrium.

Flesse bis ; at nunquam legitur risisse Re-
 demptor ,
 Cur hominis proprium risibile ergo vocas !

Militia amoris.

Militat omnis amans vincenti laurus amata
 est ,

Victorique parant læta trophæa jugum.

Poesis nova.

Quisquis amas Phœbum pariter venerare
 Lyæum ,

Quam tribuit venam Phæbus Jacchus alit

Johannes pro Anagrammate habet

S I N E A N O .

INfantem vidi (fuit hæc res mira) *sine ano* :
 Nomen *Joannes* hoc Anagramma dabat.

Metamorphosis.

Qui fuit ante bipes , si ducta homo conju-
 ge , fiat ,

Hic animal quadrupes , qua specie illud
 erit

Non asinum nec equum , sed cervum fœmi-
 na format ,

Aut illum cuculi more volare facit.

Quis felix ?

Primus, qui nulli debet ; sortem inde secundam,

Judice me, cœlebs, tertius orbus habet.

Si tamen uxorem quis habebit, dote recepta,
Recte erit, obtingat si tumulare malum.

Gryphus Enigmaticus.

Dic quid non vivens vivum fit vertice dempto ?

Id lapis est : dempto vertice nam fit apis.

Inque brevem si mutetur, quæ syllaba longa est

Navis & ablato vertice fiet avis.

Sic paries, aries fit, sanguis & anguis : at hamus
Mus, magnus Agnes, Jaspis & aspis erit.

Et rabies abies sine vertice, simula mula est

Fit locusque oculus, sic oculusque nihil

Imo & quod vivit sine vertice vivit & ivit,

Transit nequam in equam, sicque boves in oves.

Focus Grammaticus.

Mobile fœmineum fixum fugit omne virile ;

Vaccaque non crassus, crassa sed illa datur.

Dos sacra, non sacer est ; cur dicitur ergo sacer

An quia sacra sacrum dos facit esse virum ?
dos

Non incongruus est igitur mihi sermo futurus

Quanda sacerdotem dixero dote sacrum.

Sed cur Vestalis soror est quoque dicta sacerdos ?

Nec potius sacra dos, quando virile nihil :

Nam quia dote sacra est, non hinc dicenda sacerdos,
Sed

Sed potius sacra dos jure vocando foret.

Fallor ? an hæc ideo est forte appellanda sacerdos,

Quod sacrâ huic animus sit quoque dote sacer ?

De septima Genitura domo, apud Astrologos.

CONjugii Astrologis domus est si septima, quare

Rixarum hæc eadem est, litigiique domus ? Non quia pacifica est, aut lites femina tollit:

Lis solet uxorem, corpus ut umbra, sequi Hoc probat *Elisabeth*: medio huic in nomine

Lis est,

Bellaque fide parans *Isabella* suo est.

Mulier unde dicta ?

DICTA fuit mulier quasi * mollior: est tamen *Eva*

Non de carne sui sumpta, sed osse, viri.

VATICINIUM,

Seu

Carmen Chronographicum de pace, in opposit^o sensu Retrogradum pro anno 1633.

Opinio loquitur,

VatICI not bona, non beLLans hIC LabI-
tVr annVs:

pa CIser est Venlens, non MaLa ContrIbVIt.

Suspicio respondet.

COntrIbVIt MaLa, non Veniens est pa-
CIser annVs,

LabItVr hIC beLLans non bona VatiCI-
nor.

De

* *Varro de ling. lat.*

*De frigore in Februario 1635. vaticinium
felis, & Chronicum carmen.*

FELIS nostra retro, CONIVNCTIS renIBUS
IGNI,
SICHOCOMnegeLV VarICInata FVIT,
1635.

Ebrius commisso homicidio culpatur vinum.

EBrius occidens occurrentem obuius en-
se,

Mox capitur sceleris nescius ipse sui.

Criminis ast dum mane sui quæ causa roga-
tur,

Nescio quæ sit, ait; sit nisi causa merum.

Ignoscenda mero culpa: at frangenda labe-
na est

Prætor ait, ne iterum peccet, ut ante, me-
rum.

Ebrietatis quot sunt species?

BIS sex credatis species sunt ebrietatis:

Est vilis primus; sapiens est alter opimus.

Ternus grande vorat; quartus sua crimina
plorat.

Quintus luxuriat; sextusque per omnia j irat;

Septimus attendit, octavus singula vendit;

Nonus nil celat; quod habet sub corde revelat

Somnia denu amat; undenus turpia clamat;

Et cum sit plenus, vomitum reddit duodenus.

Aliter.

EBrius atque satur, modis his ecce vagatur;
Hic canit, hic plorat, sed & hic blasphemus,

hic orat,

Hic est Pacificus, sed & hic nullius amicus,

Hic saltat lætus, sed & hic sermone facetus,

Hicque

Hic qui loqui nescit, hic cespitat, ille pigrescit,
 Hic est clamorosus, sed & hic verbis vitiosus,
 Disputat hic, ille ast currit per compita villar,
 Hic servit Veneri, somno vult ipse teneri,
 Hic vomit, hicque vorat; sic Bacchi turba
 laborat.

In Ebrium.

POntice cum sapido Baccho tibi vena tu-
 mescit

Quid clamas; homines mille necare volo?
 Quod magis admiror, quoniam te uxore ju-
 vante

Non tenerum puerum progenerare potes.

Oenopota Germanus ad Populares suos.

Non potare nefas. Potiussa nata benigna,
 Teutona progenies, pulcro conamine luata
 Cum poclis vacuare scyphos, magnosque cu-
 lillos

Æmula Persarum & Græcorum læta superbi:

Quid, quo jure modoque, ubi cur & quando
 bibendum?

Internumque fiet, Davus fors potet an herus?

Quodque fiet robur potus? jam rite propinat

Potorum præses: Tu oculis, ore imbebe &
 aure,

Qua peccare datur potu haut impegeris un-
 quam:

Qua præstare datur potu, haud defeceris un-
 quam.

In Pamphagum, hominem voracissimum.

Pamphagus in patulam tam multa ingesse-
 rat alvum

Quam poterant denis plus satis esse viris:

Ecce venit caupo, pretiumque expostulat: ille
 Ebria terribili lumine mota rotans,
 Evomit in patinam vinumque cibosque receptos,

Atque ait; En, merces tu tibi habeto tuas.
Famulus Otthonis hominis voracissimi.

Conditus hac sub humo est gurgēs vastissimus Ottho,

Cui nunc officium justa rependit humus.
 Condidit in ventrem terræ tot jugera vivus:
 Hunc sub ventre suo nunc quoque terra tenet.

In Astrologum: omnia ex Astris scire volentem.

Astrologo Astra, foris quæ fiunt, omnia dicunt:

Uxor cuncta domi quæ facit, Astra silent.

De Claræ dotibus.

Tres quondam nudas, vidit Priamejus Heros?

Luce Deas; video tres quoque luce Deas;
 Hoc majus; tres uno in corpore. Claraque ridens

Est Venus, incedens Juno, Minerva loquens.

Idem ad Claram.

Tres uni. Si dona ferunt, Vulcania conjux.

Formam, divitias Juno, Minerva sonum.
Falsam esse sententiam: CASTA EST QUAM
 NEMO ROGAVIT.

Falsum est plebs quod ait: Casta est quam nemo rogavit;

Castâ quasi non sit virgô petita procis.

Nemo

Nemo petit turpem, quam judicat esse puellam:

At nihilo minus hæc cor meretricis habet,
Uni ex mille procis cupiat si pulchra placere;
Attamen amplexus non nisi nupta dabit.
At cui forma deest, quia spernitur omnibus,
hinc fit.

Ut facile admittat luxuriosa virum.
Pulchra procos refugit, quamvis à mille petatur:

At deformis eos polcit, iisque caret.
Fallum est hoc igitur, Casta est quam nemo rogavit,

Casta procis petitur; quæ caret, illa minus.

De pulice.

Pulchra pulex teneræ penetrat dum membra puellæ,
Clamque subit niveum dente premente femur,

Comprimitur digitis & Nigro Clauditur Orco
Sed dedit hoc illi distichon alma Venus
Mortuus hic jaceo sed non hic mortuus ardeus,

Dum premor albenti pollice, vivo pulex.

Ænigma.

IN Cælo est vox una novem quæ scripta figuris

Tres *fel* habet, cunctas sed *cita felis* habet.
Solutio est, vox felicitas.

Aliud Ænigma.

PERdita huic res est, nec, ubi sit perdita nescit:

Et tamen hæc nullo reperienda loco est.

Ecce venit caupo, pretiumque expostulat: ille
 Ebria terribili lumine mota rotans,
 Evomit in patinam vinumque cibosque re-
 ceptos,

Atque ait; En, merces tu tibi habeto tuas.
Famulus Otthonis hominis voracissimi.

Conditus hac sub humo est gurgis vastissi-
 mus Ottho,

Cui nunc officium justa rependit humus.
 Condidit in ventrem terræ tot jugera vivus:
 Hunc sub ventre suo nunc quoque terra te-
 net.

In Astrologum: omnia ex Astris scire volentem.

Astrologo Astra, foris quæ fiunt, omnia
 dicunt:

Uxor cuncta domi quæ facit, Astra silent.

De Clare dotibus.

Tres quondam nudas, vidit Priamejus
 Heros?

Luce Deas; video tres quoque luce Dea s;
 Hoc majus; tres uno in corpore. Claraque
 ridens

Est Venus, incedens Juno, Minerva lo-
 quens.

Idem ad Claram.

Tres uni. Si dona ferunt, Vulcania con-
 jux.

Formam, divitias Juno, Minerva sonum.
Falsam esse sententiam: CASTA EST QUAM
 NEMO ROGAVIT.

Falsum est plebs quod ait: Casta est quam
 nemo rogavit;

Castâ quasi non sit virgô petita procis.

Nemo

Nemo petit turpem, quam judicat esse puel-
lam :

At nihilo-minus hæc cor meretricis habet,
Uni ex mille procis cupiat si pulchra placere ;
Attamen amplexus non nisi nupta dabit.
At cui forma deest, quia spernitur omnibus,
hinc fit.

Ut facile admittat luxuriosa virum.
Pulchra procos refugit, quamvis à mille pe-
tatur :

At deformis eos polcit, iisque caret.
Falsum est hoc igitur, Casta est quam nemo
rogavit,

Casta procis petitur; quæ caret, illa minus.

De pulice.

Pulchra pulex teneræ penetrat dum mem-
bra puellæ,
Clamque subit niveum dente premente fe-
mur,

Comprimitur digitis & Nigro Clauditur Orco
Sed dedit hoc illi distichon alma venus
Mortuus hic jaceo sed non hic mortuus ar-
dens,

Dum premor albenti pollice, vivo pulex.

Ænigma.

IN Cælo est vox una novem quæ scripta fi-
guris

Tres *fel* habet, cunctas sed *cita felis* habet.

Solutio est, vox felicitas.

Aliud Ænigma.

PEr dita huic res est, nec, ubi sit perdita ne-
scit :

Et tamen hæc nullo reperienda loco est.

Invenit tamen huic similem non prorsus eandem :

Plorat, & hanc similem se reperisse dolet;

Solutio.

Per dita res est virginitas ; ubi per dita scitur.

Hæc tamen in nullo est invenienda loco.

Rem similem invenit prægnans ubi facta puella est :

Nam cum prole sata est huic nova virginitas.

Et quia virginitas nova prodit abisse vetusta ,
Plorat , ob idque novam se reperisse dolet.

Aliud Ænigma mulieris conjugate ad procum.

Est quiddam quod pene nefas mihi dicere versu ,

Hoc tibi vis totum , Pontiliane , dari.

Syllaba prima meo debetur tota marito :

Sume tibi reliquas , non ero dura , duas.

Solutio est , vox Osculum.

Aliud Ænigma.

O Sine quinque tenet vocales dictio , & unam

Ter liquidam , angelicus quam capit usque polus.

Idem paulo aliter.

O Sine quinque tenet vocales dictio , & unam

Ter liquidam , in templis quam sibi Pascha petit.

Solutio est , dictio Alleluja.

Aliud Ænigma.

Quare mihi verbum totum quod regnat in orbe. Sola-

Solaque in Empyreo syllaba prima polo,
Solutio est, verbum Satago.

Aliud Ænigma.

POma Petrus carpsit, decerpfit & arbore
Paulus,

Pomorum numerus quis sit uterque later.
Petrus ait Paulo duo des mihi poma tuorum

Pomorum numerus tunc mihi duplus erit.
Paulus ait Petro tria des mihi poma tuorum,
Pomorum numerus tunc mihi triplus erit.
Dic quot poma Petrus, quot Paulus ab arbore carpsit.

Si quid Arithmetica doctus in arte potes.

Solutio.

ÆQualem numerum pomorum carpsit uterque;
Sex etenim Petrus, sex quoque Paulus habet.

Aliud Ænigma.

Oscula dat Nymphæ, cum multa foramina,
Pastor.

Quæ clamat toties, oscula dat quoties.

Solutio.

Fistula Pastoris cui multa foramina, Nympha est:

Quam quoties inflat, fistula dulce canit.

Aliud Ænigma.

A Christo orandi certa est data formula nobis,

Dic mihi, quot voces formula tota capit?
Dic quæ sit media, & minima, & quæ maxima vocum,

Optima quæ, dein quæ pessima vox sit ibi
Solutio.

Q Vinquaginta ibi sunt voces si junxeris
Amen. *

Da vocum in medio est, si modo desit Amen.
A vox hîc minima est, sed maxima sanctificetur.

Optima vox *Pater* est, pessima voxque *malo*
Tria, ni feceris, se ipsa facient.

HÆc tria, ni facias, facient se: nempe tuarum.

Rerum, ni facias, se facit ipse status.
Et podex, nisi, tu tergas, se terget id ipsam
Filia, ni tu des, se dabit ipsa viro.

Inaures.

O Stultas mentes! aures aliena voluptas
Cur lædit caput hoc quis neget esse *Nudæ?*
Lira.

Q Vinquaginta abeant è nomine *Lira* fit *ira*:
At *Lira*, cum brevis est syllaba prima
canit.

Bruxella.

URbs *Bruxella*, licet perdat *Rux*, *Bella* futura est,

R, X, E pereant, nil nisi *Bulla* manet.
Epitaphium pro puero Expositio.

Nescio qui fuerint, qui me genuere parentes

Forte meum ignorat mater & ipsa patrem,
Quod mihi sit nomen, proprium non dixero
verum:

Appellativo nomine dicor homo.

Sive

* *Amen* poni tunc debet post à malo.

Sive mea est meretrix , seu pauper honestaque
mater ,

Hoc tamen officium præstitit illa pium :

Quod me lustratum Baptismate chartula
signet ;

Corpus ut intret humum , spiritus astra pe-
tat.

Non pro me Lector , pro patre & matre roga-
bis ,

Ut requiem æternam ponet utrique Deus.

Aliud Epitaphium.

Hic situs est Nero , laicis mors, vipera cle-
ro ,

Devius à vero , Cupa repleta mero.

Aliud.

Continet hæc fossa , Bedæ venerabilis ossa.

Aliud.

Hic jacet Erasmus qui quondam bonus
Erat mus :

Rodere qui solitus , roditur à vermibus.

*hec in disticho nullus quantitatum est respectus
nam nos Britones non curamus quantitates
syllabarum.*

Aliud.

Quem lapis iste regit , salvet qui tartara
fregit.

Aliud.

Hic infra est cineres , quem deslent hæ
mulieres ,

Rusticus Andreas qui vitiabat eas.

Aliud.

Sylvius hic situs est , gratis qui nil dedit un-
quam :

Mortuus at gratis quod legis ista dolet.

Aliud.

Hic sum, post vitam miseramque inopem-
que sepultus.

Nomen ne quæras, Lector, Di te male
perdant.

Aliud.

Talis eris, qui calce teris mea busta pede-
stris,

Qualis ego jaceo, vermiculosus eris.

Sis Cæsar, Macedo, vasti moderator & orbis,

Sis Cato, sis Cicero, denique talis eris.

Aliud.

Hic dormit Claustri Prior, hic aurigaque
plaustris,

Hicque jacet rite ast rediturus ad ostia vitæ:

Nam sine figmento consurget ab hoc monu-
mento.

O mors quam dura, & quam tristia sunt tua
jura;

Si mors non esset quam lætus quilibet esset;

Præterit iste dies, stat mox aurora secundi,

Stat labor aut requies, sic transit gloria Mundi.

Anagramma.

VOx eadem gerere & regere est, omenque
notandum:

Ut regat uxorem vir, gerat illa virum.

De uxore lugente maritum.

LAchrymula ex oculis fluxit, dum fœmi-
na luxit:

Hanc lætam ob lethum quis putet esse viri;

Ænigma.

MUs post infernum est, præcedit utrum-
que voluntas.

Die

Dic quis compositum sic sibi nomen habet?

Solutio est, *Wilhelmus.*

Sara.

QUæ velit ancillam concedere nupta marito,

Res est hoc nostro tempore rara *Sara.*

Versus Protbei seu variabiles, quorum novem priores singuli, servato sensu, variant 72 57 60. decimus

vero 399 16 800 modis.

Ad stultum.

COR, vox, dens, frons, ren, splen, pes, lux
sunt tibi, deest mens.

Ad Cæcum.

MENS, cor, vox, dens, frons, ren, splen, pes
sunt tibi, deest lux.

Ad Claudum.

LUX, mens, cor, vox, dens, frons, ren, splen
sunt tibi, deest pes.

Ad tristem.

PES, lux, mens, cor, vox, dens, frons, ren, sunt
tibi, deest splen.

Ad infacundum.

SPLEN, pes, lux, mens, cor, vox, dens, frons
sunt tibi, deest ren.

Ad inverecundum.

REN, splen, pes, lux, mens, cor, vox, dens
sunt tibi, deest frons.

Ad mitem.

FRONS, ren, splen, pes, lux, mens, cor, vox
sunt tibi, deest dens.

Ad mutum seu Taciturnum.

DENS, frons, ren, splen, pes, lux, mens, cor
sunt tibi, deest vox.

Ad

Ad Timidum

VOx, dens, frons, ren, splen, pes, lux, mens,
sunt tibi, deest cor.

De perfecto.

COr, vox, dens, frons, ren, splen, lux, mens,
pes, vola, crus huic.

Venus.

CUm tam Venalis quam Bacchus proster
in urbe.

Cur insigne suum non habet, alma Venus.

Ad Rusticum, Epigramma.

CUr mala famineo de sexu Rustice pro-
fers,

Et bona quæ confert, non reticenda, taces?
Fœmineum est servile genus, crudele, su-
perbum?

Nobilis, & clemens virgo humilisque da-
ta est.

Lege, modo, ratione caret, rectum abjicit,
inquis?

At placet huic rectum, lex ratio, atque
modus.

Extremis ea gaudet, ais mediocria vitat?

Hæc extrema fugit, sed mediocri tenet.

Decepit Judæa virum, prolemque Rebecca?

Concipit alma virum Virgo. paritque
Deum.

Eva genus nostrum felicibus expulit arvis?

In meliora facit, nos ut eamus A V E.

Cur bona famineo de sexu, Rustice celas?

Et mala si qua facit, non referenda, refers?

De Podagra.

Nascitur ex Venere & Baccho, solventibus
artus, Fi-

Filiaque solvit membrâ, Podagra, virum.

Item.

MEmbrifragus Bacchus cum membrifraga
Cytherea
Progeniunt gnatam, membrifragam Podagra-
gram.

Item.

NEc Veneris nec tu vini capiaris amore,
Uno namque modo vina Venusque nocent,
Ut Venus enervat vires, sic copia Bacchi,
Et tentat gressus, debilitatque pedes.

Symbolum cujusdam Podagrosi.

SALUS ET SPES MEA DEUS.

EMergit duplex sensus sub voce SALUTIS.
Namque SOLI una salus, altera sola
POLI.

Indolgent illam mortali semine creti,
Creti ast hanc tantum de genitore DEO.
In trullis (mirum!) sæcundis nascitur illa,
Turpibus & mediis ista paranda venit.
Hinc in magnatum tot pocula pota salutem
In gyrum ductus Bachius ordo probat,
Hujus amore simul deducunt labra frequentes
Absorbent poti flumina magna meri.
Ast hanc ætherea tantum de sede fluentem
Non ficta gignit cum pietate, fides.
Ulla facit fragiles, agiles hæc, illa scelestos,
Cœlestes isthæc, perpetuoque beat.
Vade salus hominum, DOMINUS in ea spes-
que salutis,
Hanc peto, non illam sic bene salvus ero.

VOS

VOS PODAGROSI

omnes, omnes

HUC, HUC, HUC,

huc, inquam,

Relictis omnibus,

celerigradu, pro more vestro, accurrite.

ATTULIT ENIM PRÆGRANDIS

& capitoooooooooofus Doctor vobis re-
medium salubre & approbatum.*Lamentes, schnappentes, hinckentes, leiseuntes,
& pelliceos pedes cornu duriores reddens.**Videte ut curam vestri habeatis.*

EXPERIMENTATUM APPROBATUM,

justum, bonum, excellens & salubre
hoc medicamentum est tale.

R. F Ures, Mures, Lemures, Vacca, Bracea,
Caca, Ede, Minge, Pedes, Quercus, Ster-
cus, Suppellex, misce cum allio, & osculare
ancillam in culo, quæ omnia si tibi non suf-
ficient, sume gentianam & pastrianam, &
admisce stercus vitulinum, tunc pedem ha-
bebis hervinum.

Auff Teutsch so viel:

VEnse, Meuse, Leuse, Niss, Schiff, Friß, Speck,
Leck, Dreck,
Hausrath, Seudreck, Knobloch, leck der Magd
das Arsloch,

Ha.

*Hastu nicht genug daeran, so nimb Finzium
und Pastrian,
Vermisch es mit eim Kalberdreck, so ist dir wohl
gethan.*

In Claram.

VIr ducatne duas, an nubat virgo duobus,
Quæritur: hanc litem solvere Clara
volens

Una viris, inquit, magis apta duobus: in una
Consistent aliter quomodo carne duo?

Metamorphosis.

Carnibus in plenum currum *bo* syllaba scan-
dat,

Carbones plenus nil nisi currus habet.

Alia.

Carbones fiunt, abeat *bo* syllaba. *carnes*;
Sed *carnes* fiunt, *r*, pereunte, *canes*.

Alia.

Carnes carbones medians *bo* syllaba reddit:
At *b* si pereat littera, *carbo* caro est.

Suum cuique pulchrum, Ad H. M.

Plus tibi vicini conjux, tua plus placet illi:
cuique igitur pulchrum non solet esse
suum.

*De duobus Philosophis, quorum alter ri-
debat res humanas, alter flebat.*

Hic pleno, lachrymas effundit lumine, ridet
Alter num ritû dignus uterque fuit?

De Pallade, & Venere armata.

Armatam vidit Venerem Lacedæmone
Pallas.

Nunc certemus, air, iudice vel Paride.

Cui Venus armatam tu me, temeraria, temnis

Quæ

Quæ quo te vici tempore, nuda fui.

* *Propria quarto modo.*

MEntitur quisquis communem Thaida dixit.

Thaida semper habet solus & omnis homo.

De Culice.

Non finit ipse culex placidos me capere somnos.

Credo equidem in culicem se modo vetit amor,

Lucifer, Ulcifer.

Lucifer in Cœlo splendebat sideris instar:
Nunc ab eo tenebras, quas ciet, Orcus habet.

Perdidit is lucem, nimium dum luce superbit;

Luce carente ideo perpetuo igne flagrat.

Litterulas prima invertas det syllaba: verè.

Ulcifer est is, qui Lucifer ante fuit.

Dira ergo igne dabit, non lucem ast ulcera servis:

Ulcera quæ nullo sunt abitura die.

In pomponiam.

Corpore cum quæstum faciat Pomponia, punctum.

(Vile nam dulci miscuit) omne tulit.

Ad Gallam puellam, jam senescentem.

Dicebam tibi: Galla senescimus, effegit ætas.

Utere tene tuo; casta puella, anus est.

Sprevisti, obrepsit non intellecta senectus.

Nec revocare potes, qui periire dies.

Nunc

* *Omni homini, soli & semper.*

Nunc piget: & quereris, quod non aut ista
voluntas

Tunc fuit: aut non est nunc ea forma tibi.
Da tamen amplexus, oblitaque gaudia
junge,

Da, fruar, & si non quod volo, quod volui.

Homerus.

MEntiri cæcum cum nemo miretur Ho-
merum:

Auritus testis, non oculatus erat.

Ad puerum formosum.

DVM dubitat natura, matrem faceretne
puellam:

Factus es, O pulcher, pœne puella puer.

De Jove, Junone & Clara.

JUppirer, insani dum sæva Cupidinis arma,
Et nequit accensa pertolerare faces,

Jane biceps, cæli custos, mihi limina pande,

Pande nec hoc unquam sentiat uxor ait.

Sensit ut hoc uxor turbatur, & undique fluctus

Ore vomit: liquida fit magis atra pice.

Irascere in magnum magna cum voce Tonan-
tem.

Audet, & illius detrahit arma manu.
Clavigerum terret Janum; lustratque per om-
nes

Terras, an videat quo vir ab igne caler.

Nunc huc, nunc illic, dum torvo lumine se
fert,

Aspectu patuit candida Clara suo.

Quam simul ut vidit, cæcas exarsit in iras;

Tuque Jovem exclamat, regnaque nostra
irahis?

Dum

Dum rotat, & piceo contorquet ab æthere fulmen;

Illud in hæc durus pectora flexit amor.

Ad Grammaticos, cur sæpe scribat lasciva.

CArmine cur spargam cunctis lasciva in bellis,

Quæritis? insullos arceo Grammaticos,
Fortia magnanimi canerem si Cælaris arma,
Factave divorum relligioso virum,
Quot miser exciperemque notas, patererve lituras!

Quot fierem teneris supplicium pueris!
At nunc una mihi dicent cum basia carmen,
Pruriat & versu mentula multa meo,
Me legat innuptæ juvenis placiturus amicæ,
Et placitura novo blanda puella viro,
Et quemcunque juvat lepidorum de grege vatum

Otia festivis ludere deliciis.
Lusibus at lætis procul hinc absistite sævi
Grammatici, injustas & cohibere manus:
Ne puer, ob molles cætus lachrymansque lepores,

Duram forte meis ossibus optet humum.

De cornibus Problema.

SI quando sacra jura thori violaverit uxor,
Cur gerit immeritus cornua vir? caput est.

In Erasmus.

CUr Monachos fratres & claustra relinquit
Erasme!

Non Misera factum hoc ambitione caret.
Namque latens illic velut in scrobe vilis
RASMUS.

In lucem ut videas, & videre, salis.

Christus in cruce.

IN medio Christus latronum quando pepen-
dit

Aut nunquam; aut Virtus, tunc fuit in medio

In medio virtus.

AMbu'at in medio mulier pomposa viro-
rum:

Virtus jam medium perdidit ergo locum.

Duo ante conjugium divites, post illud pauperes,

ESSe, inquit Invenis, terræ sibi jugera
mille:

Redditibus ditem se quoque virgo refert.

Atque parem se divitiis censebat uterque:

Ast inopes juncti se reperere thoro.

Cur? quæ narrantur si sint ea vera reperta?

Virgo onera omisit; debita virque sua.

Nec } *ex malis minimum.*
          ex bonis maximum.

Optima sit quamvis, uxorem nolo gigantem

Uxorem Nanam nolo, licet mala sit.

Antithesis inepta.

CUM super imposita est sedi inversa al-
tera sedes,

Neutra tibi ut sedeas apta futura situ est.

Carmen Rythmicum de Dactylo.

Dactylus antiquus

Non est mulieris amicus,

Ftangitur ut stramen,

Cum venerit ante foramen.

Æni-

OVa duæ gestant populo vendenda forores,

Ast horum numerus quis sit, uterque lateo
Una ait, Heus adjuuge meis, soror, octo
tuorum :

Sunt numero æqua tuis ova futura mea.
Altera, non, inquit, sed da mihi quinque
tuorum ;

Ovorum numerus tunc mihi triplus erit.
Dic, age quot gerat ova prior ; quot & ova
sororum

Altera Arithmeticâ si quid in arte potes.

Responsio.

Octodecim gerat ova prior, tunc cuncta
sororis.

Bis septem atque decem posterioris erunt.
Nam si posterior donaverit octo priori,

Sex & viginti cuilibet æqua manent.
At si posterior sumat sibi quinque prioris ;

Hæc retinet tredecim, ter tredecim, illa te-
net.

Testes.

AN quia testamur fixum sic dicimur ? an
quod

Nequitix testes adsumus ambo tuæ,

Detestatio mortis accersita.

Quid juvat heu ! ferro fatum properare ve-
undis ?

Sponte venit tacitum nec remoratur iter.
Scilicet hæc omnis spatiosum turba per orbem

Victima Plutonis nil miserantis erit.

Vnum omnes expectat iter : quod Trojus he-
ros,

Quod

Quod Numa, quod Tullus dives, & Ancus ur.

Litteralis Daëtyli Metamorphosis,

Surgens facit I,

Intrans facit O,

S. Pede levaro.

Focus in Inconstantem.

SE famulum Noipus, modo se cupit esse
Magistrum,

Se modo Cantorem, se modo vult Logi-
cum

Vivere vult Romæ, modo Pisis degere mallet,
Malleret in patria stertere posse domo.

O quot mente urbes peragrat, quot devorat
artes!

Omnibus esse locis, omnia nosse cupit.
Interea Logicus non est, non Musicus ille,

Non famulus, pueros non elementa docet.
Nec Romæ vivit, nec Pisis degere curat,

Et pudet ad patrium scalpere crura focum.
Quid Noipe es, vel ubi es? nihil, omnia,

nusquam & ubique.

O ars digna loco, dignus & arte, locus!

In sententiam Ovidianam.

OMnia sunt hominum tenui pendencia filo,
Et subito casu quæ valere ruunt.

Carnifices crasso suspendunt corpora filo

Ne subito canibus dilaceranda ruant.

De puero & Sorore.

FORte puer rutilum cum matre resedit ad
ignem,

Et tenuit gremio lactea vasa suo,

Tum soror oppositâ pueri quæ parte sedebat,

Detegit obscuro, nescia membra loco.

O

Illud

Illud ubi frater jam terque quaterque notasset
 Sollicitat Matrem vocibus hisce suam ;
 Quaeso jube nostra cunnum occultare puella
 Mater , ut in cineres ecce remissa sedet.
 Mox Priapus dudum mihi qui surrexit in al-
 tum ,

Dejicit è gremio lac patinamque meo.

Amicorum Jurgium.

O B bis lex obolos lis nascitur inter ami-
 cos ;

Vere igitur damnum tollit amicitiam.

Sed qui tam ob parvas componunt jurgia cau-
 sas

Vix bis sex obolis hosce valere puto.

*Duorum Rusticorum querela , Leoninis
 versibus expressa.*

Rust. 1.

O Sors cæca bono semper scelerata colono !
 O durum fatum nocte nigrante latum !

Nos inopes victus , viles gestamus amictus ,
 Aeternos fletus cura paritque vetus ,

Et tu scire potes quas proferat area dotes ,
 Qui vix fonte bibis , vix satiare cibus.

Rust. 2.

D Um te cernebam , attonito sermone stu-
 pebam ,

Sperabamque bonos aure probare sonos

Jam tandem scivi primum ut tua testa subivi .

Qui vaga rura terunt , hi mala multa ferunt

O fors haud sentis quis sit status esurientis !

Paupertate gravor , cor tenet inde pavor.

Rust. 3.

S ervio nummatis , urbanis vivo beatis ,

Arva

Arva aliena regens, ast ego semper egens.

Rust. 2.

Quid texo has telas? Vos Divi audite
querelas

Et post mille neces accipite astra preces.
Da Deus hanc lætâ bursam turgere monetâ.
Unicus hic clamor, unicus hic & amor.

Mirabilis Interrogatio.

Theologorum præceptum iudicium,
Jurisconsultorum langues consilium,
Medicorum tardum remedium,
Philosophorum suave delirium,
Dic mihi quid sit optimum?

Responsio.

Rei bonæ abusus hæud est bonus.

Caupo.

Hospitii rector semper sit lætus ut Hector,
Ut Job sit patiens, utque Sibilla sciens.
Titus Manlius filium plectens.

Filius a pugnâ spoliis veniebat onustus.
Fausta que non iussa sumpserat arma ma-
nu

Ultiores patriæ sensit me iudice fasces:
Nempe simul potuit victor & esse nocens.
Non pater occidi, nam quisquis iudicis æqui
Personam induerit, exiit ille patris.

C. Junius Brutus.

Ipse ego subjeci natorum colla securi.
Utcunque hoc olim postera turba ferat:
Crederet imperio quisquam movisse super-
bos,

Quando superbiret sanguis in Urbe meus?
Quin potius collapsa domus me lugeat orbem

O 2

Dum.

Dum tibi me possis dicere Roma patrem
Jephthe ex voto inconsulto filiam immolans.

QUod memorat cæcus de rege Poëta Pelasgo,

Heu utinam de me sola theatra ferant !
 Sed nimium veris gesta est mihi fabula rebus,
 Dum cecidit nostra filia cæsa manu.

Non satis ut constet, pius, an sceleratus, Jephthes

Vota recusanti solverit ista Deo.

Serius infelix moneo, æternumque monebo :
 Irrita vota facit, quisquis iniqua facit.

De quadam puella.

CUM quadam, cur sim barbatus, virgo rogaret,

Hoc, dixi, vultu territus hostis abit.

Tunc illa id falsum tibi vel me teste probabo;

Quæ glabra tuta fui, facta sed hirta peior,

Medicus & Lippus.

STERCUS & urina hæc Medicorum fercula prima :

Sunt Medicis signa, at sunt Lippis fercula digna

Infectos amicos.

INTumeant Zephyris si turgida vela secundis

Et veniant satis omnia læta tuis ?

Mille tibi comites, & mille parabis amicos ;

Affinis, Dominus, cunctaque solus eris.

At postquam, infidum mutans semel aspera vultum,

Ingruerit velis aura maligna tuis ;

Tum qui jam fueras tot circumseptus amicis,

Et modo qui dominus, qui modo frater eras ;

Hæc

Hæc sola cunctis infelix dicta reportas,

Quis mihi? qui t tecum proximus ipse mihi.

In senem uxorem ambientem.

CUm tua laxa tremit fœdato in corpore
pellis

Ambis virgineum captus amore thorum,

Quæ tamen est ratio, num forsitan extrahet
annos;

Et bustum & naulum triste puella dabit.

Senex dives de se.

PAuper eram juvenis, nunc tandem ætate
senili

Ditesco; hei misero, tempore utroque
mihi!

Uti cum poteram, nummorum copia deerat:

Copia nunc superest larga, sed usus abest:

In avarum sacerdotem, facetia.

AUdi quid spectat ad hos, qui bonum vult
esse sacerdos.

Alta prece lege, cum vadis per civitate,

Curre per Ecclesiæ, lachrymare, percutere
pecte,

Et genua flecte, longissima Missa lege.

Habe pellet rite, si vis implere burse.

Esto Pontifices, Papa, Sacerdos, & omnes

Expede mille statim fac cito redire.

Murmure non cure, mitte vade quomodo
vade,

Per manice, burse, pome coclear, quoque pyre

Da puere parve, tunc mater dat tibi magne.

Castitas puella rustica.

RUSTICA conscendit noctu fœnile puella,

Hanc sequitur potens dulcia furta puer.

O ;

Ad

Ad quem correpto fœni conversa maniplo,
Te misere feriam, me nisi linquis ais,

De Astrologo & Aratore.

Dixerat Astrologus cœlum sine nube futu-
rum,

Principe silvarum lustra petente suo.

Dixerat è contra ruiturum nubibus imbrem,

Vertere consuetus bobus Arator humum.

Vix ingressus erat Princeps nemus illico den-
sum.

Cum subito pluvix præcipitantur aquæ.

Laudat Aratorem Princeps, ipsumque docere

Astra, sed Astrologum sumere rastra jubet.

De Thalete Astrologo & Anur rustica.

Ardua sorte Theles cœli dum sydera lu-
strat,

In foveam gressu præcipitante ruit :

Hunc anus ut quædam delapsum rustica vidit

Quæ vitreo liquidas fonte petebat aquas.

Sic super illudens cum pervenisset ad ipsum,

Alloquitur quatiens voce tremante caput.

Astra quid inspectas cœli sublimia stulte,

Nec tibi quæ profint inferiora vides?

Dumque futura studes aliis prædicere fata,

Cernere quæ jaceant, non potes ante pedes?

In puellam apud focum sapius dormientem.

Quando dat somno sese officiosa puella,

Tunc ait hoc tacite, carpe pudicitiam

Nam dum somnifera tanguntur tempora vir-
ga,

Abrepti somno culpa pudoris erit.

In somnolentam.

Post cenam dormire, inquis, nequeo im-
mediate; Mira-

Miraris? lectum prandia adusque premis.

Tutior est sibilus Basilisci quam cantus puella.

TUtius in silvis basiliscum adire fremen-
tem,

Quam molles cantus læmineumque Me-
los.

Ad puellam.

REs tibi in immentum quam parvo tempo-
re crevit!

O Mega nunc, annos ô Micron ante duos.

In Nanum.

AUlus formicæ Nauus conscendere ter-
gum,

Credibat domito sese elephante vehi.

At vero ut cursu fertur nimis illa superbo,

Infelix media præcipitatur humo,

Calcatuſque miſer, quid rides inuide caſum

Dixit communem cum Phaëtonte mihi?

In Sartorem.

SArtor cum in fulta reſidebat fuſte fenestra

Esſe ſuum veſti forſice dans & acu,

Bini dura canes inter ſe bella gerentes

Sartorem ad lapſum fuſte cadente trahunt.

Vidit ut hoc populus, riſit; ſed turbidus ille

Plebs juſti ob caſum non pia gaudet ait,

In Cerelliam eunucho Gallo nuptam.

NUnc ego Spartanos iterum deſidero mo-
res.

Spondeat ut nudo virgo puella viro.

Nuper enim ſterili deſponſa Cerillia Fran-
co,

Crediderat Gallo nubere; nupta Capo eſt.

*Tria mulieris petulantiam cohibent.***F**Oemina molle genus, turpes proclivis ad
actus

Ni vir sit custos; ni pudor atque metus

*In Medicum quendam.***D**ilectum Medicus gnatum ad me misit ut
illum

Grammaticis primis impuerem studiis.

Ast ubi, *Musa refer furias Pelidis & iram,*

Norat & hoc carmen quod solet inde cani

Multas qui sortes animas sub Tartara misit

Discipulum nostris detinet à foribus;

Meque videns genitor; tibi sum devinctus
amice,

Gnatus at è nobis hæc bene discet, ait:

Namque & ego multas animas sub Tartara
mitto,

Nec mihi Grammatici tunc opus est opera.

*In Cinnam Medicum.***T**ollere scis morbos: at quomodo; tollis
& agros,

Quodque facis (Judas ut) cito Cinna facis,

Qui tuus est patiens, ô terque quaterque
beatum!*Ægrotare illum non patiere diu.**Æsculapius Trifrons.***I**Ntrantis Medici facies tres esse videntur

Ægrotanti; hominis, Dæmonis, atque Dei,

Quam primum accessit Medicus dixitque sa-
lutem;

En Deus, aut custos Angelus, æger ait:

Cum morbum Medicina fugaverit, ecce h-
mo clamat:

Cum

Cum poscit Medicus præmia; vade Satan.

Antidotum contra pestem.

Viginti foliis Rutæ salis adde pusillum.

Atque duas ficus junge, nucesque duas;
Antidotum Mithridatis habes contra omne
Venenum;

Aëris & contra pestiferi omne genus.

Auctor de se.

Hæc miser scripsit Poëta

Cui semper deest moneta

Est Valde bonus socius,

Edit & bibit ocus.

Non Curat farvis valorem,

Emit panem apud pistorem.

Quem non juvant carminibus

Quæ docet de virginibus:

Non est enim affabilis,

Nec forma delectabilis:

Non habet ergo gratiam,

Sed semper stat post januam

Semperque locum ultimum

Tenet in domo virginum;

Sed hoc non nocet admodum,

Non adfert enim commodum

Non est bonum aucupium,

Putgat enim Marsupium,

Et studiis est noxium,

Perditioque juvenum omnium,

Ergo colamus Venerem,

Quæ gradum habet ad inferna celerem.

Nobilis procedit male,

Ideo posthac amor vale.

De

DItem pauper anum juvenis sibi duxit, &
ipsa

In focii ut cepit mutua jura thori.
Omnes in geniale viros conclave vocavit,
Estque gravi exorsus taliter ore loqui:
Vos chari affines, vos quotquot adestis amici,
Appello testes hac ego nocte meos.
Quod mendax fuerit Conjux, si objeceris
olim

Hanc nudis natibus me subiisse domum.
Ac simul has picta redimitas sindone partes
Rejectis pronus vestibus exhibuit.

De Fure quodam.

Constitit horrendum facti reus ante tribu-
nal,

Et vincas tenuit post sua terga manus.
Hunc ubi formosum juvenem paupercula
virgo.

Cerneret, in socium poscit habere virum.
Ad quam conversus morti modo proximus
ille,

Argutum natum pressaque labra videt,
Moxq; assistentem lictorem hortatur & inquit

Ad jussam propera, vivere nolo, necem.
*Mortuus utilius, quia quum tabesco superstes,
Atque brevem malo, quam sine fine, crucem.*

De puella quadam & juvene.

Aspexit juvenem formosa puella super-
bum,

Illius in vultu lumina fixa tenens.
Hic ait, in terram potius tu dejice ocellos,
Non oculos habeat casta puella vagos.

Imo

Imo, ait, hæc magis in terra tu lumina figas.

Ex terra primum uam tua facta caro est

Nostri principium fuit ortus, colta virilis;

Hanc quæro, & jungi me velit illa sibi.

Cur sæmina citius crescant viris?

UT lolium segetes crescendo vincit, ut alte

Emicat hortorum carduus inter opes:

Fœmina sic maribus citius confurgit in auras,

Fœmina non ullum ferre parata modum

Nimirum pravæ crescunt velocius herbæ,

Fœmina quas inter connumeranda fuit.

Erit finis, hæc Medica præscriptio, ut le-

etoribus sit sine fine salus.

R. *id est*, Recipe mamillarum virginalium
manipulos duos,

Et comprime, donec fiat resurrectio carnis

Atque tunc pone rem in re,

Donec sudaveris ad uncias quinque, fiat mix-
tio.

F I N I S.

ellos,
os.

Imo